

IJA # 1978

בית הזכרון

Beit ha-Zikaron

Livorno, 5615 (1854 or 1855)

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

Posh - Hashana -

בית הזכרון

מחזור לראש השנה

כמנהג ק"ק ספרדים שבקוסטאנטינא
ומדינות מזרח ומערב ואיטאליא

עם תפלות האור המופלא האר"י ז"ל ומספר המדות
הימים עם הנסוח מוסר"ר חיים מודעי ז"ל עם בקיט
מוסר"ר רוד פאדרו ז"ל ומספר אוצר נחמד ומסח
התרת נדרים ומודעות ותפלות מהרב חיד"א ז"ל
ופיוט דני אמון עם המעסה הכולל שארע לרב הזכר הכל
כאשר נדפס מלפנים :

ותוספת מרובה על הראשונים סדר תקון הצות
ותפלות בית עלמין וברכת המזון וסדר להכרה
קדושה שרצו ללמוד לילה אחד כולו לתקון ברת
ונוסף הוד והדר קיצור דיני תפלות ר"ה ועשרת ימי
תשובה ושאר דינים הנצרכים אשר לקט וקבץ חרשות
מעלת המשכיל ונכון כמה"ר ישראל קושטא
יצ"ו על דרך בתי הנפש להרב
המפורסם כמה"ר יאודה שמואל אשכנזי זלה"ה
לזכות את הרבים יראו ישרים וישמחו ובעלה צדיקים
יפרחו אכ"ר :

פה ליוזרנו יע"א

שנת מי זה האיש ירא יהוה לפ"ק
מיד שלמה בילפורטי וחברו ה"י
מרפיסים ומוכרי ספרים

שיט"ן הלוי"ל

מראש בסדר יאודה נבר נאמן שמואל ה"ה הרב המפורסם כמה"ר
יאודה שמואל אשכנזי זל"ה אשר נפשו נפש היפה אותה בנות
בתים לשם גבוה ה"ה ס' בית עובד ובית מנוחה ובית השואבה אשר כבר יצא
מוניטון שלהם בעולם וכלהו רבנן נתנו לו את השבח לפעלא טבא אמרינן יישר
ותומכיה מאושר. אך הן בעון בתראה לא שלים כי הן בעודנו מתעסק במלאכת
הקדש נקרא אל השמים קל מן שמיא כפל יאודה יעלה לישיבה של מעלה אל
מקום הד"שן זכו"קל. ומן אז חסר עלמא מרגייתא טבא בתו הנפש על שלש רגלים
וימים נוראים. והן היום אשר עלה על דעת מדפיסו תמימים הנאהבים והנעימים
כ"הר שלמה בילפורטי וחברו הי"ו להוציא לאור מחדש המחזור לימים
נוראים. קס אחריו איזו חביבי גם בן
ואח תלמיד ותיק המשכיל ונבון כמ"הר ישראל קושטא יצ"ו אס. איש
טהור הדינים הנצרכים לראש השנה ויום הכפורים
כמעשהו ממנו. ובאמת אמרו חוקת חבר שאינו מוציא מת"חי דבר שאינו מתוקן.
ואפריון נמטייה אשר פעל ועשה הסדר דבר דבור על אפניו ואני תפלה ליפוש חיי
סני ומסני וישראל עושה חיל חיליה לאורייתא הולך וגדל בחכמה וביראת חטא
והיתה הרוחה גם עושר גם כבוד בבנים ובני בנים שמהם תלא תורה. כיר"א:

הכ"ד הכו"ח פה ק"ק ליוורנו יע"א בשלהי חדש תשרי דהא שתא על כן יתרה
עשה לפ"ק:

הצעיר אברהם ברוך פיפירנו ס"ט

הקדמת בונה הבית הזה

יתברך הבורא ויתעלה דעושה עולמו בששת ימים בחכמה גדולה וכדעת רחנה
אשר אין ערוך אליהם • הוא אשר הכין לאדם טרם ברא אותו כל זרבו
עורו ותחלתו בעולם השפל הזה • האור והרקיע • הים והיבשה • השמש הירח
והכוכבים • הדומם הנומה והחי מן התולעת אשר לא תשורנה עין מרוב קטנותה •
עד הפיל הגדול אשר שם מדבר ביתו • הוא אשר בכל מעשי ידיו אלה המטיל את
האדם הנברא אחר כל הברואים אחרון אחרון חביב וכל שת תחת רגליו • אמנם
כמו שכב יכול ברא את העולם בחפזו וברצונו לתועלתנו ולטובתנו להיות לנו
לפרוודור למטן נוכל ליכנס לטרקלין נקיי כפיים וברי לבב גם הוא ח"ו יוכל
להחריבו ברגע אם עוונותינו יענו בנו שאין אנו רשאים לאכול מפרי זדק ה' •
לכן טרם יבאו ימי הפקודה הלא הם ימי ר"ה אשר פקד בהם ה' את שרה ואת
חנה והמה זכרון מעשה ימי בראשית המפלה והנורא יתגבר כל איש ויקוס
באשמורת לדבר לפני אלהים חיים דברי מחילה וסליחה וכפרה להגיע לעשרת
הימים שבין ראש השנה ויום הכפורים ככן ומוזמן לתשובה • ובימים האלה ימי
ראש השנה ויום הכפורים ישבו בני ישראל לאביהם שבשמים בתשובה שלמה בלב
שכר ונדכה בתפלה ובתחנונים •

גדולה ורבה מאד התשובה לולי הקב"ה נתנה לאדם לא די שבועות
ימות האיש החוטא כי גם יוסף על חטאתו פשע שאין תקוה לאחריתו • הוא
להטיב לא ידע כי אין שזה לו • מעשה הזדקקה אשר יעשה לכפר עוונותיו לא
יהיו לו לא לעזר ולא להועיל • ובאמת מה בלע כי יטיב בארץ • כי יעזור
היתום והאלמנה והגר • כי יזיל עשוק מיד עושקו וממות נפש אחיו • כי יריס
מעפר דל ומאשפות יריס אביו • אם נדח מארץ החיים והכרובים בחיב מתהפכת
בידם ירחקוהו לבל יגש אל פתח גן אלהים • מה שזה לו לדרוך זדקה וחסד אם
לא ימצא אחרי כן חיים ברכה ושלים • הלא גרש מהסתפח עוד בנחלת אלהים •
היש תקומה למפלתו • היש מזור לשברו • הלא טוב לו לבקש לנפשו מנוחה בעולם
הזה באיזה אופן שיהיה אם ימצאה • ירצח • יגנוב • יכחש • ידבר בזבים ויאמר
אין אלהים • אם טוב ואם רע יעשה הדבר יאל מפי המלך ולא ישוב אחור לעד
לעולם • עד אבדון ירד האיש הלזה ותפתה ערוך לפניו ומדורתו אם ועלים הרבה
ואף ה' בוער עליו בו • לכן יאמר ה' שובו בני ישראל ארפא משבותיכם •

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלינו • אשר לא די
שהגיל את השבים מיד חטאם כי גם נתן להם מנה אפים בהטלות מדרגתם
למעלה מן הזדיקים הנמורים • כמאמרם ז"ל במקום שבעלי תשובה עומדים אין
זדיקים נמורים יכולים לעמוד וישר כחם אשר טעמם ונימוקם עמם הביאו
להראותנו כי אמת יהנה חכם ודעת שפתיהם ברור מללו • הזדיק הנמור גם בימי
בחרותו גם בימי עלומיו וקנותו הלך בדרך טובה ולא הטה ממנה ימין ושמאל •
ויהי בעיניו כמזות אנשים מלמדה • ולא הכין כלי מות נגד היצר ללכת עליו
לקראת נשק אך יעמוד על משמרתו מוכן להלחם בו שיסב לו מנגד לבל יגש ויגע
אל הקדש • לא כן השב בתשובה אשר גדל היצר עמו ויהי לו לאח ולאזהב וקשה
בעיניו לדרוך קשתו עליו ולהלחם בו בכל תוקף • וכ"ש שהיצר ורע מצפוני לבבו
ומחשבותיו

ומחשבותיו ותאוותיו * לכן כל הקטטות והמלחמות אשר יתקוטט וילחם להתגבר עליו לדקה יחשבו לו ושכרו יבא כפול מן השמים * אם כן איפה נשובה אל ה' בכל לבבנו ובכל נפשנו ולא כאותם השבים ביום הכפורים וחזורים חלילה לחטא ביום המחמת * הלא ידע הלא יבינו כי אין הקב"ה מקבל תשובתם? וגם בעת שישובו הם חוטאים כי חכמו להרע לרמות את ה' לתת לו שוחד ביום הכפורים אולי יכפר בעד חטאתיהם שעשו בשנה שעברה * אבל לא איש אל * ובחן לבות וכליות הוא * האדם יראה לעינים והוא יראה ללבב * וכן אמרו ח"ל האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה * אכן נבא בלב בשר לפניו בלב טהור וברוח נכון * והוא יקבל תשובתנו ונגילה ונשמחה בו ועין בעין נראה בשוכה ל' ציון *

ואני הלא בעניי על שבעתה באתי לכתוב על ספר מחזור ימי ר"ה ויה"ך הדינים ההגהגות והמוסרים השייכים לימי תשובה אשר לקטטים ואספתים מפי אנשים גבורי חיל בתורה ובמוסר הנקיבים בשם לכבוד ולתפארת * ובפרט מרן הקדוש בשלחנו הטהור * מהר"ם א"י * הרב שלמי אבנר * הרב ח' דא * והרב זרע אמת * וקרית את מחזור יום ר"ה **בית הזכרון** ואת מחזור יה"ך **בית הכפורת** * ולא לחכמים השותים מים מן המקור הטובע

אני ככתבתי * הלא לבעלי בתים אשר התעורר לבם לדעת ולהבין איזה הדרך ישכון אור התפלה והתשובה * ולא ימששו כעורים בזהרים בעשותם אשר לא צוה ה' * או לבלתי עשות מצותיו וחקותיו ככתוב בתורתו תורה שכתב ותורה שבעל פה * ובאתי במלאכתי זאת אשר עקבות הרב הכולל כמהר"ר יאודה שמואל אשכנזי ז"ל אשר הוציא לאור הדפוס שלשה בתים * והם **בית עובד** לימי החול * **בית מנוחה** ליום שבת קדש * ו**בית השואבה**

לימי חג הסוכות * ולא גמר את בנינו המפואר אשר יסד בחכמתו הגדולה וברוח בינתו הרחבה בבתי האחרים אשר חשב לבנות כי לקח אותם אלהים * זה סיני ועוקר הרים אבד ואיכנו וה' הניח לו לחיי העולם הבא * אמנם חלילה לי להתפאר לאמור אף אני אעשה כמוהו כי אינני לעומת הרב הנז' אפי' כתלמיד קטן לפני רבו * אך אם העשיר יביא כבש להקריב לה' העני אשר אין ידו משנת יביא תור או בן יונה ושניהם יעלו לרצון לפניו * וכתוב כי לא בזה ולא שקן ענות עני * לכן שמתני פני כחלמיש ואדע כי לא אבזש * ומחשבותי הטובה היא סמכתני * ואחי ובני עמי בראותם את מלאכתי זאת יחוקוני ויאמרוני ובסבב פנים יפות יביטו בה כהיותם מבני ישראל רחמים וגומלי חסדים *

הצעיר ישראל קושטא ס"ט

אזהרה גדולה לכל הבא בידו מחזור זה שלא יחטא בלשונו חלילה להוציא מפיו השמות בנקודתן וכמו אשר נכתבו רק יכוין במחשבתו באותם הנקודות בשעה שמוכיר השם בפיו בקריאתו הידועה באזנות :

דינים

אזון הליבאנטארסי די מאדרונגארא אה דיור סליחות די ראש חדש אלול אשטיה כפור * אי שי אקבידארה וישטירטי כראוי פארה אפירמאר איל פסוק הכון לקראת אלהיך ישראל אי דיור לום סליחות קון כוונה אי קון לאגרימאם אי בפרט דיווינדו לום וידויים :

יזכור ואל ישכח מלברך ברכת התורה כדי לומר סליחות מדעת רכינו בעל הטורים ז"ל שפסק שלא יקרא פסוקים קודם ברכת התורה אף על פי שאומרים דרך תחנונים :

ואשר בא בסוד ה' יכוין לברך בעת ההיא כל סדר הברכות יען שאינו ראוי להפסיק ביניהם כי קשר וייחוד אחד לכולם מתחילת נטילת ידים עד ברכת התורה כנודע ליודעי חן גם כר"ך לומר כל סדר תקון חלות שהוא בבקשות כי הוא עיקר גדול לבכות ולהתאבל על חרבן בית מקדשנו וישב יחף על הארץ ויתחיל על נהרות בבל וכו' ככתוב שם :

תפלה

לחטונה בשני ימים אחר ר"ח אלול * וכן לכל ארבעים יום מר"ח אלול עד יום י"ך

רבון העולמים אלהי האלהים ואדוני האדונים המאציל בורא יוצר ועושה מלך מוכתר בכתר מלכות המתלבש בעשר ספירות בלימה מגיד מראשית אחרית הנותן בים דרך ובמים עוים נתיבה אשר ברא יוצר את האדם להטיב עמו ברוב חסדיו ולא יחסרן במות המת כי אם ישוב מדרכיו וחיה וימין דקרו פשוטה לקבל שנים כי לא בזה ולא שקן ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע * ירמ"ה או"א שלא תבא במשפט את עבדך ורצני ברחמיך הרבים וקבלני בתשובתי זאת לפניך ואל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני כי דרכך להאריך אפך ומנהגך לרחם על בריותיך כי אתה ה' טוב ושלח רוב חסד לכל קראיך * וברחמיך הרבים עניי בעת ובשונה הזאת ויהא מיעוט חלבי ודמי המתמעט היום בתעניתי חשוב ומקובל ומרובה לפניך כחלב מוכח ע"ג מובחד לתקן מה שבגדתי באדותך וכתתי מוס בקדשי שמים ופגמתי במדות העליונות ומנעתי הטוב והשפע הראוי לבא בהם והרחבתי גבול מלך הפסון ושלחתי רגל השור והחמור לבער שרה תפוחים ואדרכסם באפי וארמסם בחמתי ועתה למה אמות כי תאכלני האש הגדולה הזאת כי יציר כשף אני ומה יסכון לך כי רימה תקחני לאוכל יגיע כשף כי תאכל אלהי יהמו נא רחמיך עלי ואל תבזה ענותי ואל תכלה עלי זעמך ואל תגמלני כמעבדי ואמור למלאך המשחית די ושוב אלי ברחמיך ולתחנתי תכין לבך ותקשיב אוזן כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת עעורי ובמה אקדם פניך ה' אלהי ומה רפואה אבקש כי דרך בניך יודעי שמך בשוב אליך לעשות יחודים וזווגי מדות הקדושות העליונות בדרופי שמותיך הקדושים הנסמכים ע"י כח תשובתם ותעניתם במספר העיתים לעורר את הרחמים ולכבוש את הדיקים הקשים אשר הגבירו ושנו והיו לבער וארמון על משפטו ישב כבדאשונה על מכונו ועל

ועל כנו כל כחרא וכתרא בקיומיה ואני בער ולא אדע ולא בינת אדם לי ואין בי כח לכיין מעלתך וגדולתך וזירופי שמות הקדושים וההמשכות העליונות הנעשות בכח העיניו והתשובה בכל עת ועת בתענית זה ואיככה אוכל ורתיתי באבדן נפשי העלובה באשר לא אעזור חיל לרפאות מוצה ה' ההרום וגדר אבניו אשר הרסתיים ולא כניתים ואף גם זאת המה יבנו ואני אהרום אוי לי אויה עלי אללי לי אהה עלי אויה על נפשי :

לכן ירמ"ה או"ה מורה חטאים בדרך ראה והביטה כי נתקו מורשי לבני ויראה ורעד יבא בי ונפלו פני בזוכרי כל אשר הכעסתיך ויהמו נא רחמך עלי ויהא חשוב ומרוצה לפניך תעניתי וחשוב זאת המעט הוא אם רב כאילו כוונתי בכל זירופי שמות הקדושים המאירים והנמשכים בכל העולמות העליונים הראויים לבא ע"י מספר העיתים בעונתי היום ותצרך מחשבתי הטובה דרך כלל למעשה פרטיות לכל עת ולכל רגע מתעניתי ומיעוט חלבי ויעלה להיות עטרה לראשך לשוב ולבנות חורבות ארץ הירוסותיך תבנה ותכונן והרשעה כולה בעשן תכלה ושבה והיתה לבער אל יהרסו לעלות אל ה' ותצרך תשובתי וסיגוף תעניתי עם שאר סיגופי תעניות של בניך היודעים והמבינים כל כוונות זרופי שמות הקדושים וההמשכות הנמשכות בתענית זה המעלים יחוד וזוויג מדות העליונות מעלה מעלה בכל העולמות ויבוסמו כל הדינים הקשים אשר הגברתי בעונותי ויגברו הרחמים בכל העולמות ותאיר היום בחסדך הגדול ביס דרך וי"ג מכוילן דרחמי בפתחי שעריים גבוהים עליהם פתח דברייך יאיר ומשם יושפע עלינו שפע הארה להחזירנו בתשובה שלומה תמיד ויאירו לנר"ן להבין ולהשכיל עמקי סודותיך ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך ואל תקחנו מהעולם הזה קודם זמננו ואל תדיחנו מפני שום אדם שבעולם עד מלאת ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ומוכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העו"ה יהיו לרצוננו :

ואח"ך יאמר אלו הפסוקים הנרמזים בר"ת שלהם שם יו"ד ה"י וא"ו ה"י * ושם אלה"ה ה"י יו"ד ה"י וזה סדרן :

יו"ד יהוה נחמי בדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך * (בשני ימי ההפסקה ה' הושיעה הנלך יעננו ביום קראנו) : וראה אם דרך עגב בי ונחמי בדרך עולם : דרכך ה' הודיעני וגו' :
ה"י דורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבני ליראה שמך : ודרך עניוים במשפט וילמד עניוים דרכו : (בשני ימי ההפסקה יאמר יענך ה' ביום זרה וגו') :
וא"ו ואני תפלת לך ה' עת רצון אהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך : אל נערץ כבוד קדושים רבא ונורא על כל סביביו : ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וגו' :
ה"י השמיעני בבקר חסדך כי כך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אלך נשאתי נפשי : יהוה ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוזר חסד וגו' :
אל"ף אשכילה בדרך תמים מתי תבא אלי אתהלך בתם לבני בקרב ביתי : לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך : פתחו לי שערי דק אבא בס אודה יי :

ה"י דאסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה : יהוה אלהים זבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה :
יו"ד יהוה אלהי זבאות מי כמוך חסין י"ה ואמוניך סביבותיך : וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו ולדקתו לבני בניס : דבקה נפשי אחריך בי תמכה

תמכה ימויך :

ה"י דאל תמים דרכו אמת ה' זרופה מנן הוא לכל החוסים בו : ויהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם :

ובשני ימים אלו בתעניתו ילמוד סדר הקרבנות מפ' ויקרא עד פ' לו עד להקריב את קרבניהם לה' במדבר סיני : ואחר כך בכביאים יחוקאל מס' מ' ע"ס אחר כך בכתובים תהלים כולו ואחר כך האדרא דנשא כולה שמבואר בה המכוילן דרחמי כנודע במאמר פתח ר"ש ואמר ווי מאן דלושיט ידיו בדיקנא יקירא וכו' ואם אין הפנאי מסכים לקרותה כולה ילמוד מאמר הנזכר פתח ר' שמעון וכו' עד בתליסר תקונין אלון אתרשים דיקנא וכו' וגם פרק שני מספרא דלגיטותא שפורש בו י"ג תקוני דיקנא כנודע ושם כאמר סוד החדש הוא במאמר בזמנא דמטא תשרי ירחא שביעאה משתכחי אלון תליסר תרעי דרחמי וכו' :

תקון סליחות

דיני סליחות

א נהגים לקום באשמורת לומר סליחות ותחנונים מר"ח אלול ואילך עד יו"ה"ך אבל בר"ח עצמו אין אומרים סליחות ותחנונים ומנהג בני אשכנז אינו כן אלא מר"ח ואילך מתחילין לתקוע אחר התפלה שזרית ויש מקומות שתוקעים גם כן ערבית ועומדים באשמורת לומר סליחות ביום א' שלפני ר"ה ואם חל ר"ה ב' או ג' מתחילין מיום א' שבו שלפניו ויש מקומות שנהגים שאם ימצא תוקע בב"ה כעת שאומרים סליחות כשמגיע ש"ג לי"ג מדות תוקע תשרי"ת בלא ברכה :

ב אין תוקעין בערב ר"ה ובלילה שלפניו ואפילו בביתו :
ג הנהגים לומר סליחות בערבית ולהזכיר י"ג מדות ראוי למועטם והיושב בבית הכנסת שנהגים לומר סליחות בערבית ישב בדד וידוס וליכא בזה משום לא תתגודדו ואי בעי לימא מזמורים אבל היודים יוכל לאומרם בזמנא שבת לבד שאין לומר וידוי עד שיעבור חנות לילה יותר טוב כימים האלו להרבות בסליחות ותחנונים עם הזכור :

ד יש נהגים להתענות יום א' של סליחות ויותר טוב להרבות במעשים טובים ובתשובה ולא להחמיר על הזכור :

ה ידקדק לחזור אחר ש"ץ היותר הגון והיותר גדול בתורה ובמעשים ושיהיה נשוי מיהו כל ישראל כשרים הם רק שיהיה מרוצה לקהל :

ו יש מקומות שנהגים שהאומר סליחות מתפלל כל היום כלו ואפילו ערבית דהמתחיל במצוה אומרים לו גמור :

ז יש נהגים למכור מי שיהיה ש"ץ ולא שפיר עבדי דש"ץ הגון בעיר :

ח טוב לעמוד בכל הסליחות ולפנות באל מלך יושב בויעבור ובי"ג מדות :

בקשות

ישן אל תרדם ועזוב התלהלהך * הרחק מדרכי בני אדם *
ישור דרכי גבוהה * ורוץ לעבוד צור קדם * פרוץ כוכבי

נגהך

גְּנֵהָ • מֵה לָּךְ נִרְדָּם קוֹם קְרָא אֵל אֱלֹהֶיךָ • הַקֵּץ לְדַאֲוֵת
 שְׁמוֹ • וְאֵת מַעֲשֵׂה אֲצִבְעוֹתַי • וְהַבֵּט אֶהְלִי מְרוֹמָיו • תְּלוּיִם
 בְּזוֹרְעוֹתַי • וְכֹכְבִים חוֹתְמֵי פְתוּחֵי טְבַעוֹתַי • וּפְחָד מִפְנֵי
 אֵימִיו • וְתִחַל אֵת יְשׁוּעוֹתַי • פֶּן זְמַן יִגְבִּיהֶךָ • וְרַם לְכַבֵּד
 בְּגִבְהֶךָ • מֵס לְד וְצֵא בְּחֻצוֹת הַלֵּילוֹת • בְּעִקְבוֹת אֲנָשֵׁי שְׁמוֹת •
 אֲשֶׁר בְּלִשְׁנֵם תְּהַלּוֹת • וְאִין תּוֹכֵם תּוֹךְ וּמְרָמוֹת • לִילוֹתֵיהֶם
 תְּפַלּוֹת • וַיְמוֹתֵיהֶם צוֹמוֹת • לֵאל בְּלַבֵּם מַסְלוֹת וְלֵהֶם בְּכַסְאוֹ
 מְקוֹמוֹת • דְּרָכֵם סֵלֶם לַעֲלוֹת • עַד יִי אֱלֹהֶיךָ • מֵס לְד דְּמַעוֹת
 תּוֹזֵל עֵינֶיךָ • וְתִתְחַרֵּט עַל פְּשָׁעִים • וְהִתְחַנַּן לְמוֹל קוֹנֶךָ • וְאֵל
 תִּתְחַר בְּמַרְעִים • וְהִשְׁפַל מְאֹד אֵת גְּאֻנְךָ • וְקַח הַטּוֹב כִּי
 גַעִים • כִּבְד אֵל מְהוֹנֶה • לַעַת יַעֲלוּ מוֹשִׁיעִים • וַיִּשְׂאוּ קוֹל
 הַמּוֹנֶה • הַכּוֹן לְקִרְאֵת אֱלֹהֶיךָ • מֵס לְד רָלִים אֲשֶׁר עָפְר יְסוֹדֵם •
 הַחֲכֵמָה מֵאִין • וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין • רַק לְרוֹאֵי
 צוֹר כְּבוֹדֵם • רְאוֹת לֵב לֹא רְאוֹת עֵין • וּמוֹצֵאי מַעֲיָנֵי יְסוֹדֵם •
 הַטּוֹבִים מִיִּין • כִּי כֵן בִּשְׂר וְרַם • תִּמְצֵא אֵת אֱלֹהֶיךָ • מֵס לְד
 יְה אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה • אֲשֶׁר כָּל חֲפָצוֹ פֶּעַל • הַמְּמִית וּמְחִיָּה •
 מוֹרִיד שְׂאוֹל וַעֲל • עֲמוֹד לְמִשְׁפַּט וְחִיָּה • וְעוֹזֵב מֶרֶד וּמַעַל •
 לֵאמֹר מְתֵי וְאִיָּה • מֵה לְמִטָּה וּמֵה לְמַעַל • וְאוֹלָם תָּמִים

תְּהִיָּה • עִם יִי אֱלֹהֶיךָ • מֵס לְד

יְעִירוּנִי רַעֲיוֹנֵי • וְסוֹד לְבִי וּמִשְׂאֵלוֹ • הַגּוֹת דְּבָרֵי תַחֲנוּנֵי •
 בּוֹמֶרֶת אֵל וּמְתַלְלוֹ • וְלֹא אֶתֶן שְׁנֵה לְעֵינֵי חֻצוֹת
 לִילָה בְּגִלְלוֹ • לְחֻצוֹת בְּנַעֲם יְהוָה • וְלִבְקֹר בְּהִיבְלוֹ • הַקִּיצוֹתֵי
 וְאֲחִישֵׁב • מִי הוּא אֲשֶׁר הַקִּיצֵנִי • וְהִנֵּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב • תְּהַלְתוּ
 הָאִיצֵנִי • וְנָתַן בְּאֻזְנֵי קֶשֶׁב • וְחֻקֵּי וְאִמְצָנִי • וְכָל עוֹד רוּחֵי
 בִּי הִשֵּׁב • אֲבָרְךָ אֵת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי • צוֹר אֲשֶׁר הִנְשַׁמַּח
 לוֹ • וְהִגְוִיָּה מִפְּעֵלוֹ • לַחֲוֹת וְאֶתְפַּלֵּל לְפָנָיו • וּבַתְּפִלָּה אֶתְעַנֵּג •
 וּבִקְעוֹ דְּמַעֵי עֲנֵנָיו • וּמְתַקּוֹ מִצּוֹף וּפְנֵג • וְגִבָּה לְבִי בְּעֵינָיו •
 בְּעַת גָּמַס חוּא כְּדוֹנֵג • כְּעֶבֶד לְפָנֵי אֲדוֹנָיו • מִפְּחָדוֹ יִתְמוּנֵג •

וכי

וכי יזכור מהללו • ינשה את כל עמלו • לחיות דום ליל והפכר •
 והאחר שחר מבא • עד יתרצה עבד • בתחנוניו אל רבו •
 וישפוך דם לב וכבד • ויאורו עיני לבו • ויתחד העובד •
 עם המלך במסבו • וישיר וישא משלו • לשם דגלו ומהללו •
 לחיות הגה זה עבד עבדים • לפני מלך מלכים • עומד וידיו
 כבדים • ודמעיו נהלכים • לה יצוריו משועבדים • בעוד חיו
 נמשכים • וכל אבריו לה מודים • משתחיים ומברכים • סלח
 לרוע מעללו • אשר כחול משקלו • לחיות

אדני אלהי הצבאות יושב הכרובים • בטית לעמך שובו
 בגנים שובכים • גשו נא אלי בדברים ערבים • דרשוני
 וחיו ימים רבים • הלא דבריה לעולם נצבים • ובם אנהנו
 גשענים ונקרבים • זכרנו לחיים טובים • חננו בחסדיה
 הרבים • טוב אתה לרעים ולטובים • ימינה פשוטה לקבל
 שבים • כי לא תחפוץ במיתת חייבים • לכן אנהנו משכימים
 ומעריבים • מלך מהולל במחנות כרובים • נקנו מחטא
 ומכל חיובים • סלח לנו כי פשעינו מרבים • עננו למען צורים
 החצובים • פתחי תשובה בל יהיו משולבים • צעקותינו
 לפניך יהיו נקרבים • קרבנו אליך חוצב להבים • רצנו
 כעולות פרים וכשבים • שבנו אליך גערים ושבים • תמוכים
 בטוחים על רחמיה הרבים •

יש נהגים לאומרו במקום שבת יהודה כלקמן ואז מוסיפין זה

רחם תרחם עלינו צור שוכן מרומים • אל מלך יושב
 על כסא רתמים • אל מלך

תקון חצות

תקון רחל

אומרים הידיו אשמנו ומה כאמר יש אומרים אותו קודם תקון לאה :

תכוין לככות על מרכן הבית

על

על נהרות בכל שם ושכנו גם בכינוי בוכרנו את ציון : על ערבים
בחוכה תלינו כנורותינו : כי שם שאלונו שוכנו דברי שיר
ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון : איך נשיר את שיר יי על
ארמת נכר : אם אשפחך ירושלם תשפח ימיני : תרפק לשוני לחכי
אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי : זכר יי
לבני ארום את יום ירושלם האומרים ערו ערו עד היסוד בה : בת
בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שנמלה לנו : אשרי
שיאחו ונפץ את עולליך אל הפלע :

תכון לכנות על הרינת הסדיקים

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו
את ירושלם לעיים : נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף
השמים כשיר חסידך לחיתו ארץ : שגבו דמם בפנים סביבות
ירושלם ואין קובר : היינו הרפה לשכנינו לעג וקלם לסביבותינו :
עד מה יי האנף לנצח תבער כמו אש קנאתך : שפוך חמתך אל
הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו : כי
אכל את יעקב ואת נהוה השמו : אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר
יגדמונו רחמך כי בלוננו מאד : עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד
שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך : למה יאמרו הגוים
איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך :
הבוא לפניך אנקת אסיר בגדל ורועך הותר בני תמותה : והשב
לשכנינו שבעתים אל היקם חרפתם אשר הרפוך אדני : ואנחנו
עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך :
זכר יי מה היה לנו הבישה וראה את חרפתנו : נתלחנו נהפכה
לזרים פתינו לנכרים : ותומים היינו ואין אב אמתינו כאלמנות :
מימינו ככסף שתינו עצינו במחיר ובאו : על צוארנו נרדפנו ונענו
ולא הונח לנו : מצידים נתנו יד אשור לשבע לחם : אכתינו חטאו
ואינם ואנחנו עונתיים סבלנו : עבדים משלו בנו פרק אין מידם :
כנפשו נביא לחמנו מפני הרב המדבר : עורנו כחנור נכמרו
מפני זלעפות רעב : נשים בציון ענו פתלת פערי יהודה : שרים
בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו : בחורים טחון נשאו ונערים בעץ
בשלו : זקנים משער שבתו בחורים מנזינתם : שבת משיש לבנו

נחפך

נחפך לאכל מחולנו : נפלה עמרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו :
על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו : על הר ציון ששם
שועלים הלכו בו : אמה יי לעולם תשב כסאך לדור ודור : למה
לנצח תשכחנו תעובנו לארץ ימים : השיבנו יי אליך ונשובה חדש
ימינו כקדם : כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד : השיבנו
יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם :

הבט משמים וראה מוכל קדשך ותפארתך איה קנאתך ונבורתיך
המון מעיד ורחמך אלי התאפקו : כי אמה אבינו כי אכרתם
לא ידענו וישראל לא יכירנו אמה יי אבינו נאלנו מעולם שמך :
למה תתענו יי מדרכך תקשים לבנו מיראתך שוב למען עבדיך
שכמי נחלתך : למצער ידשי עם קדשך צרינו בוסכו מקדשך :
ועמה יי אבינו אמה אנחנו החמר ואתה יצרנו ונעשה ירך בלנו :
אל תקצף יי עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך בלנו :
ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה : בית
קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו היה לשרפת אש וכל
מתמדינו היה להרבה : העל אלה תתאפק יי תחשה ותעננו עד
מאד : המאס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך מדיע
הפיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה
בעתה : ידענו יי רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך : אל הנאץ
למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בדידת אהנו :
כה אמר יי קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על
בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו : יי ממרום ישאג וממעון
קדשו יתן קולו שאג ישאג על גוהו : ויקרא אדני יהוה צבאות
ביום ההוא לבכי ולמספר ולקרחה ולחנר שק : על אלה אני
בוכיה עיני עיני יורדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו
בני שוממים כי גבר אויב : על שכר בת עמי השפרתי קדתי
שמה החויקתני : מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואכבה
יומם וילילה את חללי בת עמי : אלביש שמים קדרות ושק אשים
בסוחרם : הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבקיון :

קינה סוכס מירושלם טוב"ב על חרוב ועל הרינת הסדיקים בנינון שומרון קול מתן :

עד מתי יי יום חרוב לעמך * כמר תיליל עדתך * על בית
הפלתך

הפלתך • אשר שרפו צדיק • והרגו בני בריהך • אלהים באו
גוים בנחלתך : עד מתי יי השבח שאין קמיד • ושמות היבולך •
ונפוצת לאומך • הלחוצים עליך • ההרוגים על שמך • עד מתי
עשנה בתפלת עמך • אשר יהנו לפניך על הרבן ביהך : אלסיס
עד מתי יי אשכבה בין שפתים • ובין תנור וברים • יכהו לי עינים •
לוחטים לי ושאפו ערכ ובקר וצהרים • עד מתי אשתומם על
הרבן פעמים • עד מתי לא תרחם את ירושלים • עד מתי יהנה
בצר שארית צאן מרעיתך : אלסיס עד מתי יי עריצים יעוו •
אשר אכלו את יעקב ובכל עת ובזו • אני אדרוש את שלומם
והם ומרטו וגונו • בחרפה הכו לחיי ובשפתי שאו גלוזו • עד
מתי יי רשעים יעלוזו • עד אן יצעק בשבי פלוגי בן פלוגית אמתך •
אלהים באו גוים בנחלתך : וכל המרבה לקונן הרי זה משוכח

יללה זו נוהגים לקונן בל"י תוב"כ קודם על היכלי • סידס אור המופלא ומתקן
סדור כמהר"ר חיד"א ז"ל במורה באמצע שלו המהולל :

אוי לי על גלות השכינה : אוי לי על הרבן בית המקדש : אוי לי
על שריפת החזקה : אוי לי על הריגת הצדיקים : אוי לי על
חלול שמו הגדול ותורתו הקדושה : אוי לי כי נבר אויב : אוי
לי על צער כל העולמות : אוי לי על צער האבות הקדושים
והאמהות הקדושות : אוי לי על צער הנביאים והחסידים והצדיקים
אשר בנן ערו : אוי לי על צערו של משיח : עונותינו הפיו אלה
ופשעינו האדריכו קצנו וחטאתינו מנעו הטוב ממנו : אוי להם לבנים
שגלו מעל שלחן אביהם : זה במה אורך ימים ושנים רבים ודעים :

כל הוד שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו :
על היבלי אבכה יומם ולילה • ולתפארת ציון עיר המהוללה :
ולתפארת בכי תמיד על הרבן פעמים • ארץ צבי צבי ירושלים
ועל עמך אשר הלך בנולה : ולתפארת בית התפארת שם אויב
לשמה • הושיבני ביהי נביות ושמה • על זאת אבכה תמיד בקול
יללה : ולתפארת סגרי חזרה כי חוללה תפארתך • נפל גורך
מיום שנחרב ביהך • ושאי קינה על אהליכה ואהלה : ולתפארת
חוקי עמי מהר אבנה רביבכם • נקם אלבש ואשיב את שכונתכם •
תוך היבלי אשבון כבתחלה • כי מציון תצא תורה ותהלה : כי
כדכתיב

כדכתיב כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים :
עורה נא ומינדך דמה • ולועומה קרא נוחמה • ויאמר להלה
וענמה • עניה סוערה נוחמה : עורה נא חשוף ורועך •
ונלה נא קץ ישעך • ויאמר לשה נאלמה • עניה סוערה נוחמה :
עורה נא ומינדך האל • ופרה ברחמיך ישראל • ויאמר לעם הל
השואל • וכא לציון גואל : עורה נא ומינדך עליון • וננה ברחמיך
את ציון • ויאמר לעם הל ואביון • כי נחם יי ציון • כדכתיב כי
נחם יי ציון נחם כל חרבותיה וישם מדברה כערן וערבחה כנן
יי ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה :

ואחר כך תתעורר לקום ותאמר אלו פסוקים

חתגערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי מוכרי צוארך שביה
בת ציון : על חומתיך ירושלים הפקדתי שמרים כל היום
וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יי אל דמי לבם : ואל
תהנו דמי לו עד יבונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ :
גשבע יי בימינו ובזרוע עזו אם אהן את דגנך עיר מאכל לא יבינד
ואם ישתו בני נכר תירושך אשר ינעת בו : כי מאספיו יאכלהו
והללו את יי ומקבציו ישתהו כחצרות קדשי : השח אלהי אונך
ושמע פקח עיניך וראה שממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה
כי לא על צדקתינו אנתנו מפילים תתנונינו לפניך כי על רחמיך
הרכים : אדני שמעה אדני סלחה אדני תקשיבה ועשה אל תאחר
למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : אתה תקום
תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד : כי רצו עבדיך את אבניה
ואת עפרה יחננו : בונה ירושלים יי גדתי ישראל יבנם :

תקון לאה

למנצח משכיל לכני קרח : כאיל תערנ על אפיקי מים בן נפשי
תערנ אליך אלהים : צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי
אבוא ואראה פני אלהים : היתה לי דמעת לי לחם יומם ולילה
באמור אלי כל היום איה אלהיך : אלה אבכה ואשכבה עלי
נפשי כי אעבור בפק אבהם עד בית אלהים בקול רנה ותודה
המון חונן : מה תשתחחי נפשי ותהמי עלי החולילי לאלהים כי

עוד אודנו ישועות פניו : אלהי עלי נפשי תשתוחח על בן אנכרד
מארץ יהדו והרמונים מהר מצער : תהום אל תהום קורא לקול
צנוריד כל משפריד וגליד עלי עברי : יומם יצוה יי חסדו
ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי : אומרה לאל סלעי למה
שבתני למה קדר אלך בלחץ אויב : ברצח בעצמותי הרפואי
צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך : מה תשתוחחי נפשי
ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי :
שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה
תפלטני : כי אתה אלהי מעווי למה ונתתני למה קדר
אתחלך בלחץ אויב : שלח אורך ואמתך המה ינחוני וכיאוני אל
הר קדשך ואל משכנותיך : ואבואה אל מזבח אלהים אל אל
שמחת גילי ואורך בכבוד אלהים אלהי : מה תשתוחחי נפשי ומח
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי :

ואחר כך אומרים יענד (ובימים שאין אומרים תחנה מדלגין יענד) לדוד מזמור
לס' סארץ ומלוכה' אלהים יחננו' הללוים אודם ה'

נוע תנוע ארץ בשכור והתנודרה בפלוגה וכבר עליה פשעה
ונפלה ולא תוסיף קום : והיה פיוס תהוא ופקד יי על צבא
המרום בפרוס ועל מלכי האדמה על האדמה :

ואח"ך אומרים בנא אליו נתן הנביא' סיר המעלות בטוב'

עד אנה בכיה בציון מספר בירושלם : תקום תרחם ציון הבנה
חומות ירושלם : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא
מועד : כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו : פונה ירושלם
יי נדחי ישראל יבנם .

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש
לנו שובה עלינו בתמון בחמיד כלל אבות שעשו רצונך
בנה ביתך בכתחלה כונן בית מקדשך על מכוננו הראנו בכוננו
שמחנו בחקוננו והשב פהגים לעבודתם וליוים לדוכנם לשירים
ולזמרים והשב ישראל לנויהם ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך .
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה
לארצנו ותפענו בנבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
המידין בסדרך ומספין כהלכתן :

ואחר כך יאמר פרק ראשון ממסכת תמיד

בשלושה מקומות הפהגים שומרים בבית המקדש בבית אבטינס
ובבית הניצוץ ובבית המוקד בית אבטינס ובית הניצוץ
היו עליות והרובים שומרים שם . בית המוקד ביפה ובית גדול
הזה . מוקף רוברים של אבן וקני בית אב ישנים שם ומפתחות
העזרה בידם ופרחי כהונה איש בכתו כארץ . לא היו ישנים
בבגדי קדש אלא פושטין אותם ומקפלין אותם ומניחים אותם
תחת ראשיהם ומתכפין בכסות עצמן . איבע קרי לאחד מהן יוצא
והולך לו במסכה והולכת תחת הכירה ונרות דולקין מפאן ומפאן
עד שהוא מגיע לבית הטבילה . ומדורה היתה שם ובית כסא
של כבוד וזה היה כבודו מצאו נעול יודע שיש שם אדם פתוח
יודע שאין שם אדם . ירד וטבל עלה ונסתפג . ונתחמם כנגד
המדורה . בא וישב לו אצל אחיו הפהגים עד שהשערים נפתחים
ויוצא והולך לו : כ מי שהוא רוצה לתרום את המזבח משבים
וטבל עד שלא יבא המזונה . וכי באויו שעה המזונה בא . לא
כל העתים שוות . פעמים שהוא בא מקריאת הנגבר או סמוך לו
מלפניו או מלאחריו . המזונה בא ודופק עליהם והם פותחים
לו . אמר להם מי שטבל יבא ויפיוס . הפיוס זכה מי שזכה :
נ נטל את המפתח ופתח את הפשפש ונכנס מבית המוקד לעזרה
ונכנסו אחריו ושתי אבוקות של אור בידם . ונחלקו לשתי כתות .
אלו הולכין באכסדרה הרה המזרח ואלו הולכין באכסדרה הרה
המערב . היו בודקין והולכין עד שמגיעין למקום בית עושי
חביתין : הגיעו אלו ואלו אמרו שלום הכל שלום . העמידו עושי
חביתין לעשות חביתין : ד מי שזכה לתרום את המזבח הוא יתרום
את המזבח והם אומרים לו הזהר שמא תנע בכלי עד שתקדש
ידיך ויגלידך מן הכיור . והרי המפתח נתונה במקצוע בין הכבש
למזבח במערבו של כבש . אין אדם נכנס עמו ולא נר בידו אלא
מתלך לאור המערכת . לא היו רואין אותו ולא שומעין את קולו עד
ששומעין קול העץ שעשה בן קמין מוכני לכיור . והם אומרים
הגיע עת קדש ידיו ורגליו מן הכיור . נטל מחתת הכסף ועלה
לראש המזבח ופנה את הנחלים הילך והילך וחתה מן המאכלות

הפנימיות ויבדד * הגיע לרצפה הפך פניו לצפון והלך למזרחו של
כבש כעשר אמות * צבר את הנחלים על גבי הרצפה * רחוק מן
הכבש שלשה טפחים מקום שנותנין שם מראת העוף ורשון מזבח
הפנימי והמנוחה :

גשלים תקון לאה

אם אינו יכול לומר סדר תקון חנות * נוהגים לומר קודם המוזורים על היכלי
ואחר כך אומרים :

שיר הפעלות בשוב יי אהת שיבת ציון היינו כחלמים : אז
ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יי
לעשות עם אלה : הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים : שובה יי
את שביחנו באפיקים בנגב : הורעים בדמעה ברנה יקצרו : הלוך
ילך וכבה נשא משך הורע בא וכא ברנה נשא אלמותיו :

תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה
תפילתי בלא שפתי מרמה : מלפניך משפטי יצא עיניך
תחזינה מישרים : בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל
תמצא זמתי בל יעברפי : לפעלות אדם בדבר שפתיק
אני שמרתי ארחות פריץ : תמך אשרי במעגלותיך בל
נמוטו פעמי : אני קראתיך כי תעגני אל הט אונה לי שמע
אמרת : הפלא חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינה :
שמרני באישון בת עין בצל כנפיק תסתירני : מפני רשעים
זו שדוני איבי בגפש יקיפו עלי : חלבמו סגרו פיו דברו
בגאות : אשרנו עתה סבבנו עיניהם ישיתו לנטות בארץ :
דמינו באריה יכסוף לטרף וככפיר ישב במסתרים : קומה
יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה גפשי מרשע חרבה :
ממתים ידה יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים וצפונה
תמלא בטנם ישבעו בגים והניחו יתרם לעוליהם : אני
בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך :

לדוד משביל אשרי נשוי פשע בסוי חטאה : אשרי אדם לא
יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה : כי החרשתו בלו עצמי
בשאגתי

בשאגתי כל היום : כי יומם ולילה תכבד עלי ידה נהפך
לשדי בחרבני קיץ סלה : חטאתי אודיעה ועוני לא כסיתי
אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה :
על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים
רבים אליו לא יגיעו : אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט
תסובבני סלה : אשכילה ואודה בדרך זו תלך איעצה עליך
עיני : אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום
בל קרוב אליך : רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד
יסובבנו : שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב :
למנצח מזמור לדוד : בבוא אליו נתן הנביא באשר בא אל
בת שבע : חנני אלהים כחסדה כרב רחמיה מחה
פשעי : הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני : כי פשעי אני
אדע וחטאתי נגדי תמיד : לך לברך חטאתי והרע בעיניך
עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך : הן בעון
חוללתי ובחטאי יחמתני אמי : הן אמת הפצת בטחות
ובסתם חכמה תודיעני : תחטאני באזוב ואטהר תכבסני
ומשלג אלבין : תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות
דכית : הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה : לב טהור ברא
לי אלהים ורוח נכון חדיש בקרבי : אל תשליכני מלפניך
ורוח קדשך אל תקח ממני : השיבה לי ששון ישעה ורוח
נדיבה תסמכני : אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך
ישובו : הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני
צדקתך : אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : כי לא
תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה : זבחי אלהים רוח
גשברה לב גשבר ונרפה אלהים לא תבוה : הטיבה
ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים : אז תחפץ זבחי
צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחה פרים :

למנצח מזמור לדוד שיר : לך רמיה תהלה אלהים בציון
ולך

ולך ישלם נדר : שמע תפלה עדיף כל בשר יבאו :
 דברי עונת נברו מני פשעינו אתה תכפרם : אשרי תבחר
 ותקרב ישכן חצריה גשבעה בטוב ביתה קדש היכלה :
 נודאות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ
 וים רחקים : מכין הרים בכחו גאזר בגבורה : משביח שאון
 ימים שאון גליהם והמון לאמים : ויראו ישבי קצות
 מאתתיה מוצאי בקר וערב תרגין : פקדת הארץ ותשקקה
 רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי בן
 תבינה : תלמיה רוח נחת גדודיה ברכיבים תמגנה
 צמחה תברך : עשרת שנת טובתה ומעגליה ירעפון דשן :
 ירעפו גאות מדבר וגיל גבעות תחננה : לבשו כרים
 הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו :

למנצח לבני קרח מומור : רצית יי ארצה שבת שבית יעקב :
 גשאת עון עמך בסית כל חטאתם סלה : אספת כל
 עברתה השיבות מחרון אפה : שובנו אלהי ישענו והפר
 בעסק עמנו : הלעולם תאנף בנו תמשך אפה לדר ודר :
 הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך : הראנו יי חסדך
 וישעך תתן לנו : אשמעה מה ידבר ה' כי ידבר שלום אל
 עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה : אף קרוב ליראיו ישעו
 לשכן כבוד בארצנו : חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו :
 אמת מארץ תצמח וצדק משמים גשקה : גם יי יתן הטוב
 וארצנו תתן יכולה : צדק לפניו יתלה וישם לדרך פעמיו :
 תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפך שיחו : יי שמעה תפלתו
 וישועתי אליה תבוא : אל תסתר פניה ממני ביום
 צר לי הטה אלי אונה ביום אקרא מהר ענני : כי כלו בעשן
 ימי ועצמותי כמוקר נחרו : הופה בעשב ויבש לבי כי
 שכחתי מאכל לחמי : מקול אגחתי הבקה עצמי לבשרי :
 דמיתי לקאת מדבר הייתי בכוס חרבות : שקדתי ואתיה
 כצפור

כצפור בודר על גג : כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי
 נשבעו : כי אפר פלחם אכלתי ושקני בבכי מסכתי : מפני
 זעמך וקצפה כי גשאתני ותשליכני : ימי בצל נטוי ואני
 כעשב איבש : ואתה יי לעולם תשב וזכרה לדר ודר :
 אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד : כי רצו
 עבדיך את אכניה ואת עפרה יחננו : ויראו גוים את שם יי
 וכל מלכי הארץ את כבודך : כי בנה יי ציון נראה בכבודו :
 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם : תכתב זאת
 לדר אחרון ועם נברא יהלל יה : כי השקיף ממרום קדשו יי
 משמים אל ארץ הביט : לשמע אנקת אסיר לבתח בני
 תמותה : לספר בציון שם יי ותהלתו בירושלם : בהקבץ
 עמים יחדו וממלכות לעבד את יי : ענה בדרך כחי קצר ימי :
 אומר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיה : לפנים
 הארץ יסדה ומעשה ידיה שמים : המה יאבדו ואתה תעמד
 וכלם כבגד יבלו פלבוש תחליפם ויחלפו : ואתה הוא
 ושנותיה לא יתמו : בני עבדיך ישכנו ורעם לפניך יכון :

כוסים לומר בקושטאנטינה גם אלו המומורים

לדרד יי אורי וישעי ממי אירא יי מעוז חיי ממי אפחד :
 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי
 חמה כשלו ונפלו : אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם
 תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח : אחת שאלתי מאת יי
 אותה אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי לחוות בנעם יי
 ולבקר בהיכלו : כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר
 אהלו בצור ירוממי : ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי
 ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליי : שמע יי
 קולי אקרא וחנני וענני : לך אומר לבי בקשו פני את פניה
 יי אבקש : אל תסתר פניה ממני אל תט באף עבדך עזרתי
 היית אל תטשני ואל תעובני אלהי ישעי : כי אבי ואמי
 עובוני

עובוני וי' יאספני : הזרני י' הרפה ונחני בארח מישור
למען שוררי : אל תתנני בגפשי צרי כי קמו כי עדי שקר
ויפח חמס : לולא האמנתי לראות בטוב י' בארץ חיים :
קנה אל י' חזק ויאמץ לבך וקנה אל י' :

לדוד ברכי גפשי את י' וכל קרבי את שם קדשו : ברכי
גפשי את י' ואל תשכחי כל גמוליו : הסלח לכל עונכי
הרפא לכל תחלואיכי : הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד
ורחמים : המשיבוע בטוב עדיך תתחדש בגישר געורכי :
עשה צדקות י' ומשפטים לכל עשוקים : יודיע דרכיו למשה
לבני ישראל עלילותיו : רחום וחנון י' ארץ אפים ורכ חסד :
לא לנצח יריב ולא לעולם ישור : לא בחטאינו עשה לנו ולא
בעונותינו גמל עלינו : כי כובה שמים על הארץ גבר חסדו
על יראיו : כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו :
כרחם אב על בנים רחם י' על יראיו : כי הוא ידע יצרנו
זכור כי עפר אנחנו : אנוש כחציר ימיו כציץ השדה בן יציץ :
כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו : וחסד י'
מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים : לשמרי
בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם : י' בשמים הכין כסאו
ומלכותו בכל משלה : ברכו י' מלאכיו גברי כח עשי דברו
לשמע בקול דברו : ברכו י' כל צבאיו משרתיו עשי רצונו :
ברכו י' כל מעשיו בכל מקמות ממשלתו ברכי גפשי את י' :
ברכי גפשי את י' י' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת :
עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה : המקרה במים
עליותיו השם עבים רכובו המהלך על בגפי רוח : עושה
מלאכיו רוחות משרתיו אש להט : יסד ארץ על מכוניה כל
תמוט עולם ועד : תהום פלבוש כסיתו על הרים יעמדו
מים : מן גערתה ינוסון מן קול רעמה יחפזון : יעלו הרים
ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם : גבול שמות כל יעברון

כל

כל ישובון לכסות הארץ : המשלח מעינים בנחלים בין
הרים יהלכון : ישקו כל חיתו שרי ישברו פראים צמאם :
עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול : משקה
הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשובע הארץ : מצמיח חציר
לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ : ויין
ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש
יסעד : ישבעו עצי י' ארזו לבנון אשר נטע : אשר שם צפרים
יקננו חסידה ברושים ביתה : הרים הגבהים ליעלים סלעים
מחסה לשפנים : עשה ירח למועדים שמש ידע מבוואו :
תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער : הכפירים
שאגים לטרף ולבקש מא אכלם : תזרח השמש יאספון ואל
מעונותם ירצזון : יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב : מה
רבו מעשיך י' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניה : זה
הים גדול ורחב ימים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם
גדלות : שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו : כלם
אליה ישברון לתת אכלם בעתו : התן להם ילקטון תפתח
ידך ישבעון טוב : תסתיר פניה יבהלון תסף רוחם יגעון ואל
עפרם ישובון : תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה : יהי
כבוד י' לעולם ישמח י' במעשיו : המביט לארץ ותדע יצע
בהרים ויעשנו : אשירה ליי בתי אומרה לאלהי בעודי : יערב
עליו שיחי אנכי אשמח ביי : יתמו חטאים מן הארץ ורשעים
עוד אינם ברכי גפשי את י' הללוה :

ויש נוסחים לומר

קמתי באשמורת • רבקש על עוני • ונפשי שחרחרת • מפני רוב
ודוני • רחם על ערתי • צאן מדעיתך • אשרי יושבי ביתך •
עוד יהללוד סלה • מפסא כבוד הורך • בשר לעם סגולה • שוכח
שבות קדשך • ותן כפרם סגולה • תפלא נא חסדך • ובגה עיר
תחלה • אשרי יושבי ביתך עוד יהללוד סלה :

יהי חסדך יי עלינו באשר יחלנו לך :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם שבכתת לו אשרי העם שיהוה כתר אלהיו :

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד :

גדול יהוה חכמה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי

גפלאותיך אשיחה : ועוזו נוראותיך יאמרו וגדולותיך אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו : חנון ורחום

יהוה כינס ארץ אפים וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודוך יהוה נכורס כל מעשיך וחסידך

יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות

כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה תפארת לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליה ישגרו

ואתה נוהג להם את אכלם בעתו : פותח את ידך (כיון מאד בפסוק זה כי זו עיקר הפרכסה ר"ת פאי גימטריא יאהרונה גימטריא

סאל ס"ת חתך) ומשביעני חתך לכל חי רצון : צדיק יהוה והוה יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה מלכות לכל

קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישועם : שומר יהוה נלם את כל אהביו ואת

כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה סוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה : ואומר ס"ן

יהגדל ויתקדש שמוה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה : ויצמח פורקניה : ויקרב משיחיה : פתיכו

ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יחא

יהא שמוה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא ותברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמוה דקודשא בריך הוא : לעילא מן כל ברכתא שירחא השבחתא ונתמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

בן אדם : מה לך גרדם : קום קרא בתחנונים : שפוך שיחה : דרוש סליחה : מארון הארונים : רחץ וטהר :

ואל האחר : בטרים ימים פונים : ומהרה : רוץ לעזרה : לפני שוכן מעונים : ומפשע : וגם רשע : ברח ופחד

מאסונים : אנא שעה : שמך יודעי : ישראל נאמנים : לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים : עמוד כגבר והתנבר :

להתודות על חטאים : יה אל דרוש : בכבוד ראש : לכפר על פשעים : כי לעולם : לא געלם : ממנו גפלאים : וכל

מאמר : אשר יאמר : לפניו הם נקראים : המרחם : הוא ירחם : עלינו כרחם אב על בנים : לך ס' וכו'

לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים : מה נחאונו ומה נאמר מה נדבר ומה נצטרך : נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך :

כי ימינד פשוטה (טוב לכיון ג' ה' ו' ה') לקבל שבים : שבים אליך בכל לב שועתם תקבל ברחמיך : ברחמיך הרבים פאנו לפניך

פבלים וכרשים דפקנו דלתיך : דלתיך דפקנו רחום וחנון אל השיבנו ריקם מלפניך : מלפניך מלפנו ריקם אל תשיבנו כי אתה

שומע תפלה : שומע תפלה עריך כל בשר יבאו : שומע תהנה אליך כל הרוחות יבאו : יבאו אליך הרוחות וכל הנשמה : הנשמה לך

והגוף פעלך חוסה על עמלך : הנשמה לך והגוף פעלך צור אשר אין הומה לך חוסה על עמלך : הנשמה לך והגוף פעלך יי עשה

למען שמך : אתאנו על שמך יי עשה למען שמך בעבור שמך כי אל מלך חנון ורחום שמך : שמך נקרא עלינו יי אלהינו : שמך

נקרא בקרבנו אל תניחנו יי אלהינו : אלהינו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונותינו : אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש :

כי רבו משובותינו לך חטאנו : חטאנו עם אבותינו העונו הרשענו : מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נדבר ומה נצטרך : מה נאמר לפניך

לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים: הלא הנסתרות
והנבילות אמה יורע: אמה יורע רזי עולם ותעלומות סתרי כל
הי: אמה חופש כל חדרי בטן רואה כליות ולב: אין כל דבר
געלם ממך ואין נסתר ממך עיניך: אם עונינו ענו בנו יי עשה
למען שמך: אם עונות השמר יה יי מי יעמד: כי עמך הסליחה
למען תנא: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: כי לא על
צדקותינו אנתנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים:
אדני שמעה: אדני סלחה: אדני הקשיבה ועשה (יכוין בר"ת
שריפה שקילה הרג וחנק כאלו מקבל ד' מיתות לכפרת עונותיו) אל תאחר
למען אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: השיבנו יהוה

סוד הסוד אליך ונשיבה חדש ימינו בקרב: ויש כוונת לומר

יי אלהי הצבאות יושב הכרובים: כמית לעמך שוכן פנים שוכבים
נשו נא אלי בדברים ערבים: הרשוני וחיו ימים רבים: הלא
דבריד לעולם נצבים וכם אנתנו נשענים ונקרבים: זכרנו לחיים
טובים: חגנו בחסדיך הרבים: טוב אמה לרעים ולשוכים: ימינך
פשוטה לקבל שבים: פי לא תחפוץ במיתת חייבים: לכן אנתנו
משכימים ונעריבים: מלך מהולל במחנות כרובים: נקנו מחטא
ומכל חיובים: סלח לנו כי פשעינו מרבים: עננו למען צורים
הצויבים: פתחי תשובה בל יהיו משולבים: צעקו חינו לפניך יהוה
נקרבים: קרבנו אליך חוצב להבים: רצנו פעולות פרים וכשבים:
שכנו אליך נערים ושבים: המובים בטוחים על רחמיך הרבים:
רחם תרחם עלינו צור שוכן מרומים: אל מלך יושב על כסא רחמים:
שבת יהודה ברוחק ובצער: הישאג אריה ביער: מקוים
ישועתך אבות ובנים: העניים והאביזנים: עמוד בפרץ
בל נהיה לשחוק: למה יי תעמד ברחוק: ינתך עד שערי
מות הגיעה: יושב הכרובים הופיעה: הבה לנו עזרת מצר:
היר יי תקצר: חדש ימינו בגלות ישן: עורה למה תישן:
זכור בניך בארץ לא להם: וזר לא יקרב אליהם: קץ הנחתם
גלה לגלמודה: ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה: שועתנו
תעלה לשמי מרומים: אל מלך יושב על כסא רחמים:

אל

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסירות: מוחל עונות
עמו: מעביר ראשון ראשון: מרבה מחילה לחטאים: וסליחה
לפושעים: עשה צדקות עם כל בשר ורוח: לא כרעתם להם גומל:
אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה: וזכר לנו היום ברית שלש
עשרה: כמו שהודעת לעניו מקדם: וכן פתח פתורך: וידר יי
בענין ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר:

דיני ויעבור

א אין היחיד שאי לומר י"ג מדות דרך תפלה ובקשת רחמים אבל אם כח לאומן
דרך קריאה בעלמא אומרן בחילופיהן כ"כ"ט או כנגון כדרך שמנגן כשקוראם
כתורה וסליחות ותחנונים בלא ויעבור אין איסור בדבר:

ב כשאומר ויקרא בשם יש להפסיק בן סס לה:
ג כשאומר ב"ג מדות ה' ה' יש לשוח ואף על גב דווקא בשם שאני הכא דאחר י"ג
מדות כתוב וימחר משה ויקוד ומיהו אין לכרוע אלא ישיח מעט:
ד יטעים הפסק אשר בין ה' ה' כי סודו רס וגשא ומי שאינו מטעים אותו עששו
רב וזריד לטעוק בקול גדול ה' ה' אל רחום וכו' וסוד הי"ג מדות עמוק ונפלא
מאד:

ה יש מי שאומר שכעת שהש"ן אומר ויעבור אין לומר שום פסוק כי מערב ומבלבל
סדר הענינים ולא יאמרו הצבור ויעבור אלא החין יאמר ויעבור ה' על פניו
ויקרא והקבל יתחילו ה' ה' וגו' ויש מי שאומר בעת ויעבור פסוק שמע ישראל
וגו' ופה ליוורנו יע"א נוהגים לומר אל רחום שמך וכו' בסליחות שמר"ח אלול עד
יום הכפורים וזיום הכפורים אומרים התפלה שסדר הרב החסיד המקובל האלהי
כמהר"ר חיים בן עטר:

ו טוב שיכוין הש"ן בועבור ע"כ רי"ו ורובה לומר דע"כ שמות יש בהם רי"ו
תיבות:

כבוד סליח כבוד אומר ויעבור כוונת לומר זה

אל רחום שמך: אל חנון שמך: אל ארך אפים שמך: מלא רחמים שמך: בנו נקרא
שמך: בעבור שמך: בקראי ענני אלהי אדקי בדר הרחבת לי חנני ושמת תפלתו: ואני
תפלתו לך: עת ראו אלהים ברוך חסדך ענני באמת ישעך: עננו בעת ובעונה היאת:

ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב

חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאת
ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: וי"כ לומר נס כן

ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך
ותחיתי את אשר אהון ורחמתי את אשר ארחם: ט"כ

רחמנא אדבר לן קיימיה דאברתם רחמנא
רחמנא אדבר לן קיימיה דייחיק עקירא
רחמנא אדבר לן קיימיה דיעקב שלימא

רחמנא

אֹתָנוּ לְאַנְחוֹת : פֶּסוּ גֹדְרֵי גֵר . צוּמְתוּ מִשִּׁבֵי חֶמָה *
קָמִים בְּפָרֶץ אֵין * רְאוּם לְרִצּוֹתֶיךָ אָפְסוּ : שׁוֹטְטֵנוּ בְּאַרְבַּע
פְּנוֹת תְּרוּפָה לֹא מִצֵּינוּ : שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשֶׁת פְּנֵינוּ *
לְשַׁחֲרֶךָ אֵל בַּעַת סְלִיחָתָנוּ :

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים וּמִתְנַחֵם בַּחֲסִידוֹת * מוֹחֵל עֲוֹנוֹת
עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן * מִרְבָּה מוֹחֵלָה לַחֲטָאִים * וְסְלִיחָה
לְפִשְׁעִים * עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ * לֹא כִדְעַתְּם לָהֶם גּוֹמֵל *
אֵל הוֹרֵתָנוּ לִזְמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה * זְכוּר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִיחַ שְׁלֹשׁ
עֲשָׂרָה * כְּמוֹ שְׁחִירְעַת לְעֵנָיו מִקְרָם * וְכֵן כְּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ * וַיֹּרֶד יְיָ
בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשָׁם נִאֶמַר :

וַיַּעֲבֹד יְיָ עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב
חֶסֶד וְאֱמֶת : נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵין וּפְשַׁע וְחַטָּאָה
וְנִקָּה : וְסָלַחַת לְעוֹנָיו וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָנוּ :

תְּמַהֲנוּ מִרְעוֹת תִּשְׁשׁ בַּחֲנוּ מִצְרוֹת : שָׁחֲנוּ עַד לְמֵאֵד *
שְׁפָלְנוּ עַד עֶפֶר : רַחוּם כֶּךָ הִיא מִדְתָּנוּ * קִשִּׁי עוֹרְךָ
וּמִמְרִים אֲנַחְנוּ : צַעֲקָנוּ בְּפִינוּ חֲטָאֵנוּ * פִּתְלִתוֹל וְעִקְשׁ לִבְנוּ :
עֲלִיזֵן רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם * סְלִיחָה עִמָּךָ הִיא : נַחֵם עַל הֲרַעָה *
מִשָּׁה כְּלָפֵי חֶסֶד : לֹא תִתְעַלֵּם בַּעֲתוֹת כְּאֵל * כִּי בַצָּרָה גְדוֹלָה
אֲנַחְנוּ : יִרְדַּע לְעֵינֵי הַכֹּל * טוֹבָךָ וְחֶסֶדְךָ עִמָּנוּ : חַתּוּם פִּי
שֹׁטֵן (יְכִיז סֵס יֵאֱהִי ר"ת ה' אֵל סֵטֵן יַעֲר) וְאֵל יִשְׁטִין עֲלֵינוּ * יַעוּם
בו וַיְהוּם : וַיַּעֲמֹד מִלִּיץ טוֹב מִטְרוּן לְצַדִּיקָנוּ * הוּא יִגִּיד
יִשְׁרָנוּ : דְּרָכֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן * גְּלוּיַת לְנֶאֱמָן בַּיַּת : בְּבִקְשׁוֹ אֵז
מִלְּפָנֶיךָ * אֲמוֹנָתְךָ הוֹדַעַת לּוֹ : אֵל מֶלֶךְ

וַיַּעֲבֹד יְיָ עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב
חֶסֶד וְאֱמֶת : נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵין וּפְשַׁע וְחַטָּאָה
וְנִקָּה : וְסָלַחַת לְעוֹנָיו וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָנוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּלָה * תֵּאֲחֹז יְדֶךָ
בְּמִשְׁפָּט : כְּבוֹא תוֹכַחָה נִגְדֶךָ * שְׁמֵנוּ מִסִּפְרֶךָ אֵל
תָּמַח : גִּשְׁתָּךְ לַחֲקוֹר מוֹסֵר * רַחֲמֶיךָ יִקְרָמוּ רִגְוֶךָ : דְלוֹת
מַעֲשִׂים

מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרֶךָ * פִּי בְרָחוּמֶיךָ קָרַב צְדָק מֵאֵלֶיךָ : הוֹרֵנוּ פִּי
הִכִּינוּ בְּזַעֲקָנוּ לָךְ * צוּ יִשְׁרַעְתָּנוּ בְּמִפְנֵיעַ : וְתִשִּׁיב שְׁבוֹת אֱהִלֵּי
הֶם * פִּתְחֵינוּ רְאֵה כִּי שְׁמֵנוּ : זְכוּר נֶאֱמַת * עֲדוּת לֹא תִשְׁכַּח
מִפִּי זְרַעוּ : חוֹתֵם תַּעֲוִדָה תַּתִּיר * סוֹדְךָ שִׁים בְּלִמּוֹדֶיךָ : טְבוּר
אֲנִי הַסֵּהר * (סִנְהֵדְרֵי גְדוּלָה שְׁלֵשֶׁת הַגּוֹיִם בְּטִבּוּרוֹ שֶׁל עוֹלָם וַיּוֹשִׁיעַ
בְּעִנּוֹל כְּדָמוֹת חַי לִבְנֵה) נֵא אֵל יַחֲסֵר הַמּוֹזָג : (סִנְהֵדְרֵי קִטְנָה שֶׁל כ"ג
סֵהס שְׁלִים שֶׁל בַּיִת דִּין הַגְּדוֹל כְּמוֹ מוֹז הַיּוֹן סְהוֹף תְּלַתָּא חֲמֵרָה) יְהִי דַע אֶת
אֲשֶׁר יְדַעְוֶךָ * מִגֵּר אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא יְדַעְוֶךָ : כִּי תִשִּׁיב
לְבַצְרוֹן לְכוֹרִים אֲחֵירֵי הַתְּקוּהָ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְדָּתָנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם
מִתְחַתָּתָנוּ שְׂאִין אֲנוּ עֵין פְּגִים וּקְשִׁי עוֹרְךָ לִזְמַר
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאֵנוּ
אֲבֵל חֲטָאֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ : אֲשַׁמְנוּ * בְּגִדְנוּ * גִּזְלָנוּ * דִּבְרַנּוּ
דוּפִי * וְלִשׁוֹן הֲרַע * הֲעֵינּוּ * וְהֲרִשְׁעֵנוּ * זִדְנוּ * חֲמַסְנוּ * טְפַלְנוּ
שִׁקֵּר * יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רְעוּת * כִּזְבְּנוּ * לְצַנוּ * מִרְדְּנוּ * נֶאֱצָנוּ *
נֶאֱפַנּוּ * נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹא וְלִשְׁקֵר * סִרְדְּנוּ * עֵינּוּ * פִּשְׁעֵנוּ * צָרְרָנוּ *
קִשִּׁינוּ עוֹרְךָ * רִשְׁעֵנוּ * שַׁחַתְנוּ * תַּעֲבָנוּ * תַּעֲיֵנוּ וְתַעַתְעֵנוּ *
וְסִרְדְּנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ * וְאַתָּה
צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אֱמַת עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ הֲרִשְׁעֵנוּ :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עִם * בּוֹשְׁנוּ מִכָּל גּוֹי * גָּלָה מִמֶּנּוּ מִשׁוּשׁ * הָיָה לִבְנוּ
בַּחֲטָאֵינוּ * הִכְפַּל אֲוִינוּ * וּנְפַרְעָה פֶּאֲרָנוּ * זְכוּר מִקְרָבֵינוּ *
חֲרַב בְּעֵינֵינוּ * טִירְחָנוּ הִתְחָה לְשִׁמְחָה * וְפִי אֲדַמְחָנוּ לְזָרוִים * כַּחֲנוּ
לְנִכְרִים * וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִחַעֲוִיתָנוּ * וְהִיאֵךְ גַּעֲיוּ פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה
עֲרַפְנוּ * לִזְמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חֲטָאֵנוּ אֲבֵל חֲטָאֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ :

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם * אֲתוּדָה עַל עֲבִירוֹת * קָלוֹת וְחַמּוּרוֹת *
בְּלִילָה לְסוֹף אֲשַׁמּוּרוֹת : יִצְרִי עֲלִילוֹת בְּרִשְׁעָה לְהַתְעוֹלָל
שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שׁוֹמֵר מַה מְלִיל : לְבִי וְעֵינֵי לַחֲטוֹא יֵאוֹתוּ *

ויום ולילה לא ישבותו : ושאר אברי לעשות הרע בעיניך
יתלחשו : כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו : ויען אשר
עברתי על מצות עשה : ועל מצות לא תעשה : אשחה בכל
לילה משתי בדמעתי ערשי אמסח : אולי ישמע קול בכיי
נורא עליה : יום צעקתי בלילה : אקרא יומם וארים קולי :
על פשעי ומעלי : ולילה ולא דומיה לי : את מקצת חטאי
אני מודה לפני צופה עתידות : לילה אקום להודות :
ואודה עלי פשעי וזרני הלילה הזה לי :

ולפי דברי האר"י זל"ה אין לאומרו

אשמנו באמר ובפועל : בוינו חק למעול מעל : געלנו משפט
וצדק : הרבינו כמשבת חרק : הפרנו ברית וחק : והרבינו
פשע לבלי חק : ונחנו טוב הוריה : חרשנו רע שנאת : טפלנו שקר
ומרמה : ועצנו און ואשמה : בלינו שנינו בחבלי העולם : לא זכרנו
פי הביאנו כמשפט על כל געלם : מאסנו מוסר ההעת : נואלנו
מחכמה ומבעת : סרנו ממשפט צדקך : עובנו ארחות חסידך :
פנינו אל כל חמדותינו : צללנו במצולות מאותנו : קצפנו פי
חכמים מחוכים : רחב פינו בניב עולה יצרים : שובבנו משוכה
נצחת : העכנו כל איש תוכחת : ואתה צדיק על כל הבא עלינו :
בי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

לעינינו עשקנו עמלנו : ממוישה ומורט ממנו : נהנו עלם
עלינו : סבלנו על שכמנו : עבדים משלו בנו : פורק
אין מידם : צרות רבות סבבנו : קראנוה "אלהינו" רחקה
ממנו בעונינו : שבנו מאחריה : תעינו פצאן ואבדנו : ועדין
לא שבנו מתעניתנו : והיאך געזי פנינו : ונקשה ערפנו :
לומר לפניך "אלהינו" ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא
חטאנו : אבל חטאנו אנחנו ואבותינו :

כארי זל"ה כמד דאין לחזיר לומר חטאנו דמקרי ככלב סב על קוץ אלא כל אדם יש לו לחזיר
על פשעי עיניו וידועים לו בלחם :

אשמנו : בנרנו : גולנו : הרבנו דופי : העיינו : והרשענו : זרנו :
חמסנו : טפלנו שקר : ועצנו עינת רעות : פוכנו : לצנו :
מרדנו

מרדנו : נאצנו : נאכנו : נשבענו לשוא ולשקר : סרדנו : עוינו : פשענו :
צברנו : קשינו עורף : רשענו : שחתנו : העכנו : תעינו ותעהענו :
וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שנה לנו : ואתה צדיק
על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :
לוי אלהינו הרחמים והסליחות כי חטאנו לו : לוי אלהינו
הרחמים והסליחות כי מרדנו בו : אל נא תשת עלינו חסאת
אשר נואלנו ואשר חטאנו :

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו :

שמע ישראל "אלהינו" אחר :

"הוא האלהים" : "הוא האלהים" : כ"פ

אראלי מעלה : אומרים "אדוננו" בחירי סגולה : עונים
ואומרים : "הוא האלהים" : ה' סוף

גלגלי מעלה : אומרים "אדוננו" הגולי סגולה : עונים
ואומרים : "הוא האלהים" : ה' סוף

יש אומרים המוני מעלה : אומרים "אדוננו" ישראל בצרתם
ובגלותם : עונים ואומרים : "הוא האלהים" : ה' סוף

"מלך" "מלך" "מלך" ימלך לעולם ועד : כ"פ

בטרם שחקים וארקים נמתחו : "מלך" ועד לא מאורות
זרחו : "מלך" והארץ בבגד תבלה ושמים בעשן

נמלחו : "ימלוך לעולם ועד" : ה' מלך ועד לא עשה ארץ
והוצות : "מלך" ובהכינו יצורים עלי ארצות : "מלך" ועת

יקבץ נפוצים מארבע תפוצות : "ימלוך לעולם ועד" : ה' מלך
מיוחד באהיה אשר אהיה : הוא היה והוא הנה והוא יהיה :

הוא ממית ומחיה : לפניו לא נוצר אל ואחריו לא יהיה :
כאן יש להפסיק מעט טרם יתחיל אחד :

אחר אלהינו : גדול אדוננו : קדוש ונורא שמו : כי גדול מעל
שמים חסדך : ועד שחקים אמתך : כי גדול אמת ועיניה
גפלאות אמת אלהים לברך : שפך חמך אל הגוים אשר לא

ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו :
לקרושה

לקרושת שמך עשה ולא לנו • לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן
כבוד על חסדך על אמתך : למה יאמרו הגוים איה נא
אלהיהם : ואלהינו בשמים אחד אלהים בשמים • עדותנו בכל
יום פעמים : חי וקום הוא • מלא רחמים הוא • מלא זכות הוא •
כל אשר חפץ עשה בשמים ובארץ • אין מי יאמר לו מה תעשה
ואין מי יאמר לו מה הפעל • כי הכל מעשה ידיו :

אלהינו שבשמים שמע קולנו עוללינו
וקבל הפלתנו ברצון : א"ש מהרגו מעונינו
אלהינו שבשמים אל תאבדנו א"ש מהרגו משומאחתינו
באורך גלותנו : א"ש יהמו נא רחמך עלינו :

נעטרת ימי קסונה מוספים

אלהינו שבשמים עלינו א"ש אבד כל הקמים עלינו
לרעה : א"ש כתבנו בספר חיים טובים :
א"ש בריתך זכור ואל תשכחנו : א"ש ברבנו בספר צדיקים
א"ש ברך לחמנו ומימינו : (וחסידים)

א"ש בשרגו בשורות טובות : א"ש ברבנו בספר ישרים
איש בשל מעלינו כל גזרות ותמימים
קשות ורעות : א"ש כתבנו בספר זכיות :

א"ש גלה כבוד מלכותך עלינו א"ש ברבנו בספר מזונות
מחרה : ופרנסה טובה : מד כח
א"ש גזור עלינו גזרות טובות : א"ש כבוש את פוכשינו
א"ש הרשונך המצא לנו : א"ש כלה אל תעש עמנו :

א"ש הרוש דמינו מיר קמינו : א"ש למענך עשה אם לא
א"ש העתר לנו היום ובכל יום למעננו
ויום בתפלתנו : א"ש לחץ את לוחצינו

א"ש החוירנו בתשובה שלמה : א"ש לחם את לוחמינו
לפניך : א"ש מלא משאלות לפנינו

א"ש ואל תבישנו משברנו : לטובה (לעבודתך)
א"ש ונקרא ואמה תעננו : א"ש נקום את נקמתנו
א"ש זכרנו בזכרון טוב מלפניך : א"ש סמוך את נפילהנו

א"ש זכנו בדיננו : א"ש סמוך את ספר דוד
א"ש תמול עלינו ועל טפנו ועל עוללינו

א"ש

א"ש ענה את עתרתנו : א"ש שית שלום בינינו
א"ש עננו כיום קראנו : א"ש שית שלום בארמנותינו
א"ש פרנו מידי כל אויבנו : א"ש תן חיים ושלום למלך
א"ש פרנו מידי יצרנו הרע : אדוננו
א"ש צוה אתנו ברכיחך : א"ש תן בלבו להטיב אלינו
א"ש צוה אתנו ישועיחך : א"ש תן שלום בארץ

א"ש צדקנו כמשפטך : א"ש תן שבע בעולם
א"ש קרב לנו קץ הגאולה : א"ש תן שלום בפלכות
א"ש קרב לנו יום הישועה : א"ש תן טל ומטר לברכה
א"ש קרבנו לעבודתך : בעתם בארץ

א"ש ריבה ריבנו וגאלנו : א"ש תן זרע לזרע ולרם
א"ש ראה בעוני עמך ישראל : לאוכל
א"ש רפא כל חולי עמך ישראל : א"ש תן לחם לפי הטף

א"ש ראה בדובק השעה : א"ש הכון הפלחנו קטורת
א"ש שעה אל ישועתנו : לפניך
אלהינו שבשמים עשה עמנו אות לטובה • עשה עמנו אות

לישועה • עשה עמנו אות לרחמים • וראו שונאינו ויבוישו •
יחוו אויבינו ויבולמו • כי אמה יי עזרתנו ונחמחנו : ברונו רחם
הזכור • ברונו אהבה הזכור • ברונו עקרה הזכור • ברונו תמימות
הזכור • הכט לפדית • ואל תפר בריחך אתנו • עננו בפת ובכונה

הזאת :

אלהים אמה ירעת • לאולתי ואשמותי • ממך לא נכחדו
רוב זדונתי • בהעלותי על לבבי גודל משובותי •

במים גשפכתי והתפרדו כל עצמותי : רחם ברונו הזכור •
לרופק שערי חמלתך • העומד כדל שואל מבקש סליחתך •
קדמו עיני אשמורות לספר גדלתך • אניד זרועך לדור לכל

יבא גבורתך : גל עיני ואביטה מתורתך נפלאות • יזמרו
לשמך מחלי קץ פלאות • תשובב לנויהם פזורים בכל
פאות • כי אמה יי אלהים צבאות : אלהים צבאות השיבנו •

נראות בצדק תעננו • הכט פני משיחך וראה מנגנו •
וישמחו

וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו עננו אבינו עננו :

א מה סגפנו קצת לומר עננו אבינו וכו' עשה למען שמך וכו' כמסירות גדול יש לכטל מנהגם :

עננו אבינו עננו עננו בוראנו עננו עננו גואלנו עננו עננו דורשנו עננו עננו הוד והדר עננו עננו ותיק בנחמות עננו עננו וך וישר עננו עננו חי וקים עננו עננו טהור עינים עננו עננו יושב שמים עננו עננו כפיר פח עננו עננו רא אל חפץ ברשע עננו עננו מלך מלכי המלכים עננו עננו נורא ונשגב עננו עננו סומך גופלים עננו עננו עוזר דלים עננו עננו פודה ומציל עננו עננו צדיק ומצדיק עננו עננו קרוב לכל קוראיו עננו עננו רם ונשא עננו עננו שכן שחקים עננו עננו הויכך המימים עננו :

עננו אלהי אברהם עננו עננו העוניה בעת רצון עננו עננו ופחד יצחק עננו עננו העוניה בעת צרה עננו עננו אביר יעקב עננו עננו העוניה בעת רחמים עננו עננו מגן דוד עננו עננו אלהי המרכבה עננו עננו רחום וחנון עננו עננו רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו ארון הסליחות בוחן לבבות גולה עמוקות דובר צדקות חטאנו לפניך רחם עלינו הרור בגפלאות ותיק בנחמות זוכר ברית אבות חוקר פליות חל"ט טוב ומטיב לבריות יודע כל נסתרות כובש עונות לובש צדקות חל"ט מלא זכויות נורא תהלות סולח עונות עוניה בעת צרות חל"ט פועל ישועות צופה עתידות קורא הדורות רוכב ערכות שומע תפלות תמים דעות חטאנו לפניך רחם עלינו אל רחום שמך אל חנון שמך אל ארך אפים שמך מלא רחמים שמך בנו נקרא שמך עשה למען שמך :

בשפת ימי סוכה אומרים

יהוה עננו ורחמינו יהוה כיום ישעמך בשרנו ורחמינו יהוה בגל המון רחמיך עלינו

יהוה

יהוה יהמו נא רחמיך עלינו יהוה פחותם על לב היום שימנו יהוה ויהוה ריבה ריבנו ולתם לוחמינו יהוה כרך את לחמינו ואת מימינו

עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך ועי"ע עשה למען אורח תמימה אברהם ועי"ע עשה למען נעקר באולמך יצחק ועי"ע עשה למען וענה בסלם מפרומיה יצחק ועי"ע עשה למען זכות אסיר צדיקה יוסף ועי"ע עשה למען משוי ממימיה משה ועי"ע עשה למען כהן באוריה ותמייה אהרן ועי"ע עשה למען וך קנא לשמך פנחס ועי"ע עשה למען נעים זמירותיה דוד ועי"ע עשה למען שלמה בנה בית לשמך ועי"ע עשה למען הרונים ושרופים על יחוד קדושת שמך ועי"ע עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך עשה למען אמנה עשה למען גדלך עשה למען הדרך עשה למען זכרך עשה למען סודך עשה למען טובך עשה למען כבודך עשה למען מלכותך עשה למען סודך עשה למען פאריך עשה למען צדקתך עשה למען רחמינותך עשה למען תורתך

עשה

עשה למען אברהם יצחק ויעקב : עשה למען משה ואהרן : עשה למען דוד ושלמה : עשה למען ירושלם עיר הקודש : עשה למען ציון משכן כבודך : עשה למען חרבן ביתך : עשה למען שממות היכלך : עשה למען ישראל העניים : עשה למען ישראל הדלים : עשה למען ישראל השרויים בצרות : עשה למען יתומים ואלמנות : עשה למען יונקי שדים : עשה למען גמולי חלב : עשה למען תינוקות של בית רבן שלא חטאו :

עשה למען מלאכי הקדושים והטהורים המשרתים פניך : המבקשים רחמים על ישראל עמך : כת יש למעלה נקראים מבטלי גזרה : מפרי שבעה מעבירי קנאה : משיבי חמה : מזכירי אהבה : אהבתו של אברהם אבינו לפני בוראם : כשהם רואים שהוא כבעם על בניו : משתטחים לפני כסא כבודו : ומתחננים ואומרים : הטר הטר וטר בראשית : מחול מחול אביר יעקב : סלח סלח קדוש ישראל : כי אדיר מלכים אתה : מלך אדיר : מלך ברוך : מלך גדול : מלך דגול : מלך הדור : מלך ותיק : מלך יוד : מלך חנון : מלך טהור : מלך ישר : מלך כביר : מלך לעד : מלך מרחם : מלך נורא : מלך סומך : מלך עוזר : מלך פודה : מלך נדיב : מלך נח : מלך קרוב : מלך רם : מלך שומר : מלך תם : למה לך איכה עם זרע אברהם אהבך : למה לך קנאה עם זרע יצחק עקדך : למה לך תחרות עם זרע יעקב תמימך : כי קצין שמים וארץ קראת אותם : מיד יוצאות קרנות הוד והדר מתחת כסא הכבוד ומכריזות ואומרות : אשיכם מלמדי זכות על בני שבת לכם משללי זכות אבות : כי כל צדא השמים והארץ כבוד וגדולה יתנו לכם :

עשה למענך אם לא למעננו : עשה למענך והושיענו : הושיענו ועננו היום ובכל יום ויום בתפלתנו כי תהלתנו אמת :

דעני לעניי : ענינין : דעני לעשיקי : ענינין : דעני לתבירי לבא : ענינין : דעני לשגלי דעתא : ענינין : דעני למכיכי רוחא : ענינין : דעני לאברהם אבינו בהר המוריה : ענינין : דעני ליצחק על גבי מדבחה : ענינין : דעני ליעקב בבית אל : ענינין : דעני ליוסף בבית אסירי : ענינין : דעני למשה ואבותינו על ים סוף : ענינין : דעני לאהרן במחמא : ענינין : דעני לפינחס בשטים : ענינין : דעני ליחושע בגלגל : ענינין : דעני

דעני לעלי ברמה : ענינין : דעני לשמואל במצפה : ענינין : דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלם : ענינין : דעני לאלהיו בהר הרבמל : ענינין : דעני לאלישע ביריחו : ענינין : דעני לחוקיהו בתלותו : ענינין : דעני ליונה במעי הדגה : ענינין : דעני לחנניה מישאל ועזריה בנו אמתו נורא יקדתא : ענינין : דעני לדניאל בגובא דאריותא : ענינין : דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה : ענינין : דעני לעזרא בגולה : ענינין : דעני לחוני במעגל : ענינין : דעני לצדיקי וחסדי ותמימי די בכל דר ודר : ענינין : רחמנא ענינין : רחמנא שויב : רחמנא פרוק : רחמנא דיתמלי רחמין רחם עלנא : ועל כל אנשי ביתנא : ועל כל ישראל אחנא : ומחשובא לנהורא אפקינן בריל שמך רבא :

אם אפס טוב לאומרו מתחילה ועד סוף כדי לזכור עקדת יצחק וכפרת באשמות הנקר טאו מתעוררים החסדים וממתקים הגבורות לפחד יצחק : ובסוף הפומון קוראין באים לקוד וכן ז"ל מל' ואקוד ואשתחוה ולא ליקוד בחיך כי הוא ל' יקד יקוד : לבקש סליחתך יש גורסין להמשיך חסדיך משמי מרומים אל מלך יושב על כסא רחמים וכו' וככזה היא : ואחר אל מלך יושב באחרונה אף במקום שיש שם נפילת אפס אין נופלים על פניהם כנודע לבאים בסוד ה' כי אין כנו כח לעורר העולמות ולכללם כלולה וגם הגבורה אין מי שיעורר אותה כדי שתעשה פעולה של כללות העולמות כי אין עת לה : ועוד טעמים נעלמים ומכל מקום אם הוא סומך לאור היום לא ימנעו מליפול על פניהם ואין לומר אז שום פסוק וגם פיוט למתודה חטאתיו כי אם אחר ויעבור ותקף ומיד יפלו על פניהם :

אם אפס רובע תקן : אהל שכן אם תקן : אל נא נאבדה כי על בן יש לנו אב זקן : פנים לו תביר : וצדקו לפניך גופיר : קח נא בן יקיר : ונמצא דמו על קיר : רץ אל הנער להקדישו : ונפשו קשורה בנפשו : עפרו בעצים ואשו : נור אלהיו על ראשו : יחיד הוקל בצכי : ענה ואמר אבי : הנה האש והעצים נביא : ותשרה אין להביא : מלים השיבו מלהבהילו : ויען ויאמר לו : בני אלהים ידעה לו : ויודע יי את אשר לו : במצותך שניהם נזהרים : ואחריך לא מנהרהרים : חשו והלכו נמהרים : על אחר ההרים : ראו אר חלילה : מהרו עצי עולה : יחד באהבה כלולה : ישרו בערכה מסילה : ראה יחיד כי הוא השה : נאם להורו המנפה : אבי אותי

בַּבֶּשֶׁת תַּעֲשֶׂה • לֹא תַחְמוֹל וְלֹא תִכַּסֶּה • כִּי חָפֵץ וְנִכְסוּף • לִבִּי לֹא
 לַחֲשׂוֹף • אִם תִּמְנַעֲנִי סוּף • רוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֵלָיו יֵאָסֹף • יִדְּוֶו וְיִגְלִי
 עֵקֶר • וְיִרְבּוּ עָלָיו פְּקָד • לְשׂוּמוֹ עַל הַעֲצִים שָׁקֵר • וְהָאֵשׁ עַל
 הַמּוֹכֵת הַיּוֹקֵר • צִוְּאָר פֶּשֶׁט מֵאֵלָיו • וְאָבִיו נִבֵּשׁ אֵלָיו • לְשׂוּחַטוֹ לִשְׁם
 בַּעֲלָיו • וְהִנֵּה יְיָ נֹצֵב עָלָיו • חֲקוֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה • הָאֵב עַל בְּנוֹ
 לֹא חָסָה • וְלִבּוֹ אֵל בְּפִים נִשָּׂא • וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה •
 קָרָא מִרְחַם מִשְׁחָר • תְּמוֹד בְּנֵךְ הַנִּבְחָר • וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר • וְעָשָׂה
 אֵל הָאֲחֵר • תְּלִיפֵי אֲזַכְּרֶתוּ • הַכּוֹן בְּהַקְּרָתוֹ • וְתַעֲלֶה לְךָ
 תְּמוֹרָתוֹ • וְהִיָּה הוּא וְחִמּוֹרָתוֹ •

זְכוּרֹן לַפְּנִיָּה בִּשְׁחָק • לַעֲד בַּסֶּפֶר יוֹחֵק • בְּרִית עוֹלָם בַּל
 יוֹמַחֵק • אֶת אֲבֻרָהּ וְאֶת יִצְחָק • קוֹרְאִיךָ בָּאִים
 לְקוֹד • בַּצָּרָה עֲקִידָה תִּשְׁקוֹד • וְצִאֲנֶךָ בְּרַחֲמִים תִּפְקוֹד •
 פְּנֵי הַצֹּאֵן אֵל עֲקוֹד • עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ לְהַקִּיץ נִרְדָּמִים •
 לְמַעַנְךָ תִּפְדֶּה חֲרָדִים נִדְהָמִים • לְבַקֵּשׁ סְלִיחָתְךָ הַיּוֹם •
 מִשְׁכִּימִים • אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים •

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת • מוֹחֵל עֲוֹנוֹת
 עַמּוֹ • מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן • מְרַבֵּה מַחִילָה לַחַטָּאִים וְסְלִיחָה
 לַפּוֹשְׁעִים • עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ • לֹא כִרְעַתְּם לָהֶם
 גּוֹמֵל • אֵל הוֹרְתֵנוּ לִזְמַר מַדּוּת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה • זְכוּר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה • בְּמוֹ שְׁהוֹרְעַתָּ לַעֲנִי מִקְדָּם • וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ •
 וַיִּרְדּוּ יְיָ בַּעֲנֵן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם נִאֲמַר •
 וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֵךְ אַפַּיִם וְרַב
 חֶסֶד וְאֱמֶת • נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עֵין וּפְשַׁע וְחַטָּאתָה
 וְנָקָה • וְסִלַּחַת לַעֲוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתֵנוּ •

סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ מִחוּל לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ • כִּי
 אַתָּה יְיָ טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאִיךָ • הַטִּיבָה
 בְּרִצּוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תְּבַנֶּה הוֹמֵת יְרוּשָׁלַם • אֵז תַּחֲפִץ זְבַחִי
 צְדָק עוֹלָה וְכִלִּיל אֵז יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פְּרִים •

א נהגין לטול ע"פ נחמד אלול וימי תשובה כלילי אשמורת בסליחות מפני
 שהוא קרוב ליום ומדת הרחמים ממשתת לכל ולהתחבר ואין כאן קצון ח"ו
 והמשכיל

והמשכיל יבין וידום ואין נופלין ע"פ כלילה :

ב אם יש מילה ככ"ה או איוס שמחה מדלגין עד אהאנו • ואחר אהאנו אומרים
 שומר ישראל :

ג אין נופלים ע"פ בערב ר"ה בתפלה אף על פי שנופלין ע"פ באשמורת בסליחות
 ויש שאין נופלין ע"פ אפילו בסליחות וכן בערב יו"ה :

לְמַתְוֶה חַטָּאתָיו • וּמוֹרָה עַל רוּב אֲשָׁמוּי • אֲשֶׁר בְּהַבֵּל שְׁנוּתָיו •
 כָּלוּ בְּגִזּוֹן יָמָיו • צִוְּעַק מַצְרוּתָיו • וּמִבִּין תְּגַרַת קָמָיו • נִפְלָה
 נָא בְיָד יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמָיו • מִהַיּוֹתִי מִשְׁכַּחִי • בְּחִבְלֵי הַשְּׂוֹא עוֹנֵי •
 לִבְנֵי שִׁבְתִּי וְנִחַמְתִּי • כִּי לֹא אֲרַע יוֹם דִּינִי • וּשְׂאֵרֵי הַקְּרָבָתִי • וְנִסְכָּתִי
 מִי עֵינֵי • אוֹלֵי יִרְחַם קוֹנֵי • כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו • נִפְלָה שְׂדֵי גִלְוֵי צְמֻקוֹ •
 וְאֵינֶק רֵאשׁ פְּתָנִים • וּמִי עֵינֵי שְׁחָקוֹ • מַעוֹ פְּאָבֵי אֲבָנִים • וְרַחֲמֵי אֵב
 דְּחָקוֹ • וְלֹא חָמַל עַל בְּנִים • וְאֵלֵי יִתְאַפְּקוּ • תְּמוֹן מַעוֹ וְרַחֲמָיו • נִפְלָה
 הַכִּיָּאֲנִי כְּכוֹר לְבָאִים • וְהַנְחִילֵנִי קֶצְפוֹ • וְנִשְׁבַּחְתִּי בְּבֵית כְּלָאִים •
 וְשִׁבַּחְתִּי בְּנֵם זַעֲפוֹ • בְּכָל יוֹם אֲרַד כְּלָאִים • אַחֲרֵי הָאֲרִיךְ לִי אַפּוֹ •
 הַשְּׁבַח חֲנוּת אֵל • אִם קָבֵץ בְּאֵף רַחֲמָיו • נִפְלָה

ויש נוסחים לומר במקום למתודה תחילה זו • (סימן כלעס חוק) :

בְּזָכְרֵי עַל מִשְׁכַּבֵּי • זְרוּן לִבִּי וְאֲשָׁמוּי • אֲקוּמָה וְאֲבוּאָה • אֵל
 בֵּית אֱלֹהֵי יְהוֹדוּמֵי • וְאִמַר בְּנוֹשְׂאֵי עֵין בְּחַנּוּנֵי אֵלֵי
 שְׁמָיו • נִפְלָה נָא בְיָד יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמָיו • לְךָ אֵלֵי צוּר חִילֵי •
 מְנוּסַחִי בְּצָרָתִי • בְּךָ שִׁבְרֵי וְתַקְוַתִּי אֵילוּתִי בְּגִלּוּתִי • לְךָ כָּל
 מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי • וְנִגְדָד כָּל תַּאֲוֹתֵי • פְּדֶה עֵבֶד לְךָ צִוְּעַק • מִיַּד
 דִּדְוִי וְקָמָיו • נִפְלָה עֲנֵנִי יְיָ עֲנֵנִי • בְּקִרְאֵי מִן הַמַּצְרַר • וַיַּגִּדַע
 בְּעַמּוּסִים • כִּי יִרְדֵךְ לֹא תִקְצַר • וְאֵל תְּבוּהַ עֲנוּת עֲנֵי • צִוְּעַק מִתְּגַרַת
 צָר • אֲשֶׁר פִּשְׁעָיו לְךָ מוֹרָה • וּמִתְוֶה עַל עֲלוּמָיו • נִפְלָה מַה
 יִתְאוּנֵן וַיִּאֲמַר • מַה יִּדְבַר וַיִּצְטַבֵּק • יָצִיר חוּמֵר • אֲשֶׁר תִּשׁוּב
 גְּוִיָּתוֹ כְּאֲבָק דָּק • מַה יִּהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים • כִּי יִרְשַׁע וְכִי יִצְדַק • תֵּלֵא
 מִלּוֹ וּמִפְּעֻלָּיו • כְּתוּבִים בַּסֶּפֶר יָמָיו • נִפְלָה חֲצוֹת (ל"ה בְּעוֹד)
 לִילָה לְךָ קָמוּ • עַבְדֶּיךָ בְּמִהְלָלִם • זְכוּת אֲבוֹת לָהֶם הַזְכוּר • וְאֵל
 חָפֵץ לְמַעַלְלִים • קָנָה עֲרֻךְ כִּימֵי קָדָם • קְדוֹשׁ יַעֲקֹב נֶאֱלָם •
 וְהַנִּשָּׂא הָאֵל עוֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם בְּמִרוּמָיו • נִפְלָה

וַיִּאֲמַר דְּוֹד אֵל גֵּר לִי מֵאֵד נִפְלָה נָא בְיָד יְיָ כִּי רַבִּים

רחמיו

רחמי וביד אדם אל אפלה :

רחום וחנן חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו :

לדוד אליך " נפשי אשא : אלהי בך בטחתי אל אבושה
 אל יעלצו אויבי לי : גם כל קנייך לא יבשו יבשו
 הבוגדים ריקם : דרכיך " הודיעני אורחותיך למדני :
 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי
 כל היום : זכר רחמיך " וחסדיך כי מעולם המה : חטאת
 נעורי ופשיעי אל תזכר כחסדיך זכר לי אתה למען טובך " :
 טוב וישר " על בן יורה חטאים בדרךך : ידרך עננים במשפט
 וילמד עננים דרכו : כל ארחות " חסד ואמת לנצרי בריתו
 ועדתיו : למען שמך " וסלחת לעוני כי רב הוא : מי זה
 האיש ירא " יורנו בדרךך יבחר : נפשו בטוב תלין וזרעו
 יירש ארץ : סוד " ליראיו ובריתו להודיעם : עיני תמיד אל " :
 כי הוא יוציא מרשת רגלי : פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני :
 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני : ראה עני ועמלי
 ושא לכל חטאתי : ראה אויבי כי רבו ושנאת חמם שנאוני :
 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך : תם וישר
 יצרוני כי קויתיך : פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו :
 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

" אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך :

תחינה ליום ראשון (סימן שמואל חוק)

יי שועת עמך הקשיבה ועשה עמנו אות לטובה ומי בעמך ישראל
 גוי אחד : מפיו שני אריות תחלצם ומארבע רוחות תקבצם
 וקרב אותם אחד אל אחד : ואת אכלי ציון תנחם : ואת אהליבה
 הנדודה תרחם : לתבר את האהל להיות אחד : אדום ומואב צמחו
 בכור חיי : בהרפה הכו לחיי : מנה אחד ומנה אחד : לרגלי טמנו
 פח ופתח : ויתלחשו עלי יחד : אין עושה טוב אין גם אחד : חוק
 עמך שוכן שמי ערץ ואיביך יהיו לבלה וחרץ : והיה יי למלך על
 כל הארץ : ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד : שוב

החינה

תחינה ליום שני (סימן יהודה חוק)

יי יחיד לפות כל בני אדם חוקר * עשה גדלות עד אין חקר * ויהי
 ערב ויהי בקר יום שני : תקשב שיחת עבדך ונאמו * סובל גלות
 על שכמו * ויום גפלו לתקומו * יש אחד ואין שני : וזכור ברית ידך
 לעם צועקים נגדך * בני ועלב עבדך * ויצו גם את השני : הודי
 תקשב תחנון * וחשוב תפלתם כמנות * בזכות מקריבים קרבנות
 בתנאל בן צנער ביום השני : הט אונך לתפלת עמך * ושלח לנו
 משיח צדקך * ונקריב קרבנות לפניך * את תפבש אחד בכקר ואת
 תפבש השני : חוק לפי מלכי * ומחר להאיר חשבי * אם נסתרה
 דרכי * הצליחה נא לעבדך ביום השני : שוב

תחינה ליום רביעי (סימן דוד בר אלעזר)

יי דלו עיני למרום * בצר לי אקרא יי : ותתעשף עלי רוחי * מרוב
 בעסי ושיחי * ואשפוך את נפשי לפני יי : זה תקשב נאמי : ועשה
 אות לטובה עמי * רבות עשית אתה יי : בלותי ולי יהושיע * אל
 צדיק ומושיע * לישועתך קויתי יי : בקום עלי אויבי * לא יירא לפי *
 ואני עליך בטחתי יי : רמה כד ידי משגבי * ולא בתרפי * כי לא
 בתרב ובחנית יהושיע יי : אויבי גברו * ועלי התאמרו * העל אלה
 התאפק יי : למה פניך תסתיר * ואויב עלי יכתיר * אל קנוא ונקום
 יי : עצות בנפשי אשימה * ועם לבבי אהימה * תלעולמים יזבח יי :
 זדים וריבוני * סעיפי ישיבוני * כי לא יזבח לעולם יי : רחמיך
 שפרתי * כי לך יי החלתני * אתה תענה אדני אלי : שוב

תחינה ליום רביעי (סימן אני דוד קטן)

יי אם גדל עוני מנשוא * והספלתו עשה * אל תבוא במשפט את
 עבדך : נגעו לבבי הבר * וחטאת נעורי העבר * גם מזרים חשך
 עבדך : ויגונותי גברו * ואנחותי לפי שברו * שמח נפש עבדך :
 הורשו רעותי עלי הגדילו * לתחתי גילו * אל תסתיר פניך מעבדך :
 ועד אז אשוע ואין משפט * מתי תעשה בדרך משפט * כמה ימי
 עבדך : ישוב אפך לרחמי * יהי נא חסדך לרחמי * באמתך
 לעבדך : דרכי ספרתי * ועליך מפתן נסמכתי * דאידה פניך על
 עבדך : קטנתי מכל החסדים * צור מושיב יחידים * אשר עשית את
 עבדך : טהרתי ממשאתי * אל תעלם אונך לרעותי לשועתי * אגא

יי

י' כי אני עבדך : נפלאות הראני * אל חסדך פניך ממני * אל חס
באף עבדך : שוב

תחינה ליום חמישי (סימן שמואל)

י' שעה נודד מקני * ועורר שנת עינו * ויקם בעור הלילה : מפני
בשת אשמתו * היתה לו רמעתו * לחם יומם ולילה : ויהי בשבוי
נהדף * ומהר לגבעה נהדף * לחרב פיום ולקרח בלילה : אויבים
אותי ילחצו * ועלי יתעצו * ויהקרוני כל הלילה : לפניך תבא
הפלתו * י' אלהי ישועתי * יום צעקתי בלילה : שוב

תחינה ליום ששי (סימן אברהם)

י' אלהים מושיב יחידים * שעה לעומדים * בבית י' בלילות : כך
בשחתי * ושמך זכרתי * על משכבי בלילות : רחם על הולך
ובכה * איש חרבו על ירכו * מפחד בלילות : הגני הולך שחוח *
לא מצאתי מנוח * ימים גם לילות : מלט צועק נהדך * להגיד
בבקר חסדך * ואמונתך בלילות :

שוב מחרון אפה והנחם על הרעה לעמה : אל תקצוף י'
עד מאד ואל לעד תזכור עון * הן הבט נא עמה כלנו *
אל תנאץ למען שמך * אל תנבל בפא כבודך * זכור אל
תפר בריתך אתנו * אם עונינו ענו בנו * י' עשה למען שמך *
כי רבו משובותינו לך חטאנו * ארון סלח לנו :

אם אשמונו כחולע האדים * י' את המון רחמיה תקדים *
למען אב מוצל משדדים * גברתו בעמק השדים * אהבתו
זכור היום לנו * כי רבו משובותינו לך חטאנו ארון סלח לנו :
אם חטאנו והרבינו לצון * י' גלה לנו עת רצון * למען דגול
הנעקד בצאן * ואיל הושת כפרו לרצון * עקידתו זכור היום
לנו * כי רבו משובותינו לך חטאנו * ארון סלח לנו : אם
הרבינו פשע ועברה * י' התרצה בעתרה למען תס חזה
סלם ויירא * ולן במקום מה נורא * תמתו זכור היום לנו *
כי רבו משובותינו לך חטאנו * ארון סלח לנו :

אתאנו לחלות פניך * כי חסד ואמת יקדמו פניך * נא אל
תביישנו

תביישנו נא אל תשיבנו ריקם מלפניך * סלח לנו ושלח
לנו ישועה ורחמים ממעונך :

אתאנו לבקש ממך בפרה * איזם ונורא משגב לעתות
בצרה * תחינו * תחננו * ובשמך נקרא * סלח לנו
ושלח לנו ישועה ורחמים ממעונך :

מנא רבשמאי * לן מתחננן בעבדא דמתחנן למאריה * הב
לן לבא לתיובתא * ולא נהדר ריקם מן קמד :

מנא רבשמאי * לך מתחננן כבר שביא דמתחנן
למאריה * בלהון בני שביא בכספא מתפרקין
ועמך בית ישראל בצלותין ובתחנונין * ארים ימינה
ואצמח פרקנה * סברא דתיא ומיתא :

מתרצה ברחמים * ומתפיש בתחנונים * התרצה והתפיש *
לעם עני ומדולדל * פרוקנא דמעלמא משיזבנא
דמלקדמין * פרוק יעקב מארעא רחיקא ואסיק זרעיה
מארעא דשביא :

א"י מלכו לסכסכו מן סחדס נקסס אחס מחכמו קסטליח ו'ל סוכסגיס כפרו המערב וכאזיס
קמיומק לאומרה כסלוחות קודס מחו ומסי וזס כוססס :

אלהא רבא אלה שמיא וארקא * ושולטנך אזיל פרומא ועומקא *
ועלוריה דכל חי קדמך סליקא : ולותיס אסתכי
בשעבוד בנישקא חשיקא * בכמה קולרין אחידא בניקא * נועה
מנהמא ועל אפה לוקה : ולותיס דחיקא לה שעתא * מפגיאות
עקא * הוות דטישא * מארעא רחיקא * ומפרוות עממין * נפש
עשיקא : ולותיס זבינא בלא כספא * למסנא מדיקא * חירות
לה צבי * יתה לפרוקא * מעינא ניר עממין * ולחלוטין שביקא :
ולותיס יתבו עלה מסין * פקילמוסין ופתקא * כל יומא מציוחא *
דעיעא עשיקא * לית לה משוב * ואף לא פרוקא : ולותיס מסירא
לגוויזין * פאמרא שתיקא * גפישין עלה מרוזין * והיא מיר נאקא *
קנידא בגלותא * בצפרא ביר ינוקא : ולותיס עינין לך תליזין *
לפרוקנא מדיקא * פרנסא לא משכחא * וגוייתא לא מספקא * צער
חבל בגופה * והיא משלמא נוקה : ולותיס קנים את הוא אלהא
צדיקא

צדיקא רחם ברחמך סבא וינוקא שדי לן תפרוק מן הדון עקא תקבל צלותנא באצבעא בעיקא וכלותיה

מחי ומסי ממית ומחי מסיק מן שאול לחי עלמא : ברא כד חטי אבוהי לקיה אבוהי דחיים ואסי לכביה : עבדא דמריד ונפיק בקולר למאריה תאיב יתבר קולריה : ברה בוכרה אנן וחטינן קמך הא רויא נפשינן בגידין ומרדין : הא עבדה אנן ומרדנן קמך הא בותא ושביא והא במלקיותא : בבועו מינה במטו מינה דרחמך נפשינן אסי לכיבין דאתקפו עלן : עד דלא נחוי גמירא בשביא : מחי ומסי ממית ומחי מסיק מן שאול לחי עלמא : רחמים פשוטים בקשנו מך פירביס רחמים עמך צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך אנא יי אלהינו הסר ממנו ומבתינו ומבתי כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם דבר וחרב ורעה ורעב ושבי ובוזה ומשחית ומגפה ושטן ויצר הרע וחולאים רעים וצר מעמך : חיים טובים שאלנו מך כי מקור חיים עמך צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך אנא יי אלהינו הסר ממנו ומבתינו ומבתי כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם דבר וחרב ורעה ורעב ושבי ובוזה ומשחית ומגפה ושטן ויצר הרע וחולאים רעים וצר מעמך :

יס ליוזר מאר סלא לסכך סלרע למטיל סלא יסיה כסיר הכסילים :

אליה יי נישאתי עיני שמע קול תחנוני כגודל חסדך : בשמך בטחתי ובפי שטחתי דברים לקחתי ובאתי עדיך גברו יגונתי ויכלו שנותי בי כל עונותי שנתה לנגדך דלפה מתוגה נפשי הענוגה וחלץ מדאגה נפש עבדך העבר חטאתי אלהי ישועתי וגם את דמעותי שימה בנאדך וברוני רחם וכרה והנחם ושמח ונחם נפש עבדך זכור עני ומרודי לענה מעודי עד מהי לנגדי

תחדש

תחדש עדיך : חרפוני צוררי אויבי ומשוררי הקשב נא אמרי בבאי בפחדך : טמנו לי זדים פחים ומצודים ובהם נלכדים פעמי ידירך : ישימון לי מצודים ושקר בי מעידים בלעוני זדים צור בלעדיך : כבודך גלה צור לעם עזוב ועצור וטובה הנצור תנה לשרידיך : לחוצים ברוב דוחק מהם אל תרחק זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך : מרום ממרומים רחם על עגומים ועל זרע רחומים ילידי ידירך : נואקים בכור גלות בה שמו אילות והרם משפלות גזע חסידך : סובלי עול תצהל ואויביהם תבהל ובקדם תנחל דגלי גודריך : ענה את עתרתם סמוך את נפילתם והשב את שבותם מאפסי חלדך : פרדה עם לה הומה וכאלם הומה בגלות זה כמה שבעו גודריך : צדיק במפעלות לה נתכנו עלילות דלנו ממצולות למען חסדיך קבץ מפוזרים בכבלי צר סגורים בלעום אכזרים שרפו מועדיך : רחום היה למישען לעם רזה לען ועשה נא למען שלשת עבדיך : שדי נשגבת בכל אשר פעלת כי צדיק אתה וצדק מדיך : תכפר עוני כי שבתי בה מלפי וכוונן את דרכי אלהי לעבדך : תשעה לתפילתי ולשיח רנתי כי אתה תקנותי ומי לא יעידך : אליך

אבינו אב הרהמן

אלהינו ואלהי אבותינו

בצר לנו קבאנוך

נלגל עלינו המון בחמך

דבשנוך המצא לנו

העתר לנו תיום ובכל יום ניום בתפלתנו

ואל תבישנו משברנו

זכרנו בוכרון טוב מלפניך

חוס ורחם עלינו

שתרנו מטמאות עונינו

- והושיענו למען שמך :
- והושיענו למען שמך :
- והושיענו למען שמך :
- והושיענו למען שמך :
- והושיענו למען שמך :
- והושיענו למען שמך :
- והושיענו למען שמך :
- והושיענו למען שמך :
- והושיענו למען שמך :
- והושיענו למען שמך :

יהמו נא רחמך עלינו
חמול על עמך ורחם על נחלתך חוסה נא פרום רחמך חננו
מלפני ועננו :

אבינו מלפני אבינו אתה • אבינו מלפני אין לנו אלא אתה
אבינו מלפני רחם עלינו : אם הטבנו פועל אבינו
אתה • ואם הרענו מעל • אין לנו אלא אתה • אבינו מלפני
רחם עלינו : אם גבר פשענו אבינו אתה • אתה צור ישענו •
אין לנו אלא אתה • אבינו מלפני רחם עלינו : אם הרבינו
אמר אבינו אתה • זכור כי אנחנו חומר • אין לנו אלא אתה •
אבינו מלפני רחם עלינו : אם לך חטאנו אבינו אתה • ארון
סלח לנו • אין לנו אלא אתה • אבינו מלפני רחם עלינו : לך
י קוינו אבינו אתה • כי אתה אבינו • אין לנו אלא אתה •
אבינו מלפני רחם עלינו : לך פרשנו שעל אבינו אתה •
המציא לנו תעל • אין לנו אלא אתה • אבינו מלפני רחם
עלינו : חושה שלח משיח אבינו אתה • וציון ישע תפריח •
אין לנו אלא אתה : אבינו מלפני אבינו אתה • אבינו מלפני
אין לנו אלא אתה • אבינו מלפני רחם עלינו :

אבינו מלפני אבינו אתה • אבינו מלפני אין לנו אלא אתה • אבינו
מלפני רחם עלינו • אבינו מלפני חננו ועננו כי אין בנו מעשים
עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו ונאחזנו לא
נרע מה נעשה כי עליך עינינו : זכר רחמך יי וחסדך כי מעולם
הקמה : יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך : אל תכזר לנו עונות
ראשונים מהר יקדמונו רחמך כי דלוננו מאד : עורנו בשם יי
עושה שמים וארץ : חננו יי חננו כי רב שבענו בון : ברונו רחם
תזכור • ברונו אתה תזכור • ברונו עקרה תזכור • ברונו חמימות
תזכור : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : כי הוא ידע יצרנו
זכור כי עפר אנחנו : עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :

שומר ישראל • שמור שארית ישראל • ואל יאבד ישראל
האומרים

האומרים בכל יום • שמע ישראל :

שומר גוי אחר • שמור שארית גוי אחר • ואל יאבד גוי אחר •
האומרים בכל יום • שמע ישראל יי אלהינו יי אחר :

שומר גוי קדוש • שמור שארית גוי קדוש • ואל יאבד גוי קדוש •
האומרים בכל יום • קדוש • קדוש • קדוש :

שומר גוי רבא • שמור שארית גוי רבא • ואל יאבד גוי רבא •
האומרים בכל יום • אמן יהא שמיה רבא : ואמר סחון

יתברך ויתקבש שמיה רבא • בעלמא די ברא כרעותיה • וימליך
מלכותיה • ויצמח פורקניה • ויקרב משיחיה • פחיוכו
וביומוכו ובהיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא שמיה רבא מברך לעלם לעלמי עלמא ויתברך • וישתבח •
ויתפאר • ויתרום • ויתנשא • ויתברך • ויתעלה • ויתהלל • שמיה
דקדשא בריך הוא • לעילא מן כל ברכתא • שרתא • השבחתא •
והתחא • דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

תענו ותעתרו ברחמים מן השמים • תקבל צעקתכם •
תשמע תפלתכם ברצון • ויענה קול עתרתכם • ויקיים
בכם מקרא שכתוב יי אלהי אבותיכם יוסף עליכם בכם
אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם : (בספר ימי סוסב
ויתכבנו האל בספר חיים טובים) וכן יהי רצון ונאמר אמן :
תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון דבשמיא
(וארעא) ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיה • חיים ושבע וישועה ונחמא ושיזבא
ורפואה ונאולה וסליחה ובפרה וריוח והצלח לנו ולכל
עמו ישראל ואמרו אמן :

עושה שלום במרומוי הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל
עמו ישראל ואמרו אמן :

שיר המעלות מפעמקים קראתה יי : אדני שמעה בקולי תהינה
אזניך קשבות לקול תחנוני : אם עונות תשמריה אדני מי
יעמד : כי עמך הסליחה למען הנרא : קויתי יי קותה נפשי ולדבר
דוחלתי : נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר : וחל ישראל
אל יי כי עם יי החסד והרבה עמו פדות : והוא יפדה את ישראל
מכל

מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו : וְאוֹמֵר קְדוֹשׁ יְהוָה שְׁלֵמֵהּ רַבָּא

הנה אחר הסליחות ראוי ונכון להיות כל איש ישראל בעור עד אור הכוכב עוסק בתורה כל אחד כפי דעתו והוא רצוי ומקובל לפניו יתברך עסק התורה באשמורת הבוקר : וחו' לא יתעסק בדברים בטלים מענייני העולם וכיוצא בו : והשינה טובה ממנו : ויוסרו מ'ד מאד בהליכת בית הכנסת להתפלל בהיות זמן ק"ש ולא קודם שיעלה עמוד השחר : ולפעמים בזמן זריחת הלכנה ידמו שהאור מורח ומתפללין בעוד לילה חו' מברכים ברכות לבטלה : להיות קודם זמנה : ואינם מקיימין המצוה : לכן יאחרו עד שיצא הספק מלבם ולא יקדמו : ושומעי דברי חכמי' עליהם תבא ברכת טוב ויה' ישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם אמן :

בקשות למוצאי שבת

בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה • תְּחִלּוֹת הַצְּמִיחִים • בְּבֵית בְּנֵךְ בְּכוֹרֶךָ • בְּרַבְּהָ הַנִּיחִי שְׁתוּל עַל יוּבֵל • וּפְרִיז מִצְמִיחִים • וְכָל אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה יִי מִצְלִיחִים : בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה • בְּצַל יַדְךָ נַחֲסָה • מַעֲשֵׂינוּ תִכְרֶךָ • בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי מַעֲשֶׂה • בְּיוֹם הָרֵאשִׁוֹן • הִיָּה לָנוּ לְמַחֲסָה • וּבְיוֹם הַשְּׁנִי • פִּשְׁעֵינוּ תִכְסֶּה • וּבִשְׁלִישִׁי לַעֲזוֹר לָנוּ תִשְׁגִּיחַ : שְׂמֹל בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה • יִשְׁוּעַתְךָ תִשְׁלַח • בְּיוֹם הַרְבִּיעִי • הַיְבִישׁ הַצּוֹלָה • וּבְיוֹם הַחֲמִישִׁי עֵזוֹן נֶאֱלַח תִּסְלַח • וּבְיוֹם הַשְּׁשִׁי • אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה נֶצְלַח • וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי לָנוּ תְרוּחַת : בַּת אֲהוּבַת אֵל קָמָה • בְּשַׁחַר • תִּתְלַבֵּן אוֹרֶם בְּחֶמְהָ • בְּצַחַר • שִׁיר לְךָ מִהַלְלֹת • לְמַנְצֵחַ עַל אֵילַת • הַשַּׁחַר • נִדְרָה שְׁנַת עֵינָה • גּוֹבֶרֶת • וְלִבְקֶשׁ עַל עֲוֹנָה שׁוֹחֶרֶת • צוּעֶקֶת עַל חַטָּאתָה • שׁוֹפֶכֶת בְּדַמְעָתָה עֲתֵרֶת : סִיר יוֹשֶׁבֶת בְּרוֹב פְּחָדָה • כִּי חַטָּאָה • לֹבֶשֶׁת סוֹת חֲרָדָה • לְךָ קוֹרָאָה • עוֹרֶכֶת תְּשׁוּבָתָה • אוֹלֵי מִמְשׁוּבָתָה • נִרְפָּאָה : סִיר מְרִי עֲלוֹתָה בֵּית אֵל • לְתַפְלָה • אֲבִיר גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל • מְחוּל לָהּ • תִּשָּׂא אֶת חַטָּאתֶיהָ • וּבְרִית מֵאֲבוֹתֶיהָ • הַזְכֵּר לָהּ : סִיר גּוֹרָא אֶתָּה שׁוֹעֲמָה • הַקְּשִׁיבָה • אֶת רִיבָה מִצְרָתָה • אֵל רִיבָה • בְּחַם נָא אֶת עַם אֲבִיוֹן • גַּם בְּרִצּוֹנֶךָ אֶת צִיוֹן • הַטִּיבָה : סִיר הוֹן תַּחוּן עַל בְּנֵיךָ • לְךָ שְׂבִיבִים • וּבִפְתַח לְפָנֶיךָ • נִצְכִים • יִרְאִים עַת יִקְרָאוּ לְהִיָּן • כִּי עַל כֵּן כָּאוּ • נִכְאָבִים : סִיר זְכוֹר הַזְכוֹר רַחֲמִים • יוֹם הַדִּין • הַפֶּר בַּעַם וּנְעָמִים • עַת הַדִּין • לִירְאִיךָ • וְלַחֲשׁוּבֵי שְׁמֶךָ • הַמָּה יוֹשְׁבֵי עַל מַדִּין : סִיר קָרֵב לִי שְׁנַת גּוֹאֵל • וּפְדִנִי • עַל מֵי מְנוּחוֹת הָאֵל • תִּנְחַנְחֵי וְזָכוֹר לִי זְכוֹת • אִישׁ תָּם • עַל לְבָב בְּחוֹתֶם • שִׁמְנֵי : סִיר אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר לִי • לְמִשְׂא • רָאָה צוּרֵי גּוֹאֵלֵי • אִיךְ אֲשָׂא • לֹא אוֹבֵר שְׂאֵת עַלִי אֲבָל רוּעַ מִפְּעֻלֵי • אֵל תִּשָּׂא : סִיר

תוכחה של כמוהר"ר דוד פארוז ז"ל לחן אומברי אין קי טי קוטייניט :

אֶתָּה בֶן אָדָם גַּם רוּחַ • בְּמָן מְלֵא סִיר נְפוּחַ •
עַל מָה לְבָב בְּטוּחַ • חַל לְהִיחַת גְּבוּר בְּאַרְץ :
זְכוֹר הַזְכוֹר רֵאשִׁיתְךָ • מִסְרַחוּן מִפְּהַל גְּלִמְךָ •
אִיךְ תִּשָּׂא עֲלֵי בְּכֶהָ • בְּמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ :
אִם קָנִיתָ הוֹן נְעוּשֶׁר • מִי יוֹדַע אִם בְּיוֹשֶׁר •
אִף כִּי לְךָ שַׁעַת הַכּוֹשֶׁר • חֵישׁ תִּפְחַד מִן הָאָרֶץ :
אִם גּוֹבֵךְ רַב בְּבִיר כַּח • לְךָ מַגְנֵד בֶּן מְנוּחַ •
כִּי גַם הוּא סוֹפּוֹ זְנוּחַ • הַלְךָ דֶּרֶךְ כָּל הָאָרֶץ :
אִם חֲכָמְךָ נִגְדַלְתָּ • מַה יִּקְרַ מִמְךָ קַהֲלֹת •
אִף גַּם זֹאת לֹא לוֹ תוֹעֵלֶת • כִּי נִשָּׂא אוֹתוֹ הָאָרֶץ :
אִם בְּנִיךְ מָה עֲצָמוֹ • בְּשִׁתִּילֵי זְחִים נַעֲמוֹ •
פְּתַח פְּתָאוֹם הֵם וּפְתָמוֹ • עַל חַטָּא תִבְלַעְמוּ אֶרֶץ :
לֹא תִהְיֶה בַעֲמֶךָ מוּיִת • כִּי הַצּוֹר עֲלִיוֹן מִשְׁגִּיחַ •
גַּם לְכָל עוֹשֶׂה שְׁלִיחַ • אִף בְּרוּמֵשׁ עַל הָאָרֶץ :
לֹא תִרְבֶּה לְהִיחַת פּוֹרַע • כִּי כָל הַמוֹסִיף גּוֹרַע •
וְלִכְלֵל עַת אוֹהֵב הַרַע • לְהִיחַת גּוֹי אֶחָד בְּאַרְץ :
לֹא תִקּוּם לֹא תִטּוֹר פִּשַׁע • כִּי בִינְךָ בֵּין מוֹת פִּשַׁע •
אִף סִפַּת עֵכוּב קִץ יִשַׁע • דַּעַת הָאָדָם בְּאַרְץ :
לֹא תִשְׁמַע הַבְּרִי צְלָמוֹת • הוּא שְׂטָן הוּא מְלַאֲךְ מוֹת •
כִּי יוֹבִילְךָ בֵּית עֲמֻמוֹת • שַׁחַת מִתַּחַת לְאַרְץ :
עַד מְחֵי נִפְשֶׁךָ נִרְדַּמְתָּ • חֲבַט יוֹם תִּהְיֶה שׁוֹמְמַת •
עַל יַד יָרַח רַחֲב נִקְמַת • חֲחֵוֹ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ :
עַד חֲסִיָּה מִצָּאָת סְחִי • שְׂבַעַה עֵידֵנִן מִדְּחֵי •
עַת צֹאנְךָ אֵל בֵּית הַשְּׁחִי • בְּךָ נִגְעֵי אָדָם בְּאַרְץ :
עַד כֹּא בַת מְלֹאכֵי שְׂבֵר • שׁוֹמֵי אִשׁ סְבִיב כָּל עֶבֶר •
לְדוֹן דִּין חֲבוּט הַקְּבֵר • עֵזוֹן רָאָה בְּכִנּוֹת הָאָרֶץ :
עַד בְּשִׁנְךָ הִנֵּה נִבְקַעַת • תִּשְׁתַּהֵב בּוֹס חֶמָה קַבַּעַת •
וּכְמוֹ מַחַט דִּין הוֹלַעַת • שְׂרָץ שׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ :
אֶתְבַּת כָּל הַבְּרִי כְלַע • עַל כֵּן תִּנְפֵץ אֵל כְּלַע •
אוֹיֵי נִפְשֶׁךָ הוֹךְ כֶּף הַקְּלַע • נַע וְגֵד תִּהְיֶה בְּאַרְץ :

הַפְתָּחָה עֲרוּךְ בּוֹר בְּלוּעַ • הַשְּׁבֵר בַּר עַל מַפּוּעַ •
 שֵׁם הַשֵּׁב מִכָּה נְנוּעַ • אִישׁ לֹוֹהֵט מִקְצוֹ אֶרֶץ •
 לַיְמֵי קָדָם שָׂא עֵינָיו • עַל כָּל עוֹשֵׂי רִשְׁעוֹתָם •
 כּוֹס פּוֹרְעָנוֹת שִׁבְעָתָם • וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ •
 תָּשׁוּב הַרְאָה מוֹשֵׁפֵט צָדֵק • גְּלוּגִילִים לִבְנוֹת כָּל בְּדָק •
 אֶף דּוּמָם אֶף צִמַח הַרְק • עוֹף בְּנֵף כָּל חִיתוֹ אֶרֶץ •
 אֵיבָה תִקַּח פֹּה שׁוֹם טַעַם • אַחַר כִּי עֲבָרָה וָעַם •
 שְׁמוֹר לָךְ אֶת הוֹלֵם פֶּעַם • עֲזוּב מוֹשְׁמֵי הָאָרֶץ •
 דֶּרֶךְ שִׁקָּר הַסֵּר בַּעַר • וַתַּחֲדֵשׁ בַּפֶּשֶׁךְ בַּבַּעַר •
 דּוֹם לְאֵל כִּי יִפְתַּח שַׁעַר • פִּתַּח טוֹב מִקְדְּמֵי אֶרֶץ •
 אֲשֶׁרִיד אֵם לֵב תִּכְנִיעַ • דּוֹם עַד לְשִׁחְקִים תִּרְקַע •
 דּוֹר וָדוֹר בְּהַר הוֹשִׁיעַ • מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ •
 נִשְׁלַמוּ הַבִּקְשׁוֹת

רניני ערב ראש השנה

א וְהַגִּים לְהַתְעוֹת עֵרֵב ר"ה וְאֶפְלוּ תִינּוּקוֹת וְהַמְדַקְדִּיקִים נִהְגוּ שֶׁכֵּל א' מִתְעַנֶּה
 הַעֲשֵׂרָה יוֹמִים וְכֵן כִּבּוֹן לַעֲשׂוֹת וְכֵן אֵלּוּ הַתְעִיבוֹת א"צ לְהַשְׁלִים וְאִין קוֹרִין שְׁנֵי
 וּבְחִימוֹי וְיַחַל אֶפְלוּ בַעֲרַב ר"ה וְאֵם חַל בְּרִית מִלֵּה בַעֲרַב ר"ה יְכוּלִים לֵאכּוֹל
 וְהַשִּׁיבִים לְמִלֵּה מִזֶּה לֵהֵם לֵאכּוֹל וּמ"מ לֵאכּוֹל בְּכִיתוֹ אֲסוּר עַד הַמִּילָה חוּץ מִבֶּטֶל
 בְּרִית וְיֵשׁ לַעֲשׂוֹתָה קוֹדֵם שַׁעַר •
 ב רִבִּים נוֹהֲגִים לֵאכּוֹל בַּעֲרַב ר"ה קוֹדֵם עֲלוֹת הַשַּׁחַר מִשּׁוֹם חֲקוֹת הַגִּוִּים הַכוֹהֲנִים
 לְהַתְעוֹת בַּעֲרַב חֲנִיָּה אֵךְ לְפִי הוֹהֵר וְכַתְּבֵי הַאֲר"י ז"ל אִין לֵאכּוֹל קוֹדֵם אֲוֹר
 הַיּוֹם •
 ג עֵרֵב ר"ה יִפְשַׁע בְּמַעֲשׂוֹ וְיִטְבּוֹל עַל כָּל פְּכִיִם •
 ד כִּכ"ה בַּחֲלוֹל הַתְּחִיל בְּרִיאַת הָעוֹלָם וְטוֹב לְלַמּוֹד פֶּרֶשֶׁת בְּרֵאשִׁית עַד יוֹם א' וְכֵן
 כָּכֵל יוֹם עַד שְׁבִיבוֹם ר"ה יִלְמוּד פֶּרֶשֶׁת יוֹם הַשְּׁשִׁי שְׂבוּ בַּרְאָה הָעוֹלָם •
 ה יֵשׁ נוֹהֲגִים לַעֲשׂוֹת הַתְּרַת כְּדָרִים בַּחֲדָשׁ אֲלוֹל וְהַרְמֹז ל' יוֹל דְּבַרְוֹ כָּכֵל ס"ת
 אֲלוֹל • וְנוֹהֲגִים לַעֲשׂוֹתָה ג"כ בַּעֲרַב ר"ה •

סדר התרת נדרים

מתוקן מלבן ומוקק כפי אשר נדפס בדרך חיים להרב חיד"א ז"ל שנוהגים
 לעשות בערב ראש השנה או ערב יום הכפורים • אחר סליחות יעמוד לפני עשרה
 או שלשה ת"ח וירא ה' ויאמר בלשון הזה •
 שמעו נא רבותי דיינים מומחים • כל נדר • או שבועה • או איסור • או קונס •
 או חרס שנדרתי או נשבעתי בהקץ או בחלוס • או שנשבעתי בשמות
 הקדושים שאינם נמחקים • ובשם הוי"ה ב"ה • או באחד מכל הכינויים • וכל מיני
 נזירות שקבלתי עלי ואפילו נזירות שמשון וכל שום איסור • ואפילו איסור הנאה
 שאסרתי עלי או על אחרים • בכל לשון של איסור • בין בלשון איסור • או חרס או
 קונס

קונס וכל שום קבלה • ואפילו של מצוה שקבלתי עלי • בין בלשון נדר • בין בלשון
 נדבה • בין בלשון שבועה • בין בלשון נזירות • בין בכל לשון • וגם הנעשה בתקיעת
 כף • בין כל נדר • ובין כל נדבה • ובין שום מנהג של מצוה שהנהגתי את עצמי וכל
 מוצא שפתי שיצא מפי • או שנדרתי וגמרתני בלבי לעשות איזה מצוה מהמצוות • או
 איזו הנגה טובה • או איזה דבר טוב שהנהגתי שלשה פעמים ולא התניתי שיהא
 בלי נדר • הן דבר שעשיתי הן על עצמי • הן על אחרים • הן אותם הידועים לי • הן
 אותם שכבר נשכחו ממני • בכלהו אתחרטנא בהון מעיקרא • ושאל ומבקש אני
 ממעלתכם התרה עליהם כי יראתי פן אכשל ונלכדתי ח"ו בעון נדרים ושבוטות
 ונזירות וחרמות ואיסורים וקונמות והסכמות • ואין אני תוהא ח"ו על קיום
 המעשים טובים ההם שעשיתי או שאעשה • רק אני מתחרט על קבלת אותם
 הענינים בלשון נדר • או שבועה • או נזירות • או איסור • או חרס • או קונס • או
 הסכמה • או קבלה בלב • ומתחרט אני על זה שלא אמרתי הנני עושה דבר זה בלי
 נדר ושבוטות ונזירות וחרס ואיסור וקונס והסכמה וקבלה בלב • ולכן אני שואל
 התרה בכלהו • ואני מתחרט על כל הנזכר • בין אם היו המעשים מהדברים
 הנוגעים בממון • בין מהדברים הנוגעים בגוף • בין מהדברים הנוגעים אל הנשמה
 בכלהו אני מתחרט על לשון נדר ושבוטות ונזירות ואיסור וחרס וקונס והסכמה
 וקבלה בלב • והנה מצד הדיון המתחרט והמבקש התרה לריך לפרוט הגדר • אך דעו
 נא רבותי כי אפשר לי לפרטס כי רבים הם • ואין אני מבקש התרה על אותם
 הגדרים שאין להתיר אותם • על כן יהיו נא בעיניכם כאילו הייתי פורטס •

והמתירין משיבין לו שלשה פעמים בלשון הזה •

כלם מותרים לכם • (לשון יחיד לך) כלם מותרים לכם • כלם מותרים לכם •
 כלם מחולים לכם • כלם מחולים לכם • כלם מחולים לכם • כלם שרויים
 לכם • כלם שרויים לכם • כלם שרויים לכם • אין כאן לא נדרים ולא שבועות
 ולא קבלות ולא הסכמות ולא הנהגות ולא נזירות ולא חרמים ולא אסורים ולא
 קונמות • אבל יש כאן מחילה וסליחה וכפרה הותרו כלם מעיקרן וכשם שהותר
 לכם מפי ב"ד של מטה כך יהיו מותרים לכם מב"ד של מעלה • וסר עוכם וגו' •
 ואח"ך יהא מוסר מודעא בפניהם ויאמר בלשון הזה •

הרי אני מוסר מודעא לפניכם רבותי • ואני מבטל מכאן ולהבא מה שאקבל עלי
 כל הגדרים וכל שבועות ונזירות ואיסורים וקונמות וחרמות והסכמות וקבלה
 בלב • שאקבל עלי הן בהקץ • הן בחלוס • (חוץ מנדרי תענית בשעת מנחה) ובאם
 שאשכח לתנאי מודעא הזאת • ואדור מהיום עוד • מעתה אני מתחרט עליהם
 מעיקרא • ומתנה עליהם שיהיו כולן בטילין ומבוטלין • לא שיריין ולא קיימין • ולא
 יהיו חלין כלל ועיקר ככולו אתחרטנא בהון מעתה ועד עולם •
 ויועיל זה כשלא יזכור לתנאי בשעת השבועה כמבואר ב"ד • ואחר כך יאמרו
 הדיינים קבלנו מסירת מודעא • ויעמוד עוד השואל ויאמר •

שמעו נא רבותי • הריני שואל ומבקש התרה • מן הקדוש ברוך הוא • ומן
 תורתנו הקדושה ומבית דין של מעלה ומבית דין של מטה וממעלתכם
 שתתירו לי ולנפשי ולאשתי ולבני ולכל אנשי ביתי ולכל הנלוים אלי כל מיני נדרים
 שנדרתי על עצמי או על אחרים בכל מין לשון נדר • וכל מיני נזירות ואיסורים
 שאסרתי על עצמי או על אחרים בכל לשון שיהיה וכל ההסכמות שקבלתי על עצמי
 או שהסכמתי אפילו במחשבה לעשות איזה מצוה בכל זר ואופן שיהיה ומנהגים
 שהנהגתי

שהגנתי את עצמי לעשות איום מצוה או פרישות או סיגים ונדרים או חומרות וכדו
 זרוזין בכל זד ואופן שיהיה ונהגתי הדבר שלשה פעמים או יותר ולא פירשתי שיהיה
 בלי נדר וכל מיני שבועות שנשבעתי בכל לשון שיהיה על עצמי או על אחרים בכל
 זד ואופן שיהיה וגם הריני מבקש ממעלתכם להתיר לי ולכל בני ביתי כל מיני אלות
 שמתות חרמים אירורים נדויים וזיפות וכנויים וכשופים וכל מיני קללות שקללתי
 את עצמי או את אחרים או אחרים שקללו אותי בין בהקין בין בחלום ובפרט אם
 עברתי על אותם הרבע ועשרים דברים שמגדו עליהם על כלם או על מקצתן או
 אפילו על אחת מהם או שעברתי על שום דבר שחיבין עליו שום קלה או שום
 גזירה רעה וכל מיני חלומות רעים שחלמתי על עצמי או על אחרים או אחרים
 שחלמו עלי רעה וכל מיני פתרונות רעים על החלומות שפירתי לעצמי או לאחרים
 או אחרים שפתרו רעה לי וכל מיני מסירת דין שמסרתי על עצמי או על אחרים
 או אחרים שמסרו עלי וכל מיני פתחון פה לרעה שפתחתי פי על עצמי או על
 אחרים או אחרים שפתחו פיהם לרעה עלי וכל מיני גזירות קשות ורעות וכל
 מיני עין הרע וכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים וכל מיני גזוה וכעס וכל
 מיני קדנות ושנאה וקנאה ותחרות וכל מיני הוכרת השם לבטלה וכל מיני דברים
 אכזרים שנאזו מפי על הכל הריני מתחרט עליהם חרטה גמורה ומבטל אותם
 ביטול גמור ואין אני תוהא ומתחרט ח"ו על המצות ומעשים טובים שעשיתי
 ושקיימתי או שקבלתי ואז שהגנתי אלא הריני מתחרט על שקבלתי הענינים ההם
 בחיוב נדר או שבועה ואני ירא לנפשי שלא אכשל ח"ו בעון נדרים ושבועות ועל
 כולם הריני מתחרט בהם ועליהם חרטה גמורה ומקבל עלי לשוה בתשובה שלימה
 ומעשה אני מבקש ממעלתכם להתיר לי עליהם התרה גמורה (ויעגו השומעים)
בצירוף קב"ה ושכינתיה וברשות בית דין של מעלה וברשות בית דין של מטה
 וברשות תורתנו הקדושה וברשות סנהדרי גדולה וברשות סנהדרי
 קטנה מותרים יהיו כל קללות אלות ושמתות וחרמים ואירורים ונדויים וזיפות
 ובטויים וכנויים וכשופים וכל דברים רעים וכל חלומות רעים ופתרונות רעות
 ומסירת דין ופתחון פה לרעה וכל מיני דברים אסורים וכל מיני גזרות קשות
 ורעות וכל מיני עין הרע וכל מיני מחשבות והרהורים רעים וכל מיני גזוה וכעס
 וקדנות וקנאה ושנאה ותחרות וכל מיני נדרים ושבועות וזיירות ואיסורין וקבלות
 ומנהגים שהשמו על שום יהודי או יהודית ובפרט אותם שהשמו עליך או על שום
 א' מבני ביתך (עליכם או על שום א' מבני בתיכם) ועל פלוני או על שום א' מבני
 ביתו וכן קללות שקללו אתכם אחרים או שקללתם את עצמכם או שקללתם
 את אחרים בין בשוגג בין במזיד בין בכעס בין ברצון בין בכונה בין שלא בכונה בין
 בחלום בין בהקין בכל אופן שיהיה או שנתחייבתם שום קלה (או אירור או חרם
 או נדוי או נויפה באיזה זד ואופן שיהיה) על הכל מעתה ומעכשיו אנו מתירין
 ומבטלין מעליכם את הכל בצירוף קב"ה ובית דיני פמליא של מעלה ופמליא של מטה
 ונותרים לכם מותרים לכם מותרים לכם שרויים לכם שרויים לכם שרויים
 לכם מחולים לכם מחולים לכם מחולים לכם אין כאן קללות
 אין כאן אלות אין כאן שמתות אין כאן אירורים אין כאן חרמים אין כאן
 נדויים אין כאן נויפות אין כאן ביטויים אין כאן כשופים אין כאן דברים
 רעים אין כאן חלומות רעים אין כאן פתרונות רעים אין כאן מסירת דין אין
 כאן פתחון פה לרעה אין כאן מחשבות זרות והרהורים רעים אין כאן גזירות
 קשות ורעות אין כאן עין הרע (דנשים) אין כאן עין הרע של אנשים אין כאן עין
 הרע

הרע שהנאדם ודאזכרים) אין כאן דברים אסורים אין כאן קבלות אין כאן
 מנהגים וכלם יהיו בטלים ומבוטלים וחשובים כחרם הנשכר וכדבר שאין בו ממש
 שניתן ושניתן לא שרירין ולא קיימין וכל מיני עין הרע ויסור מעל כל ישראל
 ומעליכם ומבתיכם ויושלכו במגולות ים ככתוב ולא ידבק בידך מאומה מן החרם
 למען ישוב ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך וכו' :

אנא

ה' התמלא רחמים ויכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך על מדותיך
 ויתמתקו הדין מעל עמך ישראל ומעלינו וזכור לנו עקידתו של יצחק
 אע"ה כאלו אפרו זכור ומונח ע"ג המזבח ותיבט באפרו להצילנו לנו ולכל ישראל
 מכל רע ותבטל מעלינו ומעל כל ישראל כל גזירות קשות ורעות (בשם קר"ע שט"ו)
 וכשם שמסכימים ומתירים לכם מצית דין של מטה כך יסכימו ויאירו לכם מצית דין
 של מעלה וכל הקללות וחלומות רעים ופתרונות רעות וכל מסירת דין וכל פתחון
 פה לרעה וכל דוני גזירות קשות ורעות וכל מיני דברים אסורים וכל מיני מחשבות
 זרות והרהורים רעים כולם יתהפכו לכם לטובה ולברכה ככתוב ולא אבה ה'
 אלהיך לשמוע אל בלעש ויהפוך ה' אלהיך לך וגו' וכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם
 וגו' עשה למען שמך עשה למען וכו' יהיו לרצון אמרי פי והגיון וכו' ה' עוה לעמו
 יתן ה' יברך את עמו בשלום :

ואחר כך הם ימסרו המודעה הזאת

הריני

מוסר מודעה לפני הקב"ה וב"ד של מטה ולפניכם ומבטל מעתה ועד עולם
 כל מין קבלה אשר אקבל עלי מנדרים ושבועות וזיירות ואיסורין וקוננות
 וחרמות והסכמות וקבלה בלב בכל לשון בכל זד ואופן שיהיה בין בהקין בין בחלום
 חוץ מנדר קבלת תענית אשר אקבל (ותנאי מודעה זו יהיה קיים עד עולם ולא
 יתבטל בשום זד ואופן שיהיה ואם אשכח לתנאי מודעה זו ואדור עוד או אשבע עוד
 ולא אזכור לתנאי מודעה זו תוך כדי דיבור לנדר או לשבועה שאני זוכר
 לתנאי מודעה זו אחזור לנדר או לישבע מחמת איום סבה שתהיה בין באונס בין
 ברצון בין בכונה בין שלא בכונה בכל לשון בין בלשון נדרים ושבועות או גזירות או
 אסורים או קונמות או חרמות או הסכמות או קבלה בלב בכל זד ואופן שיהיה
 הריני מבטל אותם בטול גמור ומתנה עליהם שיהיו כלם בטלים ומבוטלין לא
 שרירין ולא קיימין ולא יהיו חלין כלל והריני מעתה מגלה דעתי שאין לי חפץ בהם
 ולא בקיומם כי אם בקיום תנאי מודעה זו שלא תתבטל לעולם) :

ועוד

אני מוסר מודעה לפניכם בכל לבי ובכל נפשי והריני מבטל מעתה ועד
 עולם כל מין מעשה של איסור אשר אעשה ח"ו וכן כל מין דבור של אסור
 אשר יאז מפי ח"ו מהמעשים ומדיבורים האסורים מלאווייתא או מדרבנן או מדברי
 קבלה או מדברי סופרים וגם כל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים וגם כל מיני
 גזוה וכעס וקדנות וקנאה ושנאה ותחרות וחמדה ותאוה ונקימ' ונטירה וכל מיני
 רחיה ושמיעה וריח וקול ורמיזה האסורים אם אעשה או אדבר או אחשוב אותם ח"ו
 בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בכעס בין בכונה בין שלא בכונה
 בין בחלום בין בהקין מעתה הרי אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהיו כלם
 בטלים ומבוטלים מעיקרין ולא יהיו חלין כלל ועיקר ובכולהו אתחרטנא בהון מעתה
 ועד עולם : (מספר צפורן שמיר)

ועוד

הריני מוסר מודעה לפניכם בכל לבי ובכל נפשי שכל מחשבה רעה והרהור
 רע ורעותא דלבהא אם יעלה בלבי ומוחי ובפרט בעת התפלה ותלמוד
 תורה באיזה זד ואופן שאינו לכבוד ורצון הכורא יתברך מעכשיו אני מבטל אותן
 מחשבות

מחשבות והרהורים רעים ורעותא דלכא אשר הם נגד רצון קב"ה ושכינתיה בטול
גמור כחרס הנשבר ומכל שכן אם הדבר איזה דבור רע ואסור מעכשיו יהיו הכל
בטלים ומבוטלים ועתה אני מברר ומפרש בזה היטב ואני מגלה דעתי ורצוני
בכל לבי כי רצוני ומאויי וכוננתי לעבוד את בוראתי אלהי אברהם אלהי יצחק וישראל
עבודה שלימה עבודה תמה במחשבה ודבור ומעשה ביראה והאבה ושמה כדת מה
לעשות וכל מחשבה דבור ומעשה שהם נגד רצוני יתברך מעכשיו בטלים ומבוטלים
כי הם מגד יצר הרע והכל הבל באופן שכל עבודתנו להבורא יתברך שמו במחשבה
ודבור ומעשה הכל הוא לעשות נחת רוח לפניו דווקא בלי שום פניה כלל ועיקר והכל
הוא לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא עם י"ה ב"ה
ביחודה שלים בשם כל ישראל לדעת רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו ולדעת
הרב ר' יצחק לוריא אשכנזי המקום ברחמינו יעורנו על דבר כבוד שמו מעתה ועד
עולם יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

(ויתנו מעות ללדקה לפניים כזובים)

ואחר כך יאמרו העומדים מסירת מודעא וזו נוסחא
בצירוף קב"ה ושכינתיה קבלנו מסירת מודעא הזאת אשר מסר (פכ"פ) גפוש
נפש רוחו ונשמתו לעלת כל העלות וסבת כל הסבות וכל מה
שיעשה מהיום נגד מסירת המודעא הזאת הן במעשה הן בדבור הן במחשבה
לאנחנו מבטלים אותו המעשה או הדבור או המחשבה בצירוף קב"ה ולא יעשו בו
(בפכ"פ) שום רושם כלל :

סדר מודעא לערב ראש השנה וערב ראש חודש

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי האל הגדול הגבור והנורא אשר בידו נפש
כל חי ורוח כל בשר איש שכשיגיע לאחר אריכות ימים ושנים בעבודתו
יתברך שמו עת פקודתי ברצוני הטוב והפשוט ברחמי ובחסדיו ובחמלתו עלי לישול
ממני נשתי שיהיה בעת ההיא דעתי כלולה ונכונה ומיושבת עלי ובשכלי כמאז
וקדם להיות דבוק בו ובאחדותו ברוך הוא ושלא לזוז מיראתו ומאהבתו עד יציאת
נשתי מגופי עד ועד בכלל ומקבל אני עול מלכותו ואחדותו עלי ה' אחד ושמו
אחד ויהי גם כן דעתי כלולה ומיושבת עלי להזדיק דינו ברוך הוא ה' הוא אמת
ודינו אמת וגזירותיו אמת הכל הוא בחסד וברחמים עלי ואעשה רצוני ברוך הוא
ביראה ובאהבה כי רב ושלום הוא ובאם שיהיה רצון הבורא ברוך הוא הטוב
והפשוט לאחר אריכות ימים ושנים בעבודתו יתברך שמו כשיגיע עת הזאת ליסרני
ביסורין קשין ושיהיה לי בלבול וטירוף הדעת חס ושלום הרני מזדיק את דינו
הקדוש והטהור של חסד ורחמים עלי ואתה זדיק על כל הבא עלי כי אמת עשית
ואני הרשעתי ובאם שיבא חס וחלילה בעת ההיא המסית והמדחית המקטר הגדול
יצרי הרע מנשרי להסית ולפתות אותי חס ושלום חלילה וחלילה לכפור
בעושי יוצרי ובוראי מלך מלכי המלכים הקב"ה או בתורתו הקדושה והטהורה או
במצותיה הן מצות דאורייתא או מדברי קבלה או מדרכני תורה שבכתב או
תורה שבעל פה או מחיזה סיוג ונדר ומשמרת למשמרת חס ושלום הרני מוסר
מודעא בצירוף קב"ה ושכינתיה לפניכם עדה הקדושה במודעא גמורה בכל מיני
מסירות מודעא שתיקנו חכמים ז"ל שיהא הפתוי וההסמה היא שיסית וידיח אותי
כאפס ובאין וחרס הנשבר ובאם חס ושלום אודה לו חלילה וחלילה מתוך צער
ובלבול וטירוף הדעת ושכל ההודאה היא תהיה מעתה ומעכשיו בטלה ומבוטלת
לא

לא שרירא ולא קיימת והיתה כאלו לא היתה מעולם כי אין אדם נתפס על צער
אכל באמת מודה אני לפניכם בהודאה גמורה בכל לבבי שאני מאמין באלהי הבורא
יתברך שמו שהוא אחד ושמו אחד ואני מקבל עלי עול מלכותו שמו ישראל ה'
אלהינו ה' אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד וה' אלהים אמת ותורתו
אמת משה עבדו כאמן ביתו אמת ותורה שבכתב ושבכל פה אמת וכל מצות
דאורייתא ודברי קבלה ודרכני אמת וכל דקדוקי המצות אמת ואני מאמין בהם
באמונה שלימה תהלות לאל יתברך בלב שלם ובנפש חפצה אל אחד כאמן ארון
כל המעשים ב"ה אמת ואיני כופר חלילה וחלילה בשום מצוה מהמצוות קטנה
או גדולה דאורייתא ודברי קבלה ודרכני רק את האלהים אני ירא ואני מאמין
בשלש עשרה עיקרים בכלל ובפרט ושהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון
ומבלעדיו אין אלהים ויש שבר טוב לזדיקים לעולם הבא ועונש רע ומר לרשעים
ושהיום תחיית המתים בעת שיכלה רצון הבורא יתברך שמו ויבדו להמית ולהחיות
ובציאת המשיח ושהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא דמות הגוף והוא אור גדול
וגורא מאד אור קדוש וטהור אור קדמון אור נח אור מצולח אור זך ונקי
אור טמיר ונעלם אור פשוט אין סוף ברוך הוא והוא חי וקיים מקור מים חיים
ה' וממנו תוצאות החיים ויקיים בי מקרא שכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים
כולכם היום וכאמר כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים לתיים טובים ולשלום
יכתבני ויחמני אלהים חיים אמן יהיו לרצון אמרי פי וגו' :

סדר מסירת המודעא

כתוב בספר של"ה כי האדם בעת שמוציא נשמתו השטן עומד על ימיו לשטנו
וא"ל כפור בה' אלהי ישראל והנשמה ממאנת ואפשר שח"ו תבא לידו הודאה
וע"כ צריך להקדים בעודו בשכלו להתפלל אל ה' עד אשר לא יבוא ימי הרעה ובסדר
אלה הדברים ימסור מודעא לפני עשרה או שלשה בהכנעה ובשכרון לב באימה
וברעדה :

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי האל הגדול הגבור והנורא אשר בידו נפש
כל חי ורוח כל בשר איש שכשיגיע לאחר אריכות ימים ושנים בעבודתו יתברך
שמו עת פקודתי ברצוני הטוב ברחמי וחסדיו וחמלתו ליטול ממני נשתי שאהיה
בעת הזאת בדעת כלולה ומיושבת עלי ובשכלי כמאז וקדם ולהיותי דבוק בו
ובאחדותו ברוך הוא שלא לזוז מיראתו ומאהבתו עד יציאת נשתי על ועד בכלל
ומקבל אני עול מלכותו עלי ה' אחד ושמו אחד ויהי גם כן דעתי מיושבת עלי להזדיק
דינו ברוך הוא ה' הוא אמת וגזירותיו אמת והכל בחסד וברחמים עלי ואעשה רצוני
ברוך הוא ביראה באהבה כי הוא רב ושלום ובאם שיהיה רצון הבורא ברוך הוא
הפשוט לאחר אריכות ימים ושנים בעבודתו יתברך שמו כשיגיע עת הזאת ליסרני
ביסורים קשים ושיהיה לי בלבול וטירוף הדעת חס ושלום הרני מזדיק את דינו
הקדוש והטהור של חסד ורחמים עלי ואתה זדיק על כל הבא עלי כי אמת עשית
ואני הרשעתי ובאם שיבא חס ושלום בעת ההיא המסית והמדחית המקטר הגדול
להסית ולהדיח ולפתות אותי חס ושלום חלילה וחלילה לכפור בעושי יוצרי ובוראי
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא או בתורתו הקדושה או באמת ממצותיו הן
מצות דאורייתא או מדברי קבלה או מדרכני או מחיזה סיוג ונדר ומשמרת
למשמרת ח"ו הרני מוסר מודעא בצירוף קב"ה ושכינתיה לפניכם עדה הקדושה
במודעא גמורה בכל מיני מסירות מודעא שתיקנו חכמים ז"ל יהיה הפתוי וההסמה
היא

היה כלפס וכאין וכחרם הנשבר ובאס חס ושלום אודה לי חלילה וחלילה מתוך צער
ובכלול וטירוף דעת ושכל ההודאה היא תהיה מעתה ומעשיו בטלה ומבוטלת
לא שרירה ולא קיימת והיתה כאלו לא היתה מעולם כי אין אדם נתפס על צערו
אבל באמת מודה אני לפניכם הודאה גמורה בכל לבבי שאני מאמין באלהי הכורא
יתברך שמו שהוא א' יחיד ומיוחד ה' אחד ושמו אחד ואני מקבל עלי עול מלכותו
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד וה' אלהים
אמת ותורתו אמת ומשה עבדו נאמן ביתו אמת והורתו שככתב ושבעל פה אמת
וכל מצות דאורייתא ודברי קבלה ודרבנן אמת וכל דקדוקי המצות אמת ואני מאמין
בהם באמונה שלימה בלבב שלם ובנפש חפה אל אחד אדון כל המעשים ב"ה
אמרם ואיני כופר חלילה וחלילה בשום מצוה מהמצוות קטנה או גדולה דאורייתא
ודברי קבלה ודרבנן רק את האלהים אני ירא ואני יאובב את הכורא יתברך שמו
ותורתיו ומצותיו ואני מאמין ב"ג עיקרים בכלל ובפרט ושהכורא יתברך שמו
הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים ושיש שבר טוב ללדיקים לעולם הבא
ועונש רע ומר לרשעים ושהיה תחיית המתים בעת שיכלה רצון הכורא יתברך
שמו ויבדו האות והחיות ובציאת משיח ושהכורא יתברך שמו אינו גוף ולא דמות
הגוף והוא אלהי גדול ונורא מאד אור קדוש וטהור אור קדמון אור נח אור
מצומצם אור דך ונקי אור טמיר ונעלם אור פשוט אין סוף ברוך הוא והוא
חי וקיים מקור מים חיים ה' וממנו תולדות החיים ויקויים בנו מקרא שכתוב
ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום ונאמר כי בי רבו ימך ויוסופו לך
שנות חיים לחיים טובים ולשלום יכתבנו ויחתמונו אלהים חיים יהיו לרצון וכו' :

מסירת מודעה

צרכים להיות עדה שלימה עשרה אנשים מלבד אותו שמוסר מודעה וצרכים
להיות כשרים לעדות זה לזה ולאותו שמוסר מודעה ובהגים לעשות כן
בין כסף לעשור או בתוך השנה מי שירצה ובהגים שכל אחד יתן נדבת לבו
ללדקה מקודם וז' המודעה ועושים אותו בפרט ביום אחרון של שבועים :
שמעו לא רבותי אמרי פי אשר עם לבבי הלא ידעתם אשר הקליפה קדמה
לכרי לדיק עץ חיים ועל כן מיום ברוא אלהים אד"ה לכל נוצר תהי בא'
יג"ה הוא שטן הוא מלאך המות בחלקלקות לשוכו מדברת גדולות מלין ללד עלאה
ימלא והסית אותו לאכול מעץ הדעת טוב ורע למרות את פי כבוד אלהי ישראל
מלך מ"ה הקב"ה וברוך שמו יחיד ומיוחד בפי כל בשמים ובארץ ואח"כ עלה ברוח
סערה ואש מתלקחת לשמים וקטרט עליו ועד עתה זה דרכו כל הימים לרבות הלילות על
הבאים עד שמתים ומתאו ועד עתה זה דרכו כל הימים לרבות הלילות על
משכבו סליקו רעיונו והרהורים רעים לשמים ויוצפון לדם ישרים לבלות שאלו
ועוכם רחם אכזרי וכל מעשהו הוא להפיל את האדם מאיגרא רמא לביורא עמיקתא
ואלמלא הקב"ה עוזר לנו אין בדיכנו להתחזק עליו וכל ימי חי האדם בצער גדול
והנה בכל מקום אשר המצא ימצא מקום מוכן לפירעון חובות ישנים וגם חדשים
מקורב הוא בעצמו או שלוחיו או גירי דוליה והנה ידוע לכם את אשר אמרו חכמים
ז"ל אשר בשעת הסכנה הגדולה הלא היא בעת אשר הוא סמוך ליציאת נשמת האדם
ואו הומו היותר נאות להשיב הפקדון אשר הפקד אתו כל ימי הבלו לעשות תשובה
ויתודה על עונו עד דכדוכה של נפש ויקבל עליו עול מלכות שמים באהבה רבה
וימסור נפשו רוחו ונשמתו לאשר נתנם והוא לא כן ידמה הפך עליו בלהות חלק
משמן

משמן חכו והמה פתיחות לבלות שאלו ואכדון נפשו לאמר לך עבוד אלהים אחרים
ובזה יערב ויבוסס לך והקל מעליך עול היסורים הקשים והמרים וכל מגמתו להפילו
שחת והוא ימשול בו בגופו לעורר עליו דינים קשים ומרים כלענה וראש וראש
הכל לשחטו בסכין פגום ולעשותו טריפה ח"ו מלבד שאר עושים אשר יקצרו כמה
יריעות מהכיל והנה גם כי אמרו חז"ל אין אדם נתפס על צערו ואנוס רחמנא
פטריה מ"ה אס אינו עושה כלה עושה מחילה בינו לבין איביו שבשמים על כן
הני מוכן ומזומן מהיום עד אחר מיתה למסור נפשי רוחי ונשמתו לאל רחום
והגון ועילת כל העילות וסיבת כל הסיבות ברוך הוא וברוך שמו ובפניכם אני מוסר
מודעה והנני מוסר כל החלקים אשר המה בי מנפש רוח ונשמה להקב"ה אשר
בחסדו הגדול נתן אלי וכל מה שאעשה מהיום עד עולם נגד מסירת המודעה
הזאת הלא המה בטלים ומבוטלים ולא יהא ממש בדבור או ברמיזתי או
במחשבתי ומכל שכן במעשה ח"ו והנני מבקש מאת מעלתכם שתטרפו עמכם
השכינה הקדושה והטהורה לבטל כל מה שאעשה מהיום עד עולם נגד מסירת
המודעה הזאת ולא יהא ממש בדבורי או ברמיזתי או במחשבתי ולא ברמיזתי
לבטל א' נמונות הקב"ה ומכל שכן דבר היוצא מן הכלל כולו כי הנני מוסר מהיום
באהבה גמורה נפשי רוחי ונשמתו לאל יחיד ומיוחד אשר האציל וברא יצר
ועשה כל העולמות וכל הברואים ואם יעלה על מחשבתי ח"ו נגד מסירת המודעה
הזאת בודאי כי הוא באונס גמור והכרח גדול ובאם המלאך המות יבא לקטרט
עלי מחמת אותה מחשבה יהיו דבריו למה ולא כלום ולא יעשו רושם כלל גם
אבקש ממעלתכם מאח"כ שאין לדיק בארץ בזמן הזה אשר לא קרא לו מקרה בלתי
טבור בהוצאת זרע לבטלה באיזה אופן שיהיה ואותן הטיפות המה חושבים אותי
להם לאב ורוצים ליהנות ממני וממטתי אחר מיתתי באמרם כי אתה איביו בכך
אבקש ממעלתכם תחלה שתעזרוני לבקש את פני מלך המלכים הקב"ה להכניס
לקדושה כל אותם הטיפות שיצאו ממני לבטלה הן באונס הן ברצון כן בשוגג הן
במזיד הן ער הן ישן הן בגלגול זה הן בגלגולים אחרים הקודמים על ידי שם הקדוש
היוצא מפ' דיל בלע ויקראנו בשילוב שם הוי"ה בניקוד שורק כזה יחזקבו
הנני מחירם ומגדה אותן המזיקין ושדן ולילין ורוחין ולילין שכבראו
מטיפות קרו וזרע שלי כולם בכלל שלא יגעו בי או במיטתי או בכנדי ולא ילו
אותי לקברי ולא יהיה להם רשות ליגע בי ובנפשי בשום אופן שבעולם ואתם גם
אתם מטרפו עמכם השכינה ותחרימו אותם באופן שלא יהיה להם כח לילך
אחר מטתי ומכל שכן ליגע בי ובכנדי או בגופי או בנפשי או ברוחי או בנשמתתי
אחר שאמר המוסר מודעה כל זה יאמרו העדה השלימה כולם בכלל :

בצירוף

קב"ה ושכינתה קבלנו מסירת המודעה הזאת אשר מסר (פב"פ)
נפשו נפשו ונשמתו לעילת כל העילות וסיבת כל הסיבות וכל מה
שיעשה מהיום נגד מסירת מודעה זאת הן במעשה הן בדבור הן במחשבה אחרת
מבטלים אותו המעשה או הדיבור או המחשבה בצירוף קב"ה ושכינתה ולא יעשו
בו (בפלוני) שום רושם כלל גם מחרימין אחרת בית דין בצירוף קב"ה ושכינתה כל
טיפות זרע שיצאו (פב"פ) לבטלה עד היום הזה גם אשר יצאו ממנו לבטלה
באונס מחמת אחר מיתתו שלא יגעו (בפב"פ) לא בו לא בעצמו ולא בגופו
ולא בנפשו ולא בכנדי ולא במטתו ולא ילוו אותו לקברו כלל וצדקו יהלך לפניו
ובכבוד ה' יאספהו ויוגו על משכבו בשלום אמן סלה :

א יס מקומות שנהגים בערכו ר"ה ויו"ה לילך על הקברות ולהכרות סס
בתחינות ונותנים לדקה לעניים בבית הקברות מקום מנוחת הצדיקים ומתוך
כך הוא מקום קדוש וטהור והתפלה נתקבלה יותר והמתפלל על קברי הצדיקים
אל ישים מגמתו כנגד המתים אך יבקש מהש"י שיתן לו רחמים בזכות הצדיקים
שוכני עפר ויקיף הקברות ויתן לדקה קודם שיאמר התחינות :

ב אין לילך שני פעמים על קבר אחד ביום אחד :
ג מה שנהגים לתלוש עשב או צרור או אבן ולהניחו על הקבר היינו להודיע אל
המת שהוא היה על קברו :

תפלה בית עלמין

מי שלא היה על הבית עלמין תוך שלשים יום יאמר ברכה זו כשיבא על הבית
עלמין קרוב ד' אמות לקברים יאמר באימה ביראה בפחד וברעדה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם בדין
וברא אתכם בדין וכלכל אתכם בדין והמית אתכם
בדין : ויודע מספר כלכם בדין והוא עתיד להחיות אתכם
ולהקיים בדין : ברוך אתה מחיה המתים : יחיו מתיה
גבלתי יקומון הקיצו ורגנו שוכני עפר כי טל אורות שליך
וארץ רפאים תפיל :

תפלות שנהגים להתפלל על בית הקברות בפרט בערב ראש השנה ובערב יום
הכפורים :

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיים
בי הבטחה הטובה משענת נאמנה אשר הבטחתנו
בתורתך ועליה אשען ואבטח לבלתי אשוב ריקם בי
הבטחתנו בתורתך שנאמר עושה חסד לאלפים לאוהביו
ולשומרי מצותיו לאלף דור : הבטחה זו שמור לי ולכל
ישראל בגלל כל השוכנים בבית הקברות הזה ובגלל כל
השוכנים בכל העולם שנמטרו בשמך ותצורר נפשם
בצורר החיים בגן עדן אמן :

שלוש עליכם מרגן ורגנן אתם וחבריכם ותלמידים תהי
נפשכם צרורה בצרור החיים את יי אלהיכם
שלוש עליכם ועל משכבכם אשריכם בעולם הזה וטוב
לכם

לכם לעולם הבא : אשריכם שזכותם ללכת בדרכי יוצריכם
ואתם מזומנים לעולם הבא יושבים במעלות הצדיקים
עם המלאכים הקדושים אצילי בני עליזן : הרחמן יחיש
תחייתכם : הרחמן ימהר עמידתכם : הרחמן יזכנו לראות
פניכם וגשמח בכם ותשמחו בנו : בזכותכם יצילנו יי
אלהינו משעבוד מלכיות ומשבוש גייסות : מחבלי משיח :
ומדינה של גיהנם : בזכותכם יקל עול הגלות מעל
צנארנו ויאמר כי לצרותינו : בזכותכם יפתח לבנו בתלמוד
תורתו וכל אשר נלמוד לא נשכח : בזכותכם ישע אהבתו
ויראתו ויחורו בלבנו לבלתי נחטא : בזכותכם נזכה
לעבודת אלהינו בדין ובשורה ולא יבא תקלה על ידינו
ולא יודק לפנינו שום חטא ועבירה לא קטנה ולא גדולה
ולא הרהור עבירה מעתה ועד עולם : בזכותכם יצילנו
יי אלהינו מיצר הרע השולט על רמ"ח איברינו ומיד כל
מבקש רעתנו : בזכותכם ישליך חרון אפו מעלינו ויתנהג
עמנו במדת החסד ובמדת הרחמים ויבטל מעלינו ומעל
עמו ישראל כל גזרות קשות ורעות ויכנס לנו לפנים
משורת הדין ויכתבנו בספר חיים טובים : בספר פרנסה
ובלפני : בספר מחילה וסליחה ובפרה : אשריכם
הצדיקים : אשריכם החסידים : אשריכם התמימים :
אשריכם הישרים : אשריכם שעסקתם בתורה יומם ולילה :
אשריכם משכילי עם : אשריכם מצדיקי את הרבים :
אשריכם נוחלי עם מה צפון לכם מה טמון לכם אין העין
יכולה לראות : ולא און יכולה לשמוע : ברכתיב עין לא
ראתה אלהים וזלתך יעשה למחכה לו : מה רב טובך
אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך : זכר מרגן ורגנן
לברכה ולתחייה לששון ולשמחה שמחו ביי וגילו צדיקים
והרגינו כל ישרי לב : רגנו צדיקים ביי לישרים נאווה

החלה

רבוץ העולמים ואדוני האדונים אלהי אברהם יצחק וישראל עבדיך לא בצדקתינו וכיושר לבבנו אנו גשענים להפיל תחנתנו לפניך כי אם על רחמיה הרבים הגדולים והעצומים :

יהי רצון מלפניך יי שבזכות אבותינו אברהם ויצחק ויעקב ובזכות כל הצדיקים יראי שמך שתרבה סליחתך על חטאתינו ותגדיל בפרתך על עונותינו ותעצים מחילתך על פשעינו ותעביר משאם מעלינו והשיבנו בתשובה שלמה לפניך ולתחנתנו תכין לבך ותקשיב אזנה ותפתח לבנו בתורתך ותגזור עלינו גרות טובות ואל תביאנו לידי נסיון ולא לידי ביוזן ולא לידי חלול השם ומכל פגעים רעים הצילנו והיה עם פינו בהגיונינו ושמור דרכינו מחטוא בלשוננו וזכרנו בזכרון טוב ברצון עמך ותגנו לחן לחסד ולרחמים ונהיה אהובים לשמים ולבריות ותהי השעה הזאת עת רצון ורחמים ויום ישועה ומחילה וסליחה וכפרה ורפואה שלמה וחיים טובים עלינו ועל כל נפשות ביתנו ועל כל ישראל אמן :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לנו כח לעשות רצונך ולעשות תשובה שלמה לפניך בלב שלם ובנפש תפצה והטריפנו לחם חקנו והרחיבנו מכל צרותינו ותוציאנו לרונה ותסר ממנו את לב האבן ותן לנו לב טהור ותן לנו חיים טובים וארוכים חיים שלא יהיה בהם בושה וכלמה חיים שדעמך נוחה בהם ואל תצריכנו לידי מתנות בשר ודם שיש בהם בושת פנים אלא יהיו מזונותינו בידך בהרחוה ובברכה בלא יגיעה ובלא עמל בהתר ולא באסור ותן לנו זרע טוב עוסקים בתורה ובמצות יראי שמך ולומדי תורתך לשמה

אשר

אשר יקרא שמך עליהם :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתן חלקנו וחלק זרענו במה שיהיה רצונך ועבודתך וקדושת שמך ותפוך יצרנו ותכניעוהו ותמול ערלת לבבנו לשוב אליך ולהשתעבד לך וברא לנו לב טהור וחדש בקרבנו לב נכון ליראה אותך כל הימים ותישר אורחותינו והעמד רגלינו במישור והכן לבבנו ורוחנו ליראה אותך ובשפכנו לפניך דמנו וכבדנו תשפוך עלינו רוח חן ותחנננו ותמון רחמיה יתאפקו ואמץ רפיון ורועותינו בגשאנו ידינו אל דביר קדשך והאר עינינו בתורתך כי אתה יי מגן בעדי כבודי ומרים ראשי ותלמדנו צדק ותחנננו בניה דעה והשכל להתפלל אליך על נפשנו ולהתחנן על גשמתנו ולשאול על מחסורנו ותפתח לנו שערי צדק אשר חפצה בהם ותחינו חיים טובים בלי צער בעולם הזה ותן לנו חלק טוב לעולם הבא :

אנא אלהינו ואלהי אבותינו שעה את שועתנו וענה עתרתנו * הרב בפסנו מעוננו ומחטאתנו טהרנו * וזכנו משיגאות ומנסמרות נקנו ונהיה מבני אדם אשר בצל כנפיה יחסיון ירוין מרשן ביתך ונחל עדניה תשקם * תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניה נעימות בימינה נצח :

צדיקי יסודי עולם יהי רצון מלפני מחיה המתים שתהא מנוחתכם כבוד וזכות תלמוד תורתכם ומעשיכם הטובים יעמוד לכם וגם לנו ולביתנו ולכל הגלויים עלינו ולכל עמו בית ישראל * ויהי רצון מלפניך אלהי הרחמים והסלחות מלך על כל הארץ שיתגוללו רחמיה וחסדיך המרובים על מדת הדין :

לראש סהם ונזכר ונכתב לפניך בראש השנה הזה

ליום כפור ונזכר ונחתם לפניך ביום צום הכפורים הזה
הבא עלינו לטובה למחילה ולסליחה ולכפרה על כל
חטאתינו ופשעינו ועל כל חטאת עמך בית ישראל ונזכה
לחיים טובים ולשלום לשנת ברכה והצלחה בכל מעשה
ידינו לפרנסה ולכלכלה לשנת מתיקות לשנת השקט
ובטח ומנוחה מכל דאגה ובהלה מכל פחד ורעה מכל
נגע ומחלה ומכל מיני שמד ותקלה וגזרה רעה ושנוזה
לזרע בשר חיים וקיימים העוסקים בתורה ומעשים טובים
לפניך ונזכה לעושר וכבוד ואל ישלש בנו שטן ויצר הרע
ונמצא חן ושכל טוב בעיני כל רואינו רחום וחנון העתר
על כל מה שבקשנו למען רחמיה וחסדיה הגדולים למען
זכות הצדיקים וצדקניות השוכנים פה ובכל העולם כלו
ושמע תפלתנו כתפלת ירמיהו הנביא על קברי אבות
וכתפלת כל הצדיקים התמימים והישרים ואל תשיבני
ריקס מלפניך כי אתה הוא שומע תפלת עמך בית ישראל
ברחמים :

רבון העולמים מלך מלכי המלכים תמחול ותסלח על כל
חטאתי ועונותי ותכפר לי על כל פשעי וברא לי
לב טוב ותן בלבי אהבתך ויראתך וכוף את יצרי
להשתעבד לך והצילני מעברות רעות והרהורים רעים
ויצר הרע ותן לי יצר טוב ודבק לבי במצותיה ופתח לבי
בתורתך לעסוק בה ויהיה יום מיתתי ביום לידתי שלא
ימצא בי שום חטא ועון ותן בי פח לשמור פקודיך ותזכני
לראות כביאת משיחך ונקום נקמת עמך בית ישראל
ונקמת דם עבדיך השפוך במהרה בימינו :

לראש הסנה וכתבנו בראש השנה הזה *

ליום כפור וחתמנו ביום הכפורים הזה *

לחיים טובים וחדש עלינו שנה טובה ושלה ברכה
והצלחה

והצלחה בכל מעשה ידי ותקצוב מזונותי ופרנסתי במלוי
ובריוח מתחת ידך ולא מתחת ידי בשר ודם ותזקוף
קרננו למעלה ותגביה מזלי ותנני לחן לחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל רואי בזכות הצדיקים האלו הקדושים
וחותם ומעשיהם הטובים יגינו ויליצו בעדי ותעשה
בקשתי ותמלא שאלתי לטובה ואל תשיבני ריקס מלפניך :

הסנה לכל הקבורים

מנוחה נכונה בישיבה עליונה במעלת קדושים וטהורים
כזהר הרקיע מאירים ומוזהרים עם ישרים
ופניהם כלובן לבנת הספירים בחלוץ עצמים ובפרת
אשמים והרחקת פשע והקרבת ישע בחמלה וחנינה
מלפני שוכן מעונה וחולקא טבא לחיי העולם הבא שם
תהא מנת ומחיצת נפשות האנשים והנשים הקבורים
בחצר מות הזה דאתפטרו בזמנהון מן עלמא הדין
פרעות אלהנא מריה דשמיא וארעא וכל חליהון המלך
ברחמיו ומתיק מלכותו עליהם : המלך ברחמיו יגדה
יסודו עליהם : המלך ברחמיו יפרוס הודו והדרו עליהם :
המלך ברחמיו יגעים נצחו עליהם : המלך ברחמיו יפאר
תפארתו עליהם : המלך היושב על כסא רחמים בכת
חסדיו הגדולים יכניסם בסתר בנחיו ובמחר אהלו לחזות
בנועם ולבקר בהיכלו ולקץ הימין עמידם ומנחל עדניו
ישקם ויצרור החיים נשמתם וישים כבוד מנוחתם וילוה
אליהם השלום ועל משכבם יהיה שלום כדכתוב יבוא
שלום ינחו על משכבותם הולך נכוחו הם וכל שוכבי
עמו ישראל בכלל הרחמים והסליחות והנחמות והישועות
ואמרו אמן :

בלע המות לנצח ומחה יי אלהים דמעה מעל כל פנים
וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יי דבר :

לא

לא יבא עוד שמשך וירחף לא יאסף כי יי יהיה לך לאור
עולם ושלמו ימי אבלך : ונאמר כאיש אשר אמו
תנחמונו בן אנכי אנהמכם ובירושלם תנוחמו : וזכותם
יעמוד ויגן עלינו אמן :

על קבר רבנו או על קבר איש חשוב אומר זאת התפלה

רבון כל העולמים האזינה לקול תחנוני וקבל תפילתי
ברוב רחמיה שתהא נשמתו ראויה לשכון עם
נשמת הצדיק הזה שנקבר פה ועם נשמת אברהם יצחק
ויעקב ועם שאר הצדיקים שנפטרו בשמך הגדול וזכני
זכותו ומעשיו הטובים שעשה כל ימיו כי למען כבודו
באתי הנה כדי להשתטח על קברו ולהתפלל על נשמתו
שתהא צרורה בצרור החיים וגופו שיזכה לעמוד לתחית
המתים * וגם אני מבקש יי אלהי ישראל שתתן לי חיים
ושלום ועושר וכבוד והצלחה וחסד ורחמים
וברכה וישועה ונחמה פרנסה וכלכלה שלא ימוט ולא
ימחה לעולם ושלא לנו הנאולה במהרה בימינו לראות
בנחמת ציון ופדות נפשנו והראנו ישעה ומחול וסלח
לכל עונותי וחסאתי ופשעי ושמח קהלק ועדתך ובנה
עירך ותן לי בנים ובני בנים שיהיו עוסקים ושומרים
מצותיך וקבל תפילתי ותחנתי ותן לי כל משאלות לבי
לטובה ולברכה אמן :

על קבר אמו או על קבר איש חשוב אומר זה

רבון כל העולמים האזינה לקול תחנוני וקבל תפילתי
ברוב רחמיה וחסדיך שתהא נשמתו ראויה לשכון
עם נשמת הצדיק הנקברת פה * ועם נשמת שרה רבקה
רחל ולאה * ועם שאר צדקניות שנפטרו בשמך הגדול
וזכני זכותה ומעשיה הטובים שעשתה כל ימיה כי למען
כבודך באתי הנה כדי להשתטח על קבורתה ולהתפלל
על

על נשמתה שתהא צרורה בצרור החיים וגופה שיזכה
לעמוד לתחית המתים * וגם אני מבקש יי אלהי ישראל
שתתן לי חיים ושלוש וחסד ורחמים הצלה והצלחה
ועושר וכבוד וברכה וישועה נחמה ופרנסה וכלכלה שלא
ימוט ולא ימחה לעולם ושלא לנו הנאולה במהרה בימינו
לראות בנחמת ציון ופדות נפשנו ומחול וסלח לכל עונותי
וחסאתי ופשעי ושמח קהלק ועדתך ובנה עירך ותן לי
בנים ובנות שיהיו עוסקים בתורתך ושומרים מצותיך
וקבל תפילתי ותחנתי ותן לי כל משאלות לבי לטובה
ולברכה אמן סלה :

על קברי דודיו או קרוביו יאמר בדמעות שלים

ידענו יי רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך ואתה אלוה
סליחות בעל הרחמים ארון כל המעשים תחום
ותרחם עלינו ותסלח ותמחול ותכפר כל חטאתינו
עונותינו ופשענו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך בעזות
פנים וקשות עורף ולא זכרנו שסופנו רמה ואחריתנו
תולעה ושראשיתנו טפה פרוחה וסופנו עפר והשלכנו
אחרי גונו עבודתך ולא עשינו רצונך עתה אנו מתחרטים
מכל עברות רעות שעשינו ואנו ליי עינינו ולבבנו אל
כפים אל אל בשמים למען יופיע וישפיע מחסדו עלינו
בזכות הצדיק הקבור הנה זכרו לחיי העולם הבא ובזכות
כל הצדיקים הקבורים בארץ הזאת ששפתותיהם דובכות
בקבר ואין רמה שולטת בהם כך בזכות תפילתנו
והשובתנו וחרטתנו זאת נזכה להיות אצלם בגן עדן ולא
ישלטו רמה ותולעה בגופנו ושפתותינו יהיו דובכות
בקבר ונצייץ עמהם מעיר בעשב הארץ אמן בן יהי רצון :

ובכנסת משס יאמרו מומר ק' הללויה הללו אל בקדשו ואל' יאמר

אמר רבא בר חנא אמר רבי יוחנן עתידים צדיקים
שיקראו

שִׁקְרָאוּ עַל שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנֶּאֱמַר
כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתוֹ יִצְרָתוֹ אֶף עֲשִׂיתִיו
אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר עֲתִידִים צְדִיקִים שֵׁיֵאמַר לַפְּנֵיהֶם קְרוֹשׁ
בְּדֶרֶךְ שְׂאוֹמְרִים לִפְנֵי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה
הַנִּשְׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְרוֹשׁ יֵאמַר לוֹ כָּל הַכְּתוּב
לְחַיִּים בִּירוּשָׁלַם וְנֶאֱמַר וַיִּשְׁמָחוּ כָּל חוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם יִרְגְּנוּ
וַתִּסַּךְ עֲלֵימוֹ וַיַּעֲלֶצּוּ בְךָ אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ :

עירובי תבשילין ליום טוב

דיני עירובי תבשילין

א י"ט שחל להיות בערב שבת לא יבשל לכתחלה ללורך שבת בקדרה בפני עממה
אבל מבשל הוא כמה קדרות ואם הותר והותר לשבת ועל ידי עירוב מבשל
בתחילה לשבת וענין העירוב שיבשל שיאפה מי"ט לשבת עם מה שבשל ואפה כבר
מע"ט לשם שבת וכמאן שלא התחיל מלאכה בי"ט אלא גמר אותה ומותר להניח
עירוב זה אפילו ספק שזיכה ואפילו אם לא עירב עד אחר ברכו יוכל לערב כל
זמן שהצבור לא יתפללו תפלתם :

ב מי שהוא בב"ה וכו' ולא הניח עירוב תבשילין ואם ילך לביתו להניחו יעבור זמן
המנחה יתפלל מנחה ולא יניח עירובי תבשילין דיוכל להקנות קמחו לאחרים :

ג עירוב זה עושין אותו כפת ותבשיל ואם לא עשאו אלא מתבשיל לבד מותר אבל
מפת לחוד לא מהני לכ"ע אף לאפות :

ד אסור לעשות עירוב תבשילין לכתחילה קודם ערב י"ט ובדיעבד מותר :

ה אם עשה תבשיל מיוחד לעירובי תבשילין או שהפרישו לשם כך והיה דעתו
לבדוק עליו ושכח שרי לבשל דברכות אינם מעכבות ואפילו הפרישו אשתו שלא
מדעתו ויש חולקים :

ו מהרי"ל היה מניח הכשר על הקערה ולא על גלוסקא משום מיאוס גם לקח
לחם שלם ולקחו לחם משנה בליל שבת ובמחרתו בסעודה ג' היה בוגע עליו
כיון דאיתעביד ביה חדא מצוה ליעביד ביה מצוה אחריתא :

ז לא יקח עמם שפל אלא יקח חתיכה חשובה ואל תהי מצוה זו קלה בעיניו שיטור
תבשיל זה כוית בין לאחד בין לאלפים בין בתחילתו בין בסופו ויש מצריכין
בפת ככזיאה וכן נוהגים לכתחילה :

ח צריך שיהיה תבשיל זה דבר הראוי ללפת בו את הפת לאפוקי דייסא ואפילו
במקום שמלפתין בו את הפת בטלה דעתו דאכלי נהמא בנהמא וה"ה שאר מיני
ליפתן וקטניות במקום שאין דרך ללפת בהם הפת אסור לערב בהם :

ט תבשיל זה שאמרו אפילו גלי אפילו שלוק אפילו כבוס או מעושן אם ראויים
לאכילה ע"י הכביסה או העישון ואפילו מין דגים קטנים שהדיחם במים חמים
והדחתם הוא ביזולם לאכילה הרי זה סומך וכן סומך על תפוחים ושאר פירות
מבושלים ועל דגים קטנים שבישולם :

י במלח א"ע שהוא ראוי לאכילה אין מערבים דאמרינן מליח הרי הוא כרותח
כבוס

דיני עירובי תבשילין

כבוס הרי הוא כמבושל מיהו אם היה כבוס צליר או בחומץ ושהה בתוכו כדי
שיתנו על האור ויתחיל להרתוח הרי הוא כמבושל אם נאכל כך :

יא עירב בדג מליח ססדר שיושיל לעירוב ונדע לו כיום א' דלא מהני לא יוכל
לסמוך על עירוב גדול העיר רק יעירב על תנאי ב"ד :

יב סומך מע"ט אפילו על עדשים שבשולו קדרה הם ודוקא אם אין לו תבשיל
אחר ומלפתין בו את הפת וכן סומך על שמנונית שנדבק בסכין וגררו והוא
שיהיה בו כוית :

יג מצוה על כל אדם לערב ומצוה על כל גדול העיר לערב על כל בני עירו כדי
שיסמוך עליו מי ששכח או נאכס או שהניח עירוב ואבד והוא הדין עם הארץ
שאינו יודע לערב או שלא ידע שמחוייב כל אחד לערב וסומך על הגדול אבל מי
שאפשר לו לערב ולא עירב אלא שרצה לסמוך על עירובו של גדול העיר או מי
שמחמת עללות שכח או מי ששכח שני פעמים נקרא פושע ובר בי רב דלא עירב
חשיב כפושע :

יד שכח להניח עירוב ונזכר בערב י"ט שכבר הניח גדול העיר על כל בני העיר
כיון דאיכא דעת מניח ודעת מי שהניח לו לא הוי פושע ושרי :

טו מי שהיה יושב בב"ה ונזכר שלא עשה עירובי תבשילין ושם בב"ה בירך על
מנחת עירוב ואמר בתבשיל פלוני יהא שרי לי וכו' היה מעשה וגמרו שאין
עירובו עירוב אלא בנטילת העירוב בידו דוקא :

טז האידנא אם שכח אחד ולא עירב שרי דהא איתא בנוסח העירוב לנא ולכל
ישראל אבל לא דקדקי ופה במעשה בני אדם דהא קי"ל דצריך לזכות העירוב
לאחרים וכן עיקר :

יז כשמערב על אחרים אינו צריך לפרט אלא מניח בכלל על כל בני העיר וכל
מי שהוא בתחום העיר יוצא בו אלא מי שהוא חוץ לתחום אינו יוצא בו אפי'
הניח עירוב תחומין ויכול לנא לכאן אה"כ התנה עליו המניח בהדיא והניח עירוב
תחומין :

יח דעת מניח בעיניו שיכוין להוציא לאחר אבל דעת מי שהניחו בשבילו לא בעינין
בשעת הנחה רק שודיעוהו בי"ט קודם שיתחיל לבשל ללורך השבת ואם דרך
הגדול להניח עליו סומך עליו מסתמא מי ששכח לערב וא"ל להודיעו :

יט המערב לאחרים צריך לזכות להם ע"י אחר וכל מי שמוכיס ע"י בעירובי שבת
מוכין ע"י בעירובי תבשילין וכל מי שאין מוכין ע"י באותו עירוב אין מוכין
ע"י בזה לכן אין מוכין להם ע"י בנו ובתו הקטנים אפילו אם אינם סמוכים על
שלחנו ולא ע"י עבדו ושפחתו הכנענים אבל מוכה הוא על ידי בנו ובתו הגדולים
אפילו סמוכים על שלחנו וע"י עבדו ושפחתו העברים אפילו הם קטנים וע"י אשתו
אע"פ שהוא מעלה לה מזונות ויש אומרים שאינו מוכה ע"י בנו ובתו הסמוכים על
שלחנו אפילו הם גדולים ולא ע"י בתו אפילו אינה סמוכה על שלחנו כל זמן שלא
בגרה ולא ע"י אשתו שמעלה לה מזונות או שאמר לה זאי מעשה ידך במזונותיך
אבל מוכה ע"י בנו שאינו סמוך על שלחנו וע"י ביתו שבגרה ואינה סמוכה על שלחנו
ועל ידי אשתו שאינו מעלה לה מזונות ולכתחילה טוב לחוש לדברי שניהם היבא
דאפשר ובדיעבד סומכין על דברי המיקל בעירוב וכן גדול שיש לו אשה אף על פי
שמסומך על שלחן אביו מוכין ע"י אפילו לכתחילה ואינו צריך להודיע לאותם שזיכה
להם קודם י"ט אלא אם מודיע בי"ט מותר לבשל לשבת :

כ מי שהיה רגיל לערב לאחרים א"ל לזכות לאחרים ובדיעבד יש לסמוך
צריך

כא צריך להניח עירוב בעד אלמנות שאין יודעות לערב עממן אבל היודעות צריכין לערב לעממן :

כב צריך הוכחה להגביה העירוב טפח מן הקרקע שהעירוב מונח עליו :

כג חוזר ונוטל העירוב מיד הוכחה ומברך על מצות עירוב ואומר בדין עירובא יהא שרי לנא וכו' כדלקמן ומי שאינו יודע בלשון הקודש יוכל לאומרו בלשון לע"ו שמדין :

כד גדול העיר ששכח לערב כהונן על ידי זכרון אחרים כמשפט כיון שהוא מורגל לעשות עירוב חשיבין ליה כאילו עשהו ושפיר חשיבין ליה כאילו זכה על ידי אחרים ובדיעבד יש לסמוך על זה :

כה יש מי שאומר שאם לא התנה בפירוש לשחוט אינו יוכל לשחוט ב"ט לשבת אבל חלקו על זה והעלו דדי להניח עירובי תבשילין ואין צריך להתנות בפירוש לשחוט :

כו אע"פ שהניח עירוב אינו יכול לבשל מ"ט א' לשבת אם חל י"ט ביום ה' דאם חל ביום ו' פשיטא דמותר לבשל בשבת ע"י עירוב ואם עבר ובישל ביום ה' שהוא י"ט א' לשבת שלאחריו מותר לאכלו :

כז מיני עופות ומיני בשר שאם יבשלו ביום שחיטתן אינם יפים לאכילה כמו הנשחטים מאתמול מותר לשחטן ביום א' של י"ט שהוא יום ה' בשבת ע"י עירוב כדי לאוכלן בשבת :

כח אם ב"ט ב' שהוא יום ששי לא יוכל לאפות מפני שהוא יום אידם לא שרי לאפות ביום ה' שהוא יום א' של י"ט לשבת :

כט כשחל יום ששי בשבת י"ט א"ל בעירוב למיפא ולבשולו מ"ט לחברו ומי"ט לשבת אלא סני שיאמר מי"ט לשבת כי אורחיה :

ל אם הניח העירוב על דעת לסמוך עליו כל זמן שיהיה קיים אפילו לי"ט אחר לכתיחלה לא יסמוך עליו לי"ט אחר אבל בדיעבד יכול לסמוך עליו :

לא נאכל תבשיל מעירוב או שגאבד קודם שבישל לשבת אינו יכול לבשל אלא א"כ כשתייר משהו כוית' אבל אם נאכל או אבד הפת אין בכך כלום :

לב לאחר שהכין צרכי שבת יכול לאכלו ומ"מ יניח אותו לחם משנה בערבית ושחרית ולמנחה יבצע עליו :

לג גדול העיר דמערב אכולא כרכא והכריזו ליל ב' שסמכו ואח"ך בלילה נאכל או נאבד העירוב צריך להודיע לעם ואין לסמוך עליו :

לד התחיל בעיסתו ונאכל העירוב וכן אם התחיל לבשל הסכימו האחרונים שיגמור כל מה שצריך לו :

לה אפה ולא ביטל וישל ולא אפה ונאכל העירוב או אבד מה שנעשה בהיתר אפילו נתכוון בו לצורך יום טוב ויכול הוא להניחו לשבת ולבשל מכאן ואילך ליום טוב :

לו מי שלא עירב מותר להדליק נר של שבת ויש אומרים וכן העלו האחרונים לכן אין להדליק נר אחד :

לז מי שלא עירב כשם שאסור לבשל לעממו כך אסור לבשל לאחרים ואפי' בביתם עם אחרים אסורים לבשל לו ואין לו תקנה אלא שיתן קמחו ותבשילו לאחרים שערבו במתנה והם אופים ומבשלים ונותנים לו ואפילו בביתו יכולים לבשל ואם אין שם אחרים שעירבו או יש שם אחרים והוא אינו רוצה להקנות להם קמחו י"א שמותר לאפות בלמנוס פת אחד ולבשל קדרה אחת ולהדליק נר אחד וכן הסכימו האחרונים

האחרונים :

לא אם הניח עירוב ולא הזכיר המלאכות בהדיא אלא אמר בדין יהא שרי לן למעבד כל כרכא הוי כמו שלא עירב כלל :

לא מי שמתענה ב"ט אסור לבשל לאחרים ואפילו משרתת אפילו לצורך ב' ביום דהוי כמי שלא הניח עירוב שאינו מבשל לאחרים ובי"ט שחל להיות ערב שבת אסור לבשל מי"ט לשבת אפילו ע"י עירוב ומ"מ אחרים אופים ומבשלים לו :

לב אם נזכר שלא עירב קודם שערית יבשל הרבה בקדרה אחת ויותר לשבת וה"ה שיוכל לילך מבעוד יום לאחד בנר דלוק לחפש איזה דבר ויניחנו דולק עד הלילה וי"א דאפילו לבשל כמה קדרות מותר כיון שקודם אכילה הוא והוא שלכתחילה יאכל מכל אחד ואחד וכן הדין . ואם אירע שלא אכל אלא ממין אחד אינו אסור לשבת כיון שעכ"פ בשעת הבישול נתכוון לאוכלו ביום הרי היה המעשה שלו בהיתר :

לז אם נזכר ב"ט א' שלא עירב אם הוא ביום טוב של ר"ה אינו יכול לערב על תנאי אבל אם הוא ב"ט של גלויות יכול לערב בתנאי אם היום קודם אינו צריך לערב ואם היום חול בעירוב זה יהא שרי לן לאפויי ולבשולו וכו' ומברך בתחילה ולמחר א"כ לומר כלום . וי"א דאי לית ליה מידו דבשיל מאתמול לא מהני תנאו ויש להקל כסברא ראשונה :

מא שגג ולא הניח עירוב וסמוך על ראובן שהניח אכולא כרכא ואחר כך נמצא שנאכל עירובו של ראובן בליל י"ט ב' וראובן הוצרך לסמוך על שמעון צריך שגם אותו שגג יסמוך הוא ג"כ על שמעון ולא די לו בסמיכת ראובן על שמעון :

מב וצריך שיאמר התנאי בפ"י בפיו דאמרת התנאי מעכבת :

מג יותר טוב לערב על תנאי ממה שיסמוך על גדול העיר ויש מי שפסק איפכא דטפי מעלוי לסמוך על עירוב גדול העיר מלערב על תנאי וכן עיקר :

מד אם עבר במוזיד או בשוגג ובישל כמה קדרות שלא לצורך י"ט מותר לאכלן בשבת או בחול :

מו אם הערים לבשל ב' קדרות לצורך היום והותר א' לצורך מחר אסור לאכל ממה דכהערה חיישינן שילמדו אחרים לעשות כן משא"כ במוזיד :

מז בן א"י העומד בחוזה לארץ ב"ט שני של גלויות הסמוך לשבת אינו יכול לעשות עירובי תבשילין בעי"ט לצורך בעל הבית משום דהוא אינו מחוייב בדבר וכל שאינו מחוייב בדבר אינו מוציא את מי שאינו מחוייב בדבר :

מח ברוך אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עִירוּב :

מט בדין עירובא יהא שרי לנא למיפא ולבשולו ולאטמוני ולתקוני ולארדוקי שריא ולמעבד כל צרכנא מיום טוב לשבת .

לנא ולכל בני העיר הזאת :

ערב ראש השנה שנהגו רוב יחידו סגולה להתענות ולשוב אל ה' אלהינו לפני בא יום האדיר יום הדין טוב הוא להתפלל אל ה' ולהוציא מחשבתו וכוונת תענית בפניו . ויתפלל לקונו בעת התחנונו . ואחר עמידת מנחה בערב ר"ה אומרים :

מודה אני לפניך ה' אלהי בבשת פנים בחרפה וכלימה בשברון רוח ובנמיכת קומה

שחטאתי ושעויתי ושפעתני לפניך * בושתי וגם ככלמתי להרים אליהי פני אליך
כי עובתי רבו למעלה ראש ואשמותי גדלו עד לשמים ועתה שדתי עריך אליהי
כי ימינך פשוטה לקבל שבים * עובתי אורחותי המקולקלים ובחתי בלב נשבר
וגדעה להתנפל לפני כסא כבודך * והנני מקבל עלי שלא לשוב לחטוא ולעבור
עוד על מדותיך מדעתי כל ימי חיי :

אנא אל הסליחות והרחמים למען חסדיך הרבים כפר נא לחטאים ולעוונות
ולפשעים שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד
היום הזה * הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני * כי אתה ה' מלא רחמים טוב
וסלה ורב חסד לכל קוראיך * והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו * ופשענתי על רובי חסדיך שהבטחת על ידי כביאיך
הקדושים יעווב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ה' וירחמנו ואל אלהינו
כי ירבה לסלוח ובכן תזויל לאור משפטנו וחתום פי שטן ואל ישטין עלינו ועום
בו וידום * ימינך ה' נאדרי בכה ימינך ה' תרעץ אויב וברוב גאונך תהרום קמיך
משלח חרוךך יאכלמו כקש * ויעמוד מליץ טוב לזדקנו הוא יגיד ישרנו * ומחר
יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד * ה' חננו לך קוינו * כי ה' שופטנו ה' מחוקקנו ה'
מלכנו הוא יושיענו אמן כן יהי רצון :

סדר ערבית

תפלת אליהו הנביא זיע"א

כתב האר"י זוק"ל שטוב לאדם ללמוד תפילת אליהו בכניסתו לבית הכנסת
קודם כל תפלה והיא מסוגלת לעזור ולהועיל לפתוח הלב ביראת השם ולא
יעבור מלאומרה וגם כן היא מסוגלת לכמה עניינים וקודם יאמר :

ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומועשה ידינו כוננה עלינו ומועשה
ידינו כוננהו :

פתח אליהו ואמר רבון עולמין דאנת הוא חד ולא בחשבון אנת הוא עלאה על
כל עלאין סתימא על כל סתימין לית מחשבה תפיסא בך כלל אנת הוא
דאפיקת עשר תיקונין וקרינן לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא
אתגליין ועלמין דאתגליין ובהון אתכסיהת (כ"א אתכסיהת) מבני נשא * ואנת הוא
דקשר לון ומיחד לון ובגין דאנת מלגאו כל מאן דאפריש חד מחבריה מאלין עשר
אתחשיב ליה כאלו אפריש בך * ואלין עשר ספירן אינון אלוין כסדרן חד אריך וחד
קצר וחד בינוני * ואנת הוא דאנהיג לון * ולית מאן דאנהיג לך לא לעילה ולא
לתתא ולא מכל סטרא * לבושין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני (דבני) נשא
וכמה נופין תקינת לון דאתקריאו נופא לגבי לבושין דמכסיין עליהון ואתקריאו
בתקונא דא חסד דרועא ימינא * גבורה דרועא שמאלא תפארת נופא נכח והוד
תרון שוקין ויסוד סיומא דנופא אות ברית קדש * מלכות פה * תורה שבעל פה
קרינן ליה מוחא חכמה איהו מחשבה מלגו * בינה לבא ובה הלכ מבין ועל אלין
תרון כתיב הנסתרות לה' אלהינו * כתר עליון איהו כתר מלכות * ועליה אתמר
מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דהפילי (כ"א קרקפתא דלא מנח תפילי)
מלגאו איהו יו"ד ה"א וה"ו ה"א דאיהו אורח אצילות איהו שקיו דאילנא בדרועיו
וענפיו (כ"א ואנפיו) כמיא דאשקי לאילנא ואתריב בההוא שקיו :

רבון

רבון העולמים אנת הוא עלת העלות סבת הסבות דאשקי לאילנא בההוא נביעו
וההוא נביעו איהו כנשמתא לנופא דאיהו חיים לנופא וכך לית דמיון ולית
דיוקנא מכל מה דלגו ולבר ובראת שמיא וארעא ואפיקת מנהון שמשא וסיהרה
ובוכביא ומולי ובארעא אלנין ודשאין וגנתא דעדן (ועשבין) וקוון ועופין ונונין
ובעירין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהגון בהון עלאין ותשאין * ואיך
אשתמודען מעלאי ותתאי ולית בך דידע כלל ובר מינך לית יחודא (ס"א יחידא)
בעלאי ותתאי ואנת אשתמודע אדון על כלא * וכל ספירן כל חד אית ליה סם ידיע
ובהון אתקריאו מלאכיא ואנת לית לך סם ידיע דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת
הוא שלימו דכלהו וכד אנת תסתלק מנהון אשתארו כלהו שמהן כנופא בלא נשמתא
אנת חכים ולאו בחכמה ידיעא אנת הוא מבין ולא מבינה ידיעא לית לך אתר
ידיעא אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא
בדינא וברחמי דאיון דק ומשפט כפום עובדיהון דבני נשא * דין איהו גבורה *
משפט עמודא דאמנעיתא דק מלכותא קדישא * מאזני דק תרון סמכי קשוט * הין
דק הות ברית * כלא לאחזאה איך אתנהיג עלמא * אבל לאו דאית לך דק ידיעא
דאיהו דין ולאו משפט ידיעא דאיהו רחמי ולאו מכל אלין מדות כלל * קום רבי
שמעון ויתחדשון מליץ על ידך דהא רשותא אית לך (כ"א אתיהיב לך) לגלאה רזין
טמירין על ידך מה דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כען :

קס רבי שמעון פתח ואמר לך ה' הגדולה והגבורה וגו' עלאין שמעו אינון דמיכין
דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון הקיאו ורננו שוכי עפר אלין אינון
דזיקיא דאינון מסטרא דההוא דאתמר בה אני ישנה ולבי עד ולאו אינון מתים ובגין
דא אתמר בהון הקיאו ורננו וכו' ר"מ אנת ואכפן הקיאו ורננו לאתערותא דשכינתא
דאיהי ישנה בגלותא דעד כען דזיקיא כלהו דמיכין ושכינתא בחוריהון מיד יהיבת
שכינתא (כ"א אתערון) תלת קלין לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא מהימנא
דהא עלך אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע אתון דיליה ויימא בהון פתחו לי
אחותי רעיתי ונתי תמתי דהא תם עוכך בת ציון לא יוסיף להגלותך שראשי נמלא
טל * מאי נמלא טל * אלא אמר קב"ה אנת חשיבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא
דעאלא בביתא דילי ועאלנא בישובא * לאו הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת
בגלותא * הרי לך סומנא שראשי נמלא טל * ה"א שכינתא בגלותא שלימו דילה
וחיים דילה איהו ט"ל * ודא איהו יו"ד ה"א וה"ו * וה"א איהו שכינתא דלא מחושבן
ט"ל * אלא יו"ד ה"א וה"ו דסליקו אחוון לחושבן ט"ל * דאיהו מלייא לשכינתא
מנביעו דכל מקורין עילאין * מיד קס רעיא מהימנא ואכפן קדישין עמיה עד כאן
רוח דיחודא * בילא"ו :

תפלה לומר קודם כל התפלות

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחידא סם י"ה כו"ה ביחודא שלים בשם
כל ישראל הריני מתפלל תפלת ערבית * שחרית * מוסף * מנחה * בעילה *
ליחד ספירות העליונות ולהשמיע שפע וברכה עליהן ומשם אל המדרגות התחתונות
ומשם יושפע על נשנו רוחנו ונשמתנו לעבדך וליראה ולהאבה את שמך נכח סלה
ועד * ותהיה תפלתנו מקובלת ומרוצה לפני כסא כבודך להעלות על ידי תפלתנו
פירורי ניצוטי הקדושה אשר נתפירו בין הקליפות דויל בלע ויקיאו מבטנו וירישנו
אל ובלע המות לנכח ותצרף תפלתנו עם שאר תפלות הדקיקים היודעים והמכוונים
כל כוננת צרופי שמתוך הקדושים ויווני מדות העליונות הבאות על ידי התפלות
והברכות

והברכות ותפלתנו זו אנו מכוונים דרך כלל לדעת רבי שמעון בן יוחאי הקדוש * ולדעת רבי אלעזר בנו הקדוש * ולדעת יותם בן עושיהו הקדוש * ופינו כפיהם ותפלתנו כתפלתם וכוונתם והרי אנו סומכים עליהם בכל מכל כל * יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפיך ה' גורנו וגואלנו :

תפלה לכל שליו צבור קודם שיתפלל

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שפשעה שאני עומד היום להתפלל תפלה * ערבית * שחרית * מוסף * מנחה * נעילה * הקר * מעלי כל מיני מחשבות זרות * וכל מיני טרדה * שרא יבלבלו מחשבותי * ותן לי אומץ כח * ובר לבב להתפלל * ושלא יחר גרוני * ותהא עבודתי עבודת קדש * ולא יהיו לי רפיון ידים * וישלוט בי יצר הטוב * ולא ישלוט בי יצר הרע * ותן בלבי אהבהך ויראתך לעמוד לפניך לשרתך * ולשורר ולומר לשמך * ותהיה בנתי ליש שמים בלבב שלם * וקבל תפילתי בקרבן הקרב על ידי הכהנים : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניך יי צורי וגואלי : ואומר עשרה פעמים פסוק זה ונתן מצא חן בעיני יי :

בליל ראשון של ראש השנה

ככניסתו לב"ה יכוין לקיים שויתי ה' לנגדי תמיד ויכוין יהודה ושוב ישליכנו עס שם אהי"ה יאההויה ויאמר אלו הפסוקים ויכוין לר"ת :

יהוה ארנינו מה אדיר שמך בכל הארץ : הוא ה' אלהינו בכל הארץ משפטיו : וכרוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמר ואמר : השולח אמתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו : יהיה מלך גאות לבש לבש ה' עון התאזר אף תכון תבל כל תמוט : אבא בנבורות ה' אלהים אוכיר צדקתך לבדך : האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ : הודיע ה' ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו : וה' לעולם יש כוכן למשפט כסאו : יושב בסתר עליון בכל שדי יתלוק : המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח : המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון :

בליל שני של ראש השנה

ככניסתו לב"ה יכוין יהודה ושוב ישליכנו עס אהי"ה יאההויה ויכוין ר"ת מחלו הפסוקים :

יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלהי יעקב סלה : הוד והדר לפניו עון ותפארת במקדשו : ואתה ה' אלהים צבאות אלהי ישראל הקיפה לפקוד כל הגוים אל תחון כל בוגדי חון סלה : הוד והדר פעלו וצדקתו עומדת לעד : יהיה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : אלהים צבאות שוב כא הבט משמים וראה ופקוד גפן זאת : הרעשת ארץ פצמתה רפה שבריה כי מטה : דאל תמים דרכו אמרת ה' צרופה מנן הוא לכל החוסים בו : ולגיון יאמר איש ואיש

ואיש יולד בה והוא יכוננה עליון : יהיה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה : דללוהו בנבורותיו הללוהו כרוב גדלו : דללוהו בתקע שופר הללוהו בנגל וכבוד :

יתפלל ערבית בבכיה ובכוונה מאוד דואג ובוטח

בשחל יום ראשון בשבת מתחילים

מזמור לדוד הכו ליי בני אלים הכו ליי כבוד ועו : הכו ליי כבוד שמו השתחוו ליי בתהבת קדש : קול יי על המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים : קול יי בכת קול יי בהדר : קול יי שבר ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון : וירקודם כמו ענל לבנון ושריון כמו בן ראמים : קול יי הצב להבות אש : קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש : קול יי יחולל אילות ויחשוף יערות וכהיכלו בלו אמר כבוד : יי למבול ישב וישב יי מלך לעולם : יי עו לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :

א יש לומר משנת כמה מדליקין ב"ט שחל להיות בשבת אם לא במקום שכבר כהנו שלא לאמרו :

ב וכשחל ר"ה ביום ה' ויום ו' אין אומרים זה בשבת שלאחר יום ר"ה :

במה מדליקין * ובמה אין מדליקין * אין מדליקין לא בלבש * ולא בחוסן * ולא בכף * ולא בפתילת האידן * ולא בפתילת המדבר * ולא בירוקה שעל פני המים * לא בזפת * ולא בשענה * ולא בשמן קיץ * ולא בשמן שריפה * ולא באליה * ולא בחלב * נחום המרי אומר * מדליקין בחלב מבושל וחקמים אומרים אחר מבושל ואחר שאינו מבושל אין מדליקין בו : אין מדליקין בשמן שריפה ביום טוב * רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת * וחקמים מתירין בכל השמנים * בשמן שומשמן * בשמן אגוזים * בשמן צנונות * בשמן דגים * בשמן פקיעות * בעטרן ובגפט * רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן ונת בלבד * כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אוהלים אלא פשתן * פתילת הכנר שקפלה ולא הבתבה * רבי אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה * רבי עקיבא אומר מהורה היא ומדליקין בה : לא יקוב אדם שפופרת של ביצה ומלאנה שמן * ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנמפת ואפילו היא של חרס * ורבי יהודה מתיר * אבל אם חברה היוצר מתחלה מותר

מותר * מפני שהוא כלי אחד : לא ימלא אדם קערה שמן *
ויהננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה * בשביל שתהא
שואבת ורבי יהודה מתיר : המכבה את הנר * מפני שהוא מתירא
מפני גוים * מפני לסטים * מפני רוח רעה * ואם בשביל החולה
שיישן פטור : פחם על הנר פחם על השמן פחם על הפתילה
חייב * ורבי יוסי פוטר בכלן * חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה
פחם : על שלש עברות נשים מהות בשעת לדתן על שאינן
זהירות בנדה * ובחלה * ובהדלקת הנר : שלשה דברים צריך
אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשיכה * עשרתן ערבתן
הדליקו את הנר ספק חשיכה * ספק אינה חשיכה אין מעשרין
את הנדאי ואין מטבילין את הפלים ואין מדליקין את הנרות *
אבל מעשרין את הדמאי ומערבין וטומנין את החמין :

רבי חנניה בן עקשיא אומר * רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את
ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר וי חפץ
למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ואומר קדיש דרבנן עד כאן
לכה דודי לקראת בלה * פני שבת נקבלה :

שמור וזכור בבור אהר * השמיענו אל המיוחד * וי אחד ושמו
אהר * לשם ולתפארת ולתהלה :

לקראת שבת לכו ונלכה * כי היא מקור הברכה * מראש מקדם
נסובה * סוף מעשה במחשבת תהלה :

מקדש מלך עיר מלוכה קומי צאי מהוד הברכה * רב לך שבת
בעמק הבקא * והוא תמול (ולא תמול) עליך תמלה : לכה
התנערי מעפר קומי * לבשי בגדי תפארתך עמי * על יד בן ישי
בית הללמי * קרבה אל נפשי נאלה :

התעוררי התעוררי * כי בא אורך קומי אורי * עורי עורי שיר
הברי * כבוד וי עליך נגלה :

לא תבושי ולא תחלמי * מה תשתחחתי ומה תחמי * כך יחסי
עניי עמי * ונבנתה עיר על הלה :

ודוי למשיסה שוסך * ורחקו כל מבלעוד * ישיש עליך אלתך *
כמוש חתן על בלה :

זמין ושמאל הפרוץי * ואת וי תעריצו * על יד איש בן פרצי *
ונשמחה

לכה

שמחה * (ברנה) ובצחלה * תוך
וצאי בלה : תוך אמוני עם סגלה *

זרות לוי ולומר לשמד עליון :
תך בלילות : עלי עשור ועלי
וי בפעליך במעשי ידך ארגן :
מחשבותיך : איש בער לא ידע
שעים כמו עשב ויציצו כל פעלי
ם לעולם וי : כי תנה איביך וי
ל פעלי און : ותרם כראם קרני
די בקמים עלי מרעים השמעה
לבנון ישנה : שחולים בבית וי
נבון בשיכה רשנים ורעננים
צורי ולא עולתה בו :

תאמר אף תבון תכל כל המוש :
שאו נהרות וי נשאו נהרות קולם
רפים אדירים משברי גם אדיר
יתך נאווה קדש וי לארך ימים :

זחות קטנה תחלס כך העלם הרב בעל
וי :

הרנינו לאלהים עזנו הריעו
מרה ותנו תף כנור נעים עם
ה ליום חגנו : פי חק לישראל
ות ביהוסף שמו בצאתו על
אשמע : הסירותי מסבל
צרה קראת ואחלצה אענה
כה סלה : שמע עמי ואעידה
זיה בך אל זר ולא תשתחנה
זעלה מארץ מצרים הרחב

פיך

ערבות לשבת ורא
 מותר • מפני שהוא כלי אֶחָד : לא
 ויהננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה
 שואבת ורבי יהודה מתיר : המכבה א
 מפני גוים • מפני לסטים • מפני רוח ו
 שישן פטור : פחם על הנר פחם על
 הניב • ורבי יוסי פוטר בכלן • חוץ מן ו
 פחם : על שלש עברות נשים מתות
 זהירות בנדה • ובחלה • ובחלקת הנ
 אדם לומר כחוד ביתו ערב שבת עם
 הדליקו את הנר ספק חשיבה • ספק א
 את הנדאי ואין מטבילין את הפלים וא
 אבל מעשרין את הדמאי ומערכין
 רבי חנניה בן עקשיא אומר • רצה הק
 ישראל לפיכך הרבה להם תורה
 למען צדקו ויגדיל תורה ויאדיר :
 לכה דורי לקראת פלה • פני
 שמור וזכור כדבור אֶחָד • השמיענו אל
 אֶחָד • לשם ולתפארת ולתהלה :
 לקראת שבת לכו ונלכה • כי היא מקו
 נסובה • סוף מעשה במחשבה תחלה
 מקבש מלך עיר מלוכה קומי צאי מהוך
 בעמק תבא • והוא יחמול (ולא חמול
 התנערי מעפר קומי • לבשי בגדי תפאן
 בית הלחמי • קרבה אל נפשי נאלה :
 התעוררי התעוררי • כי בא אורך קומי
 דברי • כבוד יי עליך נגלה :
 לא תבושי ולא תכלמו • מה השתוחחי
 עניי עמי • ונכנתה עיר על הלה :
 והיו למשיסה שוסף • ורחקו כל מבלעוף
 כמשוש חתן על פלה :
 זמן ושמאל הפרוצי • ואת יי תעריצי •

ה וראש השנה לו
 לכה
 בשמחה • (ברנה) ובצחלה • הוך
 ה בואי בלה : הוך אמוני עם סגלה •
 להורות לוי ולומר לשמד עליון :
 אמונתך בלילות : עלי עשור ועלי
 זמני יי בפעליך במעשי ידיך ארגן :
 קו מחשבותיך : איש פער לא ידע
 רשעים כמו עשב ונציצו כל פעלי
 מרום לעולם יי : כי הנה איביך יי
 זו כל פעלי און : ותרם כראם קרני
 בשודי בקמים עלי מרעים השמענה
 זו בלבנון ישנה : שתולים בבית יי
 ד ינובון בשיבה רשנים ורעננים
 - יי צורי ולא עולתה בו :
 זו התאזר אף תכין תכל כל המוש :
 ה : נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם
 מים רבים אדירים משברי ים אדיר
 לבייתך באור קדש יי לארך ימים :
 רים אחות קטנה תחלס כך העלה הרב בעל
 ודת ימים :
 ה : הרנינו לאלהים עזנו הריעו
 או זמרה ותנו תף כנור נעים עם
 בכסה ליום חגנו : כי חק לישראל
 : עדות ביהוסף שמו בצאתו על
 ידעתי אשמע : הסירותי מסבל
 ה : בצרה קראת ואחלצה אענה
 מריבה סלה : שמע עמי ואעידה
 לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה
 ה המעלה מארץ מצרים הרחב
 פיך

قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب fragment/insert found with book

מותר * מפני שהוא בלי אחר :
 ויהנהג בצד הנר ויתן ראש הפ
 שואבת ורבי יהודה מתיר : המב
 מפני גוים * מפני לסטים * מפני
 שישן פטור : כחם על הנר וכן
 חייב * ורבי יוסי פוטר בכלן * חו
 פחם : על שלש עברות גשים
 והירות בנדה * ובתלה * ובחדל
 אדם לומר כחוד ביתו ערב שבו
 הרליקו את הנר ספק חשיבה * ג
 את הנראי ואין מטבילין את הפל
 אבל מעשרין את הדמאי וכן
 רבי חנניה בן עקשיא אומר * ר
 ישראל לפיכך הרבה להם
 למען צדקו יגדיל תורה ויהי
 לכה דודי לקראת בלו
 שמור וזכור בדבור אחר * השמור
 אחר * לשם ולתפארת ולתהלה
 לקראת שבת לבו ונלכה * כי הו
 נסוכה * סוף מעשה במחשבה
 מקבש מלך עיר מלוכה קומי צא
 בעמק חבקא * והוא יחמול (ול
 התנערי מעפר קומי * לבשי בגו
 בית הלחמי * קרבה אל נפשי
 התעוררי התעוררי * כי בא און
 כפרי * כבוד יי עליך נגלה :
 לא תבושי ולא תבלמי * מה ה
 עניי עמי * ונבנתה עיר על הק
 והיו למשיכה שוכך * ורחקו כל
 במשוש חתן על בלה :
 זמין ושמאל תפרוצי * ואת יי ת

ונשמחה ונגילה :
 בואי בשלום עמרת בעלה * גם בשמחה * (פרנה) ובצחלה * תוך
 אמוני עם סגלה * בואי בלה בואי בלה : תוך אמוני עם סגלה *
 בואי בלה שכת מלכתא :
 מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות לוי ולזמר לשמך עליון :
 להגיד בפקר חסדך ואמונתך בלילות : עלי עשור ועלי
 נבל עלי הגיון ככנור : כי שמחתני יי בפעליך במעשי ידך ארגן :
 גות גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיך : איש בער לא ידע
 וכסיל לא יבין את זאת : בפרח רשעים כמו עשב ויצייצו כל פעלי
 און להשמדם ערי עד : ואתה מרום לעולם יי : כי הגה איביך יי
 כי הגה איביך יאברו יתקררו כל פעלי און : ותרם כראם קרני
 בלתי בשמן בענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים השמענה
 אונני : צדיק פתמד ופרח בארו בלבנון ישנה : שחולים בבית יי
 בתצרות אלהינו יפריחו : עוד ינובון בשיבה רשנים ורעננים
 יהיו : להגיד כי ישר יי צודי ולא עולתה בו :
 יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תבל כל המוש :
 נכון כסאך מאז מעולם אתה : נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם
 ישאו נהרות רכים : מקלות מים רכים אדירים משברי ים אדיר
 במרום יי : עדתיך נאמנו מאד לביהך גאווה קדש יי לארץ ימים :
 כשחל כחל מתחילין מכאן ויש אומרים אחות קטנה תחלה כך העלה הרב בעל
 חמדת ימים :
 למנצח על הגתית לאסף : הרנינו לאלהים עזנו הריעו
 לאלהי יעקב : שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם
 נבל : תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק לישראל
 הוא משפט לאלהי יעקב : עדות ביהוסף שמו בצאתו על
 ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע : הסירותי מסבל
 ישכמו בפיו מדוד תעברנה : בצרה קראת ואחלצה אענה
 בסתר רעם אבחנה על מי מריבה סלה : שמע עמי ואעידה
 בך ישראל אם תשמע לי : לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה
 לאל נכר : אנכי יי אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב
 פיך

פיה ואמלאהו : ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אכה לי : ואשלחהו בשרירות לבם ולכו במועצותיהם : לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו : כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי : משנאי יי יכחשו לו ויהי עתם לעולם : ויאכיליהו מחלב חטה ומצור דבש אשבעך :

ואחר כך אומרים פומון זה

אחות קטנה תפלוחיה עורכה ועונה תהלוחיה אל גא רפא נא למחלותיה תכלה שנה וקלוחיה : בנועם מלים לה תקראה ושיר והלולים כי לה גאה עד מה תעלים עינה ותראה זרים אוכלים נחלותיה תכלה שנה וקלוחיה רעה את צאנה אריות זרו ושפוך חרונה באומרים ערו וכנת ימנה פרצו וארו לא השאירו עולותיה תכלה שנה וקלוחיה : הקם משפלות לראש ממלכת כי כבוד גלות נפשה נחכת וכרום ולוח לכה שופכת כבלי בלות משכנותיה תכלה שנה וקלוחיה : מתי תעלה בתה מבור ומבית בלא עלה תשבור ותפליא פלא בצאתה כגבור להתם וכלה מכלותיה תכלה שנה וקלוחיה חילה קבעו הגוי בלו וטובה שבעו ובזו איש לו ולכה קרעו ובכל זאת לא ממך נעו מעגלותיה תכלה שנה וקלוחיה זמירה שבת וחשקה תגביר לחפון קרבת הודה ותעביר מלכ דאבת נפשה ותסיר לבקש אהבת בלוחותיה תכלה שנה וקלוחיה נחה בנחה לנוה רבצה רב גנחת מדוד חפצה והיא כפרחת עלתה נצה לא הבשילו אשבלותיה תכלה שנה וקלוחיה חוקו וגילו כי שוד גמר לצור החילו בריתו שמר לכם ותעלו לציון ואמר סלו סלו מסלותיה תחל שנה וברכותיה :

ומחר החון חקו

וכלל שני יש נהגים לומר פומון זה במקום אחות קטנה חון מחון על פניה לך שבים ובפחד לפניה נצבים יראים יראים יראים עת וקראו להין כי על כן באו נכאבים וכו' הזכר בתמים יום הדין הפר פעם ועמים עת הדין ליראך ליראך ליראך ולחושבי שמך הטה וישבי על מדין קרב לי שנת גאל ופדני על מי מנוחות האל תנחני וזכר לי וזכר לי וזכר לי זכות איש תם על לבך בחותם שימני וזכר לי

ואומר הס"ו

יתברל ויתקבש שמיה רפא בעלמא די ברא ברעותיה ונמליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה פחייכון וכיומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא וכזמן קריב ואמרו אמן יהא שמיה רפא מברך לעלם לעלמי עלמא ותברך וישתבח ותפאר ותרום ותנשא ותתברר ותעלה ויתהלל שמיה דקידשא בריך הוא לעילא מן כל ברבא שירתא תשבחהא ונתחמא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

ואומר החון ברכו את המבורך ואומרים קהל כלתם

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומכלבדני אין אלהים יחי' סס ה' מבורך מעתה ועד עולם ומרומם על כל ברכה ותהלה :

וענין בקול רם ברוך המבורך לעולם ועד :

וטוב לכיון לקבל תוספת קדושת י"ט על ה' כחינות נשמות בה תיבות שיש בברוך ה' וכו' ע"ד זה ברוך נפש ה' רוח המבורך נשמה לעולם חיה ועד יחידה : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים בתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יומם ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור המעביר יום ומביא לילה ומבריל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו ברוך אתה יי המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות

חקים ומשפטים אותנו למדת * על כן * אלהינו בשכבנו
ובקומנו נשים בחקיה * וגשמח ונעלו בדברי תלמוד
תורתך * ומצותיה וחקותיה לעולם ועד * כי הם חיינו
וארץ ימינו * ובהם נהנה יומם ולילה * ואהבתך (וחמלתך)
לא תסור ממנו לעולמים * ברוך אתה * אוהב את עמו
ישראל :

יכוין עמו ומחשבתו לקיים מ"ע של ק"ט ולקבל עליו עול מלכות שמים כפ' א'
וכשיאריך כאלה יכוין להמליכו בשמים ובארץ וכד' רוחות העולם * גם יכוין כד'
לקבל עליו ד' מיתות בית דין על קדושת שמו יתברך * וישים על לבו אס' עבר
איוס מ' הדורות הרמזים בו * ואומר ככוונה רבה :

ויכוין ארון הכל יוד * הי * ויו * הי * היה הוה ויהיה

שמע ישראל יהוה אלהינו אנוכי יהוה אקח :

לא יהיו לך אלהים אחרים * ואומרים בלש

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ

כריך להפסיק בין מלכות שמים לעול מלות :

ואהבת לא תשא את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
גפשה ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברתם גם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך :
וקשרתם לאות על ירך והיו לטופת בין עיניך :
לא תחמוד וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש לא תגוב ואספת דגנה ותירשה
ויצרתה : ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת :
השמרו לכם פתיפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחיתם להם : וחרה יפסיק מעט אף יהוה
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא

תתן

תתן את יבולה לא תרעה ואבדתם מהרה מעל הארץ
השבה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
ידכם והיו לטופת בין עיניכם : ולמדתם אתם את
בניכם לדבר גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
כד את אנוך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם בימי השמים
על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהים ועשו להם ציצת על כנפי
בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת :
והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל
מצות יהוה ועשיתם אתם לא תכחף ולא תתורו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם :
זכור את יום הסבת למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
והייתם קדושים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
לא תעסה כרתך אני יהוה אלהיכם : וחור ס"ן לבדו יהוה
אלהיכם אמת :

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו : כי הוא * אלהינו ואין
זולתו ואנחנו ישראל עמו : הפודנו מיד מלכים
הנאלנו מלבנו מבף בל עריצים : האל היפרע לנו מצרינו
המשלם גמול לכל אויבי נפשנו : השם נפשנו בחיים ולא
נתן למוט רגלנו : המדריכנו על כמות אויבינו וירם קרננו
על כל שונאינו : האל העשה לנו נקמה בפרעה באתות
ובמופתים באדמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי
מצרים ויוציא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם :

המעביר

המעביר בניו בין גזרי ים סוף ואת רודפיהם ואת שונאיהם
בתהומות טבע: ראו בנים את גבורתו שבחו והודו לשמו
ומלכותו ברצון קבלו עליהם: משה ובני ישראל לה ענו
שירה: בשמחה רבה ואמרו כלם: מי כמכה באלים יי מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: מלכותה יי
אלהינו ראו בניך על הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יי
ימלוך לעולם ועד: ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד
חזק ממנו: ברוך אתה יי גאל ישראל:

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלפני לחיים טובים
ולשלום: ופרוש עלינו סבת שלומך ותקנתנו
מלפנו בעצה טובה מלפניך: והושיענו מהרה למען שמך:
והגן בערנו: ופרוש עלינו סבת רחמים ושלום: ברוך אתה
יי הפורש סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל
ירושלם אמן:

ואם חל בשבת מוסיפים זה

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית
עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששתי ימים
עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

א אומרים וביום שמחתכם וכו' ואין זה הפסק בין גאולה לתפלה כי פסוק זה
משני גאולה הוא ונגאולה אריכתא דמיא על סם ביום ההוא יתקע בשופר
גדול המדבר בגאולה העתידה ולפי שעתה מתחיל חדש שתוקעין בו אומרים זה
הפסוק שהוא מעין המאורע:

וכשחל בחול מתחיל מכאן

וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם
בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם: ואומר החזן
יתגביל ויתקבש שמייה רבא: בעלמא די כבא ברעותיה: וימליך
מלכותיה: ויצמח פורקניה: ויקרב משיחיה: בתיכון
וביומיכון ובחיי רכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמאי יתברך: וישתבח:
ויהפאר

ויתפאר: ויתרום: ויתנשא: ויתהדר: ויתעלה: ויתהלל: שמייה
דקודשא בריך הוא: לעילא מן כל ברכתא: שירתא: תשבתתא:
ונתתתא: דאמירין בעלמא ואמרו אמן:

א יש נוהגים להתפלל כ"ה וכו' הך בכריעה וזריכים הם לוקוף בסוף הכרכות
ויש חילוף בין זקופה דזכרנו לזקופה דמי כמוד דזכרנו כריך לוקוף קודם
שיאמר איזה תיבות הסמוכות לכרוך אתה כדי שיוכל לשחות אח"ך כשיאמר ברוך
אתה אבל בזקופה דמי כמוד אין כריך לוקוף עד שיאמר ברוך אתה וכן בשאר
כרכות שאין שחיה בסופם ומה שכתב מר"ן לוקוף בסוף הכרכות לאו דוקא אלא
ה"ה בהתחלות:

ב כתב מורה"ו ז"ל היה נוהג מורי לככות בר"ה בתפלות אפילו שהוא י"ט
מכ"ט בתפלות של י"ה וכו' ואמר מורי ז"ל כי מי שאין בכיה נופלת עליו
בימים האלה הוא הוראה שאין נשמתו הגונה ושלימה גם היה אומר כי יש בני
הדם נידונין ביום א' ואז הם דוגא קשיא ויש נידונין ביום ב' שהוא דינא רפיא
ורוצה הקב"ה לרחם עליהם וכן אותם ביום ג' ועוד הוסיף ואמר כי האדם אשר
נופלת עליו בכיה רבה באלה הימים בתפלתו הוא הוראה שדון באותה שעה
למעלה אם ביום א' אם ביום ב':

ג המיעדים באורחות יושר כי שיה וכו' שיה להם לכלכל את דבריהם במשפט
האורים כריך שיתפללו בלחש שלא ישמיעו קולם לאזניהם אמנם להמון העם
תסגנו שלא ישמיעו לאחר והנה להו לישראל שיתפללו בקול רם כיון דלהטעות לא
חיישינן שמעוים בידם מחזורים:

וקודם העמידה יכוין בסוד ה' נבואות כללות הכוונה כי בר"ה נעשית היצירה
דוגמת בריאת העולם ומלכות שמים ירדה בכריאה קודם ערבית ועתה הוא
העולם עד הגבורה ששש קצוותיה וו"ן משתמשין בכתיב א':

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו: אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב: האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון: גומל חסדים טובים: קונה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

א אם לא אמר זכרנו ומי כמוד וכתוב ובספר אין מחזירין אותו אפילו לא עקר
תלוי עדיין רק שסיים אותה ברכה אינו רשאי לחזור וטוב שיאמר אותה אחר
התפלה דרך בקשה:

ב אין לומר בנפשו זכרנו כי אם י"א תיבות לכן כריך לומר זכרנו לחיים מלך
וכו' למענך אלהים חיים מלך עוזר וכו' ומיהו אין למחות על הגבור המוסיפים
ואומרים אל ואל חו':

ג כריך לומר לחיים בשב"א ולא בפת"ח שלא יהא משמע לא חיים בר מינן:

זכרנו לחיים: (אל) מלך חפץ בחיים: כתבנו בספר חיים
למענך

למענה אלהים חיים * (אל חי) מלך עוזר ומושיע ומגן *

ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני * מחיה מתים אתה רב להושיע

מוריד הטל * מכלכל חיים בחסד * מחיה מתים

ברחמים רבים * סומך נופלים * ורופא חולים * ומתיר אסורים

ומקים אמונתו לישגי עפר * מי כמוך בעל גבורות ומי

דומה לך * מלך ממתיה ומצמיח ישועה :

א יש במי כמוך ח' תיבות כנגד ח' תיבות שפסוק ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב והאי קרא שייך למי כמוך וכו' שמפני שזכר כי יזוריו בשר המה וכטבע הס חוטאים לפיכך מרחם עליהם :

ב נתקן שכן זה בברכת תחית המתים לרמוז כי יוס זה דוגמת יוס תחית המתים הוא שעתיד הקב"ה להוכיח לחיים ולהקים מעפרם ולחדשם ככתחילה כן אלו שואלים מלפניו ואומרים שהרי אנו כמתים מפני חטאינו שזכרנו לחיים ויחדשנו ככתחילה ומחיה לפניו ודע כי כאמן אתה להחיות מתים וכו' :

ג יש מי שעושה טוביו בין התפלות במוי כמוך שאומרים בתפלות ש'וע אב הרחמן ובתפלת מוסף אב הרחמים ויש להם על מה לסמוך על דרך האמת וכן ב'הך זכור השבת שאירע בעשרת ימי תשובה וי"א שנס בנעילה ז"ל אב הרחמים ולא אב הרחמן אך כתפשת המנהג לומר בכל התפלות אב הרחמן ונהרה נהרה ופשטיה :

ד אין אומרים לחיים טובים במוי כמוך אלא לחיים בלבד :

מי כמוך (ואב) הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים * ונאמן

אתה להחיות מתים * ברוך אתה יהוה (נס יהוה אברטם)

מחיה המתים :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :

לדוד ודוד המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :

א אם לא הזכיר ובכן ודלג הכל ולא הזכיר אלא קדושת ה' אין מחזירין אותו דכל הני לא הוו אלא מנהג בעלמא אבל אם טעה ולא הזכיר קדושת היום פשיטא שמחזירין אותו * מיקנו לומר ובכן לשון המקרא ובכן אבא אל המלך לפי שהוא עתה יום הדין והנו באים לפני ממ"ה הקב"ה * ועוד כי בכן עולה ע"כ רמז לשם ע"כ :

ב ד' פעמים נזכרו בכלן ובכן שלא כדברי הפוחתים ממנין זה ויש סוד עמוק כאשר האיר לנו האור המופלא האר"י ז"ל :

ובכן (גומ' ע"כ כנגד אותיות שפסוק ויסע והוא כנגד אברהם שקדש שמו

יחזק ביעולם) יתקדש שמה יהוה אלהינו על ישראל

עמה :

א אין אומרים כמו שידענו וכו' אלא שידענו באין כמו דכסדר ובכן הוא לריד

שלא יהיו רק מ"ב אותיות חוץ מתיבת ובכן :

ב יש מי שכתב שקבל בעל פה ובכתב שצריך לקרא אגודה אחת בסג"ל כלשון

הכתוב אך רבו הרבנים הקוראים אחת בפת"ח וכתנו טעם" לשבח למוחל

שפתותיהם וראוי לחוש לדבריהם :

ג הגרסא הנכונה היא שהשלטן לפניך כלומר השולטנות לפניך :

ד יש מי שקורא בימיך" בסג"ל ויש מי שקורא בשב"א בימיך והכנו

כגרסא ראשונה * ואיש הישר בעיניו יעשה :

ובכן (ע"כ אותיות שפסוק ויבא והוא כנגד פחד יחזק) תן פחדך יהוה

אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת *

ויראוך כל המעשים * וישתחוו לפניך כל הברואים *

ויעשו כלם אגדה אחת * לעשות רצונך בלבב שלם *

שידענו יהוה אלהינו שששלטון (שהשלטון) לפניך * עוז

בידך וגבורה בימיך ושמה נורא על כל מה שבראת :

א ז"ל ותקוה טובה ולא ותקוה סתם כדי לכאר ולפרש שהאלה בתכלית הביאור

בלי שום גמגום :

ובכן (ע"כ אותיות שפסוק ויט והוא כנגד יעקב שאמר בשכמלו') תן

כבוד לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה

לדורשיך * ופתחון פה למיחלים לך * שמחה לארצך *

ששון לעירך * וצמיחת קרן לדוד עבדך * ועריבת גר לבן

ישי משיחה במהרה בימינו :

א ז"ל והרשעה הר' בחיר"ק שפירוש מעשה הרשעות בעלמה :

ב ז"ל בעשן בבי"ת כי כך הוי לשון הכתוב וכ"כ בספר ח"י והביא טעמו ונימוקו

עמו ע"ד הנסתר :

ובכן (ע"כ שמות היוצאים מג' פסוקים הנו' והוא כנגד דהע"ה סוד לדיק וזרק)

צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו * וחסידים ברגה

יגילו * ועולתה תקפוץ פיה * והרשעה בלה לילית הרשעה

בעשן סמאל תכלה * כי תעביר ממשלת זרון מן הארץ :

א יש מי שקורא ותמלך אתה ה' לכדך וכו' והגרסא הנכונה הפשוטה בכל

תפוזותינו הנה גרסתנו זאת ותמלך אתה הוא ה' אלהינו מהרה וכו' ומ"מ

בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁפַּן כְּבוֹדָהּ • וּבִירוּשָׁלַם עִיר מִקְדְּשָׁהּ •
בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁהּ • יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן
לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ :

א אס טעה ואמר האל הקדוש עיין לקמן בעמידת שחרית נוס גדליה :

קְדוּשָׁה אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמָךְ וְאִין אֱלֹהֵי מַבְלַעְרֵיךָ בְּכַתוּב
וַיִּבְרָא יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט • וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ
בְּצַדִּיקָהּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֶהְבֵּת אֹתָנוּ וְרַצִּיתָ בָּנוּ
וְרִמַּמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְּשַׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ •
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנוֹ לְעִבּוֹדְתֶךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קְרֵאתָ :

א כשחל ר"ה במוצאי שבת אומר ותודיענו ואס שכן ולא אמרו אין כריך לחזור כיון שמבדיל על הכוס :

ב יש מי שמגמגם בנסח ותודיענו שמוכר בו הזכרת מועדים זמני ששון וחגיגות הרגל אך אין קפידא בזה :

וּתְדַוְּיַעֲנֵנוּ מִשְׁפָּטֵי צַדִּיקְךָ וְתַלְמִידֵינוּ לַעֲשׂוֹת בְּהֵם חֲקֵי רִצּוֹנְךָ • וְהַתֵּן
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָאֵל וְחִירוֹת אֲמַת
הַקִּיָּם וּמִצְוֹת טוֹבִים • וְתַנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמַעֲדֵי קְדֻשָּׁה וְחַגֵּי נְדָבָה
וְתוֹדִישֵׁנוּ קְדוּשַׁת שַׁבַּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחַגֵּיגַת הַרְגֵל • בֵּין קְדוּשַׁת שַׁבַּת
לְקְדֻשַׁת יוֹם טוֹב הַכְּבִדָּה וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשַׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה
הַקְּדוּשָׁה וְהַכְּבִדָּה • וְהַקְּדוּשָׁה אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקְדֻשַׁתְךָ : ע"כ

א כשחל ר"ה או י"ד בשבת וטעה בתפלת ערבית ולא הזכיר של שבת כל עיקר דינא הוא דבעי לללווי תפלה פעם אחרת של שבת וי"ט כאלו לא התפלל כלל ואינו יוצא בשמעו מפי ש"כ ברכת מעין שבע כיון שאין מוזכרין בה של י"ט :

ב אומר את יום הזכרון הזה וכו' ואינו מוזכר ר"ה דכשזומר יום הזכרון נס ר"ה בכלל כמ"ס וכוים שמחתכס וכו' :

ג כתוב בספרים שיש קצת ש"ס שאין אומרים בר"ה את יום טוב מקרא קדש אלא את יום מקרא קדש וטעות הוא בידם יש מי שכתב להסך ונתפשט המנהג לאומרו :

ד אס חל ר"ה בחול אומר יום תרועה ואס חל בשבת אומר זכרון תרועה אבל אס אמר בחול זכרון תרועה אין מחזירין אותו דבתורה כתיב זכרון תרועה וכן אס אמר בשבת יום תרועה אין מחזירין אותו דכיון דלב"ע כל שהוא ב"ד קבוע וסומך בא"י חוקעים בשבת יום תרועה מקרי • אי נמי מתישב לשון תרועה על שאר השנים • אי נמי יום תרועה בפה :

ה יש מי שכתב דאין לומר יום תרועה או זכרון תרועה באהבה כי תרועה מורה על הדין ואין אהבה בדיון אך המנהג הפשוט לאומרו :

וְהַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה • אֵת יוֹם ט"ב מִקְרָא קְדֻשָּׁה הַזֶּה • יוֹם הַתְּרוּעָה (בשבת זכרון תרועה) בְּאַהֲבָה מִקְרָא קְדֻשָּׁה זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֵא יַגַּע יִרְאָה וַיְרַצָּה יִשְׁמַע יִפְקֹד וַיִּזְכָּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ • וְזָכְרוּן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִדְךָ • וְזָכְרוּן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה • לַחַן וְלַחֲסֵד וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה • בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קְדֻשָּׁה הַזֶּה • לְרַחֵם בּוּ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ • וְזָכְרוּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוּ לְטוֹבָה • וּפְקֹדֵנוּ בּוּ לְבִרְכָה • וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוּ לְחַיִּים טוֹבִים • בְּדַבָּר יִשְׁעָה וְרַחֲמִים • חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ • וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

א אומרים מלך על כל העולם וכו' אע"ג דסברי אינוס מרגו דאין לומר כל :
ב וידע כל פעול רמו לעולם העשירי • וכן כל יצור רמו לעולם היצירה • ויאמר כל אשר נשמה באפו רמו לעולם הכרויה • ה' אלהי ישראל מלך רמו לעולם האצילות • ומלכותו הוא מלכות האצילות • בכל עולם כמנן סס ב"ן :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם בְּלוּ בְּכַבּוֹדְךָ •
וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְדֶךָ • וְהוֹפֵעַ בְּהַרְרָגְאֹן עוֹךְ • עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֲרֻצֶּךָ • וַיִּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה בַּעֲלֵתוֹ • וַיִּבִּין כָּל יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ • וַיֹּאמֶר כָּל אִשְׂרָאֵל נִשְׁמָה בְּאָפוֹ • יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה :

א סברי מרגו שסס חל ראש השנה בשבת כשיגיע לבבל משלה ואמר או"ה רצה נא במנוחתנו קדשנו במנוחתך וכו' באהבה וברצון שבת קדשך וישמחו בך אוהבי שמך וטרה לבנו לעבדך באמת כי אתה ה' אלהים אמת וכו' ואין אומרים אותו ב"ה כיון שהוא יום תענית ואין לנו כ"כ רצון במנוחתנו שהרי הוא יום ענוי מייבו המנהג הפשוט שלא לאומרו אפילו בר"ה מפני שהוא יום אדיר ונורא משחד הדיו ומנוחה נמורה לא יהיה לאדם ביום הזה ואין אחד מהמחזירים שיביאנו :

ב אומרים ודברך מלכנו אמת ולא ודברך אמת שכן נפתט המנהג וגם דנראה
שכך נסחת האר"י ז"ל :

ג אם חתם הכרכה הד' מקדש ישראל והזמנים לא יצא וחזור שלא כיוון על ר"ה
אלא סרבה ללשון חתימת הרגל קאמר ועוד דזה שהתפלל לא ידע מעיקרה
דר"ה בכלל ומינס וזריך לחזור :

ד מי שטעה ולא חתם אלא מקדש ישראל ויום הזכרון לכד ולא אמר מלך על כל
הארץ יצא וכן אם לא אמר כלל או"א מלך על כל העולם וכו' אלא יעלה
ויבא ותכף סיים וחתם בה"י מקדש ישראל ויום הזכרון כיון שהזכיר העיקר שהוא
קדושת היום יצא ומיבו בתפלת מוסף יש להסתפק אם חוזר או לא ולפי דברי
הרד"א אין צריך לחזור וכן הדיון :

ו כשחל בשבת שצריך להזכיר של שבת באמצע הכרכה ובחתימתה אם טעה
בחתימה ולא חתם אלא מקדש ישראל ויום הזכרון חוזר כי רבו המחמירים בזה
והמקילים מועטים :

קדשנו במצותיה * תן חלקנו בתורתך * שבענו משובך *
שמח נפשנו בישועתך * וטהר לבנו לעבדך באמת
כי אתה יהוה אלהים אמת * ודברך מלכנו אמת וקיים
לעד * ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש השבת ו
ישראל ויום הזכרון :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה * והשב
העבודה לדביר ביתך * ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון * והיה לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך : ואמרה ברחמיך הרבים מחפוז בנו ותרצנו *
ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים * ברוך אתה יהוה
המחזיר שבינתו לציון :

מודים אנחנו לך שאמרה הוא יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד * צורנו צור חיינו ומגן ישענו
אתה הוא לדר ודר * נודה לך ונספר תהלתך * על חיינו
המסורים בידך * ועל גשמותינו הפקודות לך * ועל נסיה
שבכל יום עמנו * ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת
ערב ובקר וצהרים * הטוב כי לא כלו רחמיך * המרחם כי
לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך * ועל כלם יתברך
ויתרום ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד * וכל
החיים

החיים ירוך סלה * וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך :
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב *
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב * ברוך
אתה יהוה הטוב שמך ולה נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה * חיים חן וחסד * צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך * וברכנו אבינו כלנו
יחד באור פניך * כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו *
תורה וחיים * אהבה וחסד * צדקה ורחמים * ברכה ושלום *
וטוב בעיניך לברכנו * ולברך את כל עמך ישראל ברוב
עו ושלום :

ובספר חיים ברכה ושלום * ופרנסה טובה * וישועה
ונחמה * וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו
וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום : ברוך אתה
יהוה והווינו המברך את עמו ישראל בשלום אמן :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :
אלהי נצור לשוני מרע * ושפתותי מדבר מרמה * ולמקללי
נפשי תרום ונפשי בעפר לכל תהיה * פתח לבי
בתורתך * ואחרי מצותיה תרדוף נפשי * וכל הקמים עלי
לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם * עשה למען
שמך * עשה למען ימינה * עשה למען תורתך * עשה למען
קדושתך * למען יחלצון ידידיך * הושיעה ימינה וענני : יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

א בכל ימי תשובה צריך לומר אחר העמידה עושה השלום במרומי ה' יתירה
ולכוין כי השלום בנימט ספרי"ל המלאך שהוא הסופר הכותב בספר החיים
את כל בני האדם משא"כ בכל שאר תפלות השנה שאין אומרים אלא עושה שלום
חסר ה' :

עושה השלום (גימטריא ספרי"ל אל סופר של מעלה) במרומיו * הוא
ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

ואם חל בשבת אומרים

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו
אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו
שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים בעשות:

א אם חל ר"ה ו"ה בשבת וכן בשבת בנתיים לרוך לומר בברכת מעין ו' המלך
הקדוש וחומס בשל שבת לבר:

ב מי שטעה בברכת מעין ו' ואמר האל הקדוש אם לא חתם הכרסה חוזר להמלך
הקדוש שאין כמוהו ואם חתם מקדש השבת חוזר לראש:

ואומר שליח כבוד

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו: אלהי אברהם: אלהי
יצחק: ואלהי יעקב: האל הגדול הגבור והנורא: אל עליון

קניח ברחמי שמים וארץ מנן אבות ברבבו: מתייה מתיים
במצאמו: במלך הקדוש שאין כמוהו: המניח לעמו ביום שבת
קדשו כי בס רצה להניח להם לפניו געבור ביראה ופחד: ונורה
לשמו בכל יום המיד מעין הברכות: ורוב ההודאות: לארון
השלוש מקדש השבת: ומברך השביעי: ומניח בקדשה לעם
מודשני ענג זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו במצותיך שים
חלקנו בחורתיך שבענו מטובך: שמח בפשנו בישועתיך:
ושהר לפני לעבודך באמת: ותחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
שבת קדשך: ויגוהו בה כל ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יי
מקדש השבת: עד כאן מוסיפין כשחל בשבת

והתברל ויתקדש שמייה רבא: בעלמא די ברא ברעויתיה: וימליך
מלכותיה: ויצמח פורקניה: ויקרב משיחיה: בחיובין
ובימיכון ויחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
יהא שמייה רבא כזכרך לעלם לעלמי עלמי עלמי יתברך: וישתבח:
ויתקאר: ויתרום: ויתנשא: ויתקדר: ויתעלה: ויתהלל: שמייה
דקודשא בריך הוא: לעילא מן כל ברבכא: שירתא: תשבתתא:
ונתתא: דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

התקבל אלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבותהון דבשמייה
(וארעא) ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמייה: חיים ושבע וישועה ונחמא ושוכא
ורפואה ונאולה וסליחה ובפרה וריוח ויחצלה לנו ולכל
עמו ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומו: הוא ברחמי
יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

אם חל בשבת מוסיפין

מזמור לדוד יי רעי לא אחר: בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות
ינהלני: נפשי ישוכב וינהני במעגלי צדק למען שמו: גם
כי אלך בנייה צלמנת לא אירא רע כי אתה עמרי שבטך
וימשענתך המה ינחמני: תערוך לפני שלחן נגד צדרי השנת
בשמן ראשי כוסי רוק: אהך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי
ושבתי בבית יי לארך ימים: ע"ב

הללוהו הללו אל פקדשו הללוהו ברכיע עזו: הללוהו בגבורותיו
הללוהו ברכ גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
הללוהו בהם וקחול הללוהו במנים וענב: הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה: כל הגשמה תהלל יה הללויה:

ויש אומרים גם כן מזמור לתודה: ואומרים סיר המעלות אלך נשאתי את עיני
היושבי בשמים: וקודם קדיש בתרא יאמר זה המזמור ליהוה וכל שמות
הו"ה יהיו בניקוד זה ומסוגל כדי של יחסרו מוונותיו כל השנה: וכן
יעשה כסדר הזה כליל י"כ וי"ה"כ אחר מוסף קודם קדיש בתרא:

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישיבי בה: כי
הוא על ימים יסדה ועל גהרות יכוננה: מי יעלה

בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר
לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת
(ה' וצדק"ה מאלהי ישע"ו ס"ת הו"ה ג"ס וצדק"ה מאלהי
ישע"ו ו"ה ס"ת הו"ה ש"ס ב' שמות מ"ב נירופי הו"ה) יהוה
וצדקה מאלהי ישע"ו: זה דוד דורשיו מבקשי פניה יעקב
סלה: שאו שערים ראשיכם יכוין כי עתה הקב"ה כננס בנן עדן
להשתעשע עם נשמות הצדיקים והוה שאו שערים) (והנשא יכוין ו"ה ש"ס
יסוד ומלכות) (ושאו פתחי וגו' ושאו יכוין על ו' סהא ר"ת שאו פתחי עולם)

שאו שערים ראשיכם והנשא פתחי עולם ויבוא מלך
הכבוד

הַכְבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְבוֹד יְהוָה עֲזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
מִלְחָמָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ
מֶלֶךְ הַכְבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא
מֶלֶךְ הַכְבוֹד סֵלָה : וְאַחַד אֲדָמֶר

יֵהי רָצוֹן מִלְפָנֶיךָ יְהוָה הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַטּוֹרֵף עֵשֶׂה לְמַעַןךָ וּלְמַעַן קְדוּשַׁת
הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה וְהַשְׂמֹת הַקְּדוּשִׁים הַמְזַכְרִים בּוֹ וּלְמַעַן קְדוּשַׁת פְּסוּקֵי
וְתִיבֹתָיו וְאִתּוֹתָיו וְטַעֲמֵיו וְרַמְזָיו וְסוּדוֹתָיו הַיּוֹלְאִים מִמֶּנּוּ וּלְמַעַן עַם הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
דִּיִּקְרָנוּסָא הַיּוֹלֵף מִפְּסוּקֵי וְהַרְיֻקוֹתַי לְכַסּ בְּרַכָּה עַד בְּלִי ד' וּמִפְּסוּקֵי כִס"ה עֲלִינוּ
אֲדָר פִּינֵךְ ה' שְׂתַכְחֲבֵנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכַלְכֵּלָה עֲשֵׂה זוֹ וְכַל עֲשֵׂה וְשִׂנֵּה
לָנוּ וְלְכָל בְּנֵי בֵיתֵנוּ בְּמִילּוּי וּבְרִיחַ וְלֹא בְּאִסּוּר וְלֹא בְּעַמֵּל וְטוֹרַח בְּנִחַת וּבְשִׁלוּה
וּבְהַשְׁקָט וּבְטַח כְּדֵי שֶׁנִּכְלַע לְעַבְדֵי עַבְדוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּקְדוּשָׁה וּבְטַהֵרָה בְּלִי שׁוֹם טוֹרֵדָא
פְּרִנְסָה שְׁלֵלָה יִהְיֶה בַּהּ שׁוֹם בּוֹשֵׁה וְכַלִּימָה וְאֵל תְּהַרְיֵנוּ לִידֵי מַתְנוֹת כֶּסֶר וְדַס כִּי
אִם מִיֶּדֶד הַפְּתוּחָה וְהַקְּדוּשָׁה וְתַלְמִיחֵנוּ וְהַרְיֻחֵנוּ כַּכֵּל לִמְדוּתֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְעַסְקֵנוּ
וַיְהִיֶּה בֵיתֵנוּ מִלֵּא בְּרַכַּת ה' וְנִשְׁכַּע לִפְנֵי וְנִהְיֶה טוֹבִים אֲמֵן כֵּן יֵהי רָצוֹן :

וְכֵן יַעֲשֶׂה כַסְדֵר הַזֶּה בְּלִיל כַּפּוֹר • וְכִיּוֹם הַכַּפּוֹרִים אַחַר מוֹסַף קוֹדֶשׁ בְּתַרְא :
וְאַחַר כֵּךְ אֲדָמֶר שְׁלֹחַ כְּבוֹד

יְהַבֵּרַל וַיִּתְקַבֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא • בְּעֵלְמָא הִי בְרָא כְרַעֲתֵיהּ • וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתֵיהּ • וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנֵיהּ • וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהּ • בְּחַיִּיכוּן
וּבְכִיּוּמִיכוּן וּבְחַיֵּי הַכֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :
יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרְךְ לְעָלְמַי לְעָלְמַי עֲלְמֵי יִתְבָּרַךְ • וַיִּשְׁתַּבַּח •
וַיִּתְפָּאֵר • וַיְתַרְמֵם • וַיְתַנְשָׂא • וַיְתַהַבֵּר • וַיְתַעַלֶּה • וַיְתַהַלֵּל • שְׁמִיָּה
דִּקְדוּרָא בְּרִיךְ הוּא • לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא • שִׁרְתָּא • תִּשְׁבַּחְתָּא •
וְנַחְמָתָא • בְּאִמְרֵיךָ בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא • חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָא וְשׁוּבָא
וְרַפְּוּאָה וְנִאֲוָלָה וְסִלְיָחָה וּבִפְרָה וְרִיחַ וְהַצֵּלָה לָנוּ וְלְכָל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמָיו הוּא בְּרַבְתָּו
וַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

בְּרַכּוּ אֶת י"י הַמְּבֹרָךְ :
וְעִנּוּן נְקוּל רַס בְּרוּךְ י"י הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
עֲלִינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדוּלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שְׁלֵלָה עֲשֵׂנוּ בְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שְׁמֵנוּ בְּמִשְׁפַּחוֹת
הָאָרְצוּתָה שְׁלֵלָה שֵׁם חֲלַקְנוּ בְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם שֵׁהֵם
מִשְׁתַּחֲוִים

מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ • וְאִנְחָנוּ
מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא •
שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
וּשְׂכֵנֵת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִין עוֹד אַחַר •
אָמַת מַלְבְּנוּ וְאָפֶס זוּלָתוֹ בְּכַתוּב בַּתּוֹרָה וַיִּדְעַת תּוֹם
וְהַשְׁבוֹתָ אֵל לְכַבֵּךְ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת • אִין עוֹד :

עַל בֶּן נִקְוָה לֵךְ י"י אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בַּתְּפִאֲרָת עֲזֻךְ • לְהַעֲבִיר
גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוּרֵי יִבְרָחֵן • לְחַקֵּן עוֹלָם
בְּמַלְכוּת שְׁדֵי • וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְּנוֹת אֵלֶיךָ כָּל
רִשְׁעֵי אָרֶץ • יִבְרִיּוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּהוֹם כִּי לֵךְ חִבְרַע כָּל בְּרִיךְ
הַשְּׁבַע כָּל לְשׁוֹן • לְפָנֶיךָ י"י אֱלֹהֵינוּ וְכִרְעוּ וַיְפֹלוּ • וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ
יִקְר וַיְהֵנוּ • וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ • וְתַמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה
לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא • וְלְעוֹלְמֵי עַד תַּמְלוֹךְ בְּכַבוֹד
בְּכַתוּב בַּתּוֹרָתֶךָ י"י יַמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְהִיָּה י"י לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה י"י אַחַר וְשָׁמוּ אַחַר :

יִגְבַּל אֱלֹהִים חַי וַיִּשְׁתַּבַּח • נִמְצָא וְאִין עַת אֵל מְצִיאֹתוֹ : אַחַר וְאִין
יַחֲדֵי בְּיַחְדוֹ • נִעְלַם וְגַם אִין סוּף לְאַחֲרֵיתוֹ : אִין לוֹ רְמוֹת
הַנּוֹף וְאִינוּ נוֹף • לֹא נַעֲרֹךְ אֵלָיו קְדוּשָׁתוֹ : קְרָמוֹן לְכָל דְּבַר אִשָּׁר
נִבְרָא • רֵאשׁוֹן וְאִין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ : הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצֵר •
יִזְרָה גְּדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ : שִׁבְעַ נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ אֵל • אֲנִשֵׁי סִגְלָתוֹ
וְתַפְאֲרָתוֹ : לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמוֹשָׁה עוֹד • נְבִיא וּמְבִישׁ אֶת הַמּוֹנְתוֹ :
הַיֹּצֵר אֶמֶת נִתֵּן לְעַמּוֹ אֵל • עַל יַד נְבִיאָו גָּאֲמֵן בֵּיתוֹ : לֹא יִחַלֵּף הָאֵל
וְלֹא יִמֹּד • רַחֵם לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ : צוּפָה וַיִּזְרַע סְהַרְגֵנוּ • מְבִישׁ לְסוּף
דְּבַר בְּקַרְמוֹתוֹ : גּוֹמֵל לְאִישׁ חֲסִיד בְּמַפְעָלוֹ • נוֹחַן לְרִשְׁעֵ דַע
בְּרִשְׁעָתוֹ : יִשְׁלַח לְקִץ יָמִים מְשִׁיחֵנוּ • לְפָדוּת מַחְבֵי קִץ יִשׁוּעָתוֹ :
מַתִּים יַחֲדָה אֵל כְּרוּב חֲסִדוֹ • בְּרוּךְ עֲרֵי עַד שֵׁם הַהֲלָתוֹ : אֱלֹהֵי שְׁלֵשׁ
עֲשָׂרָה לְעַקְרִים • הֵן הֵם יִסּוּד בֵּית אֵל וְתוֹרָתוֹ :

הַיֹּצֵר מִשָּׁה אָמַת וְנִבְאָתוֹ • בְּרוּךְ עֲרֵי עַד שֵׁם תְּהַלְתוֹ :
וּבְנִלְתָמוּ מִכָּה"כ יֵלֵךְ לְבִיתוֹ וַיִּשְׁמַח לְבוֹ וַיִּגַּל כְּבוֹדוֹ וַיִּבְטַח בְּהַשִּׁי"ת וַיִּקְדַּשׁ מַעֲמוֹד
בְּלִכְב

קדוש לראש השנה

בלבב שלם ובנפש חפה וירחיק ממנו כל יגון ואנחה שלא ליתן פתחון פה למקצתו כי אין לו מקום אלא במקום יגון ואנחה ומריבה וקטטה ויהיה שמה וטוב לב ויקיים וגילו ברעדה :

קדוש לראש השנה

א בכוהו לבתו שש ושמה יאמר קדוש ואחר כך יעשה סדר הכתוב לאכול קר"א וסלק"א וכת"י ותפוח בדבש ותמרי ורמון וראש כבש ובעד רובי"א יקח פאזו"לי קטנים :

ב גם בליל שני יאמר שהיינו ואינו כריך פרי חדש ויעשה כל הסדר כמו בליל ראשון ואם נהג שלא לעשות לא עכב :

ג יש מי שנהג שלא לאכול בה"ה שום דבר חמוץ ואפילו לימו"כי :

ד יש מי שאוכל דגים לפרות ולרבות ואין מבשלים אותם בחומץ ויש שאין אוכלים אותם דכתיב במקרא דג מלשון דאגה והכל לפי המנהג :

ה יש מחלוקת אם יאמר יה"ר קודם ברכה או אחר ברכה וכיון דאינו הפסק יותר טוב ליקח פרי אחר שברכתו כן ויברך עליו ואח"ך יאמר יה"ר על הדבר ההוא ויאכל בלא ברכה וינא ידי כלם :

ו יש ספק אם יברך על התפוח או על הדבש לכן טוב שיאכלנו עם פת :

כשחל להיות בשבת אומר

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויבל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה : וישבר ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקרא אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

ואם חל יום טוב בחול אומרים וביום שמתחכם ואח"כ

סברי מרגין : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו

יי אלהינו באהבה את יום השנת הזה ואת יום הזכרון הזה את יום טוב מקרא קדש הזה זכרון תרועה ויום תרועה באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים : ודברך מלבנו אמת וקיים לעד : ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

ברוך

יש לראש השנה

מה

חל במוצאי שבת אומר

מלך העולם בורא מאורי האש :

ד העולם המבדיל בין קדש לחול ובין דאל לעמים ובין יום השביעי לששת שבת לקדשת יום טוב הברלה ואת מעשה הקדשה והברלה והקדשה את ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש : עולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

שיעלו לזכרון טוב לפני ה' כמבואר בספר מגיד ז"ל ויחוו לדיק דרכו אשר חכמים הנידו סימנא בדבש יכוין שהתפוח רומז לשכינה הנקרא חקל קשיא ואוכל אותם בדבש כדי להמתיקה מדינה ורפיא ובה יכוין כשאומר :

ינו ואלהי אבותינו שהתחדש עלינו שנה יא הנקראת שנה בסוד) גוראשיות השנה ועד

פרא"סה בלענו יאמר

להינו ואלהי אבותינו שיברכתו אויביך רעתנו : (ואחר כך אומר) תרום יךך על רתנו :

פאזו בלענו יאמר

הינו ואלהי אבותינו שיסתלקו אויביך רעתנו : (ואחר כך אומר) סורו מנגני בל בכיי : סורו סורו צאו משם טמא אל תוכה הברו נשאי בלי יי :

דאטוליש בלענו יאמר

להינו ואלהי אבותינו שיתמו אויביך רעתנו : (ואחר כך יאמר) יהמו חטאים מן בקרבי נפשי את יי הללויה : ובחטךך דת כל צוררי נפשי כי אני עבדך :

קלאכאס"ה בלענו יאמר

הינו ואלהי אבותינו שהקבע רוע גור ריננו Beth Azi

קדוש לראש השנה

בלבב שלם ובנפש חפצה וירחיק ממנו כל יגון
למקטרג כי אין לו מקום אלא במקום יגון ואנחה
וטוב לב ויקיים ונילו בה

קדוש לראש השנה

א בכוהו לביתו שש ושמה יאמר קדוש ואחר כך י
וסלק לא וכת"י ותפוח בדבש ותמרי ורמון ו
פאור"ל קטנים :

ב גם בליל שני יאמר שהחיינו ואינו כריד פרי חד
ראשון ואם נהג שלא לעשות לא עכב :

ג יש מי שנהג שלא לאכול בה"ה שום דבר חמון ו
ד יש מי שאוכל דגים לפרות ולרבות ואין מבטלים

אותו דכתיב במקרא דא"י מלשון דאגה והכל לש
ה יש מחלוקת אם יאמר י"ר קודם ברכה או א

יותר טוב ליקח פרי אחר שברכתו כן ויברך עלי
הסוף ויאכל בלא ברכה ויבא ידיו כלם :

ו יש ספק אם יברך על התפוח או על הדבש לכן
כשחל להיות בשבת אומר

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צב
השביעי מלאכתו אשר עשה וישב

מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את

כי בו שבת מקל מלאכתו אשר פ
ואם חל יום טוב בחול אומרים וביום ט

סברי מרגן : ברוך אתה יי אלהינו

פרי הגפן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו

יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה

את יום טוב מקרא קדש הזה וזכרון תרומ

מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים : ודב
לעד : ברוך אתה יי מלך על כל י

ישראל ויום הזכרון
ברוך אתה יי אלהינו מלך העו
והגיענו לזמן הזה :

Mr. Jaen, Sam

קדוש לראש השנה

מה

אם חל באזכרון סבת אומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול ובין
אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת

ימי המעשה : בין קדשת שפת לקדשת יום טוב הבדלה ואת

יום השביעי מששת ימי המעשה הקדשה והבדלה והקדשה את

עמך ישראל בקדשתך : ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

כתמלת סעודתו ועשה דברים שיעלו לזכרון טוב לפני ה' כמבואר בספר מגיד
מישרים למהר"י קארו ז"ל ויאחזו לדיק דרכו אשר חכמים הנידו סומנא

מילתא היא : כשאוכל תפוחים בדבש יכוין שהתפוח רומם לשכינה הנקרא חקל
תפוחין ועתה הוא בסוד דינא קשיא ואוכל אותם בדבש כדי להמתיקה מדינא
קשיא לדינא רפיא : וכה יכוין כשאומר :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתחדש עלינו שנה
טובה ומתוקה (כי היא הנקראת שנה בסוד) מרהאשית השנה ועד
אחרית שנה :

כרתי : פרא"ש בלעז : יאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבשרנו אויביך

ושונאיך וכל מבקשי רעתנו : (ואחר כך אומר) תרום ירך על
צריך וכל אויביך ופירתי :

סלקא : פאוי בלעז : יאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שישתלקו אויביך

ושונאיך וכל מבקשי רעתנו : (ואחר כך אומר) סודו מפני כל
פגעי און כי שמע יי קול בכיי : סודו סודו צאו משם טמא אל

הנעו צאו מתוכה הברו נשאי בלי יי :

תמרי : דאטיליש בלעז : יאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיחמנו אויביך

ושונאיך וכל מבקשי רעתנו : (ואחר כך יאמר) יחמו חמאים מן
הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יי הללויה : ובחשךך

תצמיח אויבי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך :

קרא : קלאזאש"ה בלעז : יאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתקבע רוע גור
דיננו

fragment/insert found with book / إدراج وجد(ت) مع كتاب قطعة شظية

לימוד לסעודת ראש השנה

דיננו ויקראו לפניך זכיותינו :

דגים יאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיירבו זכיותינו :

ראש ככס יאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנהיה לראש ולא

לזנב וחובור לנו אילו של יצחק :

(ומטעמא קמא ראש דג או עוף סני)

דיני ברכת המזון

א כתב בס' חסידים מעשה בא' שמת ונתגלה בחלום לא' מקרוביו וא"ל ככ"י דינו

אזיתי על שלא הייתי מקדק לברך כל הברכות בכוכב הלב :

ב טעמא דאין עוקרין רזה והחליטנו ביום טוב שחל בשבת כמו שעוקר ישמח משה

לפי שע"י אנו גנאלין אם נשמרנו והיא בקשה שינאלנו בזכותו :

ג גדול העוה יותר מן המברך :

ד בשבת ובי"ט יאמר מגדול בחירק תחת מ' ובחול יאמר מגדיל וסי' חדש ושבת

קרוא מקרא :

ה ברכת הטוב והמטיב ביבנה תקנה על הרוני ביתר וכמעשה שהובא בפרק ג'

ו שאכלו יעו"ש וברכות האחרים הקנים משה יהושע דוד ושלמה כ"א תקן א' :

ז תאנים והבטיחו וכדומה שרגילים לאוכל בסעוד' יחד עם גביה עיין להרב

זל"א שהביא מחלוקת בזה והעלה דהיותר נכון לברך קודם נט"י על חתיכה

מהס ע"ד לאכול תוך הסעודה ויואל מכל הספיקות :

ח מים זרופים הובא שלא שתי קודם סעודה עיין בבא"ט סקט"ד שהביא כמה

פוס' לברך והעט' כתב ליתנו על השלחן בשעת המוציא והמוציא פוטרו וא"ל

עשה כן יטבול בו הפת :

ט מה שנהגים לשמות מים זרופים קודם סעודה ואוכלים קלת דגים וכו' ולא

לברך המנהג כדון ואינו סותר למ"ש האר"י ע"מ ששתי רביעית מים קודם

הסעודה מלאן תוכחת מגולה לכמה אנשים המעבירים קיוהא דמים זרופים

בחיבת פת שיטור כבינה והותר ואי' חוששים לזה כלל הרי אתה רואה בעיניך

דחששו על דגים המעבירים קיוהא כנז' אם יברך א"ל וכ"ש פת חייב נטילה ידים

והמוציא וברמ"ו וזה ראיתי בכמה מקומות לאנשים חכמים בעיניהם ושאריו להו

מאריהו גם שום טעם לית להו כי אם דוקא כן ראינו לגדולים ממנו וזה אינו

מספיק אם המנהג בטעות וגם א"א שהם נוהרים לאכול פחות מכזית אסור

לעשות כן לפני המון העם הרואים שאכל לא יעשו עמו חשבון כמה אכל אלא

מכיון שראו הפת בידו הם עושים כמוהו ואוכלים פת שלם אם הם רעבים כמו

שראיתי רעה זו חולה אשע"ך דב"ז מוטל על מי שראוי למחות וכו' יטול קורתו

ויוכיח על שיבתם :

י אם שתי יינות הרבה מברך על כ"א הטוה"מ טוב להסיר מן השלחן יין א'

ויברך על השני :

יא מ"ש מור"ם בסקט"ה דאע"ג דא"ל עוד מן הא' יברך עיין להכנה"ג דכתב

דראוי

דיני ברכת המזון

כו

דראוי לנהוג שלא לברך כי אם דוקא ביש לו מן הא' :

יא אם היו מוכנים לבא לפניו אפי' אינם על השלחן ב' מיני יין לא יברך הטוה"מ

היו מוכנים לפניו אפילו דעתו לשמות מב' יברך הטוה"מ :

יב אם שתי הישן תחלה אין לברך על החדש עד שידע בודאי שהוא טוב מהישן :

יג ספק אם הוא טוב מהא' א"ל וכלם חדשים או ישנים מברך :

יד גמר בדעתו שלא לשמות יותר בענין דלריך לחזור לברך בפה"ג כשנמלך

לשמות ורצה לשמות יין אחר א"ן לברך הטוה"מ דבמקום דשייך בפה"ג פ"ח

באו לכאן וכאלו זהו שיש בעולם כן העלו כל האחרונים :

טו אם בירך על פת בפה"א יאל וכן אם בירך במ"ע יאל :

טז כוס ברמ"ו לריך שיטעמו כלם לכן בסעודות גדולות דהם מסופקים אם יסאר

בכוס כדי לטעום כשיגיע אליהם יברכו דהוי נמלך כיון דלא בריר להו וע"כ

אסור להפסיק שום א' מהמסובים קודם שיטעם ברכה אחרונה מפי המברך דאם

יפסיק בדבור הוי נמלך וז"ל בפה"ג :

יז ברכת המזון דאורייתא לענין מי ששכח חומר דספיקא דאורייתא לחומרה כן

הוא פשוט :

יח אם שכח להכיר שבת וזכור קודם שהתחיל ברכת הט' והמ יאמר ברוך אתה

וכו' שנתן שבת למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות וברית קדש ברוך אתה

ה' מקדם השבת :

סדר ברכת המזון

אם חל ראש השנה בשבת אומרים מזמור שיר ליום השבת שהוא בדף ל"ו ע"א

ואם חל בחול מתחילין מלאן

למנצח על הגתית לאסף : הרגיני לאלהים עוננו הריעו לאלהי

יעקב : שאנו זמרה וחנו תה פנור נעים עם נבל : תקעו

בחדש שיפך בפסח ליום חגנו : כי חק לישראל הוא משפט

לאלהי יעקב : עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת

לא ידעתו אשמע : הסירותי מסבל שכמו בפיו מדוד תעברנה :

בצרה קראת וצאלצך אענך בסתר רעם אבחנוך על מי מריבה

סלה : שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי : לא יהיה

בך אל זר ולא תשתחנה לאל נכר : אנכי יהוה אלהיך המפעלך

מארץ מצרים תרחב פיך וצאלצך : ולא שמע עמי לקולי וישראל

לא אבה לי : ואשלחנה בשרירות לבם ולבו במעצותיהם : לו

עמי שמע לי ישראל בדרכי יתלכו : במעט אויביהם אכניע ועל

צריהם אשיב ידי : משנאי יהוה יבחשו לו ויהי עמם לעולם :

ויאכילוהו מחרב חשה ומצור רבש אשביעך :

למנצח

למנצח בנגינות מומזר שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו
אתנו סלה : לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישעתיך :
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו וירננו לאפים כי
תשפט עמים מישור ולאפים בארץ הנחם סלה : יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם : ארץ נחמה יבולה ויברכנו אלהים
אלהינו : ויברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ :
אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו כפי : סוף דבר הכל
נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל
האדם : תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
ועד : וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה :

קודם ברכת המזון יאמר תפלה זו

לשם יחוד קב"ה ושכונתיה בדחילו ורחימו לחד סס י"ה בו"ה ביחודא שלים
על ידי הסוד טמור ועלם בשם כל ישראל י' כנני מוכן ומזומן לקיים
מלות עשה של ברכת המזון שנאמר ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך ויהי
נועם ה' אלהינו וכו' :

אם המסובין שלשה יאמר המברך

בברך שאכלנו משלו :

ועוכין המוכין

ברוך שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :

וחזור המברך

ברוך שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :

ואם הם עשרה או יותר יאמר המברך

בברך אלהינו שאכלנו משלו :

ועוכין המסובין

ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :

וחזור המברך

ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :

ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד :

קודם ברכת המזון יכוין בד' ברכותיה ד' עולמות שהם אלויות בריאה זיירה עשיר
כנגד סס הוי"ה להוריד השפע מלמעלה למטה (ובברכה ראשונה יכוין אלויות י'
יו"ד ה"ו ו"ו ה"י) :

והיחיד מתחיל מאלו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הוננו ולא מפעשינו
המפרנסנו ולא מצדקתינו המעדיף טובו עלינו : הן אותנו
ואת העולם כרו בטובו בחן בחסד בריוח וברחמים : נותן לחם
לכל בשר כי לעולם חסדו וטובו הגדול תמיד לא תסר לנו ואל
יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד כי הוא הן ומפרנס לכל * ושלחנו
ערוך לכל * והתקין מחיה ומזון לכל בריותיו אשר ברא ברחמיו
ויברך חסדיו באמור פותח את ידיו ומשביע לכל חי רצון ברוך
אתה יהוה הן (ברחמיו) את הכל :

(על ארצנו ועל נחלת אבותינו) נודה לך יהוה אלהינו על

שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה (סכס"ס לא תאמר

ברית ותורה) * חיים ומזון * על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו

מבית עבדים * (סכס"ס לא תאמר) ועל ברייתך שהחממת פכשרנו *

ועל תורתך שלפדיתנו ועל חקי רצונך שהורעתנו ועל חיים

ומזון שאתה הן ומפרנס אותנו :

ועל הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך * ומברכים את שמך

באמור ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ

הטובה ומזונות את הכוס כשאומרים על הארץ הטובה אשר נתן לך * ברוך

אתה יהוה (בריאס ה' יוד הי ווא הי) על הארץ ועל המזון :

רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך *

ועל הר ציון משכן כבודך ועל היכלך * ועל מעונך * ועל

דבירך * ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו * אבינו *

רענו * וזננו * פרנסנו * כלכלנו הרחינו הרח לנו מהרה מכל

צרותינו ואל מצריכנו יהוה אלהינו לירי מתנות בשר ודם * ולא

לירי מלואתם שמהנתם מעוטה והרפתם מרבה * אלא לירך

המלאה והרחבה * העשירה והפתוחה * שלא נבוש בעולם הזה

ולא נכלם לעולם הבא * ומלכות בית דוד משיחך תחזורנה

למקומה במהרה בימינו : כשת אומרים

רצה ותתליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי

השבת הגדול והקדוש הנה כי יום גדול וקדוש הוא מלבניך

נשבות בו וננחת בו כמצות חקי רצונך * ואל תהי צרה ויגיון ביום

מנוחתינו ותרנונו בנחמות ציון במהרה בימינו • כי אתה הוא בעל הנחמות • ואף על פי שאכלנו ושתינו חרבן ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו • אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו • ע"כ אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויקד ויזכר ויזכנו ויזכרו אבותינו ויזכרו ירושלים עירך ויזכרו משיח בן דוד עבדך ויזכרו כל עמך בית ישראל לפניך • לפלטה לטובה לחן לחסד ולרחמים ביום שנת היום וזכרון הנה • ביום טוב מקרא קדש הנה • לרחם בו עלינו ולהושיענו • זכרנו יהיה אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה • והושיענו בו לחיים טובים • בדבר ישועה ורחמים • חסד וחסד וחסד ורחם עלינו • והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך חנון ורחום אתה • ברוך אתה יהוה (יצירה ויוד הא ואו הא) בונה ברחמי בנין ירושלים ואמר בלש אמן •

בחינו ובחיי כל קהל בית ישראל הבנה עיר ציון ברנה ותכון עבודת הקדש בירושלים וארמון על משפטו • ישב בקרוב בקבראשונה •

ברוך אתה יהוה (עשיה ה יוד הו הו הו) אלהינו מלך העולם לעד האל אבינו מלפניו • אריהנו • בוראנו • גואלנו • קדושנו קדוש יעקב • רוענו רועה ישראל • המלך הטוב והמטיב לכל שפכל יום ויום הוא הטוב לנו הוא מטיב לנו הוא יטיב לנו • הוא גמלנו • הוא גמלנו לעד חן וחסד ורחמים ורועה והצללה וכל טוב • הברכה הוא ישתבח על פסא כבודו • הברכה הוא ישתבח בשמים ובארץ • הברכה הוא ישתבח בנו לדור הדורים • הברכה הוא קרן לעמו גרים • הברכה הוא יתפאר בנו לנצח נצחים • הברכה הוא יפרנסנו בכבוד ולא בכיווי בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער • הברכה הוא יתן שלום בימינו • הברכה הוא ישלח ברכה רחוקה והצלחה בכל מעשה ידינו • הברכה הוא יצליח את דרכינו • הברכה הוא ישבור עול גלות מהרה מעל צאצאנו • הברכה הוא יוליכנו קוממיות לארצנו • הברכה הוא ירפאנו רפואה שלימה • רפואת הנפש ורפואת הגוף • הברכה הוא

הוא יפתח לנו את ידו הרחבה • הברכה הוא יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל בן יברך אותנו יחד ברכה שלמה וכן יהי רצון ונאמר אמן • הברכה הוא יפרוש עלינו סבת שלומנו • (נסת הברכה הוא ינחילנו עולם שקלו שבת מנוחה לחיי העולמים) הברכה הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה • הברכה הוא ישע תורתו ואתתו כלבנו ותהיה יראתו על פנינו לבלתי נחטא •

ברכה כמות הברכה הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו עליו ויסדר בו כל מעדני עולם ויהיה בשלחנו של אברהם אבינו כל רעב ממנו יאכל • וכל צמא ממנו ישחה • הברכה הוא יברך בעל הבית הזה ובעל הסעודה הזאת הוא ובניו ואשתו וכל אשר לו בבנים וזרים שלא ימותו ובנכסים שלא יחמו • לא יבוש פעולם הנה • ולא יכלם לעולם הפא • ויהיו נכסיו מצלחים וקרובים לעיר ולא ישלוט שטן במעשה ידיו ואל יודקק לפניו שום דבר חטא ורהור עון מעתה ועד עולם • ע"כ

הברכה הוא יחיינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח ולבנין בית המקדש ולחיי העולם הבא • מגדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם • בפירים רשו ורעבו ודורשי יהוה לא יחסרו כל טוב • גער היותי גם וקנתי ולא ראיתי צדיק נענב וזרעו מבקש לחם • כל היום חונן ומלוח וזרעו לברכה • מה שאכלנו יהיה לשבעה ומה ששתינו יהיה לרפואה • ומה שהותרנו יהיה לברכה ברכתיב ויתן לפניהם ויאכלו ויזתירו בדבר יהוה • גרובים אתם ליהוה עשה שמים וארץ • ברוך הגביר אשר יבטח ביהוה יהיה מקטחו • יהוה עו לעמו ויתן יהוה יברך את עמו בשלום • עושה שלום במרומינו וברחמי רבים הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן •

בום ישועות אשא ובשם יהוה אקרא • סברי מרגן • ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן •

ברכה אחרונה על סיון

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן ועל הגנבת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת

והנחלת לאבותינו לאכול מפרה ולשבע מטובה : רחם יהוה
אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך ועל הר ציון
משכן כבודך ועל מונקדך ועל היבדך ובנה ירושלם עיר
הקדש במהרה בימינו ובעלנו לחובה ושמחנו בבנינה וזכרנו
(כסכת ביום השבת הנה ו) ביום הוצאת הנה ביום טוב מקרא
קדש הנה פי אפה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל
פרי הגפן ברוך אפה יהוה על הארץ ועל פרי הגפן :

וכתוב הסעודה ולמוד משניות ממסכת ר"ס ד' פרקים ויכוין כסס יאהרונהי
בכל פרק ב' אותיות ואחר הסעודה ולמוד שני ספרים ראשונים של
תהלים עם הסקפה ובהשכמה השלשה ספרים אחרים :

מסכת ראש השנה

פ"א י מלכות נקודה ראש הבריאה א

פרק א ארבעה ראשי שנים הם באחד בנין ראש השנה
למלכים ולרגלים באחד באלול ראש השנה למעשר
בהמה רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי באחד
בתשרי ראש השנה לשנים ולשמיטין וליובלות לנטיעה
ולירקות באחד בשבט ראש השנה לאילן בדברי בית שמאי
בית הלל אומרים בתמושה עשר כו : כ בארבעה פרקים העולם
נודן בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בראש השנה
כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון שנאמר היוצר יחד לבם
המבין אל כל מעשיהם ובחג נדונין על המים : ג על ששה
חדשים השלוחין ויצאין על ניסן מפני הפסח על אב מפני
המענות על אלול מפני ראש השנה על תשרי מפני תקנת
המועדות על בסלו מפני הגפה ועל אדר מפני הפורים ובשנה
בית המקדש קים ויצאין אף על אייר מפני פסח קמן : ד על שני
חדשים מחללין את השבת על ניסן ועל תשרי שבתן השלוחין
ויצאין לסוריא ובהן מחקנין את המועדות ובשנה בית המקדש
קים מחללין אף על סלו מפני תקנת הקרבן ה בין שנהא
בעליל בין שלא נראה בעליל מחללין עליו את השבת רבי יוסי
אומר אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת : ו מעשה
שעברו יותר מארבעים זוג ועקבן רבי עקיבא בלוד שלח לו רבן
גמליאל

גמליאל אם מעכב אפה את הרבים נמצאת מכשולין לעתיד
לכא : ז אב ובנו שראו את החדש ולכו לא שמצטרפין זה עם זה
אלא שאם יפסל אחד מהן יצטרף השני עם אחר רבי שמעון
אומר אב ובנו וכל הקרובין כשרין לעדות החדש אמר רבי יוסי
מעשה בטוביה הרופא שראה את החדש בירושלם הוא ובנו
ועברו משוחרר וקבלו הכהנים אותו ואת בנו ופסלו את עברו
וכשכאו לפני בית הין קבלו אותו ואת עברו ופסלו את בנו :
ח אלו הן הפסולין המשחק בקוביא ומלוה ברבית ומפריחי
יונים וסותרי שביעית ועבדים זה הכלל בל עדות שאין
האשה כשרה לה אף הן אינם כשרים לה : ט מי שראה את החדש
ואינו יכול לחלף מוליכין אותו על החמור אפילו במשה ואם
צוה להם לוקחין בגדם מקלות ואם היתה דרך רחוקה לוקחין
בגדם מוונות ישעל מהלך לילה ויום מחללין את השבת ויוצאין
לעדות החדש שנאמר אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדם :

פרק ב ה מלכות נקודה תחת יסוד דועיר ד

פרק ב אם אינם מפירין אותו משלחים אחר עמו להעידו
בראשונה היו מקבלין עדות החדש מפל אדם משקלקלו
האפיקורוסים התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן המבירים : ב
בראשונה היו משיאין משואות משקלקלו הכותים התקינו שיהו
שלוחין ויצאין : ג ביצר היו משיאין משואות מביאין בלונקסאות
של ארז ארובין וקנים ועצי שמן ונעורת של פשתן וכורך
במשיחה ועולה לראש החר ומצית בהן את האור ומוליך
ומביא ומעלה ומוריד עד שהוא רואה את חבירו שהוא עושה
כן בראש החר השני ובן בראש החר השלישי : ד ומאן היו
משיאין משואות מהר המשחה לסרטבא ומסרטבא לגרופינא
מגרופינא לחורין ומחורין לבית בלתיין ומבית בלתיין לא זוו
משם אלא מוליך ומביא ומעלה ומוריד עד שהיה רואה כל
הנולה לפניו במדרת האש : ה חצר גדולה היתה בירושלם
ובית געון היתה נקראת ולשם כל העדים מתכנסים ובית הין
בוודקין אותם שם וסעודות גדולות עושין להם בשביל שהיו
רבנין

רגילין לבא • בראשונה לא היו זמין משם כל היום • התקין רבן
 גמליאל הנקן שיהיו מהלכין אלפים אמה לכל רוח • ולא אלו
 בלבד • אלא אף החכמה תפאח לילד • ותפאח להציל מן ההלכה •
 ומן הפנים • ומן הנקח • ומן הפפולת • הרי אלו באנשי העיר • ויש
 להם אלפים אמה לכל רוח • וביצד בודקין את העדים • זוג שבא
 ראשון בודקין אותו ראשון • ומכניסין את הגדול שבהן ואומרים
 לו • אמור ביצד ראית את הלכנה • לפני החמה או לאחר החמה •
 לצפונה או לדרומה • כמה היה גבוה ולאין היה נוטה • וכמה
 היה רחב • אם אמר לפני החמה • לא אמר כלום • ואחר כך היו
 מכניסין את השני ובודקין אותו • אם נמצאו הכריהם מכניסין •
 עדות קומת • ושאר כל הוגות שואלין אותן ראשי דברים • לא
 שהיו צריכין להם • אלא כדי שלא יצאו בפחי נפש • בשביל
 שהיו רגילין לבא • וראש בית דין אומר מקדש וכל העם
 עונים אחריו מקדש מקדש • בין שנראה בזמנו • בין שלא נראה
 בזמנו • מקדשין אותו • רבי אליעזר בר צדוק אומר אם לא נראה
 בזמנו • אין מקדשין אותו • שפבר קדשוהו שמים • ח דמות
 צורות לבנות היו לו לרבן גמליאל כשבלא ובכחל בעלתו •
 שבהן מראה את ההדיוטות ואומר הכזה ראיתם או כזה •
 בעשה שבאו שנים ואמרו ראינוהו שחירות במורה וערכית
 כמערכ • אמר רבי יוחנן בן נורי עדי שקר הם וכשבאו לרבנה •
 קבלו רבן גמליאל • ועוד באו שנים ואמרו ראינוהו בזמנו •
 ובליל עברו לא נראה • וקבלו רבן גמליאל • אמר רבי
 דוסא בן הרבנס עדי שקר הו • היאך מעידים על האשה
 שילדה • ולמחר פריקה בין שניה • אמר לו רבי יהושע רואה
 אני את הבריד • ט שלח לו רבן גמליאל גזרני עליך • שהבא
 אצלי במקלך ובמעותיך ביום חפפורים שחל להיות בחשבונך •
 הלך ומצאו רבי עקיבא מצר • אמר לו יש לי ללמד • שכל
 מה שעשה רבן גמליאל עשוי • שנאמר אלה מועדי יי מקראי
 קדש אשר תקראו אתם • בין בזמן בין שלא בזמן • אין לי
 מועדות אלא אלו • בא לו אצל רבי דוסא בן הרבנס • אמר
 לו אם באין אני לדון אחר בית דינו של רבן גמליאל • צריכין

אנו

אנו לדון אחר כל בית דין ובית דין שעמד מימיה משה ועד
 עכשיו • שנאמר ועל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
 ישראל • ולמה לא נהפך שמוחן של זקנים אלא ללמד
 שכל שלשה ושלשה שעמדו בית דין על ישראל הרי הוא
 בבית דינו של משה • נשל מקלו ומעותיו בידו והלך ליבנה
 יצא רבי גמליאל ביום שחל יום חפפורים להיורר בחשבונו •
 לראשו • אמר לו בא בשלום רבי

וחלמירי שקבלת את דברי :

נקודה תחת ת"ת דועיר נ

ישראל • נחקרו העדים ולא הספיקו
 חשבה • הרי זה מעבר • ראוהו בית
 יעירו בפניהם • ויאמרו מקדש מקדש •
 ו • ועמדו שנים וישיבו מהביריהם
 • ויאמרו מקדש מקדש • שאין
 : ב כל השופרות בשרין חוץ משל
 אמר רבי יוסי והלא כל השופרות
 אך בקרן היוכל : ג שופר של ראש
 פיו מצפה זהב • ושתי חצוצרות מן
 חצוצרות מקצרות • שמצות היום בשופר •
 כפופין • ופיהן מצפות בסף • ושתי
 מקצד וחצוצרות מאריכות • שמצות
 וזה היוכל לראש השנה לתקיעה
 ור בראש השנה תוקעין בשל זכרים •
 שופר שנספק ורבקו • פסול • דבק
 קב וכתמו • אם מעכב את התקיעה
 התוקע לתוך הפוד • או לתוך הדות •
 שופר שמע יצא • ואם קול הברה
 שהיה עובר אחורי בית הכנסת • או
 ת הכנסת • ושמע קול שופר או קול
 • ואם לאו לא יצא • אף על פי שזה
 רבו וזה לא כיון לבו : ח והיה באשר

ירם

רניליון לבא • בראשונה לא היו זמין משם כל היום • התקין רבן
 גמליאל חוקן שיהיו מהלכין אלפים אמה לכל רוח • ולא אלו
 בלבד • אלא אף החכמה הפאה לילד • ותבא להציל מן ההליקה •
 ומן הנזים • ומן הנחר • ומן המפולח • הרי אלו פאנשי העיר • ויש
 להם אלפים אמה לכל רוח • ופיצד בודקין את הערים • וזג שבא
 ראשון בודקין אותו ראשון • ומבניסין את ה
 לו • אמור פיצד ראית את הלכנה • לפני
 לצפונה או לדרומה • כמה הנה גבוה
 היה רחב • אם אמר לפני החמה • לא א
 מבניסין את השני ובודקין אותו • אם נ
 עדין קימת • ושאר כל הוונת שאלין או
 שהיו צריכין להם • אלא כדי שלא יצאו
 שיהיו רניליון לבא • ו ראש בית דין או
 ענים אחריו מקדש מקדש • בין שגראה
 כומנו • מקדשין אותו • רבי אליעזר בר
 כומנו • אין מקדשין אורו שבכר קרן
 צורות לבנות היו לו לרבן גמליאל כ
 שבהן מראה את ההדיוטות ואומר הכ
 בעשה שבאו שנים ואמרו ראינוהו ש
 במערכ • אמר רבי יוחנן בן נורי עדי שק
 קבלן רבן גמליאל • ועוד באו שנים
 ובליל עבדו לא נראה • וקבלן רבן
 דוסא בן הרפינס עדי שקר הן • היאך
 שילדה • ולמחר כריקה בין שניה • אמו
 אני את הדריך • ט שלח לו רבן גמליאל
 אצלי במקלך ובמעותיך ביום הכפורים
 הלך ומצאו רבי עקיבא מצר • אמר ל
 מה שעשה רבן גמליאל עשוי • שגאמר
 קדש אשר תקראו אתם • בין בומנן בין
 מועדות אלא אלו • בא לו אצל רבי ד
 לו אם באין אנו לדון אחר בית דינו של רבן גמליאל • צריכין

אנו לדון אחר כל בית דין ובית דין שעמד מימות משה ועד
 עכשיו • שגאמר ועל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
 ישראל • ולמה לא נהפך שמו של זקנים אלא לפר
 שכל שלשה ושלשה שעמדו בית דין על ישראל הרי הוא
 בבית דינו של משה • נשל מקלו ומעותיו בירו והקד לבינה
 אצל רבן גמליאל ביום שחל יום הכפורים להיות בהשכנו •
 עמד רבן גמליאל ונשקו על ראשו • אמר לו בא בשלום רבי
 וחלמידי • רבי בחכמה וחלמידי שקבלת את הדברי :

פרק ג ו מלכות נקודה תחת ת"ת דועיר ג

פרק ג ראווה בית דין וכל ישראל • נחקרו הערים ולא תספיקו
 לימר מקדש עד שחשכה • הרי זה מעבר • ראווה בית
 דין בלבד • יעמדו שנים ויעירו בפניהם • ויאמרו מקדש מקדש •
 ראווה שלשה והן בית דין • ועמדו שנים וישיבו מחביריהם
 אצל היחיד ויעירו בפניהם • ויאמרו מקדש מקדש • שאין
 היחיד נאמן על ידי עצמו • ב כל השופרות בשרין חוץ משל
 פרה • מפני שהוא קרן • אמר רבי יוסי והלא כל השופרות
 נקראו קרן שגאמר במשוד בקרן היובל • ג שופר של ראש
 השנה של ועל פשוט • ופיו מצפה והב • ושתי חצוצרות מן
 הצדדין • שופר מאריך וחצוצרות מקצרות • שמצות היום בשופר •
 ד בתעניות בשל זכרים כפופין • ופיהן מצפות בסף • ושתי
 חצוצרות באמצע • שופר מקצר וחצוצרות מאריכות • שמצות
 היום בחצוצרות • ה שיה היובל לראש השנה לתקיעה
 ולכרכות • רבי יהודה אומר בראש השנה תוקעין בשל זכרים
 ובויבלות בשל יעלים • ו שופר שנספק ודבק • פסול • דבק
 שברי שופרות • פסול • נקב וסתמו • אם מעכב את התקיעה
 פסול • ואם לאו כשר • ו התוקע לתוך הפור • או לתוך הדות •
 או לתוך הפס • אם קול שופר שמע יצא • ואם קול הכרה
 שמע לא יצא • (וכן) מי שהיה עובר אחורי בית הכנסת • או
 שהיה ביתו סמוך לבירו הכנסת • ושמע קול שופר או קול
 מגילה • אם ביון לבו יצא • ואם לאו לא יצא • אף על פי שיה
 שמע ויה שמע • זה ביון לבו וזה לא ביון לבו • ח והיה פאשר
 ירים

fragment/insert found with book إدراج وجد(ت) مع كتاب قطعة شظية /

ידים משה ידו וגבר ישראל וגומר וכי ידיו של משה עישות
מלחמה או שוכרות מלחמה אלא לומר לך כל זמן שהיו
ישראל מסתכלים בלפי מעלה ומשעבדו את לבם לאביהן
שבשמים היו מתנבאים ואם לאו היו נופלין ביוצא בדבר
אמה אומר עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוד
יראה אתו וחי וכי נחש ממית או נחש מחיה אלא בזמן
שהיו ישראל מסתכלין בלפי מעלה ומשעבדו את לבם
לאביהן שבשמים היו מתנבאים ואם לאו היו נמוקים חרש
שוטה וקטן אין מוציאין את הרבים ידי חובתן זה הכלל
כל שאינו מחויב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי חובתן

פרק ד ה מלכות נקודה תחת דעת דועיר

פרק ד יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת במקדש
היו תוקעים אבל לא במדינה משחרב בית המקדש
התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהיו תוקעין בכל מקום שיש בו
בית דין אמר רבי אליעזר לא התקין רבן יוחנן בן זכאי אלא
בבבנה בלבד אמרו לו אחר ובנה ואחר כל מקום שיש בו
בית דין ב ועוד זאת היתה ירושלם יתירה על בבנה שכל
עיר שהיא ראה ושומעת וקרובה ויכולה לבוא תוקעין ובבבנה
לא היו תוקעין אלא בבית דין בלבד נ בראשונה היה הלולב
גטל במקדש שבעה ובמדינה יום אחד משחרב בית המקדש
התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב גטל במדינה שבעה
זכר למקדש ושהא יום הגף פלו אסור ד בראשונה היו
מקבלין עדות החדש כל היום פעם אחת נשתחו העדים
מלבוא ונתקלקלו הלויים בשיר התקינו שלא יהו מקבלין
אלא עד המנחה ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה נוהגין
אותו היום קדש ולמחר קדש משחרב בית המקדש התקין
רבן יוחנן בן זכאי שיהו מקבלין עדות החדש כל היום אמר
רבי יהושע בן קרחה ועוד זאת התקין רבן יוחנן בן זכאי שאפילו
ראש בית דין בכל מקום שלא יהיו העדים הולכין אלא למקום
הנער ה סדר ברכות אומר אבות ונבורות וקדשת השם וכולל
מלכיות עמה ואינו תוקע קדשת היום ותוקע זכרונות ותוקע

שופרות

שופרות ותוקע ואומר עבודה והודאה וברכת פתנים דבריו
רבי יוחנן בן נורי אמר לו רבי עקיבא אם אינו תוקע למלכות
למה הוא מזכיר אלא אומר אבות ונבורות וקדשת השם
וכלל מלכיות עם קדושת היום ותוקע זכרונות ותוקע שופרות
ותוקע ואומר עבודה והודאה וברכת פתנים ו אין פותחין מעשרה
מלכיות מעשרה זכרונות מעשרה שופרות רבי יוחנן בן נורי
אומר אם אמר שלש שלש מכלן יצא אין מזכירין זכרון מלכות
ושופר של פורענות מתחיל בתורה ומשלים בבבאי רבי יוסי
אומר אם השלים בתורה יצא ז העובר לפני התיבה ביום טוב
של ראש השנה השני מתקיע ובשעת החלל ראשון מקרא את
החלל ח שופר של ראש השנה אין מעבירין עליו את ההחום
ואין מפקחין עליו את החל לא עולין פאילן ולא רוכבין על גבי
בהמה ולא שטין על פני המים ואין חותכין אוהו בין בדבר
שהוא משום שבות ובין בדבר שהוא משום לא תעשה אבל
אם רצה ליתן לחוכו מים או יין ויין אין מעבכין את התינוקות
מלתקוע אבל מתעסקין עמהן עד שילמדו והמתעסק לא
יצא והשומע מן המתעסק לא יצא ט סדר תקיעות שלש של
שלש שלש שיעור תקיעה בשלש תרועות שיעור תרועה בשלש
יבבות תקע בראשונה ומשך בשניה בשתים אין בידו אלא
אחת מי שבידו ואחר כך נחמנה לו שופר תוקע ומריע ותוקע
שלש פעמים בשם ששלוח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד חייב
רבן גמליאל אומר שליח צבור מוציא את הרבים ידי חובתן

ואח"ך ילמוד בספר סוהר פרט חמור דף כ"ח ע"ב וז"ל

בחדש השביעי באחד לחדש רבי יחזק פתח תקעו בחדש שופר בכסה ליום
מננו זכאון אינון ישראל דקדושא בריך הוא קריב לון לבנים מן כל רומון
עובדי עבודה זרה ואתרעי כסו ומאתר רחיקא קריב לון לבנים דהא סוה דכתיב
ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר ה' אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם
מעולם לאחזה דהא מאתר רחיקא אתרעי בהו וקריב לון לבנים וכתיב וחקק את
אביכם את אברהם מעבר הנהר וגו' הני קראי אית לאסתכלא בהו וכי כל ישראל
לא הו ידעי לא וכל שכן יהושע אלא אורייתא כולא סתים וגלייא כמה דשמיא
קדישא סתים וגלייא בנין דאורייתא כולא שמיא קדישא הו ועל דא איהי סתים
וגלייא אי ישראל ויהושע הו ידעי אמאי כתיב כה אמר ה' אלה ודאי סתומא
דמלא טיבו סני עבד קב"ה בישראל דאתרעי בהו באסתא ועבדי לון רתיבא קדישא
עלסה ליקריה ואפיק לון מגו כהרא עלסה יקירא קדישא בוצינא דכל בוצינין בנין

דיתעטר

דיתעטר בהו"ה" כה אמר ה' בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם הנהר ההוא
 נהר דאשתמוע ואתייערע מעולם מא קאי בעי הכא אי לאו לאחזאה חכמתא מעבר
 הנהר מעולם אלף ההוא נהר עולם אקרי ועל דא בעבר הנהר ישבו אבותיכם
 מעולם לאחזאה טיבו וקשוט דעבד קב"ה לישראל ויהאז את אבותיכם את אברהם
 מעבר הנהר מאי קא מיירי אלף אברהם לא אהדבק ביה בההוא נהר כמו יצחק
 דאהדבק ביה בסטריה לאתתקפא תא חוי האי נהר אע"ג דלאו איהו דינא דינו
 נפקי מסטריה ואתתקפו ביה וכד יצחק אתתקפו בבניו כדון עלאין ותאלין מתכנפי
 לדינא וכורסייא דדינא אתתקן ומלכא קדישא יתיב על כורסייא דדינא ודאין עלמא
 כדון תקפו בחדש שופר בכסה ליום חגנו זכאין אינון ישראל דידעין לסלקא כורסייא
 דדינא ולתקפא כורסייא דרחמי ובמה בשופר ר' אבא הוה יתיב קמיה דר"ש א"ל
 הוה זמנין סניאין שאילנא על האי שופר מאי קא מיירי ועד כאן לא איתשכנא ביה
 א"ל ודאי האי הוה ברירא דמלא דישראל בעיין ביומא דדינא (כ"א דה) שופר ולא
 קון בנין דקרון הא התייער באן אהר איהו ולא אתדבק דינא לא בעינא אכל הא
 תינון במלין ובעובדא בעינא לאחזאה ולא תערא מלין סתימין ת"ח כד ההוא שופר
 עלאה דהיורו דכלא ביה אסתלק ולא נהיר לבניו כדון דינא אתער וכרסוון אתתקו
 לבי דינא ודא שופר אילו דיצחק אקרי תוקפיה דיצחק תושבתייהו דהכין כד אסתלק
 ההוא שופר גדול דלא יקא לבניו כדון יצחק אתתקף ואתתקן לדינא בעלמא וכד
 אתער האי שופר וכד בני נשא תיבין מחטאיהון בעיין לנגדא קול שופר מתתא
 וההוא קלא סליק לעילא כדון אתער שופרא אחרא עלאה ואתער רחמי ואסתלק
 דינא ובעינא לאחזאה עובדא בשופר לאתערא שופרא אחרא ולאפקא בהאי שופר
 לתתא אינון קלי לאחזאה דכל אינון קלין דלעילא דכלילן כלהו בההוא שופר עלאה
 יתערון לנפקא ובהי קלין דלתתא יתבין ישראל חילא (לרחמי מתתא ואתער שופר
 גדול) לעילא וע"ד בעינא לומנא שופר ביומא דא ולסדרא קלין לבוונא ביה בנין
 לאתערא שופר אחרא דביה כלילן קלי לעילא (ולסדרא קלין בשופר) סדרא
 קדמאה קלא נפיק ומתעטר לעילא סליק רוקיעין ואתתקף בין טורי רמאי ומטי לגביה
 דאברהם ושריא ברישיה ואתעטר ואתער הוא ואתקן לכורסייא ובעספרא דאגדתא
 תנינן בשעתא דההוא קלא קדמאה סליק אתער ואתעטר אברהם ואתקן לכורסייא
 פקדין עליה אבא ואימא אדהי סלקא תניינא תקופא לתברא תקופי רגיון ודאי
 סדרא ב' ההוא קלא תבירא בתוקפיו וכדון סלקא וכל דינון דיתערון (ס"ה דאתערון)
 קמיה אתברו עד דסליק לאתריה דיצחק כיון דיצחק אתער וחמי לאברהם מתקן
 לכורסייא לקיימא קמיה כדון אתכפייא ותבר תקופא קשיא ובהאי בעי מאן דתקף
 לבוונא לבא ורעותא בנין לתברא חילא ותקופא דדינא קשיא ה"ה אשירי העם
 יודעי תרועה יודעי תרועה ודאי סדרא תליתאה קלא נפיק וסליק ובעק כל אינון
 רוקיעין ורחמי מתערן ומטי ההוא קלא לרישיה דיעקב ויעקב אתער וחמי לאברהם
 מתתקן בניסא אחרא כדון אחידן תרוייהו ביה ביצחק דא מהאי סטרא ודא מהאי
 סטרא ולא יכלין תקופיו לנפקא לבר וכהו תלתא סדרין כלהו סדרא חד סדרא
 אחרא קלא נפיק וסליק ונטול לאברהם מאתריה ונגיד ליה לתתא לאתר דתוקפיהון
 דיצחק שריין וקיימן ליה לאברהם בנוייהו סדרא תניינא נפיק קלא תבירא לא
 תקיפא כקדמאה לא דחליש ההוא קלא דתקע ולא דההוא קלא לאו איהו לגבי יצחק
 בקדמיתא דתמן תקופא תקיפא שריא אלף לגבי אינון בי דינא דלתתא דאינון רפויין
 יתיר וכלהו מתקן לאברהם לגבייהו ואתכפייין קמיה אדהכי סדרא תליתאה קלא
 נפיק וסליק ואתעטר ברישיה דיעקב ונגיד ליה לתתא לההוא אחר דאינון נבוראן
 שריין

שריין וקאים לקבלייהו אברהם מהאי סטרא ויעקב מהאי סטרא וינינון באמצעיתא
 כדון אתכפייין כלהו ומשתכחין (ס"ה ומשתכחין) באתרייהו והני כלהו סדרא אחרא
 תניינא סדרא בתראה דכעיה לסלקא לון לאתרייהו ולישבא (ס"ה ולישרא) בנייהו
 ליצחק כמלקדמין בגון דהאי בעי לישרא ליה באתריה ולא יפוק בתוקפיו לבר כדון
 דינון כלהו אתכפייין ורחמיין אתערין על דא בעי לבוונא לבא ורעותא בהני קלי
 ולמחר דתבויבתא קמי מאריהון כדון כד ישראל מתקני ומסדרי קלין ברעותא
 דלכא כדקא יזות בשופרא דא אהדר ההוא שופר עלאה וכד אהדר מעטרא ליה
 יעקב ואתתקן כלא וכורסייא אחרא רמיו וכדון חידו אשתכח בכלא וקב"ה מרחם
 על עלמא זכאה חולקיהון דישראל דידעין לנגדא ולאמשכא למאריהון בדינא
 לרחמי ולתקפא כלהו עלמין על ידיהו ת"ח לקביל דא תלתא ספרין פתיחין ביומא
 דא וכמה דרחמיין מתערין ודינון קשיין אתכפייין ועאלין לדוכתייהו כד הוא לתתא
 כנוונא דלעילא דינון קשיין אתכפייין ואתעברו מעלמא ומאן אינון אלין
 אינון רשעים גמורים דאינון דינון קשיין דאתכפייין ואתעברו מעלמא וע"ד נכתבין
 ומתמסין וכו' אמר רבי אבא ודאי דא הוא ברירא דמלא בריך דממנא
 דשאינא ורווחנא בהני מלי א"ר יהודה כתיב זכרון תרועה וזכרון עבדין לבוונא
 לבא ורעותא ישראל עבדין זכרון לתתא במה בעובדא בנין דיתער מלה כההוא
 נחנא לעילא אמר ר' אלעזר כתיב בכסה ליום חגנו דאתכסייא ביה סיהרא והין
 אתכסייא אלף כד קיימא עיבא ושמאל לא נהיר כדון סיהרא אתכסייא ולא נהיר
 ועל דא מקמי עיבא שמאל לא נהיר כל שכן סיהרא דאתכסייא ולא נהירא ועל
 דא בכסה ליום חגנו בה"א דאתכסייא סיהרא ובמה נהיר כלא בתבויבתא ובקל
 שופרא דכתיב אשירי העם יודעי תרועה כדון ה' באור פניך יהלכון ת"ח בהאי
 יומא אתכסייא יסרהא ולא נהיר עד בעשור לחדש דישראל תיבין כלהו בתבויבתא
 שלימתא ואימא עלאה תהבת ונהירת לה והאי יומא נהיר דאימא נטלא ואתכח
 חידו בכלא ועל דא כתיב יום הכפורים הוא יום כפור מבשי ליה מאן יום
 הכפורים אלף בנין דתרי נהרוין נהרן בחד בונינא עלאה נהיר לבונינא תתאה
 ובהאי יומא מנהורא עלאה נהיר ולא מנהורא דשמאל ובג"כ בכסה ליום חגנו כתיב
 ר' אבא שלח ליה לר"ש אמר אימתי זונגא דכנסת ישראל במלכא קדישא שלח ליה
 וגם אענה אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה אתרגו ר' אבא
 אריס קליה ככה ואמר רבי בונינא קדישא ווי ווי לעלמא כד תפוק מנייה ווי
 לדרא דיסון בעלמא כד תסתלק מנהון וישתארוין יתמין מנד' א"ל ר' חייה לר' אבא
 האי דשלח לקבלך מאי קאמר אמר ודאי לאו זונגא דמלכא במטרוניתא אלף בזונגא
 דנהרא מאבא עלאה וכד אתנהורא מנייה קרינון לה קדש דהא מבי אבא נטלא האי
 ובנין מודוניי כחדא בנין דמלכא קדש אקרי דכתיב קדש ישראל לה דנטול מאתך
 דאקרי קדש כדון אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי דהא מבי אבא שמה דא
 ולא מבי אמא ועל דא ותהי לי לאשה לאזדוונא כחדא בזונגא דא ולא בזונגא אחרא
 בזונגא דנטלא מבי אבא ולא בזונגא דנטלא מבי אימא ויום הכפורים אובח דתשמיש
 המטה אסור בנין דזונגא לא אשתכח דהא מבי אימא נטלא ולא מבי אבא אמר
 רבי חייה ודאי זכאה דרא דר"ש שארי בנייהו זכאין אינון דקיימין קמיה כל יומא
 א"ר אבא בר"ה נברא אדם וקאים בדינא קמיה מאריה ותב בתבויבתא וקביל ליה
 קב"ה א"ל אדם אנת תהא סימנא לבניך לדרי דרין בהאי יומא קיימין בדינא דאי
 ימוטון אנא אקבל לון ואיקום מכורסייא דדינא ואתקיים על כורסייא דרחמי
 וארסם עלייהו ודוד אמר אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני ועל דא כתיב

כי עמד הסליחה למען תורה וכתוב כי עמד מקור חיים באורך נראה אור :
ואחר הטעמה יקרא ב' ספרים של תהלים עם הנקסא של י"ח רבין אף שהיה י"ט ונכנסה וקרא
בס"א ספרים אחרים גם כן עם הנקסא יכניס וחזור ויקרא פעם שני ספר תהלים כגון ששני
ספרים ק"ן הם כ"ר וגם כן יכוין לקמן עון הכעס נק"ן מזמורים אלו שם כמנין אהיה דהסין *
קב"א נישטריא כעס עם הכולל :
ואחר הלימוד נ' ספרים נכנסתה ראו ללימוד כוזבר האמר לשל וזהו סוד הקיימות
סמך המזים כל סודות וכוונות הקיימות ויועילו ועלו דבריו כאלו כיון ככל הכוונות וכן מנהג
חסידים הרמזונים ללימוד סוד המזיה טרם כעסותה הנהגה בספר הושר :
ומנהג חסידים הראשונים להתאסף בבית הכנסת לשיעור הקיימות עם סוף החמה וכוונות הספלות
והקיימות כנאר לקמן כע"ה :

שחרית של ראש השנה

א ישתדל לקום באשמורת ולפחות הבוקר אור ויפגע מלשמוע תקיעות שנהגו
בבקר קודם תפלה כי על פי הדיו ועל פי הסוד אין מקום לתקיעות הללו
ושב ואל תעשה עדיף יכול לשתות קאפי בלי סוקא"ר קודם תפלה שיהיה דעתו
מיושבת עליו והרב עיקרי הד"ט והרב מנחת אהרן מתירין אף בסוקא"ר :
ב בתפלה יתעורר מאד מאד לומר בלב נשבר ותחנה וביה :
ג יזהרו שלא לנגן כ"כ קדם ברוך שאמר ב"ה ובי"ה כדי לקרות ק"ש בזמנה .

בשיטת ידיו מנרד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על גשילת גדים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם ברחמיו *
וברא בו נקבים נקבים * חלולים חלולים * גלוי ודוע לפני
כפא כבודך * שאם יפתם אחר מהם או אם יפתח אחר מהם *
אוי אפשר להחכים אפילו שעה אחת * (כי אם על ידי גפלאותיך
ירפואתך) ברוך אתה יי רופא חולי כל בשר ומפליא לעשות :

ברכת שלית קטן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על מצות ציצית :

כנאו כ"ה כשחר נמורא ופחד * ומכלל תפלה זו הכוללת כל התפלות של היום ותקיעת שופר :
רבנו של עולם עפר אנחנו ולא בינת אדם לנו ואין בנו כח להשיג ולכוין
מעלתך וגדולתך וזירוף שמותיך הקדושים וכוונת כל תפלה ותפלה לפי
זמנה * וכוונת כל ברכה וברכה שבתוך כל תפלה וכל היחודים וזיווגי המדות
העליונות הבאים ע"י התפלות והברכות ועניית אמנים והכוונה שעל ידי מעשה
המזות * לכן יר"מ ה' אלהי ואלהי אבותי אב הרחמן ויראה אל עבדיך פעלך * ויהא
חשוב ומרובה תפלת שחרית * מוסף * מנחה * וערבית * שאתפלל לפניך היום וכל
מעשה המזות וכפרט מזות תקיעת ושמיעת קול שופר שנעשה היום כאילו
כתכווננו בכל רפוי שמות הקדושים העולים מתוך התפלות היום ומעשה המזות
ותקיעת

ותקיעת ושמיעת קול השופר שנעשה היום * ובכל היחודים וזיווגי מדות הקדושות
העליונות הראיות לבא על ידי תפלתנו ועל ידי עניית אמנים * ותזרף מחשבתנו
הטובה דרך כלל למעשה פרטיות לכל ברכה וכל שם ושם בפני עצמו בתפלתנו *
ויעלו לפניך להיות עטרה לראשך עם שאר תפלות ומעשה מזות ותקיעת שופר של
בניך היודעים והמכוונים כל כוונות שמותיך הקדושים העולים יחד וזיווג מדות
העליונות וקדושה מעלה מעלה * ואף שאר התפלות אשר נדחו מחוץ כוונתנו
בהן בשאר הימים המה יעלו עם תפלתנו ותענה עתרתנו ועתרת עמך בית
ישראל היום ברחמים אבי"ר : יהיו לרצון אמרי פי וכו' : ויהי נועם ה' אלהינו וכו' :

ואחר כך יאמר זאת התפלה

רבנו של עולם גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך ולקיים כל המזות שכתבת
בתורתך ולהזהר בכל האזהרות שהזהרתני בתורתך * לכן יה"מ ה' אלהי
ואלהי אבותי שיהיה בעורי שאוכל שלא לעבור היום ובכל יום ויום אפילו אחת
משם"ה מזות לא תעשה ושאוכל לקיים היום ובכל יום ויום כל המזות שזידמן
לפני מרמ"ח מזות עשה ומה שלא אוכל לקיים תזרף מחשבתו הטובה למעשה
ויחשב לפניך כאלו קיימתי גם אותם במעשה ועל ידי זה תעשה לבוש רוחני
לנפשי רוחי ונשמתתי לרמ"ח איבריהם הרוחניים ולשם"ה גידיהם הרוחניים ובוה
יהיה לי חלוקא דרבנן בעולם הנשמות בגן עדן ולהתלבש בהן בתחיית המתים
לחיי העולם הבא אמן כן יהי רצון :

ואחר כך יאמר תפלת אליהו הנזכר * ותוסף בכוונתה היום

ואמר אם נתחייבתי בבית דין של מעלה להכתב בספר רשעים כי הסכימו
עלי לחובה * הנה ע"י הזכרת סוד הספירות וכל האצילות העליון אשר
גם המה נתנו חלקם בבריאת האדם יושפע אור הרחמים לבטל כל הדינין וכל
צרות קשות ורעות מעלי ע"כ ועל כן אף מי שלא נהג כן בשאר הימים בתפלת
הימים האלה לא יעבור מלאומרה .

הזמירות עם הציבור כי גם המה סגולתן לומר ולכרות כל מיני
אויס לחיבת על תפלתנו ולשון זמירות מלשון זמירות וזמירות
זמירות * לומר כי אברהם מדת החסד הוא עוקד
כן צריך לכוין כשיאמר ויעק"ד את יצחק בנו
זימים האלה שמר"ה עד יו"ה שיעקוד הקב"ה
לה כמו שהיה בשעת העקידה כשאברהם עקד
עוקד לכל השרים מלמעלה * ומי זה יערב אל
הם הוא לבדו ואין עוד לו * אשר על כן לא
ס לאט לאט עם הכבוד ויתנהל עמהם :

מעשה הקרבנות אשר הרבה מהפוסקים הזהירו
הא במקום קרבן התמיד שהיה קרב בזבז * וי"א
ז דכתיב לעמוד לשרת וכשיגיע לפסוק ושחט
ויבת צפונ"ה יכוין לעקידת יצחק * ונ"כ בתוכת
כפונ"ה יכוין שיהא בנתיב עם ע"כ ס"ג מ"ה ב"ן :

ועוד בתיבת צפונ"ה אמרו שיש לכוין שצפונ"ה הוא מקום הדיון כמ"ש מלפון תפתח
וכו' ויהיה מדת הדיון נשחט וכנכע לפני ה' מדת הרחמים * ולכן אמרו ו'ל
כל

כי עמד הסליחה למען תורה וכתוב כי עמד מקור חיים באורך נראה אור :
ואחר הסעודה יקרא נ' ספרים של תהלים עם הנקשה של י"ה רבון אף שהיא י"ט ובסעודה יקרא
הש"ש ספרים אחרים גם כן עם הנקשה וכוונת ויקרא עם סני ספר תהלים כוונת ששני
ספרים ק"ו ספר ר' וגם כן יכוון לקמן עון הכעס נק"ו מזמורים אלו עם כמנין אהיה רה"ן
קבל"א נמשרי"א כעס עם הכולל
ואחר הליומוד נ' ספרים תהלים נבסכמה ראוי ללמוד בוודאי האומר לעול והוא סוד הקישות
סעס המזים כל סודות וכוונות הקישות ויועיליו ועלו דבריו כאלו כיון ככל הכוונות וכן מנהג
חסידים הרמזונים ללמוד סוד המזים טרם העסקה הנהג בספר הוזהר :
ומנהג חסידים הראשונים להקפיד כבית הכנסת לטעם הקישות עם הכן המנהג וכוונת ספלות
והקישות כנאר לקמן בט"ה :

שחרית של ראש השנה

א ישתדל לקום באשמורת ולפחות הכורך אור וישע משמוע תקיעות שנהנו
בבקר קודם תפלה כי על פי הדיון ועל פי הסוד אין מקום לתקיעות הללו
ושב ואל תעשה עדיף יכול לשתות קא"י בלי סוקא"ר קודם תפלה שתייה דעתו
מיושבת עליו והרב עיקרי הד"ט והרב מנחת אהרן מתירין אף בסוקא"ר :
ב בתפלה יתעורר מאד מאד לומר בלב כשבר ותחנה ובגיה :
ג יוהרו שלא לנגן כ"כ קדם ברוך שאמר בר"ה ובי"ה כדי לקרות ק"ש בומנה .

בשטול ידיו מנך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על גמילות ידים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם ברחמך
וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים גלו

כסא כבודך שאם יפתם אחר מהם
אוי אפשר להתקיים אפילו שעה אחת
ודפיאתך ברוך אתה יי רופא חולי

ברכת סליח

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
על מצות צ

כזואו נכ"ה כשחר נמורה ופחד וקבלל קבלב זו

רבנו של עולם עפר אנחנו ולא בית
מעלתך ונדולתך וזירוף שמויתך ה

זמנה וכוונת כל ברכה וברכה שבתוך
העליונות הכאים ע"י התפלות והברכות ועניית אמנים והכוונה שעג ידי מעשה

המזות לכן יר"מ ה' אלהי ואלהי אבותי אב הרחמן וראה אל עבדיך שעלך ויהיה
חשוב ומרובה תפלת שחרית מוסף מנחה וערבית שאתפלל לפניך היום וכל
מעשה המזות ובפרט מזות תקיעת ושמיעת קול שופר שנעשה היום כאלו
נתכווננו בכל רופי שמות הקדושים העולים מתוך התפלות היום ומעשה המזות

ותקיעת

ותקיעת ושמיעת קול השופר שנעשה היום וכלל היוחדים ויווני מדות הקדושות
העליונות הראיות לבה על ידי תפלתנו ועל ידי עניית אמנים ותזרף מחשבתנו
הטובה דרך כלל למעשה פרטיות לכל ברכה וכל עם ושם בפני עצמו בתפלתנו
ויעלו לפניך להיות עטרה לראשך עם שאר תפלות ומעשה מזות ותקיעת שופר של
בניך היודעים והמכוונים כל כוונות שמויתך הקדושים המעלים יחוד ויוווג מדות
העליונות וקדושה מעלה מעלה ואף שאר התפלות אשר נדחו מחוסר כוונתנו
בזן בשאר הימים המה ועלו היום עם תפלתנו ותענה עתרתנו ועתרת עמד בית
ישראל היום ברחמים אכי"ר : יהיו לרצון אמרי פי' וכו' : ויהי נועם ה' אלהינו וכו' :

ואחר כך יאמר זאת התפלה

רבנו של עולם גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך ולקיים כל המזות שכתבת
בתורתך ולהוזהר בכל האזהרות שהזהרתני בתורתך : לכן יהר"מ ה' אלהי
והלהי אבותי שתייה בעזרי שאוכל שלא לעבור היום ובכל יום ויום אפילו אחת
משם"ה מזות לא תעשה ושאוכל לקיים היום ובכל יום ויום כל המצוה שזדמן
לפני מרמ"ח מזות עשה ומה שלא אוכל לקיים תזרף מחשבתי הטובה למעשה
יוחשב לפניך כאלו קיימתי גם אותם במעשה ועל ידי זה תעשה לבוש רוחני
לנפשי רוחי וגשמתי לרמ"ח איבריהם הרוחניים ולשם"ה גידיהם הרוחניים וזה
יהיה לי חלוקא דרבנן בעולם הנשמות בגן עדן ולהתלבש בזן בתחית המתים
לחיי העולם הבא אמן כן יהי רצון :

ואחר כך יאמר תפלת אליהו הנזכר ותוסף בכונתה היום

ויאמר אם נתחייבתי בבית דין של מעלה להכתב בספר רשעים כי הסכימו
עלי לחובה : הנה ע"י הזכרת סוד הספירות וכל האלויות העליון אשר
גם המה נתנו חלקם בבריאת האדם וישפע אור הרחמים לבטל כל הדינין וכל
גזירות קשות ורעות מעלי ע"כ ועל כן אף מי שלא נהג כן בשאר הימים בתפלת
הימים האלה לא יעבור מלאומרה .

ואח"כ יסדר הזמירות עם הציבור כי גם המה סגולה לומר ולכרות כל מיני
משחיתים הבאים לקטרט על תפלתנו ולשון זמירות משלשן וכרמך לא
תזמור : וענין העקידה נתקנה בזמירות : לומר כי אברהם מדת החסד הוא עוקד
למאריהון דדינין פחד יחזק וכמו כן צריך לכוין כשיאמר ויעק"ד את יחזק בכו
בכל יום ויום וביותר בתפלות הימים האלה שמ"ה עד יו"הך שיעקוד הקב"ה
כל המקטרגים על ישראל מלמעלה כמו שהיה בשעת העקידה כשאברהם עקד
את יחזק מלמטה : הקב"ה היה עוקד לכל השרים מלמעלה : ומי זה יערב אל
לבו לבה לנגדם ולהתרים עליהם הוא לבדו ואין עוזר לו : אשר על כן לא
יאמר הזמירות ביחיד כי אם לאט לאט עם הציבור ויתנהל עמהם :

ובפרט בענין פרשת התמיד ומעשה הקרבנות אשר הרבה מהפוסקים הזמירו
לקרותם עם הציבור שיהא במקום קרבן התמיד שהיה קרב בצבור : וי"א
לאומנם מעומד דומיא דקרבנות דכתוב לעמוד לשרת וכשיגיע לפסוק ושחט
אזתו על ירך המזבח פסוק"ה בתיבת פסוק"ה יכוין לעקידת יחזק : ונ"ב בתיבת
פסוק"ה יכוין שהוא בנימ' עם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן :

ועוד בתיבת פסוק"ה אמרו שיש לכוין שפסוק הוא מקום הדין כמ"ש מלפון תפתח
וכ' ושיהיה מדת הדין נשחט וכנעט לפני ה' מדת הרחמים : ולכן אמרו ז"ל
כל

מזמלתו • וברכו והמליכו • מכל יום ויברך אותו : ואומר
 שבת ודינים נתן לנו במרה • ובהר סיני הנחילנו התורה • ושבת
 לשמור • זכור ושמור • אמר לאמה טהורה : ואומר
 וגם אסור לעשות בו מלאכה • והעושה אין רואה בה ברכה •
 והמלאכות המה ערוכות • בדת ובהלכה : ואומר
 ארבעים מלאכות חסר אחת מהפרס • באשר צוה ואמר נשא
 ורם • והמקל הוא ופקל • כי מיתתו הוא גרם : ואומר
 לקראי עונג אמר הנביא ישעיה • בלבוש נאה ובמזבל ושהיה •
 ועונג נפשות • פירוש ודרשות • ללמוד תורה נקמה : ואומר
 ובכותיה תנצננו בקבת • ואחר מות תצילנו מלבת • להחציה •
 בגן עדן • עולם שכלו שבת : ואומר

דינים השייכים קודם הברכות בשחרית

א יזהר שינקת גופו קודם תפלה שלא תהיה תפלתו תועבה ויוהר ג"כ שכל עוד
 שהוא מתפלל תפלתו או לומר ד"ת שלא יגע בידו ובדברים המכוסים
 סגנופו ולא יחכך ראשו ולא יגע במגעליו ואם נגע באחד מהם יטול את ידיו :
 ב אפילו אם יקום האדם כלילה לא יוכל ללמוד אם לא יכרך קודם וזו היא
 הברכה שיכרך בה"א ח"ס אקב"ו על דברי תורה שהיא בן ברכות השחר ואם
 אמר בצקר הברכה הזו בין הברכות אין צריך לכרך פעם אחת כשזוהי ללמוד :
 ג כשהגיע זמן התפלה לא יוכל האדם לעשות דבר קודם שיתפלל תפלתו לא
 לאכול ולא לשחות כי אם לרפואה :
 ד ישתדל האדם להתפלל תפלתו בג"כ עם הקהל ואם הוא אנוס ולא יוכל
 לילך לפחות יתפלל בעת שמתפלל הקהל ואם לא השכים בכורך ולא יוכל
 להתפלל במנין יתפלל בג"כ והוא יחידי :

יש נוהגים לומר אלו הפסוקים קודם הזמירות •

והתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביי רמה קרני ביי רחב
 פי על אויבי כי שמחתי בישועתך : אין קדוש ביי
 כי אין בלתך ואין צור באלהינו : אל תרכו תדברנו נבחה
 נבחה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יי ולו נתכנו עלילות :
 קשת גבורים חתים ונכשלים אצרו חיל : שבעים בלחם
 נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורפת בגים
 אמללה : יי ממית ומחיה מוריד שאול ויעל : יי מוריש
 ומעשיר משפיל אף מרומים : מקים מעפר דל מאשפת ירים

אביון

אביון להשיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחילם כי ליי מצקי
 ארץ וישת עליהם תבל : רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך
 ידמו כי לא בכח יגבר איש : יי יחתו מריביו עליו בשמים
 ירעם יי ידון אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו :
 אתוהי כמה בכרביץ ותמהוהי כמה תקיפין מלכוהיה
 מלכות עלם ושלטניה עם דר ודר : ואנחנו עמך וצאן
 מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך : ערב
 נבקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי : ברויחד כוכבי
 בקר ויריעו כל בני אלהים : לא אירא מרכבות עם אשר
 סביב שתו עלי : ואני ביי אצפה אוחילה לאלהי ישעי
 ישמעני אלהי : אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי כי
 אשב בחשך יי אור לי : כי לך יי הוילתי אתה תענה אדני
 אלהי : רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי :

ואומר קדיש יהא שלמא

תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד :
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

זמירות

אלהי נשמה שנתת בי טהורה (היא) • נשמה מנשמה מאילות •
 אתה בראתה • נשמה מבריא • אתה יצרתה • רוח מיטרה •
 אתה נפתחה בי • נפש מעטי • ואתה משמרה בקרבי • ואתה
 עתיד לטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא • כל זמן
 שהנשמה בקרבי מודה אני לפניה יי אלהי ואלהי אבותי
 שאתה הוא רבון כל המעשים • ארון כל הנשמות • מושל
 בכל הבריות חי וקום לעד • ברוך אתה יי המחזיר נשמות
 לפגרים מתים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן לשבוי בינה
 להבחין בין יום ובין לילה :

בא"י

בא' אַמ"ה פּוֹקֵת עוֹרִים
 בא' אַמ"ה מַחִיר אֲסוּרִים
 בא' אַמ"ה זוֹקֵף כְּפוּפִים
 בא' אַמ"ה מַלְבִּישׁ עֲרוּמִים
 בא' אַמ"ה הַנּוֹתֵן לַעֵרֵף כַּחַ
 בא' אַמ"ה רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם
 בא' אַמ"ה הַמְכִיז מִצְעָרֵי גֵבֶר
 בא' אַמ"ה שֹׁעֵשֶׂה לִי כָל צְרֻכֵי
 בא' אַמ"ה אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגַבְוָה
 בא' אַמ"ה עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה
 בא' אַמ"ה שְׁלֵא עֵשְׂנִי גוֹי (והִסַּס אומרת גוֹיָה)
 בא' אַמ"ה שְׁלֵא עֵשְׂנִי עֶבֶד (והִסַּס אומרת שְׁפַחָה)
 בא' אַמ"ה שְׁלֵא עֵשְׂנִי אִשָּׁה

(והִסַּס אומרת שֶׁעֵשְׂנִי כְרָצוֹנוֹ :)

בא' אַמ"ה רַחֵם עָלֵינוּ וְתַנּוּמָה
מַעֲפֵעֵינוּ :

וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְצֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ וְתִדְבִּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תִּבְיָאֵנוּ לַיְדֵי
 חַטָּא וְלֹא לַיְדֵי עֲבָרָה וְלֹא לַיְדֵי גְסוּיִן וְלֹא לַיְדֵי בַּיּוֹן
 וְתִרְחִיקֵנוּ מִיֵּצֵר הָרַע וְתִדְבִּיקֵנוּ בִּיֵּצֵר הַטּוֹב וְתַנְנוּ לְאַהֲבָה
 לְחֵן וְלְחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ וְנִמְלֵנוּ
 חֲסָדִים טוֹבִים בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּצַלֵּנוּ הַיּוֹם
 וּבְכָל יוֹם וָיוֹם מִעֲזוֹ פָּנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים מֵאֲדָם רַע
 מֵאִשָּׁה רָעָה מִיֵּצֵר רַע מִחֶבֶר רַע מִשְׂכָּן רַע מִפְּגַע רַע
 מִעֵזֵן הָרַע וּמִלְּשׁוֹן הָרַע מִמְּלִשְׁנוֹת מַעֲרוֹת שְׂקֵר מִשְׁנֵאוֹת
 הַבְּרִיּוֹת מִעֲלִילָה מִמִּיתָה מִשׁוֹנָה מִחוֹלָאִים רָעִים
 מִמְּקָרִים רָעִים מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה בֵּין שֶׁהוּא בֵּין

בְּרִית וּבֵין שְׂאֵינוּ בֵּין בְּרִית וּמְדִינָה שֶׁל גִּיהֵנָם : בְּרוּךְ אַתָּה
 יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל דְּבָרֵי
 תוֹרָתְךָ : וְהָעֶרֶב (גַּי הַסֵּר וְלֹא הָעֶרֶב) נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֵת דְּבָרֵי
 תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפְיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ
 וְצִאֲצֵאֵנוּ וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׂמֵךְ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ
 לְשִׂמְחָה בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ
 אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים
 וְנָתַן לָנוּ אֵת תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־
 בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמַר
 לָהֶם : בִּרְכֵהוּ יְהוָה וְיִשְׁמְרֵהוּ : יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיִּחַנְּךָ : יֵשָׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׂם לָךְ שָׁלוֹם : וְשָׂמוּ
 אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם :

הריני מקבל עלי מצות עשה שאמרת תורה והסבת לרעך כמוך וסריני אוהב את כל בני ישראל כנפשי ומאודי :

ומכאן עד ברוך שאמר יכוין שהוא בעולם העשירי ויכוין אל ארני ה' אחרונה דהוי"ה ושם ב' :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְכִרְנוּ בּוֹכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ וּפְקַדְנוּ
 בְּפִקּוּדֵיךָ יִשְׁעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קִדְּם וְחִבּוּד
 לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אַהֲבַת הַקְּדֻמוֹנִים אֲבָרְהֵם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 עֲבָדֶיךָ אֵת הַבְּרִית וְאֵת הַחֶסֶד וְאֵת הַשְּׂבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּחַר הַמְּרִיָּה וְאֵת הָעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֵת
 יִצְחָק בָּנוּ עַל גְּבִי הַמְּזוּבָח כְּפִתּוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וְיִהְיֶה אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרְהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי : וַיֹּאמֶר קַח־נָא
 אֶת־בְּנֵךְ אֶת־יְחִידֶךָ אֲשֶׁר־אַהֲבַת אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לָךְ אֶל־
 אֶרֶץ הַמְּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר
 אָמַר אֵלֶיךָ : וַיִּשְׁכֵם אֲבָרְהָם בְּבֶקֶר וַיַּחֲבֵשׁ אֶת־חֲמָרוֹ
 וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי גַעֲרָיו אֵתוֹ וְאֵת יִצְחָק בָּנוּ וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה

וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק :
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו שְׂבוּ-לַכֶּסֶם פֹּה עִם-הַחֲמוֹר וְאֲנִי
וְהַנֶּעֶר נֵלְכָה עַד-כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם : וַיִּקַּח
אַבְרָהָם אֶת-עֲצֵי הָעֵלֶה וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנֵו וַיִּקַּח בִּירוֹ
אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמֶּאֱכָלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : וַיֹּאמֶר
יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי בְנִי
וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וַאֲנִי הִשָּׁה לָעֵלֶה : וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה-לוֹ הִשָּׁה לָעֵלֶה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
יַחְדָּו : וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם
אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֶךְ אֶת-הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנֵו
וַיִּכְוֶן שְׁכֶסֶס שֶׁאֲבָרָהָם אֵ"ה בַעַל הַחֲסֵד עֲקֵד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ שֶׁהוּא גְבוּרָה יִכָּד הַקֵּב"ה
עֲקֵד וַיַּעֲקֵד לַמַּעֲלָה כֹּל שׁוֹאֲלֵינוּ וְאִיֻּבֵינוּ וּמְקַטְרֵינוּ מַעֲלִינוּ וּמַעַל כֹּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְכֹן י"ר וַיִּשֶׂם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים : וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם
אֶת-יֵדוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמֶּאֱכָלֶת לִשְׂחַט אֶת-בְּנֵו : וַיִּקְרָא אֵלָיו
מִלֶּאֶךְ יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
הַנְּנִי : וַיֹּאמֶר אֶל-תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל-הַנֶּעֶר וְאֶל-תַּעֲשֵׂה לוֹ
מֵאוּמָה כִּי עִתָּה יִדְעָתִי כִּי-יִרְאֶה אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא-
חֲשַׁבְתָּ אֶת-בְּנֵךְ אֶת-יַחֲדָיִךְ מִמֶּנִּי : וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת-
עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה-אֵיל אַחֵר נֹאֲחַז בְּסַבְּךָ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ
אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לָעֵלֶה תַּחַת בְּנֵו : וַיִּקְרָא
אַבְרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם
בְּהָר יְהוָה יִרְאֶה : וַיִּקְרָא מִלֶּאֶךְ יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם
שְׁנַיִת מִן-הַשָּׁמַיִם : וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁפַּעְתִּי נֹאם יְהוָה כִּי יַעֲשֵׂה
אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת-בְּנֵךְ אֶת-
יַחֲדָיִךְ : כִּי בָרַךְ אַבְרָהָם וְהַרְבֵּה אַרְבֵּה אֶת-זַרְעוֹ כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְכַחוּל אֲשֶׁר עַל-שִׁבְתַּת הַיָּם וַיִּרְשֵׁ זַרְעוֹ אֶת שְׂעֵר
אִיֻּבֵיו : וְהִתְבָּרַכוּ בְּזַרְעוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עַקֵּב אֲשֶׁר שִׁמְעֵת

בקלי

בְּקִלִּי : וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-
בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע :

אחר פרשת העקידה קודם רכס"ע ואמר

וַיִּשְׁחַט אֶת-עַל-יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּרְקֵוּ בְנֵי
אֶהָרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת-דָּמָו עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :

ויכוין כפכה לפני' ה' וורקו' זירוף הייהו כפונה ני' עסמ"ב ויאמר

יהר"מ יְהוָה או"א שְׁתַּמְלֵא רַחֲמִים עֲלֵינוּ וּבְכֵן כְּרוּב רַחֲמוּךְ תִּזְכֹּר לָנוּ עֲקִידָתוֹ
עַל יִצְחָק אֲבִינוּ בֵּן אַבְרָהָם אֲבִינוּ ע"ה כְּאֵילוּ הַפָּרוֹ כְּבוֹד וּמוֹנַח עַל
נְבִי הַמִּזְבֵּחַ וְתַבִּיט בְּאֶפְרוֹ לְרַחֵם עֲלֵינוּ וּלְבַטֵּל מֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוּת
וְתִזְכְּנוּ לַחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלוֹמָה וְתִזְלַלְנוּ מִיז'הָר וּמַעֲשֵׂי הָרַע וּמְכַל מִזְבֵּי הַרְסוֹר וּמְכַל
חֲטָא' וְעוֹן וְתַאֲרִיךְ יַמֵּינוּ בְּטוֹב וּשְׂנוּתֵינוּ בְּנַעֲמִים וְכַמוֹ שֶׁכִּבַּשׁ אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְכו' :

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם כְּמוֹ שֶׁכִּבַּשׁ אַבְרָהָם אֲבִינוּ אֶת רַחֲמוֹ
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִי שְׁלָם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמוֹךְ אֶת
כְּעֶסֶךְ וַיִּגְלוּ רַחֲמוֹךְ עַל מַדּוּתֵיךָ וְתַתְּנָהּ עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּמַדַּת הַחֶסֶד וּבְמַדַּת הַרַחֲמִים וְתַכְנֵם לָנוּ לִפְנֵים מִשׁוֹרֵת
הַדִּין וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמֶּךָ וּמֵעִירְךָ
וּמֵאֲרָצְךָ וּמִמַּחְלַתְךָ וּקְיָם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ כְּאָמֹר : וּזְכַרְתִּי
אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי
אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר : וְנֹאמֶר וְאָף גַּם זֹאת בְּהַיּוֹתֵם
בְּאָרֶץ אִיֻּבֵיהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא גַעְלָתִים לְבַלְתֵּם לְהַפֵּר
בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם : וְנֹאמֶר וּזְכַרְתִּי לְהֵם בְּרִית
רֵאשִׁיט אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אִתְּם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
לְהַיּוֹת לְהֵם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ : וְנֹאמֶר וַיֵּשֶׁב יְיָ אֱלֹהֵיךָ אֶת
שְׂכֹנְתְךָ וְרַחֲמוֹךְ וַיֵּשֶׁב וּקְבָצָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִכִּיָּךְ יְיָ
אֱלֹהֵיךָ שְׁמָה : אִם יְהִיֶה גִדְחָה בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצָה
יְיָ אֱלֹהֵיךָ וּמִשָּׁם יִקְחָה : וְהִכִּיָּךְ יְיָ אֱלֹהֵיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשִׁתָּהּ וְהִטִּיבָהּ וְהִרְבָּה מֵאֲבֹתֶיךָ : וְנֹאמֶר עַל
יְדֵי נְבִיאְךָ יְיָ חֲנַנּוּ לָהּ קוֹיֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבָקְרִים אָף יִשְׁעֵתָנוּ

בעת

בעת צרה : ונאמר ועת צרה היא לעקב וממנה ישע :
 ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
 ובחמלתו הוא גאלם ונטלם וינשאים כל ימי עולם :
 ונאמר מי אל כמוה נשא עון ועבר על פשע לשארית
 נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב
 ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם :
 (וכל חטאתינו וכל חטאת עמך בית ישראל במקום שלא
 יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם) : תתן אמת
 לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :
 ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית הפלתי
 עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי בני ביתי בית הפלתי
 יקרא לכל העמים : אלו דברים שאין להם שיעור הפאה
 והכפורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה : אלו
 דברים שאדם עושה אותם אוכל מפרותיהם בעולם הזה
 וחקרן קימת לו לעולם הבא : ואלו הן כבוד אב ואם
 וגמילות חסדים ובקור חולים והכנסת אורחים
 והשכמת בית הכנסת והבאת שלום בין אדם לחבירו ובין
 איש לאשתו ותלמוד תורה בנגד כלם :

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה על
 האמת ודובר אמת בלבבו וישיבים ויאמר רבון
 העולמים ואדוני הארונים לא על צדקותינו אנחנו מפילים
 תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים : אדני שמעה אדני
 סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי
 שמך נקרא על עירך ועל עמך : מה אנו מה חיינו מה
 חסדנו מה צדקותינו מה כחנו מה גבורתנו מה נאמר
 לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין
 לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים
 כבלי השכל כי רוב מעשינו תהו וימי חיינו הבל לפניך :

ומותר

ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל : לבוד הנשמה
 הטהורה שהיא עתידה לתן רין וחשבון לפני כסא כבודך
 וכל הגוים כאין נגדך : שנאמר הן גוים כמר מדלי
 וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול : אבל אנחנו
 עמך בני בריתך בני אברהם אברהם : שנשבעת לו
 בהר המריה זרע יצחק עקרה שנעקר על גבי המזבח
 עדת יעקב בנה בכורך : שמאחבתך שאהבת אותו
 ומשמחתך ששמחת בו : קראת שמו ישראל וישרון :
 לפיכך אנחנו חייבים להודות לך ולשבחה ולפארה
 ולרוממה ולתן שיר שבח והודאה לשמה הגדול
 וחייבים אנחנו לומר לפניך שירה בכל יום תמיד אשרנו
 מה טוב חלקנו מה נעים גורלנו ומה יפה מאד ירושתנו
 אשרנו כשאנו משכימין ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי
 מדרשות ומיחדין שמך בכל יום תמיד ואומרים בעמים
 באהבה : שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : כלל ברוך שם
 כבוד מלכותו לעולם ועד :

אתה הוא אחד קודם שבראת העולם ואתה הוא אחד
 לאחר שבראת העולם אתה הוא אל בעולם הזה
 ואתה הוא אל בעולם הבא ואתה הוא ושנותיק לא יתמו
 קדש שמך בעולמך על עם מקדשי שמך ובישועתך
 תרום ותגביה קרננו ותושיענו בקרוב למען שמך ברוך
 המקדש שמו ברבים :

אתה הוא יי האלהים (ר"ת אהיה) בשמים מפעל ועל
 הארץ מתחת בשמי השמים העליונים והתחתונים
 אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין אלהים
 קבץ נפוצות קנה מארבע כנפות הארץ וכירו וידעו כל
 באי עולם כי אתה הוא אלהים לבדך עליון לכל ממלכות
 הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת

כל

כל אשר בס' ומי בכל מעשי ידיך בעליונים ובתחתונים
 שיאמר לך מה תעשה ומה תפעל : אבינו שבשמים חי
 וקים עשה עמנו צדקה וחסד בעבור שמך הגדול הגבור
 והנורא שנקרא עלינו וקים לנו " אלהינו את הדבר
 שהבטחתנו על ידי צפניה חוזה באמור בעת ההיא אביא
 אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה
 בכל עמי הארץ בשובי את שבתיכם לעיניכם אמר " :
 יהי רצון מלפניך " אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם
 עלינו ותמחול לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את
 כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו ושתכנה
 בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן תמיד
 שיכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
 עבדך באמור :

כסדר הקדנות וכוון כסס אהיה ססס נקודות את הכל והקטיר המזבח :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת
 אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו
 להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר
 תקריבו ליהוה בבשים בני שנה תמימם שנים ליום
 עלה תמיד : את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה סלת
 למנוחה כלולה בשמן כתייר רביעת ההין : עלת
 תמיד תעשה בחר סיני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו
 רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר
 ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים במנוחת
 הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :

וכסבת מוספין

וכיום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשירנים סלת
 מנוחה כלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת
 התמיד

ההקטיר ונסכה : עד כאן

הכל יותר טוב שלל לאומרים שני פסוקים אלו אלא קודם מוסף

אתה הוא " אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת
 הסמים בזמן שבית המקדש קים : באשר צוית
 אותם על ידי משה נביאך בכתוב בתורתך :
 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וישחלת
 וחלבנה סמים ולבנה זכה בר בבר יהיה : ועשית
 אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח טהור קדוש :
 וישחקת ממנה הרוק ונתתה ממנה לפני הערת באהל
 מועד אשר אועד לך שמה קדוש קדשים תהיה לכם :
 ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
 בהיטיבו את הנרות יקטירנה : ובהעלת אהרן את
 הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה
 לדרתים :

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד : שלש מאות וששים ושמונה
 מנים היו בה : שלש מאות וששים וחמשה פמנין ימות
 החמה : מנה בכל יום מחציתו בבקר ומחציתו בערב
 ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים כהן גדול מלא חפניו
 ביום הכפורים ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים
 כדי לקיים מצות דקה מן הדקה : ואחד עשר סמנים היו בה
 ואלו הן הצרי : והצפורן : והחלבנה : והלבונה : משקל
 שבעים שבעים מנה : מור : וקציעה ושבלת גרר : וכרכום
 משקל ששה עשר ששה עשר מנה : הקישט שנים עשר
 קלופה שלשה קנמון תשעה : בורית ברשינא תשעה
 קבין : יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא : ואם לא מצא
 יין קפריסין מביא חמר חזיר עתיק : מלח סדומית רובע
 מעלה עשן כל שהוא : רבי נתן הבבלי אומר אף מכפת
 הירדן כל שהוא : אם נתן בה דבש פסלה ואם חסר
 אחת

אחת מכל סממניה חיב מיתה :

רצון שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוסף
מעצי הקטף • בורית כרשינא למה היא באה כדי
ליפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה • יין קפריסין למה
הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה •
והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים
במקדש מפני הכבוד : יט אומרים

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדין היטב •
היטב הדין • מפני שהקול יפה לבשרים • פטמה
לחצאין כשרה • לשליש ולרביע לא שמענו אמר רבי
יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין • ואם חסר
אחת מכל סממניה חיב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה
של שירים לחצאין • ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן
בה קרטוב של רבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה •
ולמה אין מערבין בה רבש מפני שהתורה אמרה כי כל
שאר וכל רבש לא תקטירו ממנו אשה ליי : ליי הישנעה
על עמך ברכתך סלה : יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי
יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בטח בה : יי הושיעה
המלך יענגנו ביום קראנו : השיבנו יי אליך וגשובה חרש
ימינו כקדם : וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם כימי עולם
וכשנים קדמניות : כשנת יט נהגים לומר כאן וכיום השנת

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואלבא
ראבא שאול • מערכה גדולה • קודמת למערכה
שניה של קטרת • ומערכה שניה של קטרת • קודמת לסדור
שני גזירי עצים • וסדור שני גזירי עצים קודם לרשון מזבח
הפנימי • ורשון מזבח הפנימי • קודם להטבת חמש גרות •
והטבת חמש גרות • קודמת לדם התמיד • ודם התמיד •

קודם

קודם להטבת שתי גרות • והטבת שתי גרות • קודמת
לקטרת • וקטרת קודמת לאברים • ואברים למנחה • ומנחה
לחבתין • וחבתין לנסכין • ונסכין למוספין • ומוספין לבזיכין •
ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים • שנאמר • וערך
עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים • עליה השלם
כל הקרבנות כלם : ועומדים ואומרים ככונה

- (א) אָנָּא בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינָה • תתיר צְרוּרָה : (אכנ"יתז)
- (ב) קָבַל רֵנַת עֲמָה שְׁנַבְנו • טַהֲרֵנו נֹרָא : (קרע"סטו)
- (ג) נָא גְבוּר • דּוֹרְשֵׁי יְחוּדָה • כְּבַבַּת שְׁמָרָם : (כנד"כס)
- (ד) בְּרַכְס טַהֲרָם • רַחֲמֵי צְדָקָתָה • תְּמִיד גְּמַלְס : (כטר"כטג)
- (ה) חֲסִין קְרוּשׁ • בְּרוּב טוּבָה • נָהַל עֲדָתָה : (חקב"טט)
- (ו) יְחִיד גְּאָה • לְעַמָּה פְּנָה • זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתָה : (יגל"פוק)
- (ז) שְׁעֵתָנוּ קָבַל • וישמע צעקתנו יודע תעלומות : (סקו"גית)

כלש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו •
ולחיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל
במעמדם • ועתה בעונותינו חרב בית המקדש • ובטל
התמיד • ואין לנו לא כהן בעבודתו • ולא לוי בדוכנו • ולא
ישראל במעמדו • ואתה אמת ונשלמה פרים שפתינו :
לכן יהי רצון מלפניך • אלהינו ואלהי אבותינו שיהא זה
שיח שפתותינו חשוב ומקבל ומרוצה לפניך כאלו
הקרבנו קרבן התמיד במועדו • ועמדנו על מעמדו (כמו
שנאמר ונשלמה פרים שפתינו) : ונאמר ושחט אתו על ירך
המזבח צפונה לפני יהוה וורקו בני אהרן הכהנים את דמו
על המזבח סביב : ונאמר זאת התורה לעלה למנחה
ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים :

איהו מקומן של זבחים • קדשי קדשים שחיתן בצפון •
פר ושעיר של יום הכפורים שחיתן בצפון • וקבול

דמן

דָּמָן בְּכָלִי שֶׁרַת בְּצַפּוֹן • וְדָמָן טְעוֹן הָיָה עַל בֵּין הַבָּרִים
וְעַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב • מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְבֶּת •
שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵף עַל יְסוֹד מַעְרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן •
אִם לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב :

פְּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשִׁעִירֵים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן • וְקָבֹל
דָּמָן בְּכָלִי שֶׁרַת בְּצַפּוֹן • וְדָמָן טְעוֹן הָיָה עַל הַפְּרֻכָּת
וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב • מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְבֶּת • שִׁירֵי הַדָּם
הָיָה שׁוֹפֵף עַל יְסוֹד מַעְרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן • אִם לֹא נָתַן
לֹא עֵבֶב • אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִים בְּבֵית הַדָּשָׁן :

חֲטָאת הַצִּבּוֹר וְהַיְחִיד • אֱלוֹ הֵן חֲטָאת הַצִּבּוֹר • שִׁעִירֵי
רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן •
וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שֶׁרַת בְּצַפּוֹן • וְדָמָן טְעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת
עַל אַרְבַּע קַדְנוֹת • כִּי צֶדַע עָלָה בְּכַבֵּשׁ • וּפְנָה לְסוּבָב • וְכֹא
לוֹ לְקַרְן דְּרוּמִית מְזֻרְחִית • מְזֻרְחִית צְפוֹנִית • צְפוֹנִית
מַעְרָבִית • מַעְרָבִית דְּרוּמִית • שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵף עַל
יְסוֹד הַדְּרוּמִי • וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהוֹנָה
בְּכָל מֵאֵכֶל • לְיוֹם וּלְיֵלֶה עַד חֲצוֹת :

הַעֲלָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים • שְׁחִיטָתָהּ בְּצַפּוֹן וְקָבֹל דָּמָה בְּכָלִי
שֶׁרַת בְּצַפּוֹן • וְדָמָה טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע •
וְטַעֲוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכֹלִיל לְאִשִּׁים :

זִבְחֵי שְׁלָמֵי צִבּוֹר וְאִשְׁמוֹת • אֱלוֹ הֵן אִשְׁמוֹת אִשָּׁם גְּלוּת •
אִשָּׁם מְעִילוֹת • אִשָּׁם שְׂפָחָה חְרוּפָה • אִשָּׁם גְּזִיר
אִשָּׁם מְצוּרַע • אִשָּׁם תְּלוּי שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי
שֶׁרַת בְּצַפּוֹן • וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע • וְנֶאֱכָלִין
לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהוֹנָה בְּכָל מֵאֵכֶל • לְיוֹם וּלְיֵלֶה
עַד חֲצוֹת : הַתּוֹדָה וְאֵיל גְּזִיר קֹדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל
מְקוֹם בְּעֶזְרָה • וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין
בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֵכֶל • לְיוֹם וּלְיֵלֶה עַד חֲצוֹת :

המורם

הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּי יֵצֵא בָהֶם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לְכַהֲנִים
לְנִשְׁיָהֶם • וּלְבָנֵיהֶם • וְלַעֲבָדֵיהֶם : שְׁלָמִים קֹדְשִׁים קָלִים •
שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה • וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן
אַרְבַּע • וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֵכֶל • לְשָׁנֵי
יָמִים וְלַיְלָה אַחַד : הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּי יֵצֵא בָהֶם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרָם
נֶאֱכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם • וּלְבָנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם : הַכֹּכֹר
וְהַמְעִשֵׂר וְהַפֶּסַח • קֹדְשִׁים קָלִים • שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם
בְּעֶזְרָה וְדָמָן טְעוֹן מִתְּנָה אַחַת וּבִלְבַד שִׁיטָתָן כְּגַד הַיְסוֹד
שָׁנָה בְּאַכִּילָתָן • הַכֹּכֹר נֶאֱכָל לְכַהֲנִים וְהַמְעִשֵׂר לְכָל אָדָם
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מֵאֵכֶל • לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחַד :
הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָּא בְּלַיְלָה • וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָּא עַד חֲצוֹת
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָּא לְמִנּוּחָיו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָּא צֵלִי :

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר • בְּשִׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת
מִקָּל וְחוֹמֵר • מִנּוּרָה שׁוֹה • מִבְּנִין אֵב וְכַתוּב אַחַד • מִבְּנִין
אֵב וְשָׁנֵי כַתּוּבִים • מִכֹּל וּפְרִט • מִפְּרִט וְכֹלֵל • כֹּלֵל וּפְרִט
וְכֹלֵל אֵי אִתָּה דָן אֵלָּא כְּעֵין הַפְּרִט • מִכֹּלֵל שֶׁהוּא צְרִיף
לְפְרִט וּמִפְּרִט שֶׁהוּא צְרִיף לְכֹלֵל • וְכֹל דְּבַר שֶׁהָיָה בְּכֹלֵל
וַיֵּצֵא מִן הַכֹּלֵל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא אֵלָּא לְלַמֵּד
עַל הַכֹּלֵל כֹּלֵל יֵצֵא • וְכֹל דְּבַר שֶׁהָיָה בְּכֹלֵל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן
טְעוֹן אַחַר שֶׁהוּא כְּעֵינֵינוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלֹא לְהַחְמִיר • וְכֹל
דְּבַר שֶׁהָיָה בְּכֹלֵל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טְעוֹן אַחַר שֶׁלֹּא כְּעֵינֵינוּ יֵצֵא
לְהַקֵּל וְלְהַחְמִיר • וְכֹל דְּבַר שֶׁהָיָה בְּכֹלֵל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר
חֲדָשׁ אֵי אִתָּה יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכֹלֵלוֹ עַד שִׁיחְזִירֵנוּ הַכְּתוּב
לְכֹלֵלוֹ בְּפִרוּשׁ • וְדָבָר הַלָּמֵד מֵעֵינֵינוּ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפוֹ •
וְכֵן שְׁנֵי כַתּוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת זֶה עַד שִׁיבֹא הַכְּתוּב
הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרֵּעַ בֵּינֵיהֶם :

יְהוּדָה בֶּן חִימָא אוֹמֵר הָיוּ עוֹ בְּגִמְרָה וְקָל בְּנִשְׂרָף וְרַץ בְּצִבּוֹר וְגִבּוֹר
בְּאֵרֵי לְעִשׂוֹת רֵצוֹן אֲבִיד שְׁבַשְׁמוֹם : הוּא הָיָה אוֹמֵר עוֹ
פְּנִים

פנים לניהנם ובושת פנים לנן ערן :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו אבותינו שהבנה בית המקדש במהרה כגימיו ותן חלקנו בתורתך לעשות רצונך ברכב שלם :

ואומר קדיש דרבנן

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהוין ועל כל תלמידי תלמידיהוין דיתכין ועסקין באורייתא קדשמה די באהרא הדין ודי בכל אחר ואתר יהא לנא ולהוין הנא וחקרא ורחמי מן קדם אלהא מריה שמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע ושועה ונקמא ושיזבא ורפואה ונאולה וסליחה ובפרה רינח והצלח לנו וכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומו הוא ברחמינו ועושה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו : שירו לו זמרו לו שירו בכל נפלאותיו : התהללו בשם קדשו

ישמח לב מבקשי יי : דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד : זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו : זרע ישראל

עבדו בני יעקב בחיריו : הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו : זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור : אשר ברית את

אברהם ושבועתו ליצחק : ועמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם : לאמר לה אתן ארץ כנען חבל נחלתכם :

בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה : ויהתלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר : לא הניח לאיש לעשקם

ויזכח עליהם מלכים : אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו : שירו ליי כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו : ספרו בגוים

את כבודו בכל העמים נפלאותיו : כי גדול יי ומחלל מאד ונורא הוא על כל אלהים : כי כריך להפריד בסוק כל אלהי

העמים אילים : פסוק מעט קודם שיאמר וי שמים עשה : הוד והדר לפניו עו וחרוה במקמו : הבו ליי משפחות עמים

הבו ליי כבוד ועו : הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו

לפניו השתחוו ליי בהדרת קדש : חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל כל תמוט : ישמחו השמים ותגל הארץ

ויאמרו בגוים יי מלך : ירעם הים ומלאו יעלץ השרה וכל אשר בו : אז ירננו עצי היער מלפני יי כי בא לשפט את

הארץ : הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו : כ"ג ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות

לשם קדשך להשתבח בתהלתך : ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליי :

רוממו יי אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו להם קדשו כי קדוש יי אלהינו : והוא

רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : אמה יי לא תכלא רחמיה מפני חסדה ואמתה

תמיד יצרוני : זכר רחמיה יי וחסדה כי מעולם המה : תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים : נורא אלהים ממקדשיך א ישראל הוא נתן עז והעצמות לעם ברוך אלהים :

כשיאמר אל נקמות יכיון שנקום סקב"ה נקמת יי הרוני מלוכה והגופין קדישין יבררו כיצווי הקדושה וכיצווי המלכים דמיתו והנשמות שבעשים כ"ג האה"י ז"ל

אל נקמות יי אל נקמות הופיע : הנשיא שפט הארץ השב גמול על גאים : ליי הישועה על עמך ברכתך סלה : יי

צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בטח בך : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : הושיעה

את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאים עד העולם : נפשנו כריך להסור להטעים הח' דחכתה כדי שלא ישמנה את טעמו חכמה

ליי עזרנו ומגננו הוא : כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדה יי עלינו באשר יחלנו לה : הראנו יי

חסדה וישעך נתן לנו : קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדה : אנכי יי אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב פיך

ואמלאהו : אשרי העם שבכה לו אשרי העם שיי אהיו : ואני כחסדך

בחסדך בטחתי וגל לבי בישועתך אשירה ליי כי גמל עלי :
ארוממה כמו יהוה בי דליתני ולא שמחת איבי לי : חכמה
יהוה אלהי שועתי אליך ותפאני : כינה יהוה
העלית מן שאול נפשי חיתני מירדי בור : זמרו חסד ליהוה
חסידיו והודו לזכר קדשו : כי רגע באפו חיים ברצונו בערב
ילין בכי ולבקר רנה : ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם :
גבורה יהוה ברצונו העמדתה להררי עז הסמרת פניה הייתי
גבהל : אליך מסארת יהוה אקרא ואל נס יהוה אתחנן : מה
בצע בדמי בדרתי אל שחת היודה עפר תגיד אמתך :
שמע סוד יהוה וחנני יסוד ידהוהוה היה עור לי : הפכת מספדי
למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה : למען יזמרה כבוד
ולא ידם מלכות יהוה אלהי לעולם אודך :

יס נוספים לומר כאן ה' סוף האלילים ואין אומרים לדוד

לדוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו : ברכי נפשי את
יי ואל תשכחי כל גמוליו : הסלח לכל עונכי תפא לכל
תחלואיבי : הגואל משחת חייבי המעטרכי חסד ורחמים : המשביע
בטוב ערוך התחבש בנשר נעורכי : עשה צדקות יי ומשפטים
לכל עשוקים : יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עליוותיו : רחום
וחנון יי ארך אפים ורב חסד : לא לנצח גריב ולא לעולם יסור :
לא כחשאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו : כי בגבה שמים
על הארץ גבר חסדו על יראיו : ברחק מורה גמערב הרחיק
מקונו את פשעינו : ברחם אב על בני רחם יי על יראיו : כי הוא
ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו : אגוש בחציר וקמו כצוף תשרה
בן יצוץ : כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו : וחסד
יי מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בניו : לשמרי בריתו
ולזכרי פקדיו לעשותם : יי בשמים הבין כסאו ומלכותו בכל
משלה : ברכנו יי מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו :
ברכו יי כל צבאיו משרתיו עשי רצונו : ברכו יי כל מעשיו בכל
מקומות ממשלהו ברכי נפשי את יי :

ועומדים

ועומדים על הנליהם ואומרים

יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים : כ"פ
יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד : כ"פ
והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו
אחד : ע"כ מעומד הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים
להודות לשם קדשה להשתבח בתהלתך : ברוך יי אלהי
ישאל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה :
כל הנשמה תהלל יי תללויה :

למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד אל ומעשה
ידיו מגיד הרקיע : יום ליום יביע אמר ולילה ללילה
יחנה דעת : אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם : בכל
הארץ יצא קנם ובקצה הבל מליהם לשמש שם אהל בהם :
והוא כחתן יצא מחפתו ישיש בגבור לרוץ ארח : מקצה
השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו :
הורת יי תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת
פתי : פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה מאירת
עינים : יראת יי טהורה עומדת לעד משפטי יי אמת צדקו
יחדו : הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת
צופים : גם עבדה נזהר בהם בשמרם עקב רב : שגיאות
מי יבין מנסתרות נקני : גם מזדים חשך עבדה אל ימשלו
בי אז איתם ונקתי מפשע רב : יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגואלי :

(כיום גדליה אומר)

למנצח בגנינות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו
אתנו סלה : לדעת בארץ הרבה בכל גוים ישועתך : יודוך
עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו וידגנו לאמים כי תשפט
עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה : יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם : ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים אלהינו :
יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ : ואח"ך אומר כבוד סאמר

רגנו

רננו צדיקים ביי לישרים נאנה תהלה : הודו ליי בכנור
 בנגל עשור זמרו לו : שירו לו שיר חדש היטיבו נגן
 בתרועה : ביי ישר דבר יי וכל מעשהו באמונה : אהב צדקה
 ומשפט חסד יי מלאה הארץ : בדבר יי שמים געשו וברוח
 פיו כל צבאם : כנס כנר מי הם נתן באוצרות תהומות :
 יראו מיי כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל : כי הוא
 אמר ויהי הוא צנה ויעמד : יי הפיר עצת גוים הניא
 מחשבות עמים : עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו
 לדר ודר : אשרי הגוי אשר יי אלהיו העם בחר לנחלה לו :
 משמים הביט יי ראה את כל בני האדם : ממכון שבתו
 השגיח אל כל ישבי הארץ : היצר יחד לבם המבין אל כל
 מעשיהם : אין המלך נושע ברב-חיל גבור לא ינצל ברב-
 כח : שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט : הנה עין
 יי אל יראיו למיחלים לחסדו : להציל ממות נפשם
 ולחיותם ברעב : נפשנו חפתה ליי עזרנו ומגננו הוא :
 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יי
 עלינו באשר יחלנו לך :

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך :
 אברכה את יי בכל עת המיד תהלתו בפי : ביי
 התהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו : גדלו ליי אתי וגרוממה
 שמו יחדו : דרשתי את יי וענני ומכל מגורותי הצילני :
 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו : זה עני קרא ויי שמע
 ומכל צרותיו הושיעו : הנה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם :
 טעמו וראו כי טוב יי אשרי הנכר יחסה בו : יראו את יי
 קדשו כי אין מחסור ליראיו : בפירים רשו ורעבו ודרשי יי
 לא יחסרו כל טוב : לכו בנים שמעו לי יראה יי אלמדכם :
 מי האיש החפץ חיים אהב לראות טוב : נצר לשונך
 מרע ושפתך מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב בקש
 שלום

שלום ורדפהו : עניי יי אל צדיקים ואזניו אל שועתם : פני
 יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם : צעקו ויי שמע ומכל
 צרותם הצילם : קרוב יי לנשכרי לב ואת דכאי רוח יושיע :
 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי : שמר כל עצמתיו אחת
 מהנה לא נשברה : תמותת רשע רעה וישנאי צדיק יאשמו :
 פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו :

תפלה למשה איש האהים ארני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר : בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותכל ומעולם
 עד עולם אתה אל : תשב אנוש עד דכא ותאמר שוכו בני
 אדם : כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה
 כלילה : זרמתם שנה יהיו בבקר בחציר יחלף : בבקר יציץ
 וחלף לערב ימולל ויבש : כי כלינו באפה ובחמתך נבהלנו :
 שחה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך : כי כל ימינו פנו
 בעברתך כלינו שנינו כמו הגה : ימי שנותינו בהם שבעים
 שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז
 חיט ונעפה : מי יודע עו אפה וכיראתך עברתך : למנות
 ימינו בן הודע ונביא לבב חכמה : שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדך : שבענו בבקר חסדך וגרננה ונישמחה בכל
 ימינו : שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה : יראה אל
 עבדך פעלך והדרך על בניהם : ויהי נעם יי אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליי מחסי ומצודתי
 אלהי אבטח בו : כי הוא יצילך מפח יקיש מדבר הוות :
 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו :
 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יחלף
 מקטב ישור צהרים : יפל מצדך אלף ורבכה מימינה אליך
 לא יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה : כי אתה
 יי מחסי עליון שמת מעונך : לא תנאה אליך רעה וננע לא

יקרב באהלה: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על פנים ישאונך פן תגוף באבן רגלך: על שחל ופתח תדרך תרמס כפיר ותנין: כי כי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו בפיו מדוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצה אענה בסתר רעם אכחנה על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה בקי ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בקי אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: אנכי אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי: ואשלחהו בשרירות לבם ולכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי ישראל בדרך יחלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: משנאי יכחשו לו ויהי עתם לעולם: ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו ליי כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו ליי בכנור בכנור וקול זמרה: בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלה יי: ירעם הים ומלאו תבל וישיבי בה: נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: לפני יי כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם

מעם יי עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך: הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: יי שמרך יי צלך על יד ימינה: יומם השמש לא יכבה וירח בלילה: יי שמרך מכל רע ישמר את גפשה: יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יי גלה: עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יי: כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך: יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בקי: למען בית יי אהינו אבקשה טוב לך: שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישיבי בשמים: הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה בן עינינו אל יי אלהינו עד שיהננו: חננו יי חננו כי רב שבענו בון: רבת שבעה לה גפשונו הלעג השאננים הבו לגאי יונים:

שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא ישראל: לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו: אזי המים שטפנו גחלה עבר על גפשונו: אזי עבר על גפשונו המים הזידונים: ברוך יי שלא נתננו טרף לשניהם: גפשונו בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: עורנו בשם יי עשה שמים וארץ:

הללויה הללו את שם יי הללו עבדי יי: שעמדים בבית יי בחצרות בית אלהינו: הללויה כי טוב יי זמרו לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי אני ידעתי כי גדול יי ואדנינו מכל אלהים: כל אשר חפץ יי עשה בשמים

בשמים ובארץ בימים וכל תהמות : מעלה נשיאים מקצה
הארץ ברכים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו : שהכה
בכורי מצרים מאדם עד בהמה : שלח אותה ומפתים
בתוכי מצרים בפרעה ובכל עבדיו : שהכה גוים רבים
והרג מלכים עצומים : לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך
הבשן ולכל ממלכות כנען : ונתן ארצם נחלה נחלה
לישראל עמו : " שמך לעולם " זכרך לדר ודר : כי ידיו יי
עמו ועל עבדיו יתנחם : עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי
אדם : פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אזנים להם
ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם : כמוהם יהיו עשיהם כל
אשר בטח בהם : בית ישראל ברכו את " בית אהרן
ברכו את " : בית הלוי ברכו את " יראי " ברכו את " :
ברוך " מציון שכן ירושלם הללויה :

ההלל הגדול שאומרים מלאכי השרת אשר הובא בספר הרוקח וחלילה מלהזכיר
בפה שם שום מלאך רק במחשבה :

- הדור ל" כי טוב (י)
- הודו לאלהי האלהים
- הודו לאדני האדנים
- לעשה נפלאות גדלות לברו
- לעשה השמים בתבונה
- לרוקע הארץ על המים
- לעשה אורים גדלים
- את השמש לממשלת ביום
- את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
- למכה מצרים בכבוריהם (יוד דע"ב)
- ויצא ישראל מתוכם (ה)
- ביד חזקה ובזרוע גטויה
- לגזר ים סוף לגזרים

והעביר

- והעביר ישראל בתוכו
- ונער פרעה וחילו בים סוף (ה' דע"ב)
- למוליד עמו במדבר (ו)
- למכה מלכים גדלים
- ויהרג מלכים אדירים
- לסיחון מלך האמרי
- ולעוג מלך הבשן
- ונתן ארצם לנחלה (וין דע"ב)
- נחלה לישראל עבדו (ה)
- שבשפלנו זכר לנו
- ויפרקנו מצרינו
- נתן לחם לכל בשר
- הודו לאל השמים (ה' דע"ב)

וטוב לומר גם כן השבח הנחמד הזה

לחי עולמים :	הבניה והכרבה :	לחי עולמים :	האדרת והאמונה :
לחי עולמים :	הדעת והדבור :	לחי עולמים :	הגאזה והגדולה :
לחי עולמים :	הועד והותיקות :	לחי עולמים :	ההוד וההדר :
לחי עולמים :	החיל והחוסן :	לחי עולמים :	הזיו והזוהר :
לחי עולמים :	היחוד והיראה :	לחי עולמים :	הטכס והטוהר :
לחי עולמים :	הלקח והלבוש :	לחי עולמים :	הכתר והכבוד :
לחי עולמים :	הנוי והנלח :	לחי עולמים :	המלוכה והממשלה :
לחי עולמים :	העז והענוה :	לחי עולמים :	הסגנו והסגב :
לחי עולמים :	הלבי והלדק :	לחי עולמים :	הפאר והפדות :
לחי עולמים :	הרחמים והרוממות :	לחי עולמים :	הקריאה והקדושה :
לחי עולמים :	התהלה והתפארת :	לחי עולמים :	השיר והשבח :

דינים השייכים קודם ברוך שאמר

א לא ידבר משיתחיל ברוך שאמר עד סוף העמידה כי הוא חטא גמור :

ב אם יבא לב"ה אחר שהתחיל ברוך שאמר ולא יספיק לו הזמן לומר הכל
להתפלל עם הקהל יקרא ויאמר ב"ש עד מהלל בתשבות ויא"כ יאמר אשרי עד
מעתה ועד עולם הללויה וידלג שתי הללויות הראשונות ויאמר ה' וזה' וישתבח
ויאמר שמו ועמידה עם הקהל ואם אע"פ כי לא יספיק יתחיל מיוצר ויאמר שמו
ועמידה עם הקהל ולא יאמר וישתבח אם לא אמר תחלה ברוך שאמר :

ג אם אין לו שעות זמן לומר ברוך שאמר וישתבח קודם יוצר כשנמר התפלה
יאמר

יאמר מזמור לתודה עד ישתבח ומפני שאינו יכול לברך ברכת ברוך שאמר
וברכת ישתבח שלא תהיה ברכות לכטלה לכן באמרו פסוק פותח את ידך יאמרו
בכוונה ואם אמרו שלא בכוונה יחזור לאמרו פעם אחרת :
ד אם אירע לו ללכת מב"ה אחר שהחיל ברוך שאמר והסיר טליתו מעליו או
נפל כשיתעטף פעם אחרת טוב יברך עליו אך אחר ישתבח ולא קודם לכן :
ה ועומדים וחומרים בכוונה : ואסור להפסיק עד אחר העמידה : טוב לאחוז
בידו ב' יציאות שלפניו כשאומר ברוך שאמר : וכאן נכנס בעולם היצירה וכיון
לשגלות ה' דהוי"ה ושם ב"ן ואל אדני ב' דהוי"ה ושם מ"ה ואל הוי"ה :

ברוך שאמר והיה העולם ברוך אומר ועשה ברוך גזור
ומקים ברוך עשה בראשית ברוך מרחם על הארץ
ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב ליראיו
ברוך מעביר אפילה ומביא אוכה ברוך אל חי לעד וקים
לנצח ברוך שאין לפניו עולה ולא שכיחה ולא משוא פנים
ולא מקח שחד צדיק הוא בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו
ברוך פודה ומציל ברוך שנתן לעמו ישראל את יום השבת
הזה ואת יום הזברון הזה את יום טוב מקרא קדש הזה :
ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד ברוך אמה
" אלהינו מלך העולם המלך הגדול והקדוש אב
הרחמן מהלל בפי עמו משבח ומפואר בלשון כל חסידיו
ועבדיו ובשירי דוד עבדך נהללך " אלהינו בשבחחות
ובזמירות נהודך נגדלך נשבחך נפארך גרומך
ונמליכך ונקדישך ונעריצך ונזכיר שמך מלכנו אלהינו
יחיד חי העולמים משבח ומפואר שמו עדי עד ברוך
אתה " מלך מהלל בתשבחות :

ברוך שאמר על דרך הקבלה שס"ה פ"ו תיבות שעליו נאמר ראשו כסס פו' נוסח
סכה זה לכל השבת כלה עליו אין להוסיף לה בשבתות ולא בימים טובים ואין
להחליף סוד זה כי הוא מסודר על דרך י"ג תקוני דיקנא קדישא כנגד י"ג ברוך
והם כנויים מלמעלה למטה והמשכילים יזהירו צדיק לאמרו בנינו וכנטימה
וכמו כן שאר הזמירות :

ברוך שאמר והיה העולם ברוך הוא ברוך אומר ועשה ברוך
גזור ומקים ברוך עושה בראשית ברוך מרחם על
ישאו

הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב ליראיו
ברוך חי לעד וקים לנצח ברוך פודה ומציל ברוך שמו ברוך
אתה " אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן מהלל בפה עמו
משבח ומפואר בלשון חסידיו ועבדיו : ובשירי דוד עבדך
נהללך " אלהינו בשבחחות ובזמירות ונגדלך ונשבחך ונפארך
ונמליכך ונזכיר שמך מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים מלך
משבח ומפואר עדי עד שמו הגדול ברוך אתה " מלך מהלל
בתשבחות :

כסחל כחול מתחילין מטוב להודות

מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות לך ולזמר לשמך עליון :
להגיד בפקד חסדך ואמונתך בלילות עלי עשור ועלי
גבל עלי הניין בכבוד : כי שמחתני " בפעליך במעשי ידך ארנן :
מה גדלו מעשיך " מאד עמקו מחשבותיך : איש בער לא ידע
וכסיל לא יבין את זאת : בפרח רשעים כמו עשב ויצאו כל פעלי
און להשקדם עדי עד : ואתה מרום לעולם " : כי הגה איביך " :
כי הגה איביך יאבדו ותפדרו כל פעלי און : ותהם פראם קרני
בלתי בשמן רענן : ותבש עיני בשורי בקמים עלי מרעים השמענת
אזני : צדיק בתמר יפרח בארו בלבנון ישנה : שתולים בבית " :
בחדרות אלהינו ופריחו : עוד ונוכח בשיבה רשנים ורעננים
יהיו : להגיד כי ישר " יצורי ולא עולתה בו :

" מלך גאות לבש לבש " עו התאזר אף תכון תבל כל המוט :
נכון כסאך מאז מעולם אתה : נשאו נהרות " נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דבקים : מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר
במרום " : עדותיך נאמנו מאד לביחך נאווה קדש " לארץ ימים :
מזמור לתודה הריעו לך כל הארץ : עבדו את " בשמחה באו
לפניו ברגנה : דעו כי " הוא אלהים הוא עשנו ולו
אנחנו עמו וצאן מדעיתו : באו שערינו בתורה תצרותיו בתהלה
הודו לו ברכו שמו : כי טוב " לעולם חסדו ועד דוד אמונתו :

ככל פסוק יכיון אות אחת משסה לרופי שדי

ש יהי כבוד " לעולם ישמח " במעשיו : ר יהי שם " מברך
מערה

מעשה ועד עולם : ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם
: : ש רם על כל גוים על השמים כבודו : י שמה לעולם
: זכרה לדר ודר : ר ב שמים הכין כסאו ומלכותו בכל
משלה : ר ישמחו השמים והגל הארץ ויאמרו בגוים י
מלך : י מלך י מלך י מלוך לעולם ועד : ש י מלך עולם
ועד אברו גוים מארצו : ר י הפיר עצת גוים הניא מחשבות
עמים : ש רבות מחשבות בלב איש ועצת י היא תקום :
י עצת י לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : י כי הוא
אמר ויהי הוא צנה ויעמד : ש כי בחר י בציון אנה למושב
לו : ר כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו : י כי לא ישש י
עמו ונחלתו לא יעזוב : ר והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : ש י הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה : אשרי העם שכבה
לו אשרי העם שיהיה כתר אלהיו :

תהלה לרוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד :
גדול יהוה חכמה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : דוד לרוד
ישבח מעשיך וגבורתיך גידו : הדר כבוד הודך ודברי
גפלאותיך אשיחה : ועונו נוראותיך יאמרו וגדולתך
אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו : חנון ורחום
יהוה כיס ארך אפים וגדל חסד טוב יהוה חסד לכל ורחמיו
על כל מעשיו : יודוך יהוה נכונה כל מעשיך וחסידיך
יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע
לבני האדם גבורתיך וכבוד הדר מלכותך : מלכותך מלכות
כל עולמים וממשלתך בכל דוד ודר : סומך יהוה תפלת
לכל הנפלים וזקף לכל הכפופים : עוני כל אליך ישברו
ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידיך יכיו

מזכ כפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי נומטריה יאהרונתי נז
סאל ס"ת חתך ומשביע נ"י חתך לכל חי רצון : צדיק
יהוהוהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה
מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון יראיו
יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה נכח את כל
אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה סוד ידבר
פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך
יה מעשה ועד עולם תללויה :

תללויה תללי נפשי את : אהללה י בתי אומרה לאלהי
בעודי : אל תבטחו בנדיבים בכך אדם שאין לו
השועה : תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא אברו
עשתנתיו : אשרי שאל יעקב בעורו שברו על י אלהיו :
עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת
לעולם : עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים י מתיר
אסורים : י פקח עורים י זקף כפופים י אהב צדיקים : י
שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות :
ימלך י לעולם אלהיך ציון לדר ודר תללויה :

תללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים גאוה תהלה : בונה
ירושלם י נדחי ישראל יכנס : הרופא לשבורי לב
ומחפש לעצבותם : מונה מספר לכוכבים לכלם שמות
יקרא : גדול אדוננו ורב כח לתבונתו אין מספר : מעודד
ענוים י משפיל רשעים עדי ארץ : ענו ליי בתודה זמרו
לאלהינו בכבוד : המכסה שמים בעבים המכין לארץ
מטר המצמיח הרים הציר : נותן לבהמה לחמה לבני ערב
אשר יקראו : לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשקי האיש
ידצה : רוצה י את יראיו את המיחלים לחסדו : שבחי
ירושלם את י הללי אלהיך ציון : כי חזק בריחי שעבדך בך
בגוף בקרבך : השם גבולך שלום חלב חטים ישבועך :

השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו : הנתן שלג
כצמר כפור כאפר יפור : משליך קרחו כפתים לפני קרתו
מי יעמד : ישלח דברו וימסס ישב רוחו יזלו מים : מגיד
דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל
גוי ומשפטים בל ידעום הללויה :

הללויה הללו את " מן השמים הללוהו במרומים :
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו : הללוהו
שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור : הללוהו שמי השמים
ותקיים אשר מעל השמים : יהללו את שם " כי הוא צוה
ונבראו : ויעמידם לעד לעולם חקנתן ולא יעבור : הללו
את " מן הארץ תנינים וכל תחמות : אש וברד שלג
וקיטור רוח סערה עשה דברו : ההרים וכל גבעות עץ פרי
וכל ארזים : החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף : מלכי ארץ
וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ : בחורים וגם בתולת
זקנים עם גערים : יהללו את שם " כי נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמים : וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרבו הללויה :

הללויה שירו ליי שיר חדש תהלתו בקהל חסידים : ישמח
ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם : יהללו שמו
במחול בתף וכנור זמרו לו : כי רוצה " בעמו יפאר עניים
בישועה : יעלו חסידים בכבוד ירננו על משבכותם :
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם : לעשות נקמה
בגוים תיכחות בלאמים : לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם
ככבלי ברזל : לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל
חסידיו הללויה :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו
בגבורתיו הללוהו כרכ גדלו : הללוהו בתקע
שופר הללוהו פגבל וכנור : הללוהו בתף ומחול הללוהו
במנים

במנים וענב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
הרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : כהת יה
ברוך " לעולם אמן ואמן : ברוך " מציון שבן ירושלים
הללויה : ברוך " אלהים אלהי ישראל עושה
נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו לעולם ויפלא כבודו את
כל הארץ אמן ואמן : כאן מריד לעמוד

ויברך דויד את " לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה
" אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : לך " הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וטהור : כי כל בשמים
ובארץ לך " הממלכה והמתנשא לכל לראש : והעשיר
והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח ויבורה ובידך
לגדל ולחזק לכל : ועתה אלהינו מודים אנתנו לך ומהללים
לשם תפארתך : ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה
ותהלה : אתה הוא " לברך אתה עשית את השמים שמי
השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר
בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים :
אתה הוא " האלהים ויכוין ר"ת אהים ופ"כ מעומד אשר בהרת
באברם והוצאתו מאור בשמים ושמת שמו אברהם :
ומצאת את לבבו נאמן לפניך וברות עמו הכרית לתת את
ארץ הפנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסים והגרנשי לתת
לזרעו ותקם את דברך כי צדיק אתה : ותרא את עני
אבתנו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף : ותתן
אתה ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו : כי
ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה : והיום
בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה * ואת רדפיהם
השלכת במצולת כמו אבן במים עזים :

ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא
ישראל את מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל
את

את ה'יך הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו :

או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים :

עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארמננהו :

יהוה איש מלחמה יהוה שמו : מרפבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף : תהמת יבסימו ירדו במצולת כמור אבן :

ימינה יהוה נאדתי בכח ימינה יהוה תרעץ אויב : וברב גאונה תהרס קמיה השלח חרנה יאכלמו בקש : וברוח אפיה נערמו מים נצבו כמור נר נולים קפאו תהמת בלביים : אמר אויב אררף אשיג אחלק שלל המלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי : נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים : מי כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא : נטית ימינה תבלעמו ארץ : נחית בחסדך עסזו גאלת נהלת בענה אלנוח קדשה : שמעו עמים ירונו חיל אחו ישבי פלשת : או נבהלו אלופי ארום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו כל ישבי כנען : תפל עליהם אימתה ופחד בגדל ורועה ידמו באבן עד יעבר עמה יהוה עד יעבר עסזו קנית : תביאמו ותטעמו בחר נחלתך מכון לשבתך

לשבתך פעלת יהוה מקדש ארני כוננו ירה : יהוה ימלך לעלם ועד : יהוה ימלוך לעולם ועד : מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמאי :

כי בא סוס פרעה ברכבו ובכרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :

כי לוי המלוכה ומושל בגוים : ועלו מושיעים בחר ציון לשפט את הר עשו והיתה ל" המלוכה : והיה ל" למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה " אחר ושמו אחר :

(ובתורתך " אלהינו כתוב לאמר * שמע ישראל " אלהינו " אחד :)

אלו הפיוטים טוב לאומרוס אחר חזרת העמידה שלא להפסיק במקום שאמרו שלא להפסיק ועומד ש" לפני המיכה עם שני סומכים ואומר :

אלהי אל הדיגני כמעלי * ואל המוד אלי חקי כפעלי : כחמלתך נמול עלי ואהיה * ואל נא אל השלם לי נמולי : גאון לבי לך אשפיל ואקדע * כמכאובי לבבי לא מעילי : דוה לבב אני נצב ונעצב * עלי פשעי ורוב דשעי וסכלי : הלום ינון בלי יון כאון * אשורי מנתיבך מט נרגלי : ומה אענה וכן אפנה לעודה * ביום משפט למי אנוס ומי לי : ודונותי למול פני ועיני * כלמתי לעונתי ואצלי : חטאי לו ירחוק כם שכני * אוי פרחו ורחקו מגבולי : טמא לבב אשר סוכב ושוכב * לבבי כי עלי כל חטא פלילי : ידעתים בעלותם על לבבי ראיתים על ימיני גם שמאלי :

קש נדף אני נדרף ונהדף * ולא נכנע ולא נמנע עמלי : לך עיני כסתנני וי * בהאנחי שמע שיהי וקולי : מנת חלקי וצור חוקי וחשקי * ומכשתי ונס כחי וחילי : נחני נא באורח הנכונה * לפניך והכן את שבילי : סלח חובי וישר את לבבי * אשר תועה כמו רועה אוילי : ענה נאקי דלתיך בדפקי * ראה צורי רפא צירי וחלי : פדני מעוני צור גאוני * אילותי בגלותי וחשלי : צדי עצבי משוש לבי בקרבי ושמתתי באנתתי ואכלי : קרובנית לך אלך שחתי * בלי כח סליחתך בשאלי : ראה כי וכרף יה תוך לבבי ובוממי

ובקממי כמו יומי ולילי : שעני נא רצני אל אמונה * ותישב לך
השורת מהללי : הנהלני ימי מדרת צבאי * והרעני ימי חלחי
והדלי : חמול עלי וכפר מעללי * ושור שירי כשיר מושי ומחלי :
ועת תביא יצירך במשפט * אלהי אל תדינני כמעלי :

סימן רבי משה

רעה בשבטך עם מקוים פדיוס * כי למשפטיך עמדו היום :
מחשבות אוני על לבבי שמתו * ומפני זדוני בושתי ונבלמתי
ועל רוב עוני הגני נחמתי * ואח חטאי אני מזכיר היום : כי למשפטיך
שקרי סתריו אשר נואל * הפתירו יצוריו כליחה לשאל * ואיך
ירב חמרוי אנוש בחטאו מניאל * ויצרו מנעוריו רק רע כל
היום : כי למשפטיך הוצא שכויס * מידי מציקים מחטא נקויס *
ורצון מציקים שמעו פדויס * אחס הדבקים בני היום כלכם
היום : כי למשפטיך

סימן שלמה

שוואף כמו עבד * ושאף ליד רבו * הסדך פרוש עליו וקרע שטר
חובו : טואף לולי אמירךך שוכו ואשובה * הנה פרב
חובל * נכנע כמצבו : טואף משעול תשובהך * הפתח לעבד
קס * טרם להתפלל לך גערוך ניבו : טואף הנה לי בעת רואי
שיבה ורוקה בי לבי ביס חטאו ישחה כמי עצבו : טואף גשמת
מיתליך תעיר עלי לבי * לא געשה עול מאחרי שוכו :

סימן שלמה חוק

שופט כל הארץ ואותה במשפט יעמיד * נא היום וחסד על עם
עני תעמיד * ואת תבלת השחר * במקום עולה תעמיד *
עולת הבקר אשר לעולת התמיד : לובש צדקה ומעשה לך לבר
היתרון * אם אין בנו מעשים זכרה ישני חברון * והם ועלו
לזכרון לפני יי תמיד : עולת משה כלפי חסד להטות איש לתחיה
עמך הטח רחסד גמול נא עליו ותיה * כחוב חיו חיים ותיה על
טצחו תמיד : עולת חטיבה פרצונך את ציון עיר קדשי * ונתת
יד נשם בביתך למקודשי * עריבת נר לבן ישי להעלות נר
תמיד : עולת חוקי ויאמץ לבבכם עמי באל ומעווי * עדתיו פי
תנצרו גם את זו לעמית זו * (וכפר בעד חטאתכם) הוא יגן עליכם

ויזכר

ויזכר רחם ברגזו * הרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד : עולת בני
עבדך היום למקדשך יאתיו * (ויצו עקים על חטאתם) ולעונם
וכביו * שופכים שחתם ולחיהם ובעויו * וזכרים צדקות אבותם
יי עליהם יחיו * אותם הזכר והיו נגד יי תמיד * עולת הבקר
אשר לעולת התמיד :

פיוט נאה מהחכם כמהר"ר יצחק אשכנזי זלה"ה ושמנו כר"ת ונגונו לחן שופט
כל הארץ וכו' :

יום זה דר במרומים * צור מבין כל נעלם * שמהו לדין עמים *
לפקוד כל מעללם * אגא זכור לישראל ברית המים * ושמע
והקשב קולם * העת יאמרו כלם * זה היום הרת עולם היום
יעמיד במשפט כל יצורי עולם :

צדקת איתן יום זה * ויחיד נעקר בשח * הזכור לבל נבזה *
אל רם ומחנשא * על בל ורזה * הופע והגשא * אל ישוב
דרך נבלם : היום הרת עולם * היום

חמול בנים לב שופכים * המשלחם לעפר * בפכא היום
ממליכים * בזכרונות ובשופר * ברכות השע עורכים *
הקיעות כן על מספר * ותישב לך משור פר * וההלחם
ומהללם : היום הרת עולם * היום

קול שופר בהשמיעי * יעלה כמעונך * בהפיעי בהריעי * הטח
נא אזנך * משפטי צור ישעי * וצא מקדשך מלכי עיניך *
אל נא התעלם : היום הרת עולם * היום

ליום שני

שפל רוח * שפל בךך וקומה * אקדמך ברכי כבוד ואימה :
לפניך אני נחשב בעיני * כתולעת קמנה באדמה : מלא
עולם אשר אין קץ לגרלו * הבמני והללך ובמה : הדרך לא
יכולין מלאכי רום * ועל אחת אני כמה וכמה : הטיבות והגבלת
חסדים * לך תגדיל להודות כל גשמה :

בקשה לרבי יהודה הלוי זל ליום שני

יוד

יי יום לך אערוך חנה * שעה קולי ושנעתי : יי
יי דרך הראה ונלה * בזכרתיך וחגני : יי

יי קחמא לבי בקרבי • ואתעשא בקרתי
 יי ועלה זכרי לטובה • וזכרני ופקדני
 יי ישעך תמיד אוהל • יהי חסדך לנחמני
 יי ויצרי אמה וצירי • וכי זה בלחך עורי
 יי ותמו לי בחטיך • ואל תפן לחטאתי
 יי ויחדוך בעיני • ונפשי אמרה חלקי
 יי ועמך לבי בחילי • ואשפוך נגדך נפשי
 יי זה שמע בגלל שמך • וקח היום תפילתי

הא

יי הן בקרך מחשבתי • וסוד לבי לך נגלה
 יי העלה מרפא לצירי • ועיניך פקח וראה
 יי העמוד רגלי במושור • במקהלים שמך אודה
 יי הנני אוהל לישעך • עדי תביט וגם תפנה
 יי הט לשועי אונך • תמול עלי ותקשיבה

ואו

יי ואלהי לך אקנה • ולבי ישעך ותאו
 יי וערוב עבדך לטובה • ואל תפן לחטאתי
 יי וערי מתי אסירך • יהי נאסר בכור פשעו
 יי וערי לבי סעיפיו • ליחד לך בצרותיו
 יי ואני בקך אעלוה • פרה דל מפגורותיו
 יי וצדון עלם אקו לך • למען טוב לכל קניו

הא

יי תצרך אפק לטובה • אשר אל חסדך פונה
 יי הנני מפיל תחנה • ושקם אקרא תענה
 יי החלמני בחסדך • ומרפא צו ללב הוה
 יי החליתי מניני • ונפשי יום וליל תהמה
 יי תעלני מתהומות • ושיבת עבדך שובה

דינים השייכים ליוצר • קריאת שמע • ועמידה

א זמן קריאת שמע של שחרית משראה את חברו הרגיל עמו קנת כרחוק ד' אמות ויכירנו ונמשך זמנה עד סוף ג' שעות שהוא רביע היום :

ב אע"פ שזמנה נמשך עד סוף השעה ג' אם עברה שעה ג' ולא קראה קורא אותה בכרכותיה כל שעה ד' שהוא שליש היום ואין לו שער כקורא בזמנה ואם עברה

עברה שעה ד' ולא קראה קוראה כלא כרכותיה כל היום :
 ג נכון הדבר שקודם שתחיל קריאת שמע יסבב חוטי הציניות סביב ביהן ידו השמאלית ויתן אותה על לבו וכשיגיע לוראותם אותו יביט בציניות אשר סביב לאזניו :
 ד יכוין מאוד בכל ק"ס ולא ישים לבו בדבר אחר ובפרט בפסוק א' שאם לא כיון לבו בפסוק א' שהוא שמע ישראל לא יא' י"ח ויחזור כל קריאתו ובאמרו פסוק א' יכסה בידיו את עיניו שלא יתן דעתו בדבר אחר ויכוין במלת אחר שהק"כ"ה אחר הוא ומושל בשמים ובארץ ובארבע רוחות הארץ ויכוין ג"כ למסור נפשו על קדושת שמו יתברך :

ה לריך לקרות ק"ס בדקדוקיה ובטעמיה ולהפסיק מעט בין לעולם ועד לואהבת ובין היום על לבדך ובין היום לאהבה ובין נשבע לה :

ו לריך לתתיו זיון של תזכרו דלא לשתמע תשקרו או תשכרו וכן זיון של וזכרתם וידגיש יוד של שמע ישראל ושל והיו :

ז לריך ליתן ריוח בין וזרה לאף ובין תיבה שתחילתה כסוף תיבה שלפניה כגון בכל לבדך על לבדכם בכל לבדכם עשב בשדך ואחדתם מהרה הכף פתיל אתכם מארץ :

ח לריך בכל א' שלאחר מ' להפסיק ביניהם כגון ולמדתם אותם וקשרתם אותם ושמתם את וראיתם אותו וזכרתם את ועשיתם את :

ט המתפלל לא יעמוד במקום גבוה ג' טפחים אלא כ"ט יס בו ד' אמות על ד' אמות או מוקף מצינות :

י כשתתפלל האדם יכניע ראשו לארץ וכוחותיו תעלה למעלה אל שם יתברך וישם רגליו מכוונות זו אל זו וידיו זו על זו וימינו על שמאלו ולא יהיה בידו שום דבר ואם אפשר אפילו הספר וכשאומר ברוך של הברכה א' יכניע ראשו ויוקף בהניעו אל שם ה' וכן יעשה כסוף ברכה א' ובברכת מודים בראש ובסוף שהם סך הכל ד' פעמים ובכלותו להתפלל יפסע ג' פסיעות לאחוריו וראשו כפוף ויאמר עושה שלום וישב במקום שהגיע שם עד שש"ג יאמר קדושה או אם א"ה עד שתחיל חזרת העמידה ואם התפלל ביחיד ימתין עד כדי הלך ד' אמות :

יא לא יעמוד לפני המתפלל ואם א"ה יתרחק ד' אמות ממנו ויעבור וכן אם יש לאחוריו א' שמתפלל לא יאמר עושה שלום עד שחברו יסיים תפלתו ולא יפסיק תפלתו אפי' לענות קדיש וקדושה אלה ידום ויכוין לדברי ש"ג ויחשב לו כאילו ענה :

גשמת • כל חי תברך את שמך יי אלהינו • ורוח כל בשר •
 תפאר ותרומים • זכרך מלבנו תמיד • מן העולם
 ועד העולם אמה אל • ומבלעדך אין לנו מלך גואל
 ומושיע • פודה ומציל • ועונה ומרחם • בכל עת צרה
 וצנקה • אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה : אלהי
 הראשונים והאחרונים • אלוה כל בריות • ארון כל
 תולדות • המהלך בכל התשבחות • הפנהג עולמו בחסד
 ובריותיו

ובריותי ברחמים • וי ער • לא ינום ולא ישן • המעורר
ישנים • והמקיץ נרדמים • מחיה מתים • ורופא חולים •
פוקח עורים • וזוקק בפופים • המשיח אלמים • והמפענח
נעלמים • ולה לבדה אנחנו מודים :

ואלו פיננו מלא שירה בים • ולשונו רנה פתמון גליו •
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע • ועינינו מאירות
כשמש וכירח • ודינו פרושות כנשרי שמים • ורגלנו קלות
כאילות • אין אנו מספיקין להודות לך • אלהינו • ולכרך
את שמך מלבנו על אחת מאלף אלפי אלפים • ורוב רבי
רכבות פעמים • הטובות נסים ונפלאות שעשית עמנו
ועם אבותינו • מלפנים ממצרים גאלתנו • אלהינו • מבית
עבדים פדיתנו • ברעב זנתנו • ובשבע כלכלתנו • מחרב
הצלתנו • מדבר מלטתנו • ומחלאים רעים ורבים דליתנו •
עד הנה עורונו רחמיה • ולא עזבונו חסדיה • על כן אבירים
שפלתנו בנו • ורוח וגשמה שנפחת באפנו • ולשון אשר
ישמת בפינו • הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישודרו
את שמך מלבנו תמיד • כי כל פה לך יורה • וכל לשון לך
תשבח • וכל עין לך תצפה • וכל כרך לך תכרע • וכל קומה
לפניה תשתחוה • והלבבות יראוה • וכל קרב וכליות
זמרו לשמך • בדבר שנאמר כל עצמותי תאמרנה • מי
כמוה • מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מנולו • שועת
עניים אתה תשמע • צעקת הדל תקשיב ותישע • וכתוב
רננו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה :

בפי	י	שרים	הת	ר	מס :
ובשפתי	צ	דיקים	הת	ב	רף :
ובלשון	ח	סידים	הת	ק	דש :
ובקרב	ק	דושים	הת	ה	לל :

במקהלות רבבות עמך בית ישראל • שכן חירת כל
ה צורים

היצורים לפניך • אלהינו ואלהי אבותינו להודות •
להלל • לשבח • לפאר • לרומם • להדר • ולנצח • על כל
דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך :

ובכן ישתבח שמך לעד מלבנו האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ • כי לך נאה • אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד • ז"ל בנשימה א' עד ומלכות שיר • ושבחה • הלל •
וזמרה • עו • וממשלה • נצח • גדלה • וגבורה • תהלה •
ותפארת • קדושה • ומלכות • ע"כ ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש • ומעולם ועד עולם אתה אל • ברוך אתה
יי מלך גדול ומהלל בתשבחות • אל ההודאות • אדון
הנפלאות • בורא כל הנשמות • רבון כל המעשים • הבורר
בשירי זמרה • מלך חי העולמים אמן :

א טוב שלא יאמר טוב פומון טוב פיוט או בקשה מאלו סדרו האחרונים בר"ה
וה"ה בין ישתבח ליוצר ומ"מ אין למחות ביד אחרים ומי לנו גדול ממשה ו
ול סהעיד עליו בנו כשהיה ש"ץ בר"ה ובי"ה ה"ה אומר הפיוטים ככל הקהל
שלא להראות את עצמו כי הוא מחמיר ומגדוק עצמו יותר מן הקהל :

ב יש מי שאומר אחר פיוט ידי רעים מומור ממעמקים קדחתך וגו' וספיר עבדי
בזה להסמיך המומור לקדיש לומר הקדיש על פסוקי תהלה :

יוס א' ר"ה עומק ראשית כתר • יוס ב' עומק ראשית חכמה • יוס ג' עומק אחרית
בינה • יוס ד' עומק טוב ועומק רע דעת • יוס ה' עומק דרום חסד • יוס ו'
עומק לפון גבורה • יוס ז' עומק מורח ת"ת • יוס ח' עומק רום ועומק תהת נלח
הוד • יוס ט' עומק מערב יסוד • וכן יוס עשירי עומק מערב מלכות :

אופן לה"ה יהודה ז"ל • ויותר טוב לאומרו אחר התפלה :

ידי רשים • נחלשים • מהשיג ידי כפרם • אבל ברוחם • ומר
שיהם • יקדמו את פני יוצרם • עם נבדל • הולך ידל • ושיחו
הולך ורם • ברועדם • בבית מועדם • ובגרונם רוממות אל •
להקדיש את קדוש יעקב ואח אלהי ישראל : הלא אם סף דביר
וסף • ואין אבוד ותכפים • ופרכת • ומערכת • וחמודים ומוספים •
ואין קצרת • וכפרת • לכפר על נגפים • קדושת אל • בישראל •
להדמות לשרפים • ומענים • בבית שבנם • להודות אל נאמפים •
ומהיל • אל תיל • ילכו בני ישראל : לסקדיש ואל נושא • ונוד
מחכה

מחסה • אז הוית להם • על כדוכים • וכוכבים • הקימות הגליהם •
ובשמך • מפרומך • גוננת יה עליהם • ומלאכים • נערכים • שמת
נושאי כליהם • ראה עתה • כי תמה • יד מלכם וחיליהם • וזר
ירשם • והורישם • הבנים אין לישראל : להקדיש דרור יקושה •
דרור הורשה • מורגים • ומאדונים • אלוותה • משה אותה • מפנים
ודונים • ואל יקל • בעת משקל • זכות אבות ראשונים • ויפקד •
בל שוקר • לדרב לך מתנגים • דור אבותיו • וכל מתיו • היה
פקרב שנים • להשקותם • ולהחיותם • היה כשל לישראל : להקדיש
המכודך • ככל מערך • בין במשה בין במעלה • אש ומים •
ושמים • והארץ אשר תלה • יעידון על • אשר פעל • כי מה רם
ומה נפלא • ועבריו • וצאן רדיו • לדינו עומדים סלה • ביום פקדו
כגי חלדו • תקפוץ פיה עולה • ובו יצדקו • ויתחללו כל זרע
ישראל : להקדיש

ליום שני אופן להוד יהודה ויל

יה שמך • ארומך • וצדקתך • לא אבסה • האונתי • והזונתי •
לא אשאל ולא אנסה • ואיך יאמר • יציד חומר • אלי ויצדו
מה מעשה • דבשתיהו • פגשתיהו • למגדל עוז וצור מחסה •
הבהיר • ואור מזהיר • באין מסך ואין מכסה • ושתבח ויתפאר
ויתרום ויתנשא • הדר כבודך • ועוז ידך • מספרים השמים •
בעת עלותם • ועת פנותם • ועת שחותם אפים • ומלאכים נהרבים •
בתוך אבני אש ומים • יעידוך ויודוך • בורא גיב שפתים • כי
הסבול • ולא תכול • בלי זרע וידים • מחתיות • ועליות • והחיות
והפסא : שתנח ומי ימלל • כבוד מחולל • שחקים פאמונתו • חי
עולם אשר נעלם • בנבחי רום מעונתו • וכרצותו • כבן ביתו •
באהלו שם שכנתו • ושם מראות • לנבואות • להביט אל המונתו •
באין תבנית • ואין תבנית • ואין קץ לתבנתו • רק מראיו • בעין
נכיויו • כמלך רם ומתנשא : ישתנח דבר נבורות • בלי ספורות •
ומי יספר תהלותיו • אשרי איש • אשר יחיש • להזכיר עוז
נבורותיו • ויסמך כאל תומך • עולם על נבולותיו • ויעריצו • שוב
ורצוא • ויצדיק דין פעולותיו • ויורה על • אשר פעל • כי למענו
עלילותיו • וכי יש זום • לאל איום • ודין על כל המעשה : ישתנח

השתונן

השתונן • והכונן • והתפונן בסודך • והבטת • מה אתה • ומאין
יסודך • ומי הכינד • ומי הכינד • וכח מי ינידך • והבט אל נבורות
אל • והעירה כבודך • חקור פעליו • רק אליו • אל השלח ידך •
כי תדרוש • בסוף ובראש • בפופלא ובמכוסה : ישתנח

ואומר חזון כנינון

וכשעונה ה"פ אמן יכוין אידהנויה גימטריא אמן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא • (אמן א' ויכוין כלעיל) בעלמא די
כרא כרעותיה • וימליך מלכותיה • ויצמח פורקניה • (וי"מ
ויבע קץ משיחיה • וישכלל היכליה • ויפרוק עמיה) (אמן ב' ויכוין
כלעיל) בחיובין וביומיכון ובחיו דכל בית ישראל • בעלמא ובזמן
קריב ואמרו אמן : (אמן ג' ויכוין כלעיל ויאמר ג"כ עד בעלמא) יהא
שמייה רבא מכבדך לעלם לעלמי עלמאי יחברך • וישתבח •
ויתפאר • ויתרום • ויתנשא • ויתהדר • ויתעלה • ויתחלל • שמייה
דקודשא בריך הוא • (אמן ד' ויכוין כלעיל) לעילא מן כל ברכתא •
שירתא • תשבתתא • ונתמתא • דאמירין בעלמא ואמרו אמן :
(אמן ה' ויכוין כלעיל)

ואומר חזון ברכו את המבורך : ואומרים הקהל כלת

ישתנח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא
אחרון ומכלעדיו אין אלהים • ויהי סס ה' מכודך מעתה ועד עולם ומרום על כל
ברכה ותהלה :

ועומן נקול רס ברוך יי המבורך לעולם ועד : והחזון חזונו

יכוין כאן לקבל תוספת קדושה בסוד הנפש ומכאן נכנס בסוד עולם הבריאה
אל שרד' ה' הראשונה דהוי"ה ושס"ג :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר יפסיק אור ובורא
חשך עשה שלום ובורא את הכל • הכל יודוך • והכל
ישבחוך • והכל יאמרו אין קדוש כיי • הכל ירוממוך סלה
יוצר הכל האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח • ובוקע
חלונת רקיע • מוציא חמה ממקומה • ולבנה ממכון שבתה •
ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת רחמים : המאיר
לארץ

לארץ ולקדים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינה: המלך המרומם לבדו מאז המושב
והמפואר והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם ברחמיה
הרבים רחם עלינו: ארון עזנו: צור משגבנו: מגן ישענו
משגב בעדנו: איז ערוך לך ואיז זולתך: אפס בלתיך ומי
דומה לך: איז ערוך לך יי אלהינו בעולם הזה ואיז זולתך
מלבנו לחיי העולם הבא: אפס בלתיך גואלנו לימות
המשים: ומי דומה לך מושיענו לתחת המיתים:

אל ארון על כל המעשים: ברוך ומבורך בפי כל נשמה:
גדלו וטובו מלא עולם: דעת ותבונה טובים אותו:
המתנאה על חיות הקדש ונהדר בכבוד על המרכבה:
זכות ומישור לפני כסאו: חסד ורחמים מלא כבודו: טובים
מאורות שבראם אלהינו: יצדם בדעת בכינה ובהשכל:
כח וגבורה נתן בהם: להיות מושלים בקרב תבל: מלאים
זיו ומפיקים נונה: נאה זיום בכל העולם: שמחים בצאתם
שישים בכואם: עושים באימה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים
לשמו: צהלה ורנה לזכר מלכותו: קרא לשמש וירח אור:
ראה והתקין צורת הלבנה: שיבח יתנו לו כל צבא מרום:
תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות (כ"א ואופני) הקדש:

ואם חל כשנת מוסיפין

לא אל אשר שבת מכל המעשים: וביום השביעי נתעלה
וישב על כסא כבודו: תפארת עטה ליום המנוחה:
ענג קרא ליום השבת: זה שיר שבח של יום השביעי: שבו
שבת אל מכל מלאכתו: ויום השביעי משבח ואומר:
מומור שיר ליום השבת: לפיכך יפארו לאל כל יצוריו:
שבח ויקר וגדלה וכבוד: יתנו למלך יצור כל המנוחיל
מנוחה לעמו ישראל: ביום שבת קדש: ט"ז

שמך

שמך יהוה אלהינו יתקדש: וזכרך יתפאר מלבנו בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת: על כל שבח מעשי ידך
ועל מאורי אור שיצרת: המה יפארוך סלה: התברך לנצח
צורתנו: מלבנו וגואלנו בורא קדושים: ישתבח שמך לעד
מלבנו: יוצר משרתים ואשר משרתיו: כלם עומדים ברום
עולם: ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים
ומלך עולם: כלם אהובים: כלם ברורים: כלם גבורים:
כלם קדושים: כלם עושים באימה וביראה רצון קונם:
וכלם פותחים את פיהם: בקדשה: ובטהרה: בשירה:
ובזמרה: מברכין משבחין מפאין ומקדישין ומעריצין:
וממליכין: את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא: וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה:
ונותנים רשות (באהבה) זה לזה: להקדיש ליוצרים בנחת
רוח: בשפה ברורה: ובנעימה קדושה: כלם כאחד
עונים באימה: ואומרים ביראה: קדוש קדוש קדוש יהוה:
צבאות מלא כל הארץ כבודו: והאופנים וחיות הקדש:
ברעש גדול מתנשאים: לעמתם משבחים ואומרים: ברוך
כבוד יהוה ממקומו:

לא אל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקיים ומירות יאמרו
ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו מרום וקדוש:
פועל גבורות: עשה חדשות: בעל מלחמות: זרע
צדקות: מצמית ישועות: בורא רפואות: נורא תהלות:
ארון הנפלאות: המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה
בראשית: כאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו:
(איז לומר והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא) ברוך
אתה יהוה יוצר המאורות:

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה ויתרה
חמלת עלינו אבינו מלבנו בעבור שמך הגדול
ובעבור

ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדמו חקי חיים לעשות
 (חקי) רצונה בלבב שלם • כן תחננו אבינו אב הרחמן •
 המרחם רחם נא עלינו • ותן בלבנו בינה להבין • להשכיל •
 לשמוע • ללמוד • וללמד • לשמור ולעשות • ולקיים את
 כל דברי תלמוד תורתך באהבה • והאר עינינו בתורתך •
 ודבק לבנו במצותיך • ויחד לבנו לאהבה וליראה את
 שמך • למען לא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד •
 כי בשם קדושה הגדול הגבור והנורא בטחנו • נגילה
 ונשמחה בישועתך • ורחמיך יהוה אלהינו וחסדיך הרבים •
 אל יעזבונו נצח סלה ועד • מהר והבא עלינו ברכה ושלום
 כאן יאחו בד' ליצות ויהיו מקובלים בידו השמאלית על לבו עד שיגיע לודכרו
 חיים וכו' מהרה מארבע בנפות כל הארץ וישבור עול הגוים
 מעל צוארנו והוליכנו מהרה קוממיות לארצנו • כי אל
 פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו
 מלבנו יכוין מ"ע לזכור מעמד הר סיני לשמך הגדול יזכור למחות
 זכר מעלק שכעכוזו אין הסס גדול ושלא באהבה להודות לך יזכור
 מעשה מרים שהספה נכראת להודות לשם יתברך ולא ידבר לשון הרע וליחדיך •
 ליראה ולאהבה את שמך • ברוך אתה יהוה הבורח
 בעמו ישראל באהבה :

יכוין עלמו ומחשבתו לקיים מ"ע של ק"ט ולקבל עליו עול מלכות שמים כפי' א'
 וכשיאריך כלאחר יכוין להמליכו בשמים ובארץ וכד' רוחות העולם • גם יכוין כד'
 לקבל עליו ד' מיתות בית דין על קדושת שמו יתברך • וישים על לבו חס עכר
 איוס מ' הדברות הרמוזים בו • ואומר ככוונה רבה :

ויכוין ארון הכל יוד • הי • ויו • הי • היה הוה ויהיה

שמע ישראל יהוה אלהינו אנכי ה' יהוה א' אחר :

לא יהיה לך אלהים אחרים • ואומרים בלש

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ

כריך להפסיק בין מלכות שמים לעול מלות :

ואהבת

ואהבת לא תשא את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
 נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי
 מצוה היום על לבבך : ושננתם לבנה ודברת בם
 בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך :
 וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך :
 לא תחמוד וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
 בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם
 בעתו יורה ומלקוש לא תגוב ואספת דגנה ותירשה
 ויצהרה : ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת :
 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים
 אחרים והשתחוויתם להם : וחרה יפסיק מעט אף יהוה
 בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא
 תתן את יבולה לא תרע ואבדתם מהרה מעל הארץ
 הטבה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה
 על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
 ידכם והיו לטטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם את
 בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
 כד את אביו למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם בימי השמים
 על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהים ועשו להם ציצת על בנפי
 בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנה פתיל תכלת :
 והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל
 מצות יהוה ועשיתם אתם לא תחף ולא תתורו אחרי

לבבכם

לבכבכם ואחרי עיניכם (ויסיס הזכות על עיניו) אשר אתם זנים
אחריהם : זכור את יום השבת למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : (יסתכל הזכות וינסקס)
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים לא תענה ברעך אני יהוה אלהיכם :

וחורו ס"ן לכו יהוה אלהיכם אמת :
אמת • ויציב • ונכון • וקיים • וישר • ונאמן • ואהוב •
וחביב • ונחמד • ונעים • ונורא • ואדיר •
ומתוקן • ומקבל • וטוב • ויפה • הדבר הזה עלינו לעולם
ועד : אמת אלהי עולם מלבנו • צור יעקב מגן ישענו • לדר
ודר הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד
קימת : ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד
ולעולמי עולמים • (כאן ישלש הזכות וינסקס מידיו) על אבותינו
עלינו • ועל בנינו • ועל דורותינו • ועל כל הדורות ורע
ישראל עבדיך : על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב
וקיים • באמת ובאמונה חזק ולא יעבור : אמת שאמה הוא
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו • מלבנו מלך אבותינו • גואלנו
גואל אבותינו • צורנו צור ישועתנו • פורנו ומצילנו מעולם
הוא שמך • ואין לנו עוד אלהים זולתך סלה :

עזרת גי' מיכאל מלכאל סנדיאל אבותינו אמה ר"ת גי' ע"ב הוא
מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל הור
ודור ברום עולם מושבה ומשפטיה וצדקתה עד אפסי ארץ :
אמת אשרי איש שישמע למצותיה • ותורתה ודברך ישים
על לבו : אמת שאמה הוא ארון לעמך • ומלך גבור לריב
ריבם לאבות ובנים : אמת אמה הוא ראשון ואמה הוא
אחרון • ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע : אמת
ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו מבית עבדים פדיתנו כל
בבוריהם הרבה • ובכורך ישראל גאלת • וים סוף להם
בקעת

בקעת • וזרים טבעת • וידידים עברו ים ויכסו מים צריהם
אחר מהם לא נותר : על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל •
ונתנו ירדים זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות
למלך אל חי וקיים • רם ונשא גדול (גבור) ונורא • משפיל
גאים עדי ארץ • מגביה שפלים עד מרום • מוציא אסירים
פודה עניים • עוזר דלים • יכוין לעשות עמנו עני וככה רוח וחרד על
השכינה שהיא בגלות העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו •
תהלות לאל עליון גואלם ברוך הוא ומברך • משה ובני
ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם : מי
כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות
עשה פלא : שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על
שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יהוה ימלוך
לעולם ועד : ונאמר גואלנו יהוה צבאות שמו קדוש
ישראל • ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

א מה שנהגין לומר כל החזרה של עמידה ומוסף עם הש"ן אף ע"ג דככל ימות
השנה לריבוי הכבוד לשתוק משום דמחוי קלות ראש בימים האלה לית לן דס
אכל אס ירימו קולם מן הש"ן זה ודאי דבר שאינו טעון ור"ד לנעור בהם :

יותר דיני העמידה הנס כתובים לעיל בעמודת ערבית

וסומך גאולה לתפלה בלי הפסק כלל

כאן נכנס בסוד עולם האלילות ויכוין יו"ד ה"י וי"ו ה"י סס ע"ב ויכוין לקבל
תוספת קדושה בסוד הרוח ויפשוט כל המחשבות ויכוין ברומומות הקב"ה בפרט
בברכה ראשונה המדינא אס לא כיון ריך לחזור • והבא בסוד ה' ויכוין כללות
כוונת התפלה כי היא העולה בגבורה דש קלות שדעת ת"ת ישראל :

ובחזרה עולה בגבורה שדעת ת"ת ישראל :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו • אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב • האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון • גומל חסדים טובים • קינה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

בנוסח זה יש בו י"א תיבות וככל יום מית"ת יש לו לכיון בתיבה א' וביה"כ יכוין
אלהים

אלהים חיים וס' י"א תיבות כסממני הקטורת

זכרנו לחיים • (אל) מלך חפץ בחיים • כתבנו בספר חיים
למענה אלהים חיים • (אל חי) מלך עוזר ומושיע
ומגן • ברוך אתה יהוה (נס יהוה אל שדי) מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני • מחיה מתים אתה רב להושיע
מוריד הטל • מכלכל חיים בחסד • מחיה מתים
ברחמים רבים • סומך גופלים • ורופא חולים • ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישגי עפר • מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך • מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה :
מי כמוך (ואב) הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים • ונאמן
אתה לתחיות מתים • ברוך אתה יהוה מחיה
המתים :

ובחוריה השליח צבור אומר

וכסוינו ט"ן לכאן יחזור למקומו ויעלו עיני ויקדש מחשבתו ויכוין לקיים מ"ע
של וקדשתי בתוך בני ישראל כדי שיחול עליו מאותה קדושה :
בקרישך ובעריצך בנועם שית סוד שרפי קדש המשלשים לך
קדשה • וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר •
קדוש • קדוש • קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמקם
משבחים ואומרים • ברוך כבוד יי מפקדומו : ובדברי קרשך
כתוב לאמר • ומלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :
אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :
לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :
ובכן (גוי' ע"ב כנגד אותיות שפסוק ויסע והוא כנגד אברהם שקידש שמו
יתכד בעולם) יתקדש שמה יהוה אלהינו על ישראל
עמה :

ובכן (ע"ב אותיות שפסוק ויבא והוא כנגד פחד יחזק) הן פחדך יהוה
אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת •
וייראוך כל המעשים • וישתחוו לפניך כל הברואים •
ויעשו כלם אנדה אחת • לעשות רצונך בלבב שלם •
שירענו

עח

שירענו יהוה אלהינו שהשלטון (שהשלטון) לפניך • עוז
בידך וגבורה בימינה ושמה נורא על כל מה שבראת :
ובכן (ע"ב אותיות שפסוק ויט והוא כנגד יעקב שאמר בשכמ"ו) הן
כבוד לעמך תהלה ליראיך ותקודה טובה
לדורשיך • ופתחון פה למיחלים לך • שמה לארצך •
ששון לעירך • וצמיחת קרן לדוד עבדך • ועריבת גר לבן
ישי משיחה במהרה בימינו :

ובכן (ע"ב שמונת היוצאים מן פסוקים סג' והוא כנגד דהע"ה סוד לדיק ולדק)
צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו • וחסידים ברנה
יגילו • ועולתה תקפוץ פיה • והרשעה בלה לילת הרשע
בעשן סמאל תכלה • כי תעביר ממשלת זרון מן הארץ :
ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה על כל מעשיך •
בחר ציון משכן כבודך • ובירושלם עיר מקדשיך •
בכתוב בדברי קדשיך • ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה :

קדוש אתה ונורא שמה ואין אלות מבלעדך בכתוב
ויגבה יהוה צבאות במשפט • והאל הקדוש נקדש
בצדקה • ברוך אתה יהוה (יהוה כוזו) המלך הקדוש :
אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו במצותיך •
וקרבתנו מלבנו לעבודתך • ושמה הגדול והקדוש עלינו
קראת :

נתת לנו יהוה אלהינו באהבה את יום סעדת סוד ואת יום
הזכרון הזה • את יום טוב מקרא קדש הזה • יום
תרועה (סעדת זכרון תרועה) באהבה מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
ישמע יפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון
ירושלם

ירושלם עירך • וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון כל
 עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה • לחן ולחסד
 ולרחמים ביום הסגת חוס וכיום הזכרון הזה • ביום טוב מקרא
 קדש הזה • לרחם בו עלינו ולהושיענו • זכרנו יהוה אלהינו
 בו לטובה • ופקדנו בו לברכה • והושיענו בו לחיים טובים •
 בדבר ישועה ורחמים • חוס וחננו וחמול ורחם עלינו •
 והושיענו כי אליך ענינו • כי אל מלך חנון ורחום אתה •
 אלהינו ואלהי אבותינו • מלוך על כל העולם כבודך •
 והנשא על כל הארץ ביקרך • והופע בחדר גאון
 ערך • על כל יושבי תבל ארצך • וידע כל פעול כי אתה
 פעלתו • יביין כל יצור כי אתה יצרתו • ואמר כל אשר נשמה
 באפו • יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה •
 קדשנו במצותיך • תן חלקנו בתורתך • שבענו מטובך •
 שמח נפשנו בישועתך • וטהר לבנו לעבדך באמת
 כי אתה יהוה אלהים אמת • ודברך מלבנו אמת וקיים
 לעד • ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש הסגת ו
 ישראל ויום הזכרון •

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה •
 והשב העבודה לדביר ביתך • ואשי ישראל
 ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון • ותחי לרצון
 תמיד עבודת ישראל עמך • ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ
 בנו ותרצנו • ותחזינה ענינו בשובך לציון ברחמים •
 ברוך אתה יהוה יהוה השתפא המחזיר שכבתו לציון •
 מודים אנחנו לך •

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו • אלהי כל בשר •
 יוצרנו יוצר בראשית ברכות
 והודאות

שאתה הוא יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צורנו צור חיינו
 ומגן ישענו אתה הוא לדור

ודור • נודה לך ונספר והודאות לשמך הגדול
 הלהלכה • על חיינו ותקדוש • על שהחיינו
 המסורים בידך • ועל וקמחנו • בן החיינו והחננו •
 נשמותינו הפקודות לך • ותאסוף גליונינו לחצרות
 ועל נסיה שובל יום עמנו • קדשך • לשמור חקיך • ולעשות
 ועל נפלאותיך וטובותיך • רצונך ולעבדך בלבב שלם על
 שאנו מודים לך • ברוך אל
 שבעל עת ערב ובקר
 וצהרים • הטוב כי לא כלו

רחמיך • חמרהם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך •
 ועל כלם יתברך • ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלבנו
 לעולם ועד • וכל החיים יודוך סלה •

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך •

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב •
 האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב • ברוך
 אתה יהוה יהוה (יהוה בם) הטוב שמך ולך נאה להודות •

ובחזרה אם אין כהנים אומר שליח זכור

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
 הכתובה על ידי משה עבדך האמירה מפני אהרן ובניו
 הכהנים עם קדושיך כאמור • וברכה יי וישמך • יאר יי פניו
 אליך ויהנה • ישא יי פניו אליך וישם לך שלום • ושמו את שמו
 על בני ישראל ואני אברכם •

שים שלום טובה וברכה • חיים חן וחסד • צדקה ורחמים
 עלינו ועל כל ישראל עמך • וברכנו אבינו כלנו
 יחד באור פניך • כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו •
 תורה וחיים • אהבה וחסד • צדקה ורחמים • ברכה ושלוש •
 וטוב בעיניך לברכנו • ולברך את כל עמך ישראל ברוך
 עו ושלוש •

א נכון הדבר לדגל תיבת היום כהיום תכתבו לחיים טובים שאין בדין להחייק
עלמנו כלדיקים גמורים שנכתבים ונחתמים לאלתר ומי שהחזיק לאמרו ואמרנו
ואין מעכב :

ובחזרה שלח צבור אומר

ואתם הדבקים בני אלהיכם היים פלכם היום • היום תאמנונו •
היום תברכנו • היום תגדלנו • היום תגדלנו • היום
ותהדרנו • היום תועדנו ועד טוב • היום תזכנו • היום תחינו • היום
תהגנו • היום תטהרנו מעוננו • היום תישר ארחותינו • היום תכתרנו
בכר שם טוב • היום תלכנו • היום תמלנו • היום תשאנו •
היום תסערנו • היום תעטרנו • היום תפקדנו לחיים טובים • היום
תצדקנו • היום תקרבנו לעבודתך • היום תרחמנו • היום תשמע
תפלתנו • (אני נהנתי להוסיף כאן היום תהגנו לחן ולחסד ולרחמים
שאל לא כן חסר את התי"ן ודו"ק) היום תכתבו לחיים טובים :

ובספר חיים ברכה ושלום • ופרנסה טובה • וישועה
ונחמה • וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו
ובל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום : ברוך אתה
יהוה והווי המביך את עמו ישראל בשלום אמן :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :
אלהי נצור לשוני מרע • ושפתותי מדבר מרמה • ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה • פתח לבי
בתורתך • ואחרי מצותיך תרדוף נפשי • וכל הקמים עלי
לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם • עשה למען
שמך • עשה למען ימינה • עשה למען תורתך • עשה למען
קדושתך • למען יחלצון ידידיך • הושיעה ימינה וענני : יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

עושה השלום (נימטריא ספרי"א אל סופר של מעלה) במרומיו • הוא
ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו
ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני
ה' רופאך : יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה בית המקדש במהרה
בימינו ותן חלקנו בתורתך לעשות רצונך כלכך שלם :

דינים השייכים בחזרת שלח צבור התפלה

א לא ידבר בחזרת ש"ס התפלה ויעמוד בדגליו ויכוין אל הכרכות לענות אמן
אחר כל ברכה וברכה • ויזהר שלא לענות אמן קודם שיסיים ש"ס את ברכתו
ויטעם הכוין וכן יאריך אמן אך לא יותר מזה :

ב לא יענה אמן אם לא שמע הכרכה מקודם ואם לא שמע הכרכה ושמע הקהל
שעונים אמן ויודע אל איוה ברכה מברכים יענה עמהם • העונה לא יודים קולו
יותר מהמבדק :

ג כשהש"ס אומר הקדושה לא יאמר אותה עמו אלא ישמוק עד שש"ס יגיע לקדוש :

ד כשהש"ס אומר מודים יכוף מעט ראשו ויאמר מודים דרכנו ויכוף ג"כ כשאומר
ברוך אל ההודאות ולא יזכור את השם :

ה כשהש"ס אומר ברכת כהנים יענה אחר כל פסוק ופסוק כן יהי רצון ולא יענה
אמן אם אין הכהנים עולים לדוכן :

ומי שנעב אלהים בלבד וכוין בחזרת השליח צבור ויהיו עיניו סגורות או יראה
במתוך הספר • וכשעונה ב"ש וב"ש יכוין ברוך הוא יה' וברוך שמו וה' :
וכשעונה אמ"ן יכוין יאהרדגה"י שעולה ג' אמ"ן :

יש נוהגים לומר קודם חזרת שלח צבור העמידה רשות זה :

י' שמעתי שמעך יראתי יי :

י' שמעתי ונדרותי • יום בו תפקדני • ונחלתי ונחלתי יום בו
תדינני • השפלתני ונבחלתי • פן באפך תמעיטני • כי גדול
יום יי :

י' מי לא יירא מיום דין הנורא • כי לך יאתה גדלה ונבירה •
באתר די וקוקין הנורא • מי יעמוד בסוד יי :

י' מלך יושב על כסא דין • סביבו שרפים עומדים על מדין • כי
כן דבר המלך לפני כל יודעי בת ודין להגיד כי ישר יי :

י' מלך אדיר משפיל ומרים • במימר קדישין • ובגודת עירי •
מפוצץ סלעים ומשבר הרים • כל מוצא פי יי :

י' לפני חילו קרא בחיל • מאן בעי סם חיי והוא כן חיל • יקום
בטרם יתעורר אנשי החיל • וישב אל יי :

י' לבי מלחכי אש רשף בורח • נורא בעם רם במר צורח • אך
יעלה ויבא קרח • אל מקום שלהבת זה יי :

י' ענה עני העומד לפניך • גדל שואל מבקש סליחתך • תבין
לבם מקשיב אונך • נסה עלינו אור פניך יי :

י' נחלי דמעותי מעי הרתיחו • נחלי חטאתי טווחתי הקדיתו •

דינא יתיב וספרין פתיחו לפני המלך יי
יי ספרי חיים ומתים לפניך נפתחים בפתחי אבות ראשונים אנו
בטוחים תכון תפלתנו בריית גיחוחים יי פעלך בקרב שנים
חיהו יי

אתאנו לחלות פניך כי חסד ואמת יקדמו פניך נא אל
תבישנו נא אל תשיבנו ריקם מלפניך סלח לנו
ושלח לנו ישועה ורחמים ממעונך

אתאנו לבקש ממך בפרה איום ונורא משגב לעתות
בצרה תחינו תחננו ובשמך נקרא סלח
לנו ושלח לנו ישועה ורחמים ממעונך

ואחר כך אומר הס"ג אדני ספתי וכו'

נשיאות כפים

אין נשיאות כפים בפחות מעשרה והכהנים מן המזין אפי' מתפללין בבית שאין
ס"ט כושאין כפיהם נתפשט המנהג באלו המדינות שאין הכהנים נושאין
כפיהם אלא בימים טובים שהם ימי שמחה וטוב לב הוא יכרך כי צריך סיהיה המברך
בשמחה ומטעם זה האכל כל י"ב חדש על אביו ועל אמו וה"ה כל שלשים על שאר
קרוביו אינו נושא את כפיו וצריך האכל ללאות מז"ה כמשהכניס רוחאין ידיהם
לעלות לדוכן שלא יהא בב"ה כשהס"ן קורא כהנים שלא יעבור בעשה כהן
שעומד בשמונה עשרה והחזן מגיע לרצה פוסק ועולה ואם יש כהנים אינו
פוסק לא יעלו הכהנים לדוכן במנעלים ואף על פי שנטל ידיו שחרית חזר ונטל
ידיו והלוי יזקק מים על ידיו אם אין לוי בב"ה יספכו הככורים המים על
ידיהם ואם אין בכור בב"ה ולא לוי ישפוך הכהן על זמנו על ידיו ולא ישראל
כשמתחיל הס"ג רצה יעקרו הכהנים שבב"ה רגליהם לעלות לדוכן

כשעלו לדוכן ואמרו הכהנים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא הברכה
הואת שצויתנו לברך את עמך ישראל ברכה שלמה ולא
יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם

ומאריכין נתפלה זו עד שיכלה מפי הכבוד אמן שלאחרי הטוב שמך וכו' כדי שיענו
הכבוד אמן על תרוייהו ועומדים הכהנים עם פניהם כלפי היכל עד שיתחיל
הס"ן כהנים נקול רס ואז מחזירין פניהם כלפי העם ולא יחזירו לא בתחילה ולא
בסוף אלא דרך ימין ומברכין

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של
אשר וצונו לברך את עמו ישראל באהבה

אין

אין לכהנים לגנן אלא ניגון אחד מתחילה ועד סוף כדי שלא יבואו לידי טירוף
דעת בשעה שהכהנים מברכים את העם לא יביטו ולא יסוּחו דעתם אלא
יהא פניהם כלפי מטה כמו שעומדים בשמונה עשרה אלו מקומות שהכהנים
הופכים פניהם לדרום ולצפון יברך וישמרך אליך לך שלום וצריך
הכהן לכיון כמלת (וברך) שהאל יתברך שמו וישפיע חכמה על ישראל ובמלת
(וישמרך) יכוין שהאל יתברך שמו יתן בניו לישראל ובמלת (יאר) יכוין שהאל
יתברך שמו יוסיף חיים לישראל ובמלת (ויחנך) יכוין שהאל יתברך שמו יברך
את ישראל בנשיאות חן ובמלות (ישא ה' פניו אליך) יכוין שהאל יתברך שמו
יברך את ישראל בעושר ובמשלה ובמלות (וישם לך שלום) יכוין שהאל יתברך
שמו יברך את ישראל בברכת שלום כמשמעו ע"כ מצאתי הכוונות אלו כתובים
בשם ספר יצירה ונראה שעל כן נהגו קדמונינו להאריך קצת בניגונים לכיון כל
אלה והם כוונות פשוטות שכל כהן יכול לכיון בזה ומי שחא בסוד ה' ימצא
כוונות גדולות על פי הסוד בכתבי האר"י ז"ל

וכל אדם יכוין לברכת כהנים ויהא פניו כלפי הכהנים ולא יסתכל בהם אומרים
הפסוקים בשעה שהס"ן מנגן ולא כשהכהנים מנגנים והס"ן מקרא את
הכהנים מלה במלה עד דסיימו פסוק ראשון ואז הקהל עונין אמן וכן אחר פסוק
שני וכן אחר פסוק שלישי

יברך יי מציון עשה שמים וארץ
יי ארוננו מה אדיר שמך בכל הארץ

וישמך שמרני אל פי חסיתי בך רבנו וכו'
יאר אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה

יי יי אר רחום וחנן ארך אפים רב חסד ואמת
פניו פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני

אליך יי נפשי אשא
ויחנך הנה בעיני עבדים אל יר ארזיהם בעיני שפחה אל יר

ישראל יי אלהינו עד שיהננו רבנו וכו'
ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו ומצא חן

וישכל טוב בעיני אלהים ואדם
יי קנינו לך קנינו הוה ורועם לפקדים אף ישועחנו

בעת צרה
אל תסתיר פניך ממני ביום צר לי בטח אלי אונך

אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים
וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והחוד כי
כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל

לראש
שלום

שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב אָמַר יי וּדְפָאֲתוּי : רבונו וכו'
אָדיר בְּמַרוֹם שׁוֹכֵן בְּבִבְרָה אֶתָּה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם יְהוּ רִצּוֹן
שְׁתֵּשִׁים עֲלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה
לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם :

ואומרים הכהנים

רבונו של עולם עשינו מרה שְׁגִירָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ
אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְרָהָם אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְרֵבֶשׂ :

כשורדים הכהנים מן הדוכן לא יגשו כמנעליהם ואם נגעו יטלו ידיהם לתפלה :
הורא חלוס ונפשו ענומה עליו ואמר בעת נשיאות כפים בשעה שמנגנים
הכהנים ומאריכין ככ"ק של ושמך וככ"ק של ויחגך ושלוס זה הרבון :

רבונו של עולם אָנִי שְׁלֶךְ וְחַלּוּמוֹתַי שְׁלֶךְ חֲלוּם חֲלַמְתִּי וְאִינִי
יִוָּדַע מַה הוּא : יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שִׁיְהוּ כָל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחַלְמְתִי
עַל עַצְמִי וּבֵין שְׁחַלְמְתִי עַל אַחֵרִים וּבֵין שְׁחַלְמֵנוּ אַחֵרִים עָלַי .
אִם טוֹבִים הֵם חוֹסֵם וְאִמְצֵם וְיִתְקַיְמוּ בִּי וּבְהֵם בְּחַלּוּמוֹתַי שֶׁל
יוֹסֵף הַצַּדִּיק וְאִם צָרִיכִים רְפוּאָה רְפֹאֵם בְּהוֹקִיחֵנוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
מַחֲלוּי . וּבְמַרְוֵם הַנְּבִיאָה מְצַרְעָתָהּ . וּבְנַעֲמֵן מְצַרְעָתוֹ . וּבְמִי
מָדָה עַל יְדֵי מוֹשֶׁה רַבֵּינוּ . וּבְמִי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישֶׁע . וּבְשֵׁם
שְׁהַבְּתָם אֶת קַלְלַת בְּלַעַם הַרְשָׁע מִקַּלְלָה לְבָרְכָה . כֵּן תַּחֲפוּךְ
בְּרַחֲמֵיךָ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה . וְתִשְׁמְרֵנִי וְהַרְצֵנִי
וְתַחֲיֵנִי אָמֵן :

תפלה מהרב הגדול מוהר"ר חיד"א וע"א נמצאת מכ"ו ז"ל כשהכהנים אומרים
ברכת כהנים אבל אין לאומרה בשעה שהכהנים אומרים וגם לא יאמר שום
פסוק אלא ישתוק ויכוין למה שאומרים ויענה אמן אחר כל פסוק ופסוק :

יהר"מ יְהוּדָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַעֲשֶׂה לַמַּעַן רַחֲמִיךָ וְלַמַּעַן שֵׁם הַקְּדוֹשׁ
אֲנַקְתָּם פִּסְתָּם פִּסְפָּסִים דְּיוֹנָסִים (יכוין בלבו ולא יוֹלֵא
השמות בפיו) הַיּוֹצֵא מֵ"שׁ שֶׁל בְּרַכַּת כְּהֵנִים וְתַשְׁמַע תַּפְלִיתִי וְהַקְּתִי כִּשְׁם שְׂמַעְתָּ
אֲנִי ת' יַעֲקֹב תַּמּוּיךָ אִישׁ ת' וּבְרֹב רַחֲמֶיךָ הִפְרַסְנוּ פְרַסְנָה טוֹבָה לַחֵם לְאֹכֹל
וּבְגַד לְלִבּוֹת כִּשְׁם שְׂנַתָּת פִּסְ"ת לַחֵם לְאֹכֹל וּבְגַד לְלִבּוֹת לִיעֲקֹב תַּמּוּיךָ אִישׁ ת' ס
וְתַחֲנַנִּי לְהַסִּיב לַחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוּאֵינוּ לְעַבּוּדְתְּךָ וְהִיוּ
דְּבָרֵינוּ נִשְׁמָעִים לְעַבּוּדְתְּךָ כִּשְׁם שְׂנַתָּת אֶת יוֹסֵף לְדִיקָן בְּשֵׁה הַלְבַּיְשׁוֹ אֲבוֹנוּ כְּתוּבָת
פִּסְ"ס שְׂנַתָּת לְהַסִּיב לַחַן לְחַסֵּד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֵי כָל רוּאֵינוּ וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ נְסִי"ס
וְנַפְלָאוֹת

ונפלאות ו תוכנו להתרחק מהגאווה והכעס ו תוכנו להתרחק מכל לשון הרע
ודבור אסור ו תוכנו להתרחק מתאוות התענוגים ו תוכנו להתרחק מכל מיני
עצבות ודאגה ו תוכנו לעסוק בתורה לשמה ובמלות ובגמילות חסדים ו תאריך
ימינו בטוב ושנותינו בנעימים אמן כן יהי רצון :

א בר"ה אומרים כל בקשות אבינו מלכנו חוץ מאבינו חטאינו לפיך וכן כל כיוצא
בוה דבר שיש בו הוראת חטא אין אומרים מהטעם שאין אומרים וידוי בר"ה
וכן הוא המנהג ודלא כאותם החכמים בעיניהם שלמדו מזה שלא להזכיר עון
וחטא בר"ה ועל זה הניחו בקל"ת פי'וטים של ר"ה שהזכר בהם עון וחטא שלא
לאומרם דלא עדיף ר"ה משבת שאין אומרים וידוי ולא נאסר להזכיר עון או חטא :

ב אם חל ר"ה בשבת תלוי במנהג אם אומרים אבינו מלכנו או לא ונהרא נהרא
ופשטיה :

ג א"מ תמוסד מפי רבי עקיבא כנגד י"ח ברכות אמרעיות של י"ח ואין מוסיפין
ונורעין עליהם אך אין להקפיד אם אין כתובים שלא כסדר ברכות י"ח (עיין
באבינו מלכנו אחר עמידת שחרית של כ"ס גדליה כי שם הארכתי) :

- אָבִינוּ (יְכוּיֵן יְהוָה) מְלַכְנוּ (יְכוּיֵן יְהוָה) אֵינן לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֶתָּה :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ בְּטַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ כֹּלָה כָּל צָר וּמִשְׁטֵיץ מַעֲלֵינוּ :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ כֹּלָה דְּבַר וְחֶרֶב וְרַעַה וְרַעַב וְרַעַב וְשָׁבִי וּבְיָדֶיךָ
וּמִשְׁחִית וּמוֹגֵפָה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ מִנַּע מִגְּפָה מִנְּחַלְתֶּךָ :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ זְכוּר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי צַדִּיקִים :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים :
- אָבִינוּ מְלַכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי מְזוֹנוֹת וּפְרֻסָּה טוֹבָה :

בע"פ סה"כ אומר אבינו מלכנו כקצת כסדר מוזנות וסרנסס ואמר תפלת פרנסה זו בקיבור
יהר"מ א"ה שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסומכים על שולחני היום ובכל יום
ויום

יום מזכותי ומזונותיכם ככבוד כוכב שמך הגדול והקדוש דיקרנוסא הממונה על הפרנסה :

- : אבינו מלכנו פתחנו בספר גאלה וישועה
- : אבינו מלכנו זכרנו בזכרון טוב מלפניך
- : אבינו מלכנו הצמח לנו ישועה בקרוב
- : אבינו מלכנו הרם קרן ישראל עמך
- : אבינו מלכנו והרם קרן משיחה
- : אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלמה לפניך
- : אבינו מלכנו שמע קולנו חוס ורחם עלינו
- : אבינו מלכנו עשה למענה אם לא למענו
- : אבינו מלכנו קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
- : אבינו מלכנו אל תשיבנו ריקם מלפניך

ואמר חזון

והגבול ויתקבש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בחיובין וביזמיכון ובחיו דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא ויברך וישמח ויחפאר ויחרום ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא שרתא תשבתתא ונתמתא באמירן בעלמא ואמרו אמן :

תענו ותעתרו מן השמים תקבל צעקתכם תשמע תפלתכם כרצון ויענה קול עתירתכם ויפתח וי אליהינו לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום שהם (יכוין שהם חמשים כנגד חמשים שערי בינה) שערי אורה שערי אהבה ואחות שערי ברכה שערי בית מקדשו שערי גאולה שערי גילה שערי היצה שערי העה והשכל שערי הוד והדר שערי הצלחה והרחה שערי ועד טוב שערי חיקות שערי זכיות שערי זיוות שערי חרה שערי חכמה שערי חן וחסד שערי חיים טובים שערי שחרה שערי של ומטר לברכה שערי ישועה שערי ברה שערי כלכלה שערי כבוד שערי למיד תורה לשמה

שערי

שערי לב טוב שערי מוון שערי מחילה שערי נחמה שערי נעימות שערי סודות תורתו שערי סליחה שערי עזרה שערי פדות שערי פריה ורביה שערי פרנסה טובה שערי צדקה שערי צהלה שערי קוממיות שערי קבול תפלות שערי קבוצ גלויות שערי רפואה שלמה שערי רחמים שערי רצון שערי שלום שערי שלוח שערי תורה שערי תפלה שערי תשועה שערי תשובה ויסיר מתוככם קנאה ושנאה ותחרות וקיס ככם מקרא שכתוב וי אליהי אבותיכם וספ עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם ויכתבכם בספר חיים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן :

התקבל עלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון דבשמיא (וארעא) ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונדמא וישובא ורפואה וגאולה וסליחה ובפרה וריעח והצלר לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומו הוא ברכתו ועשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

ואמר כך מואלין ס"ט ואמר ס"ט עם הקבל

אכה הראת לדעת פי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו : אין במוך באלהים יהוה ואין במעשיך :

יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל ישיגנו : הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ובשאים עד העולם : יהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפוצו אויביך ויגסו משנאיך מפניך : קומה יהוה לכונן חתך אתה וארון עזך : בהניך ילכשו צדק וחסידים ירגנו : בעבוד דוד עבדך אל תשב פני משיחך :

תפלה זו ואמר היחוד ככוונה בעת פקיעת הסיכל

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי המשפט ארון עונו צור משננו מן ישענו משנב בעדנו שתמחול ותרחס עלינו ויכבשו רחמך את כעסך ויגלו רחמך על מדותיך ותתנסה עמנו ה אלהינו כמדת החסד וכמדת הרחמים ותכנס לנו לפנים משורת הדין ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעריך ומארץ ומחלתך ובהתחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה שאלו תחת לראשי ומשך נבורותיו אליה עוררה את נבורתך ולכה לישועתה לנו מכל המסכים והמקטרגים בני האלהים הסובבים את כסא כבודך היום ובנפש יקופו עלינו

עלינו להטטין עלינו חתום פיהם ואל ישטינו עלינו ה' כבוד יצא כאיש
מלחמות ישיר קנאה יריע חף יצרוח על אויביו יתנבד :

וכסס שעמד לפניך לדון אבינו הראשון היום ויאל דנימוס בדניו והארכת אפך
עמו כן ברחמיך הרבים חסד ואמת יקדמו פניך להוציא לאור משפטנו
שפטנו כדדקתך יהיה וזכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים
ובזכות ספר התורה נזכר וככתב בספר החיים והשלום ואורך ימים ועושר וכבוד
לעבדך באמת תמיד כל הימים ואל תקצנו מהעולם הזה קודם ומנינו עד מלאה
ימי שנותינו בהם שבעים שנה באופן שוכל לתקן ולהשלים שלמות כפשותינו
ברוב הימים ואל כל נמות וכספה בלא משפט לבלתי ידח ממנו נדח איש מאת
רעהו ותגזור עלינו גזרות טובות וישועות ונחמות וכל מעליו כל גזרות
קשות ורעות ודינו בלא כל לישע עמך לישע את משיחך ובגזרות ישע
ימינך גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוב עלינו ונחה עליו רוח ה' רוח
חכמה ובינה רוח ענה ובזרה רוח דעת ויראת יהוה ומלאה הארץ דעה את יהוה
להבין ולהשכיל עמקי סודות תורתך וליראה את יהוה יראת הרוממות אמן :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה גורי ונאלי ואני תפילתי לך יהוה
עת רצון אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישעך :

ואומר הסלית כבוד

ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא אשרי העם
ששכבה לו אשרי העם שיש אלהיו גדלו לוי אתי ונרוממה
שמו יחדו :

רוכמו וי אלהינו והשתחו להדם בגליו קדוש הוא : רוממו וי
אלהינו והשתחו להר קדשו כי קדוש וי אלהינו : אין
קדוש כיו כי אין בלתיך ואין צור באלהינו : כי מי אלוה מבלעדי
וי ומי צור זולתי אלהינו : תורה צוה לנו משה מורשה קהלת
יעקב : עץ חיים היא למחויקים פה ותומכיה מאשר : דרכיה
דרבי נעם וכל נתיבותיה שלום : שלום רב לאהבי תורתך ואין
למו מכשול : וי עו לעמו יתן וי יברך את עמו בשלום :

דכי שנתון פתח כד מפקין ספר תורה בכנורא למקרי ביה מתפתחין תרעי דרחמי
ומעוררין את האהבה לעילא וכעי לכר נט למימר הכי :

ברוך שמייה המרא עלמא בריך בתרך ואתרך : והא רעיתך עם
עמך ישראל לעלם : ופורקן ימונה אחוה לעמך בכיר
מוקדשך : לאמטווי לנא משוב גהורך ולקבלא צלותנא ברחמי :
יהא בענא קרמך דתוריד לן חיון בטיבו : ולי אנא עבדך פקידא
בגו צריקנא למרחם עלי ולמנטר יתי ונת כל די לי : ודי לעמך
ישראל

ישראל אנת הוא ון לכלא ומפרנס לכלא אנת הוא שליט על
ברא אנת הוא שליט על מלכיא ומלכותא דירך היא אנא
עבדא דקדשא בריך הוא דסגדנא קמיה מן קמיה דיקר אנתייה
בכל עזן ועזון לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמכנא
אלא באלהא השמיא דהוא אלהא קשוט ואנתייה קשוט
ונביאיה קשוט ומסגני למעבד טבון וקשוט ביה אנא רחיצ
ורשמייה יקרא קדישא אנא אימר הושבתן יהא בענא קרמך
דתפתח לבי באורייתך ותשלים משאלין דלכאי ולכא דב לעמך
ישראל לשב ולחיון ולשלם אמן :

ויס טובנים לומר

ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך ישמח הר
ציון תגלגה בנות יהודה למען משפטך על הכל יתגבר
ויתקדש יתברך ויתרום ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא
ברצונו וברצון יראיו וברצון כל עמו בית ישראל תגלה ותראה
מלכותו עלינו במהרה ונחון ונחום וירחם על פלישתנו ועל
פלישת עמו בית ישראל בתן בחסד ברחמים וברצון ואמרו כל
העם אמן : הרחמן הוא יחזיר שכיתנו ושכנת עמו בית ישראל
במהרה בנמינו ויוציאנו מכל צרותינו לרחוק ומאפלה לאורה
בקרוב ואמרו כל העם אמן : ע"כ

כי שם יהוה אקרא הכו גדל לאלהינו הכל תנו עו לאלהים ותנו
כבוד לתורה :

ומננים ספר תורה ומראה הכתב לעם ואמרום

וואת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : תורה צוה לנו
משה מורשה קהלת יעקב :

ויס טובנים לומר

כהן קרב וכהן תורת יהוה המימה משיבת נפש עדות יהוה
נאמנה מחכימת פתי פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות
יהוה ברה מאירת עינים : יהוה עו לעמו יתן יהוה יברך את
עמו בשלום :

האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מן הוא לכל החוסים בו :

דינים השייכים בקריאת ספר תורה

- א יזהר שלא יתחיל ברכת ס"ת מבלי ראות תחילה הפסוק אשר בו מתחיל הפסוק ולא יאמר אותה בעל פה עד שיגללו או יכסו הס"ת :
- ב צריך לומר הברכות בקול רם למען יענה הקהל אמן וי"א שאם לא אמרם בק"ד לא יצא י"ח וצריך לחזור ולברך :
- ג אם צריך לו לזאת מביט הכנסת בעת קריאת ס"ת אינו יכול לזאת בתוך הקריאה כי אם בין גברא לגברא :
- ד אסור לדבר בעוד שקורא ס"ת אפי' בין גברא לגברא וי"א שיכול ללמוד בקול נמוך או אם תורתו אימנותו או אם התחיל ללמוד קודם שיפתחו הס"ת :
- ה כשאומרים ההפטרה אסור לדבר עד שיגמרו אותה ויאמרוה עס המפטיר :
- ו העולה לספר תורה אוחז בשתי ידיו בס"ת דהיינו בעמוד כל זמן שמברך ואחר הברכה יסיר ידו השמאלית ויאחז בידו הימנית בלבד ובשעת הברכה יחזיר פניו מן הצד שלא יהא נראה כמברך מתוך הספר תורה ואומר :

יְיָ עִמָּכֶם :

ויהחזן טוב

יְבָרְכֶךָ יְיָ :

וחזור ואומר העולה

בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ :

ועונה החזן והשומעים

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

ושעולה חוזר ואומר

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הַעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

ואחר קריאת התורה מברך העולה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְתִי עוֹלָם גָּשָׁע בְּתוֹכֵנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

סדר קריאת ספר תורה

א ביום ראשון קורין וה' פקד לפי שנתפקדה שרה בר"ה ואם הוא שבת קורין בה ו' ואם שבת וסיום הפרשה עם ה' יעלו שנים בספר שני ולא יאמר קדים בין ספר לספר ומיהו אפילו אמר קדים בטעות אכתי יעלו שנים בספר שני להשלים מנין העולים :

ב אם שבת ביום ראשון וקרא בפרשת העקידה אפילו נזכר אחר שגמר הפרשה עם המשלים כל עוד שעדין לא בירך ברכה אחרונה יחזור למעלה ויקרא עמו בלבד כל פרשת וה' פקד ויברך ברכתו ואין צריך לעלות עולים מחדש וכן נמי אם נזכר בתוך קריאת קצת מן העולים הנשארים בלבד יקראו בפרשת וה' פקד ולענין

בב
לענין מנין העולים מטרפיש אותם שקראו בפרשת העקידה ואם לא נזכר עד שכבר בירך המשלים אין צריך לחזור לקרות בפרשת וה' פקד אלא למחר ביום שני יקרא וה' פקד במקום פרשת העקידה ואי נזכר לזכורה כלה לקרות ביום שני וה' פקד וגם פרשת העקידה דסמיכי אהדדי הנה מה טוב :

ג אם הראה הש"ץ לעולה ביום שני בפ' וה' פקד וע"ו בירך העולה הנכון כזה לזאת לכולי עלמא שלא יגלו ס"ת לפ' העקידה אלא שיקרא ממקום שהראו עד קצת מפרשת העקידה ויברך ואם הראהו למטה ממקום שיש לו לקרות ויברך ע"ו וטוב נזכר א"צ לחזור ולברך לכ"ע כיון שהראו מיהא בס' חובת היום אבל אם הראהו בפ' שלמעלה שאינה מחובת היום וברך באתרא דנהוג לפסוק כפסקי מרן ו"ל בכל מוילי צריך לחזור ולברך ובשאר מקימות ספק ברכות להקל :

ד אם דלג מהקריאה קצת כתחלה או באמצע וקרא משם והלאה א"צ לחזור ולקרות הפסוק שלגן אבל נבי' פ' וה' פקד כיון שכל טעם קריאת פרשה זאת בר"ה הוא לפי שפקדה שרה בר"ה יש פנים לומר שאם דלג העקידה וההריון דצריך לחזור : ה אם טעה וקרא פר' שור או כשב ונזכר בתוך הקריאה ואפילו לאחר שגמר כל הפרשה כל שלא בירך ברכה אחרונה צריך לגלו הס"ת ולקרות בפ' וה' פקד ביום ראשון או ביום שני אבל אם לא נזכר עד לאחר שברך המשלים ברכה אחרונה אין צריך לחזור :

ו אם נמצא פסול בס"ת ואפילו בסוף הפרשה צריך להוציא אחר :

וַיְהִי הַיּוֹם פָּקַד אֶת-שְׂרָה בְּאִשְׁרָא אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה בְּאִשְׁרָא דָבָר : וַתַּהַר וַתֵּלֶד שְׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לִזְקֵנֹו לְמוֹעֵד אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֱלֹהִים : וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת-שֵׁם-בְּנֹו הַנּוֹלֵד-לֹו אֲשֶׁר-יָלְדָה-לֹו שְׂרָה יִצְחָק : וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק בְּנֹו בֶן-שְׁמֹנֶת יָמִים בְּאִשְׁרָא צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים : לֵי וְאַבְרָהָם בְּדַמְאָת שְׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ אֵת יִצְחָק בְּנֹו : וַתֹּאמֶר שְׂרָה צַחֵק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כֹּל-הַשְּׂמֵעַ יִצְחָק-לִי : וַתֹּאמֶר מִי מִלָּל לְאַבְרָהָם הַיְנִיקָה בְּנִים שְׂרָה בִּי-יָלְדָתִי בֶן לִזְקֵנֹו : וַיִּגְדַּל הַיָּלֵד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמֹל אֶת-יִצְחָק : וַתֵּרָא שְׂרָה אֶת-בֶּן-הַגֵּר הַמְצִרִית אֲשֶׁר-יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצַּחֵק : וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֵת-בְּנָהּ כִּי לֹא יִרְשׁ בֶּן-הָאִמָּה הַזֹּאת עִם-בְּנֵי עַם-יִצְחָק : וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנֹו : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם אַל-יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל-הַנְּעַר וְעַל-אִמָּתְךָ כֹּל אֲשֶׁר

תֹּאמֶר

תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לה
זרע : ^{סלסי} כסכת רביעי ^ו וגם את בן האמה לגוי אשימנו
כי זרעה הוא : וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחתמת
מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה
ותלך ותהע במדבר באר שבע : ויכלו המים מן החמת
ותשלך את הילד מחת אחר השיחים : ותלך ותשב לה
מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות
הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך : וישמע אלהים
את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים
ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל
קול הנער באשר הוא שם : ^ס קומי שאי את הנער
והחזיקי את ירך בו כי לגוי גדול אשימנו : ויפקח אלהים
את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים
ותשק את הנער : ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב
במדבר ויהי רבה קשת : וישב במדבר פארן ותקח לו
אמו אשה מארץ מצרים : ^{סלסי} כסכת ססי ^ו ויהי בעת
ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר
אלהים עמך בכל אשר אתה עשה : ועתה השבעה לי
באלהים הנה אסתפקר לי ולגני ולנכדי כחסד אשר
עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתי בה :
ויאמר אברהם אנכי אשבע : והוכח אברהם את אבימלך
על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך : ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה
לא תגדתי לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום : ויקח
אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית :
^{סלסי} כסכת סביעי ^ו ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן :
ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה
אשר הצבת לבדנה : ויאמר כי את שבע כבשת תקח

מירי

מירי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת :
על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו
שניהם : ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל
שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים : וישע אשל בבאר
שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם : ויגר אברהם
בארץ פלשתים ימים רבים :

ואומר חזון קדים לעילא

פרשה ליום שני

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קחנא
את בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק ולה לה אל
ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחר ההרים אשר
אמר אליך : וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים : ^ס ביום
השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק :
ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני
והנער נלכה עד ביה ונשתחוה ונשובה אליכם : ויקח
אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו
את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו : ויאמר
יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנה האש והעצים ואיה הישה לעלה : ויאמר
אברהם אלהים יראה לך הישה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו : ^{סלסי} ויצאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן
שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו : ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר

הנני

הגני : ויאמר אלהי שלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בנך את יחידך ממני : וישא אברהם את עיניו וירא והנה האיל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו : וישי ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בחר יהוה יראה : ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים : ויאמר כי נשבעתי נאס יהוה כי ען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנך את יחידך : כי ברך אברך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש ירעה את שער איביו : והתברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקלי : וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע : חמישי

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גסה היא בנים לנחור אחיך : את ערין בכרו ואת רבון אחיו ואת קמואל אבי ארם : ואת פשו ואת חזו ואת פלדש ואת ירלף ואת בתואל : ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם : ופילגשו ושמה ראומה ותלד גסה היא את טבח ואת נחם ואת תחש ואת מעכה :

ואומר החון קדים לעילא

סדר קריאת ספר שני

א כיום שיש ב' ס'ת לא יפתחו הב' ולא יסירו המפה עד שיגללו הא' :
 ב אם אירע ששכחו להוציא ס'ת הב' וכזכרו בעוד שהיו קורין בספר ראשון סדר היום אין להוציא ספר ב' עד אחר גמר קריאת ס'ת הא' :
 ג ספר ב' שנמצא בו טעות אין ספק שצריך להוציא ס'ת אחר כיון שחובת היום הוא ובספר מוטעה לא אפשר :
 ד בר' קורין בספר ב' כפ' פנחס וכחדש השביעי וגו' ואם טעה וקרא בענין אחר צריך לחזור ולהוציא ס'ת ולקרות כמוספין אע"ג שקריאת ס'ת לא היו מדין התלמוד

התלמוד רק ממנה הגאונים ז"ל אפי' קרא וכחדש הוא אלא שלגן ולא קרא כל ענין המוספין לא יצא וצריך לחזור ולהוציא ס'ת ואם דלג מסוף ספ' רק עד פסוק חלוד עולת הכזר וקפץ וכרך ברכה אחרונה יצא וא"כ לחזור ולקרות וכן אם דלג מראש הפרשה ג"כ שהתחיל לקרות מפ' ועשיתם עלה וגו' יצא :

והמפטיר קורא בספר שני בפרשת פינחס

וכחדש השביעי באחד לחודש מקרא קדיש יהיה לכם פל מלאכת עבודה לא תעשו יום הרועה יהיה לכם : ועשיתם עלה לריח ניהח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל : ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם : מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניהח אשה ליהוה :

ואומר החון קדים לעילא וגוללן ס'ת וקודם שיתחיל ההפטרס אומר המפטיר ברכה זו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה ברבריהם הנאמרים באמת : ברוך אתה יי הבוחר בחורגה במשה עבדו וב ישראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

הפטרס ליום ראשון של ראש השנה

ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן נתחזו בן צוף אפרתי : ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים : ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחוות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס בניהם ליהוה : ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות : ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגן רחמה : וכעסמה צרתה

גם פעם בעבור הרעימה כי סגר יהוה בעד רחמה : וכן
יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעיסנה
ותכבה ולא תאכל : ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה
תכבי ולמה לא תאכלי ולמה ידע לבבך הלא אנכי
טוב לך מעשרה בנים : ותקם חנה אחרי אכלה בשלה
ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מנוות היכל
יהוה : והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תכבה :
ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אסדאה תראה בעני
אמתך ויכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך
זרע אנשים ונתתיו ליהוה בל ימי חיו ומורה לא יעלה
על ראשו : והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי
שמר את פיה : וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה
געות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה : ויאמר
אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך : ותען
חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר
לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה : אל תתן את
אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד
הנה : ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן
את שלחך אשר שאלת מעמו : ותאמר תמצא שפחתך
חן בעיניך ותלך האשה לדרך ותאכל ופניה לא יהיו
לה עוד : וישכימו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו
ויבאו אל ביתם הרמחה וידע אלקנה את חנה אשתו
ויזכרה יהוה : והי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן
ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו : ויעל האיש
אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת
נדרו : וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער
והביאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם :
ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי ער

גמלך

גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק
את בנה עד גמלה אתו : ותעלה עמה כאשר גמלתו
בפרים שלשה ואיפה אחת קמה ונבל יין ותבאנה בית
יהוה שלו והנער גער : וישחטו את הפר ויבאו את הנער
אל עלי : ותאמר כי אדני חי נפשך אדני אני האשה
הנצבת עמכה בזה להתפלל אלי יהוה : אל הנער הזה
התפללתי ויתן יהוה לי ארתי שאלתי אשר שאלתי
מעמו : וגם אנכי השאלתי יהוה ליהוה בל הימים אשר
היה הוא שאול ליהוה וישתחוו שם ליהוה : ותתפלל
חנה ותאמר עלן לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב
פי על אויבי כי שמחתי בישועתך : אין קדוש ביהוה
כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו : אל תרבו תדברו
גבהה גבהה יצא עתק מפיהם כי אל דעות יהוה ולו
נתכנו עלילות : קשר גברים חתים ונכשלים אורו
חיל : שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה
ילדה שבעה ורבת בנים אמללה : יהוה ממית ומחיה
מוריד שאול ועל : יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף
מרום : מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב
עסנדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ
וישת עליהם תבל : רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך
ידמו כי לא בכח יגבר איש : יהוה יתנו מריביו עליו
בשמים ירעם יהוה ירין אפסי ארץ ויתן עו למלכו וירם
קרן משיחו :

נחלנו וסכרכות וכו

הפטרה ליום שני של ראש השנה

כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך
להרניעו ישראל : מרחוק יהוה נראה לי ואהבת
עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד : עוד אבנה ונבנית

בתולה

בתולה ישראל עוד תעדי תפיד ויצאת במחול משחקים :
עוד הטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו : כי
ישיום קראו נצרים בהר אפרים קומו וגעלה ציון אל
יהוה אלהינו : כי כה אמר יהוה רנו לעקב שמחה
וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הוישע יהוה
את עמך את שארית ישראל : הנני מביא אתם מארץ
צפון וקבצתים מירכתי ארץ במ עור ופסח הרה וילדת
יחדו קהל גדול ישובו הנה : בככי יבאו ובתחנונים
אובלים אולכם אלנחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה
כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא : שמעו
דברי יהוה גוים והגידו באים ממרחק ואמרו מזרה
ישראל יקבצנו ושמרו פרעה עדרו : כי הרה יהוה את
יעקב וגאלו מיד חוק ממנו : ובאו ורנו במרום ציון
ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועלתירוש ועל יצהר ועל
בני צאן ובקר והיתה נפשם פנן רוח ולא יתיפו לראבה
עוד : אז תשמח בתולה במחול ובחרים וקנים יחדו
והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם :
ורויתי נפש הפהנים דשן ועמי את טורי ישבעו נאם
יהוה : כה אמר יהוה קול ברמה גשמע נהי בכי
תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה
כי איננו : כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועניך
מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ
אויב : ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים
לגבולם : שמוע שמעתי אפרים מתנודר יסרתני ואומר
בעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי :
כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי עליך
בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת געורי : הבן יקיר
לי אפרים אם ילד שעשועים כי ימדי דברי בו זכר

פז
אזכרנו עוד על פן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם
יהוה :

ואחר קריאתה אומר המפטיר

גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק
בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה מדבר ומקום
כי כל דבריו אמת וצדק נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים
דברך ודבר אחר מדברך אהור לא ישוב ריקם כי אל מלך
נאמן (ורחמן) אתה ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו :
רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש הושיע במהרה
בימינו ברוך אתה יי משמח ציון בבניה :
שמחנו יי אלהינו פאלהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד
משיחך במהרה יבא ונגל לבנו (על פסאו לא ישב ור
ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו) כי בשם קדשך נשבעת לו
שלא תכבה נרו לעולם ועד ברוך אתה יי מגן דוד :
על ההורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (השבת הזה)
ועל יום (הזקרון הזה) ועל יום טוב מקרא קדש הנה שנתת
לנו יי אלהינו (לקדושה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת :
על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך ותברך
שמך בפני כל חי תמיד לעולם ועד וברך מלכנו אמת וקדם
לעד ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש (השבתו) ישראל
ויום הזקרון :

ואומר השליח לבור

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים ומלכותו מלכות כל
עולמים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה הנותן בים
דרך וכמים עוים נתיבה הוא יברך וישמור ויגיד ויעזור
וירומם ויגדל וינשא למעלה למעלה (לאדונו הדוכים
פלוני ולכל אנשי השדרה או המלך פלוני) מלך מלכי
המלכים ברחמי ושמרם ויחיים ומכל צרה ונוק וצילם מלך
מלכי המלכים ברחמי ירום ויגביה כוכב מערכתם ויאריו
ימים

ימים על ממלכתם • מלך מלכי המלכים ברחמי יתן בלבם
ובלב כל יועציהם ושריהם רחמנות לעשות טובה עמנו ועם כל
ישראל אחינו • בימיהם ובכימינו תישע יהודה • וישראל ישכון
לבטח • ובא לציון גאל וכן יהי רצון ונאמר אמן:

ומנח לקהל

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן ודוד
ושלמה וכל הקהלות הקדושות והטהורות הוא יברך את כל
הקהל הקדוש הזה • גדולים וקטנים • הם • ובניהם • ובשניהם •
ותלמידיהם וכל אשר להם • מלכא דעלמא הוא יברך יתכון •
ויובה יתכון • וישמע בקל צלוחכון • התפרקון ותשתובון מכל
צרה ועקתא • ויהא ממרא בני פסעדיכם • ונגן בעדכם • ויפרוש
סבת שלומי עליכם • וישע בניניכם אהבה ואחווה שלום ורעות •
ויסלק שגאת הנס מביניכם • וישבור עול הגוים מעל צואריכם •
ויקיים בכם מקרא שכתוב יי אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם
אלף פעמים • ויברך אתכם באשר דבר לכם • ויכתבכם בספר
חיים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן:

וקוראים לתוקע ואומרים פזמון זה לתקיעת סופר • ויש נוהגים לאומרו חף סס חל
כשבת סוף סופר • יסדוכו שלשה אחים כ"ה עבא"ש • יסוד"ה • שמואל"ל • ושם
בראשי תיבות:

עת שערי רצון להפתח • יום אהיה כפי לאל שושח • אנא
זכור נא לי ביום הוכח • עוקד והנעקד והמזובח •
באחרית נסה בסוף העשרה • הבן אשר נולד לה משרה •
אם נפשך בו עד מאד נקשרה • קום העלהו לי לעולה
כרה • על הר אשר כבוד לה זורח • עוקד אמר לשרה כי
חמודך יצחק גדל ולא למד עבודת שחק • אלה ואורהו
אשר לו אל חק • אמרה לכה אדון אבל אל תרחק • ענה
יהי לכה באל בושח • עוקד שחר והשכים להלך בבקר • ושני
נערו ממתו השקר • יום השלישי נגעו אל חקר • וירא דמות
כבוד והוד ויקר • עמד והתבונן להמשח • עוקד ידעו נערו
כי קראם לאמר • אור הראיתם צץ בראש הר המור •

ויאמרו

ויאמרו לא נחזה רק מהמור • ענה שכו פה עם משולים
לחמור • ואני והנער להשתטח • עוקד הלכו שניהם לעשות
במלאכה • ויענה יצחק לאביו ככה • אבי ראה אש ועצי
מערכה • איה אדני שה אשר כהלכה • האת ביום זה דתך
שוכח • עוקד ויענה אביו באל חי מחסה • כי הוא אשר יראה
לעולה השה • דע כל אשר יחפוץ אלהים יעשה • נבנה
בני היום לפניו כסא • אז יאמר זבח והזבח • עוקד דפקו
בשערי רחמים לפתוח • הבן להזבח ואב לזבח • קוים לאל
וברחמי לבטוח • וקווי יי יחליפו כח • דרשו בנחלת אל
להסתפח • עוקד הכין עצי עולה באון וחיל • ויעקד יצחק
בעקרו איל • ויהי מאור יומם בעינם ליל • והמוז דמעיו
נוזלים בחיל • עין במר בוכה ולב שמח • עוקד שיחו לאמי
כי ששונה פנה • הבן אשר ילדה לתשעים שנה • היה לאש
ולמאכלת מנה • אנה אבקש לה מנחם אנה • צר לי לאם
תבכה ותתפח • עוקד ממאכלת יהמה מדברי • נא חדרה
אבי ואת מאסרי • חזק ועת יקד יקוד בבשרי קח עמך
הנשאר מאפרי • ואמור לשרה זה לי יצחק ריח • עוקד ויהמו
כל מלאכי מרכבה • אופן ושרף שואלים בנדבה • מתהננים
לאל בעד שר צבא • אנא תנה פדיום וכופר הבה • אל נא
יהי עולם בלי ירח • עוקד אמר לאברהם אדון שמים • אל
תשלחה יד אל שלישי אורים • שובו לשלום מלאכי מחנים •
יום זה זכות לבני ירושלם • בו חטא בני יעקב אני סולח •
(בו שערי רחמים אני פותח •) עוקד והנעקד והמזובח:

כשחל כשבת יש נוהגים שלא לומר לברייתך

לבריתך שוכן זבול ושבעה • זכרה לעדה סערה ונגועה •
כשבת סוף אומרים וישמע תקיעה תוקעה ותרועה •
(ואומרים וישמע תפלה זכרה לתרועה •) ואמור לציון בא
זמן הישועה • ינון ואלה • אני שולח • ינון

כשבת

בשבת אומר מיד יהי חסדך ה' וכו' :

פזמון שנהגים בקצת קהלות לאומרו בזמן תקיעת שופר :

הַמִּלֶּךְ יי רום וַתַּחַת קוֹנֶה • הַגִּדְּלוּ אֲמוּנִי • בְּנִעַם שִׁיר וַיַּעֲנֶה •
בַּחֲצֻצֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְעוּ לִפְנֵי :

הַמִּלֶּךְ יי • שִׁעֲתִי הַקְּשִׁיבָה • וְכִימֵי קָדֶם בִּיתְךָ הִשִּׁיבָה • וְהִיבֵל
קָרְשֶׁךָ מִהֲרָה וּבְנֶה :

הַמִּלֶּךְ יי • פוֹתַח סִפְרִים • לְצַדִּיקִים וּבִינֻגִים • וְרָשָׁעִים גְּמוּרִים •
וְעַם יִשְׂרָאֵל וּבָרִים • עַם זֶה וַיַּעֲנֶה :

הַמִּלֶּךְ יי • רַעַה עַם לֹא אֶלְמָן • וְקִים לְהֵם דְּבָרְךָ הַנְּאֻמָּן • טָרֶם
יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה :

הַמִּלֶּךְ יי • יוֹשֵׁב בְּמִרוֹם הַבַּיִתָּה וְרֹאֶה • עַם נִשְׁאָר עֵרוֹם וְנִבְאָה •
וּבְזוֹן וְשָׁסִי תַחַת יַד מַעֲנֶה :

הַמִּלֶּךְ יי • חֵישׁ נָא מִלְּחָרוֹל • וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר
גְּדוֹל • לְקַבֵּץ עַמְּךָ מִכָּל עִיר וּמִגְדוֹל • וְעוֹד תַּעֲבֹרְנָה הַנְּאֻן
עַל יַדֵי מוֹנֶה :

הַמִּלֶּךְ יי • דַּרְשׁוּנְךָ בַיּוֹם צָרָה • בְּמִרְרוֹת לִבְנוּ כַּאֲשֶׁה מַצִּירָה •
יָרֵךְ מִהוֹשִׁיעַ הֵן לֹא קָצְרָה • מִהֵר לְנַאֲלָנוּ • וּבִקְרַבְנוּ
חַחֲנָה :

הַמִּלֶּךְ יי הוֹר וְהִדְר פְּעֵלוּ • סֶלַח לְחַטָּאת עַמְּךָ וּפְעֵלוּ • וְהַקֵּל מַעֲלִי
אֶת כּוֹבְד עֵלְו • אֲשֶׁר הִבְבִּיר אוֹיֵב וְשׁוֹנֵא :

הַמִּלֶּךְ יי • הִסַּבְתָּ שׁוֹנֵעַ עַמְּךָ • הוֹפְקִים הַיּוֹם כְּבָלִים דְּלִתְיָךְ •
וְהָיָה טָרֶם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה :

הַמִּלֶּךְ יי כְּתַבְנוּ לַחַיִּים • כִּבְרַת הַצַּדִּיקִים • הַתְּחוּבִים לַחַיִּים • וְהָ
יִכְתוּב יָדוֹ לִי • וּבִשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּבְנֶה :

הַמִּלֶּךְ יי כְּתַבְנוּ לַחַיִּים • כִּבְרַת הַצַּדִּיקִים • הַתְּחוּבִים לַחַיִּים • וְהָ
יִכְתוּב יָדוֹ לִי • וּבִשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּבְנֶה :

דיני שופר

ברכת השופר

א צריך לתקוע מעומד ואם תקע מיושב יא ונהגים לתקוע על הבימה במקום שקורים קודם שיתקע בדרך לשמוע קול שופר ולא לתקוע אבל אם אמר לתקוע יאל ויברך שהיינו ואין חילוק בן אם יברך לעצמו או שכבר יאל ומברך להוציא אחרים אפי' הכי מברך התקוע שתי ברכות הנו' ויתקע תש"ת ג"פ תש"ת ג"פ תש"ת ג"פ

ב טוב לתקוע בצד ימין אם אפשר דכתיב והשטן עומד על ימינו ואטר יד ימין יש לו לתקוע בזמין שלו ויהפוך השופר למעלה שא' עלה אלהים בתרועה :

ג כפר שיש בה י"ג בעלי בתים וצריך הוצאה הרבה להביא תקוע מרחוק וששה חוצים ושבעה מעבדים אין לומר בזה נזייל בתי רובא והמישט כופים ואם הו' טוענים שהם עניים יתנו הו' כל הצריך :

ד אם התחיל לתקוע ולא יוכל להשלים ישלים אחר ואפי' ג' או ד' ודי בכרכה שצריך הא' והוא שיהיו שם התקועים האחרונים בשעת ברכה ואפי' אם בירך ולא יוכל לתקוע כלל הב' תקוע בלא ברכה ולא הויה ברכה לבטלה :

ה אחר תקוע ולא ש"כ כדי שלא יתבלבל ואם מובטח שחזור לתפלתו רשאי לתקוע ואם אינו מובטח אע"פ שאין סם אחר לא יתקע עד אחר התפלה שכבר יאל בתקיעות דמיושב ומ"מ כשמתפלל מתוך הסדור ודאי מובטח :

ו הא' דאסור לש"כ לתקוע אם אינו מובטח דוקא תקיעות שעל סדר התפלה אבל תקיעות שתקועין מיושב דהיינו קודם שמתפללין מוסף מותר לש"כ לתקוע :

ז אם אין שליח לכבוד תקוע תקיעות דמיושב ראוי שהתקוע אותם יתקע ג"כ על סדר הנכרות שהמתחיל במצוה אומרים לו גמור :

ח נהגים להקרות לפני התקוע סדר התקיעות מלה במלה כדי שיעה ונכון הוא :

ט ספק אם שמע תקיעה תקוע ואין מברך וביום ב' אין צריך אפילו לתקוע :
י מאי דהגו טלמא שהנשים מכניסות עצמן בחיוב תקיעת שופר ולברך עליו שפיר עבדי לברוכי :

יא הנכנס לב"ה ומצא אותם תקועים ושמע התקיעה ולא שמע הכרכה יכול לברך דמקרי עובר לעשייתן :

יב מותר לתקוע בר"ה אחר שכבר יאל ידי חובתו :

יג צריך להיות התקוע יודע מעט טעם התקיעות ואם אפשר שיהיה התקוע יודע מעט סודות וכונות התקיעות משוכח יותר כמ"ס אשרי העם יודעי תרועה :

יד צריך התקוע לכסות השופר בשעת ברכה ובין כל סימן וסימן :

טו מי שהחזיק לתקוע אין להעבירו ולקבל אחר כיון שחיקתו קדמה :

טז לא ישיח לא התקוע ולא השומעים בין תקיעות דמיושב לתקיעות דמעומד כיון דשייכו זה לזה :

יז נכון הדבר שיניחו התקועות בבית דדוקא במגילה עבדינן משום שמחה ואם א"א להניחם בבית יחזיקו התקועות אלל הנשים ולא אלל האנשים שלא יבטלו משמיעת קול השופר ברוחם תחבולות הנערים :

יח יוהירו את העם שלא להקיא בשעת התקיעה וכן בכמירה למען ישמעו קול השופר :

יט הנוטל שכר לתקוע שופר בר"ה אינו רואה מאותו שכר סימן ברכה :

שופר של ראש השנה

א שופר של ר"ה מצותו בשל איל וכפוף ויש לו דין הדור מכה עד שליש ובדיעבד כל השיפרות כשרים בין פשוטים בין כפופים ומצוה בכפופים יותר מפשוטים ושל פרה או שור פסולים בכל גוונא מפני שקראו קרן ולא שופר וכן קרני רוב החיות שהם עצם אחד ואין להם מבפנים זכרות פסולים וכן שופר מבהמה טמאה פסול' הגויל שופר ותקע בו יאל אפילו לה נתיאשו הכעלים ממנו ומ"מ לא יברך עליו

עליו :

ב מותר ליקח שופר חברו בלא דעתו ולכרך עליו ואם נסדק בתקיעה פטור :
ג במקום שקבלו עליהם הוראות הרמב"ם אם אין להם שופר של ככס כסוף אין להם לכרך בשאר שופרות ויש מי שכתב דאחר ריש מפרש בדבריו הרמב"ם דשאר שופרות כשרים יכולים לכרך :

ד היה צידו שופר כסוף לתקוע ומוכן לכרך עליו והביאו לו שופר של איל יתקע בשל איל :

ה תקע בשופר של ע"א של ישראל לא יצא שאינה בטלה עולמית וכתותי מכתת שעוריה אבל בשל ע"א של עכו"ם וכן במשמשי ע"א של עכו"ם לא יתקע ואם תקע בו יצא והוא שלא נתכוון לזכות בו דהיינו שלקחו מן הגוי דרך גולה ולא לזכות בו אלא כדי שיתקע בו עכשיו אבל אם נתכוון לזכות בו לא יצא דהוא ליה ע"א של ישראל ויש מחמירין דאפילו בשל עכו"ם אינו יוצא אלא בנתבטל ערב יום טוב :

ו המודר הנאה משופר אדם אחר תוקע בו וזה יוצא י"ח ובשעת הדחק מותר לתקוע בעצמו אבל אם אמר קודם לתקיעתו עלי אסור לתקוע בו אפילו תקיעה של מצוה דקודם לשון נדר דאסר החפץ עליו והכדורים חלים ע"ד מצוה כדבר הרשות ואם אמר שלא אשמע קול השופר הוי לשון שבועה שאוסר נפשו על החפץ ואין שבועה חלה ע"ד מצוה :

ז היה קולו עם מאור או דק מאד כשר שכל הקולות כשרים בשופר :

ח אם קיבץ אם לא סתמו אף על פי שנשתנה קולו כשר מיהו אם יש שופר אחר אין לתקוע בוה כי י"א שאין לתקוע בשופר נקיב אפי' נשתייר בו שיעור תקיעה משום שקילו פגום ואם סתמו שלא במיניו אע"פי שאינו מעכב את התקיעה לאחר סתימה שחור קילו לכמות שהיה בתחילה פסול אפי' נשתייר בו רובו ואם סתמו במיניו אס נשתייר רובו שלם ולא עכבו הנקבים שנשתמו את התקיעה אלא חור קילו לכמות שהיה קודם שניקב כשר ואם חסר אחד משלש אלה פסול ואם הוא שעת הדחק שאין שופר אחר מצוי יש להכשירו בסתמו במיניו אס נשתייר רובו אפי' לא חור קילו לכמות שהיה וכן יש להכשיר בסתמו שלא במיניו אס נשתייר רובו וחור קילו לכמות שהיה בתחילה קודם שניקב :

ט שופר שנלדו דק ועשו לו חשוקים של ברזל כשר לתקוע בו :

י נסדק לאחר פסול וי"א אפילו בכל שהוא פסול אף"כ הדקו הרבה בחוט או במשיחה ובנשתייר שיעור התקיעה ממקום הקצרה ולמעלה ללד הפה אם מעכב התקיעה ואם אינו מעכב לא בעי שיעור וי"א דוקא ברובו ואם דבקו כשר אפילו אם דבקו בדבק ויש מי שאומר שאינו כשר אלא כשדבקו בעצמו שחימומו באור עד שנפטר וחבר סדקו זה עם זה ואם נסדק כולו אפי' מזד אחד פסול אפילו חממו באור וחזיר סדקו זה עם זה ואם נשתייר בו כל שהוא כשר אם דבקו :

יא תקע בשופר ונסדק בתקיעה אם לקחו ברשות פטור מלשלם דהו"ל מתה מחמת מלאכה ואם שלא ברשות חייב לשלם ומיהו יצא בתקיעתו דלא גרע משופר גזול והני מלי שז"א כששתק ולא תקע עוד אבל אם סיים התקיעה באותו שופר לפום גמרא דילן יצא ולפוסם הירושלמי לא יצא :

יב תקע בשופר כנסדק במיעוטו יחזור לתקוע בשופר כשר :

יג נסדק לרצו במיעוטו כשר ברובו פסול אף"כ נשאר מהנסדק ללד פיו שיעור תקיעה דהיינו ארבעה גודלים מאדם בינוני במקום הרחב ובנשתייר בו כך כשר

פא

כשר אפילו אם מעכב את התקיעה ויש מכשירים שנשתייר אפילו שלא ללד פיו :
יד דבק שביר שופרות זה עם זה ועשה מהם שופר פסול אפי' אם יש בשבר שנגד פיו שיעור שופר :

טו הוסיף עליו כל שהוא בין במינו בין שלא במינו פסול אפילו היה בו מתחילה שיעור שופר :

טז הפכו ותקע בו לא יצא בין הפכו כדרך שהפכים החלוק שהחזיר פנימו לחיזון בין שהניחו כמו שהיה אלא שהרחיב את הקצר וקצר את הרחב וה"ה אם תקע במקום הרחב פסול :

יז היה ארוך וקצרו אם נשאר בו שיעור תקיעה כשר :

יח גרדו מבפנים או מבחוץ עד שעשאו דק מאד כמו גלד כשר :

יט לא הוציא זכרותו אלא נקב בו כשר אבל אם הוציא הזכרות ועשה ממנו שופר כגון שנקב בו פסול :

כ לפה זהב במקום הנחת פה פסול שלא במקום הנחת פה כשר לפה זהב מבפנים פסול מבחוץ אם נשתנה קולו מכמות שהיה פסול ואם לאו כשר יש מפרשים מקום הנחת פה היינו עובי השופר ללד פנימי שמניח שם פיו והלד החיצון מן העובי עצמו קרי שלא במקום הנחת פה ויש מפרשים דעבוי במקום הקצר הוא מקום הנחת פה ושלא במקום הנחת פה היינו כל אורך השופר מלד הקצר עד לד הרחב ואם עשה זהב כל שהוא סמוך להנחת פיו מסתמא אין קולו משתנה בשביל כך :

כא המזיירים בשופר צורות במיני זבעונים כדי לנאותו לא יפה הם עושים אבל מותר לחקית בשופר עצמו צורות כדי לנאותו :

כב אם נתן זהב על עובי השופר בלד הרחב היינו הוסיף עליו כל שהוא ופסול :
כג הרחיק את השופר ונפח בו ותקע בו פסול :

כד נתן שופר לתוך שופר אם הפנימי עורך על החיצון משני גדדיו ונתן הפנימי בפיו ותקע בו כשר ואפי' אינו בולט בלד הרחב רק שיה לחיזון הואיל ובולט ללד הפה ותקע בפנימי יצא והוא שלא ישנה קולו במה שהוא נתון בתוך החיזון ואם לאו פסול :

כה אם נתן ב' שופרות בפיו ותקע וכיון ללאת בשניהם לא יצא :

כו שופר של ר"ה אין מחללין עליו ו"ט אפי' בדבר שיש בו משום שבות כיצד היה השופר בראש האילין או מעבר הנהר ואין לו שופר אלא הוא אינו עולה באילן ואינו שט על פני המים כדי להביאו וע"ג גוים מותר דהיי שבות לשבות (פי' איסור האמירה לגוי באיסור דאורייתא הוא משום שבות שאח"ל לשבות מזה האמירה לגוי ובאיסור דרבנן הוא שבות לשבות ובמקום מצוה לא גזרו) :

כז אם השופר בתוך חבית שובר אותה ומוציאים ממנה כדון גרונרות :

כח אם גוי הביא שופר מחוץ לתחום תוקעים בו אפי' מי שהובא בשבילו ואפי' יש לו שופר אחר שאינו של איל וזה שהובא של איל מותר וה"ה אם עשה גוי שופר ב"ט מותר לתקוע בו אם עשאו מקרן שלו דלא הוי גולד :

כט יכול ליתן בתוכו מוס או יין לנחמחו אבל מי רגלים אף בחול אסור מפני הכבוד שלא יהיו מצות בזווית עליו ודלא כהמפרשים משום כבוד התוקע :

ל כל הפסולים ביום א' פסולים גם ביום ב' :

א התוקע בתוך הכור שהוא בכנין תחת הקרקע כגון מרתף או בתוך המערה
אותם העומדים בתוך הכור והמערה ילאו והמערה ילאו והעומדים בחוף אם קול שופר
שמעו ילאו ואם קול הכרה שמעו לא ילאו ואם רוב הכור בנין למעלה מהקרקע
אע"פ שמקלתו תוך הקרקע שרי וכן התוקע לתוך חבית גדולה וכיוצא בה אם קול
שופר שמעו ילאו ואם קול הכרה שמעו לא ילאו ואפילו העומד בתוך החבית ואפילו
התוקע עצמו עם תלוי בהבנתם אם קול שופר שמעו ילאו :

ב אם התחיל לתקוע בכור ועלה חוף לבור וגמרה חייב שכל מה שמע בין פנים
בין בחוף היה קול השופר וכן אותם שהיו בכור בתחלת התקיעה הפילו לא
ילאו לחוף ילאו י"ח דכשאלם בכור והשופר בחוף שומע קול שופר :

ג השומע מקלע תקיעה שלא בחיוב ומקלעה בחיוב או שאמר לתוקע כמתעסק
כיון להוציאני י"ח ותקע ומשך בה שיעור תקיעה לא ילאו י"ח א"א ש"א אם איכה
שיעור תקיעה בחיוב והראשון עיקר וה"ה אם שמע מקלע התקיעה קול הכרה
כגון שהיה התוקע בכור והוא עמד בחוף ובאמצע התקיעה ילאו לחוף :

ד העומדים חוץ מכה"כ בריחוק מקום אם נראה להם ברור שקול שופר שמעו
ילאו :

זמן תקיעת שופר

א זמן תקיעת שופר ביום ולא בלילה ומזיתת משעת הנן החמה ואילך ואם תקע
משעלה עמוד השחר ילאו ואם שמע מקלע תקיעה קודם שעלה עמוד השחר
ומקלעה אחר שעלה עמוד השחר לא ילאו :

ב רבים נהגו לתקוע קודם תפלה בבקר השכם ואח"כ תוקעים מיושב אחר קריאת
ס"ת ויש לבטל מנהגם והרב חיד"ה שמע מפה קדוש מהר"ש שרעבי ז"ל שיש
לבטל ועשה מעשה וביטל במדרש רבא הנהגים ע"י האר"ז ז"ל :

ג שמע ט' תקיעות בט' שעות ביום ילאו ואפילו הם מט' בני אדם תקיעה מזה
ותקיעה מזה וי"א דדוקא בשלא הפסיק ביניהם בקול שופר שאינו ראוי לאותה
בבא ואם שמע קול הראוי לאותה בבא ב"פ כגון תקיעה ותרועה ותרועה ותקיעה
ילאו :

ד שמע ט' תקיעות מט' ב"א שתקעו כולם כאחד לא ילאו שאין כאן פשוטה לפנייה
ופשוטה לאחריה ואם ב' תקעו כאחד כל הסדר הפילו אחד תקע בחצרות ילאו
דיהיב דעתיה על השופר :

ה היה זה לריד פשוטה א' וזה לריד פשוטה אחרונה תקיעה א' מוציאה את שניהם
ודוקא כל התקיעה נוכל להשתמש לזה ולזה אבל להפסיק חד תקיעה חזיה לזה
ומציה לזה לא :

ו יום טוב של ר"ה שחל להיות בשבת אין תוקעים בשופר ואסור לטלטלו אם לא
לצורך גופו ומקומו ובי"ט אסור להשתמש בו כלל הדוקא למזותו :

מי הם הראויים לתקיעת שופר

א כל שאינו מחויב בדבר אינו מוציא אחרים י"ח :

ב חרש פשוטה וקטן פטורים וחרש אפי' מדבר ואינו שומע אינו מוציא דכיון דאינו
שומע לאו בר חיובא הוא' אבל שומע ואינו מדבר מוציא אחרים י"ח ואפילו
לכתחלה יכול אחר לברך והוא תוקע וחרש ששומע על ידי כלי כמין מצטרות חייב
בשופר :

ג אשה פטורה מאדם דהוי מצות עשה דהזמן גרמא :

ד אנדרוניכוס מוציא את מינו טומטוס אפי' את מינו אינו מוציא דשמא טומטוס
זה נקבה וזה זכר אבל אנדרוניכוס שווין כולם שיש להם זכרות ונקבות :

ה מי שצויר עבד וחצויו בן חורין אינו מוציא אפי' עצמו וצריך שיתקע לו בן חורין
להוציאו :

ו אע"פ שגשמים פטורות יכולות לתקוע וכן אחר שיאכר כבר יכול לתקוע להוציאן
אבל אין מצרכות ולא יברכו להן' והמנהג שהגשמים מצרכות על מצות עשה
שהזמן גרמא ע"כ גם כאן תברכנה לעזמן אבל אחרים לא יברכו להן אם כבר ילאו
ואינן תוקעין רק לגשמים אבל אם תוקעים לאיש המחוייב מצרכין לו אע"פ שכבר
ילאו :

ז יותר ראוי לאיש לתקוע לאשה משתקע היא לעצמה או אשה לאשה :

ח אסור להוציא שופר לרה"ר לצורך אשה ששמע תקיעת שופר :

ט מותר להוציא שופר לרה"ר לצורך איש שהוא מסופק אם תקע או לא וכן
לטומטוס וזהו כמ"ד ספק דאורייתא לחומרא מדאורייתא אבל למאי דכתבו
האחרונים דנקטינן כמ"ד דהספק דאורייתא לחומרא מדרבנן אם כן אסור וצריך
להתיישב בדבר :

י אסור להוציא שופר לרה"ר לצורך קטן וה"ה לאיש ששמע התקיעות דמיושב כדי
לשמוע דמנומך :

יא המודר הנאה מחבור מותר לתקוע לו תקיעה של מצוה ודווקא כשהוא תוקע
מאליו להוציאו אבל אם אמר לו המודר תקע והוציאני אסור ואם אמר
קונס תקיעותיו עלי בכל ענין אסור :

יב המתעסק בתקיעת שופר להתלמד לא ילאו י"ח וכן השומע מן המתעסק לא ילאו
וכן התוקע לשורר ולא נתכוון לתקיעת מצוה לא ילאו' נתכוון שומע לזאת
י"ח ולא נתכוון התוקע להוציאו או שנתכוון שתוקע להוציאו ולא נתכוון השומע
לזאת לא ילאו י"ח עד שיתכוון שומע ומשמיע :

יג מי שתקע ונתכוון להוציא כל השומע תקיעתו ושמע השומע ונתכוון לזאת
י"ח אע"פ שאין התוקע מתכוון לפלוני זה שתקע תקיעתו ואינו יודע ילאו
שהרי נתכוון להוציא לכל מי ששמענו לפיכך מי שהיה מהלך בדרך או יושב בתוך
ביתו ושמע תקיעות מש"ץ ילאו אם נתכוון לזאת שהרי ש"ז מכיון להוציא את
הרבים י"ח :

יד מי שבא לב' הכ' לזאת י"ח עם הכבוד אע"פ שנשעה ששמע לה' כיון לכו אלא
סתמא ילאו אבל הנא לבנה"כ בסתמא לא ילאו :

טו סומא חייב בתקיעה ואם היה מוחזק לתקוע בכל שנה וסלקוהו אם לא ימצא
בקי כמוהו ויחירוהו למינויו ולכתחלה אין לסלקו אע"פ שנמצא בקי כמוהו :

טז תוקע שמת וכנס אחר במקומו וכשגדל בנו רוצה לירש זכות אביו אע"פ דיש
הרבה חולקים בדיון זה העלו האחרונים דכיון דאידימי אידימי :

כדר הראוי לתקיעת שופר

א כמה תקיעות חייב אדם לשמוע בר"ה תשע לפי שנה' תרועה ביובל ובר"ה ג"פ
וכל תרועה פשוטה לפנייה ופשוטה לאחריה ומפי השמועה למדו שכל תרועות
של חדש הן א' הן בין ברה"ב בין ביה"ד של יובל ט' תקיעות בכל א' משניהם תר"ת
תר"ת תר"ת :

ב תרועה זו המורה בתורה נסתפק לנו אם היא היללה שאנו קורים תרועה או אם היא מה שאנו קורים שברים או אם הם שניהם יחד לפיכך כדי לזאת ידי ספק צריך לתקוע תש"רת ג"פ ותש"ת ג"פ ות"רת ג"פ :

ג י"א שיעור תקיעה בתרועה ושיעור תרועה כג' יבבות דהיינו ג' כוחות בעלמא כל שהוא והם נקראים טרומיטין ולפי זה צריך לומר שלא יצריך בשבר כג' טרומיטין ושבר ר"ל שבר א' דהיינו קול א' לא יצריך כג' טרומיטין דנעשה תקיעה שא"כ יאל מכלל שבר ונעשה תקיעה י"א דאין לחוש אם האריך בשברים קצת ובלבד שלא יאריך יותר מדאי דהיינו כשיעור שלשה שברים ותרועה דהא תש"רת עבדינו מספיקה דשמה תרועה דקרא היא שניהם יחד והם כן גם התקיעה ז"ל כשניהם יחד וא"כ אף שמאריך קצת בשברים לית לן בה ובת"ת לא יצריך בשבר א' כשיעור ג' שברים מה"ט וצריך להאריך בתקיעה של תש"רת יותר משל ת"ת דשמה היו תרועה ושברים יחד ר"ל יליל ונמנ ושיעור תקיעה בתרועה וכן לא יאריך בתקיעה של תש"ת יותר משל תר"ת דשברים הוא נמנ והוא יותר גדול מילול שהוא תרועה ומיחו אם מאריך הרבה בכל תקיעה אין לחוש שאין לה שיעור למעלה וכן בתרועה יכול להאריך בה כמו שרצה וכן אם מוסיף על ג' שברים ועושה ד' או ה' אין לחוש י"א שיעור יבבא ג' טרומיטין ר"ל חד יבבא שלשה טרומיטין והרועה הוא שלשה יבבות ממילא היו שיעור תרועה ט' טרומיטין ושיעור תרועה בתרועה היו ג"פ ט' טרומיטין ולפי"ז יוכל להאריך בשבר א' עד ט' טרומיטין אבל חששה היו שיעור תקיעה ובתשר"ת היו תרועה י"ח טרומיטין ט' מזד יליל הנקרא תרועה ט' נמנ הנקרא שברים ושיעור תקיעה בתרועה היו ג"כ י"ח טרומיטין י שיעור תרועה כשלשה יבבות שהם ט' טרומיטין ושיעור תקיעה ג"כ ט' טרומיטין בתרועה ולפי זה אין לחוש אם האריך קצת בשברים וצריך להאריך בתקיעה של תשר"ת כשיעור י"ח טרומיטין ומי שלא האריך בתקיעה כשיעור הזה והאריך בשברים לא קיים מצוה לא כמור ולא כמור :

ד ג' שברים צריך לעשותם בגשימה א' ובדיעבד יולא אף בב' נשימות אבל שלשה שברים ותרועה דתש"רת י"א שא"כ לעשותם בגשימה אחד והוא שלא ישהא בהפסקה יותר מכדי נשימה וי"א שצריך לעשותם בגשימה א' וירא שמים יאל ידי כלם ובתקיעות דמיושב יעשה בגשימה אחד ובתקיעות דמעומד יעשה בב' נשימות והמנהג הפשוט לעשות הכל בב' נשימות ואין לשנות :

ה יש ללמוד לתקוע שלא יעשה שום שהיה בין השברים לתרועה ויעשה תכופים כל מה דאפשר אע"פ שיש בה נשימה אחת וראוי שלא יקרא המקרא להקוץ תרועה בסדר תש"רת אלא ידלג קריאה זו ויעשה כן המוקף מעגמו ובמקום שלא ירצה לשנות לדלג המקרא קריאת התרועה בסדר תשר"ת לא ימתן על הקריאה וימחר עגמו בתכופה כל מה דאפשר :

ו אם תקע תר"ת בגשימה א' יאל יש מי שאומר שלא יאל וכן הדיון :
ז אם האריך בתקיעה אחרונה של תשר"ת כשיעור ב' תקיעות כדי שתעלה לשם תקיעה אחרונה של תשר"ת ובשכיל הראשון של תש"ת לא עלתה לו אלא בשכיל תקיעה א' וי"א שאפילו בשכיל א' לא עלתה לו י"א והם הקע תקיעה א' בין ב' שדרים והתנה שאיזה מן הסדרים הוא הנכון תעלה לו אותה תקיעה יאל :

ח אם טעה בתשר"ת ואחר שתקע שני שברים טעה והתחיל להיניח אם נזכר מיד יתקע שבר א' ויש מי שפסק שיתקע ג' שברים והם לא נזכר עד שגמר התרועה שהתחיל בה בטעות לא הפסיד התקיעה הא' שתקע אלא חזר ותקע ג' שברים ומריע

ומריע ותקע אבל אם אירע בתרועה כתש"ת או בתר"ת הפסיד גם תקיעה א' :
ט אם הפסיד בתרועה בין תקיעה לשברים או שהפסיד בשברים בין תרועה לתקיעה וכן אם הריע שתי תרועות זו אחר זו שתקע אחר התרועה תקיעה כמהתסק שלא לשם תקיעה והפסיד בה בין תרועה לתקיעה או לאחר שתקע שלשה שברים שתק והפסיד וא"כ תקע שברים אחרים ואפי' שבר אחד בכל אלו היו הפסק והפסיד גם תקיעה א' : אבל אם הכל נעשה בתקיעה א' אפי' התחיל להריע כשר וה"ה אם התחיל לתקוע ואין קולו עולה ופה ומתחיל לתקוע שנית נחשבת הכל לתקיעה א' : ודע דכל זה אפי' בהש"רת דוקא כשמריע בתוך השברים הוא מעין התרועה שיש לו לתקוע משא"כ כשעושה התרועה קודם השברים או ד' תרועות זו אחר זו לא יאל : וה"ה אם שמע בנתיים מה שלא צריך דהוי הפסק והם טעה בתקיעות דאחר התפלה אין בכך כלום רק בדמיושב ומעומד הדיו כן :
י אם תקע ב' תש"רת או ב' תש"ת או שני תר"ת כהוגן וטעה בג' א"ל לחזור אלא לאחרון שטעה בו : אם תקע בזד הרחב של השופר לא יאל : וסימניך מן המזר קראתי יה' : ואחר שתקעו אומר הש"כ פסוק אשרי העם יודעי תרועה ואשרי ומחזירין הספר למקומו : האר"י זל"ה כתב שיהמר אשרי העם עד תרום קרננו :

זאת החבלה נוהגין לאומרה בירושלם • הכרון • וצפת • תוב"ב קודם תקיעת שופר :

יהי רצון מלפניך יאדהונוהי אלהי והלהי אבותי אלהי המשפט שהקדע כל המסכים המבדילים בינך ובין עמך בית ישראל למען שמותיך הקדושים והטהורים היוצאים מן השופר ומן התקיעה ומן השברים ומן התרועה ומן התקיעה ומתשר"ת ומתש"ת ומתש"ת ומתמלא רחמים עלינו ועל כל עם ישראל ותכנס לנו זלזלם לפני ולפנים משורת הדיו ותתהגג עמנו ה' אלהינו ועם כל ישראל אחינו במדת החסד ובמדת רחמים : ויעלו המלאכים הממונים על התקיעות להעלותם לפני כסא כבודך וימליצו טוב בעדינו וזכור לנו עקידתו של יצחק אבינו חתום פי שטן ואל יטוין עלינו (יכוין בשם קר"ע שט"ן) והזילנו לנו זלכל ישראל אחינו מדבר וממנפה ומגזרה ומשבי ומבזה ומחרב ומכל מיני רעב ומכת בצרת ויוקר העשרים ובטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל כל גזירות קשות ורעות : תזור עלינו ועל כל עמך בית ישראל גזירות טובות ברכ רחמיך ועמוד מכסא הדיון ושכ על כסא החסד והרחמים למען ברית אברהם יצחק ויעקב אבותינו ולמען רחמיך וחסדיך כי רחום אתה כדכתיב כי אל רחום יאדהונוהי אלהיך לא ירפק ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יאדהונוהי צורי וגואלי :

- :"קולי שמעה כחסדך יאדהונוהי כמשפטיך חייני
- :"ראש דברך אמת ולשולם כל משפט דברך
- :"ערוב עבדך לטוב אל ישקוני זדים
- :"שם אנכי על אמרתך כמזלל שלל רב
- :"טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמתית
- :"כדבות פי רצה נא יאדהונוהי ומשפטיך למדני
- :"קבל רחמי עמך שגבנו טהרגו נזרף
- :"מן המזר קראתי ידה ענני במרחב ידה

ואם רחמו כסוד ה' יכוין לפחות כללות כוונת התקיעה כי השופר ה"ם הכינה
דבה חירו דכלא והיא תוקעת ומזיאזה וז"ן מתוקנים במחויז והדברים
עתקים וסודה רס ושגב כידוע ליודעי חן :

ואם אינו יכול לתקוע אומר ויהי כועס ג"פ כפי הסוכר כגד הרחב :

ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשה ירינו כוננה עלינו ומעשה
ירינו כוננהו :

ואומר התוקע

דבנו של עולם בניך בני רחומיך שמי עיניהם לנגדך ובטחו על רוב חסדיך
ואמני שליח לתקוע שופר לפניך כדי שתזכור להם זכות אברהם אבינו
ע"ה ותפלתו בהר המוריה וזכות יעקב אבינו ע"ה ותמימותו אשר התהלך לפניך
באמת ובלבב שלם וזכות יצחק אבינו ע"ה ועקידתו ששקד על גבי המזבח ותעמוד
מכסה ריח ותשב על כסא רחמים עליהם כדבר שנאמר עלה אלהים בתרועה ה'
בקול שופר :

ואני יודע בעממי שאיני כדאי לנשק על עצמי וכל שכן על אחרים וכל שכן כי
חין בי לא דעת ולא תבונה לכיון כוונת התקיעות וזרוף שמויך הקדושים
וכל היחודים וזונוי מדות העליונות ומתוק הדינים קשין ורפין הראויים לבא על
ידיהם אבל בטחתי ברחמיך המרוכים וידעתי כי לא תביטני כי לתקן שלחוני ולא
לקלקל ואתה בטובך תעורר רחמיך ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידיו כוננה
עלינו ומעשה ידיו כוננהו ותצרף מחשבתנו הטובה דרך כלל למעשה כאלו
נתכוין בכל צרופי שמות הקדושים העולים מתוכם ובכל היחודים וזונוי מדות
העליונות ומתיק הדינים הראויים לבא על ידיהן ויעלו תקיעות אלו לעורר
רחמיך עם שאר תקיעות בני עלייה בניך היודעים והמכוונים כל כוונת שמויך
הקדושים וזונוי מדות העליונות ומתוק הדינים הראויים לכל תקיעה ותקיעה
המעלים יחוד וזיווג מדות העליונות ומעוררים את הרחמים :

ובכן יבכשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותרחם על בניך והפוך
להם גס על ידי תקיעות אלה מדת הדין החוק והרפה למדת החסד ולמדת
הרחמים וזכור לנו זכות אבותינו ויהיו היום חקוקים בכסאך אברהם בראש יעקב
כנגד יצחק בנתיים ותכנס לנו לפניך משורת הדין וסתום וחתום פי שטן ואל
ישטין עלינו וכבא תוכחה נגדך שמו מספרך אל תמח וכתוב לחיים טובים כל
בני בריתך אמן כן יהי רצון :

וקודם התקיעה יש מקומות שבוהגים לומר מזמור מ"א כל העמים תקעו קף שבעה פעמים .
ופסוקים אחרים כמו שטובב בספר איבר נחמד .

למנצח לבני קרח מזמור : כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים
בקול רנה : כי יי עליזין נגדך מלך גדול על כל הארץ :
ידבר עמים תחננו ולאמים תחת רגלינו : יבחר לנו את נחלתנו
את גאון יעקב אשר אתה סלה : עלה אלהים בתרועה יי בקול
שופר : זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו : כי מלך כל הארץ
אלהים

אלהים זמרו משכיל : מלך אלהים על גוים אלהים ושב על כסא
קדשו : נדיב עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים כנגני
ארץ מאד געלה :

וישמוד התוקע על הדוכן ויאמר

יי בקול שופר ישימיע ישועה לקבץ שיה פזורה בבא
חזיון השועה עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר : יי
בקול שופר קול משמים על הר הקדוש ועל ירושלם
ואז בנת ימינה תהי כמראש נטועה עלה אלהים
בתרועה יי בקול שופר : יי בקול שופר יגלה קץ
וזמן עת יתקע והלך בסערות הימן ומלכות הרשעה
אזי תהיה פרועה עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר :
יי בקול שופר בהר הקדוש התקע גוה ציון תרקע
והר שעיר יבקע ותנתק ותמוש היתר התקועה עלה
אלהים בתרועה יי בקול שופר :

ואומר התוקע

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי אלהי המשפט שבזכות אלו השמות
היוצאים מר"ת אל"כ"ב קרב"ת תשועת"ת מלפניך (ויכוין אלקת"ס) פחדך
ס"ר תוליה ממאסר (ויכוין פסת"ס) פדה שועים פתח סומים ישעך מלפנים
(ויכוין שפס"ס) דלה יוקסים וקבץ נפולים סמוך ייה מופלגים (ויכוין
דיוגס"ס) שתקרע כל המסכים והמקטרנים אשר הם מבדילים ביניך וביני עמך
ישראל ארומתך ארדה המלך המשפט שומע קול תרועת עמך ישראל ברחמים :

וקודם שיתקע אומרים אלו הפסוקים

וי כמכנה לזמרו

עלה אלהים בתרועה יי
בקול שופר בחצצרות
וקול שופר הריעו לפני
המלך יי : תקעו בחדש
שופר בכסה ליום חגנו : כי
חק לישראל הוא משפט
לאלהי יעקב : כל העמים
תקעו

עלה אלהים בתרועה יי בקול
שופר : בחצצרות וקול
שופר הריעו לפני המלך יי :
תקעו בחדש שופר בכסה ליום
חגנו : כי חק לישראל הוא
משפט לאלהי יעקב : כל העמים
תקעו כף הריעו לאלהים בקול
רנה

תקעו בף הריעו לאלהים
 בקול רנה : מזמור לתודה
 הריעו ליי כל הארץ : שירו
 לו שיר חדש הטיבו נגן
 בתרועה : הריעו ליי כל
 הארץ פצחו ורננו וזמרו :
 ויי עליהם יראה ויצא כפרק
 חצו ויארני יהיה בשופר
 יתקע והלך בסערות תימן :
 ויהי קול השופר הולך וחוק
 מאד משה ידבר והאלהים
 יעננו בקול : והיה ביום
 ההוא יתקע בשופר גדול
 ובאו האבדים בארץ אשור
 והנדהים בארץ מצרים
 והשתחוו ליי בהר הקדש
 בירושלם : כל יושבי תבל
 ושוכני ארץ כנשוא גם
 הרים תראו וכתקוע שופר
 תשמעו :

גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים והשתחוו ליי בהר הקדש בירושלם : כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא גם הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו :

ואחר כך יאמר אלו הפסוקים שהם יוצא מהם ס' קר"ע סט"ן משולם כסס או"ה וזו סדרן :

"יקום אלהים יפולו אויביו ויניסו משנאיו מפניו : "קומה ה' כאפק הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט ציית : "הולואה ממשגר נפשי להודות את שמך בני וכתירו גדוקים כי תנמל עלי : "רצה ה' להצילי ה' לעורתי חושה : "ואני עני ואכזיבן אלהים חושה לי עורתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר : "עיני תמיד אל

אל ה' כי הוא יוציא מרשת רגלי : "השמיעני בכקר חסדך כי כך נצחתי הודיעני דרך זו אלך כי אלך נשאתי נפשי :

הנה זה הוא ר"ת יקרהו"ה כדי למתקו :

"יהוה אלהים זכאות השיבנו האר פניך ונושעה : "שמרני כאישון בת עין בלל כנפיד תסתירני : "הפלא חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימיך : "טהור עינים מראות ברע למה תביט בונדים תחריש בבלע רשע לדיק ממנו : "טוב ה' למעו ביום צרה ויודע חוסי בו : "ובחסדך תגמית אויבי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך : "נפשנו חכתה לה עורנו ומנננו הוא : "גוראות בלדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קפוי ארץ וים רחוקים : "הלא אתה תשוב תחיינו ועמד ישמחו בך :

זה הוא ר"ת ישחמו"ה כדי למתקו ויכוין תמיד באלו הסכי סמוך :

וטוב שיתודה ויפרוש חטאיו כל אחד בין תשר"ת לתש"ת ובין תש"ת לתר"ת ויפרט דרך כלל תחלה כזה עברתי על עשה ועל לא תעשה י ובכן יתבטל מעליו יו"ה הממונה להעביר על לא תעשה והיו"ה הממונה להעביר על מצות עשה וגם בתקיעות דמיושב יתודה על עון ע"ז כמו נאזה וכעס ושכירה כלום בזמנתו וחק את אשר השחית את זרעו ארצה ובכן יבטל מעליו יו"ה של ע"ז והשחתת זרע בכח סס קר"ע שט"ן :

ובתקיעות שבמוסף ירהר פרטי עונותיו ג"כ בעת התקיעות ובפרט בעון ג"ע את אשר תר אחרי לבבו ואחרי עיניו תרי סרסורי דעבירה ובכן יבטל מעליו יו"ה דג"ע בכח השם הנו"כ וכן בתקיעות שבחורת מוסף ירהר פרטי עונותיו ובפרט בעון ש"ד ומה מאד יתאוון אדם חי על כמה דם נפשות אכזבים אשר נלכדו בעונותיו וחק אשר המית את בניו כנודע ובכן יבטל מעליו יו"ה דש"ד בכח השם הכוזב :

קודם הכרסה יכוין יקרהו"ה וישחמו"ה ומתקו

ברשות מורי ורבותי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצננו לשמוע קול שופר :

ביום שני אינו מברך שהחיינו אלא אם חל יום ראשון בשבת :

ברוך אתה יי (יוד ה' ואו ה') אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגענו לזמן הזה :

ובעת שיתקע יציא ד' אכבעות על השופר כדי לכפות הדיון ותוקע אלו הסימנים : ובין סימן לסימן טוב שיתודה בלחש דוקא בין שפתיו כי הוא עת רצון להתקבל ויבכה על עונותיו וכל המתעורר בככיה בפרט בעת הזאת היא הוראה עצומה שנשמתו טובה ומתוקנת כך קבלנו מהאור המופלא האר"י ז"ל : ויכוין תקיעה אברהם : שברים יצחק : תרועה יעקב ודוד : תקיעה יעקב : ובשליש קולות אלו דמיושב יכוין שיש בהן ר"ע טרומיטין : לבטל יצר הרע

דעבודה זרה ודשחמת זרע לבטלה :

תשרת תשרת תשרת

תשת תשת תשת

תרת תרת תרת

ואחר התקיעות הקהל אומרים

אשרי העם יודעי תרועה יי באזר פנייה יהלכון : בשמך
יגילון כל היום ובצדקתך ירומו : כי תפארת עזמו
אתה וברצונך תרום קרנינו : כי ליי מגננו ולקדוש ישראל
מלבנו : כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך
למשפט תרשיעי ואת נחלת עבדי יי וצדקתם מאתי
נאם יי :

יי יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יי ידין אפסי ארץ ויתן
עז למלכו וירם קרן משיחו : וכופלו ג"ס ואח"ך אומרים

יהי חסדך יי עלינו באשר יחלנו לך :

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה : אשרי העם שככה
לו אשרי העם שיהיה כתר אלהיו :

תהלה לרוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד :

גדול יהנה חכמה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : דוד לרוד
ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי

נפלאותיך אשיחה : ועזו נוראותיך יאמרו וגדולתך
אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו : חנון ורחום

יהוה כיסה ארך אפים וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו
על כל מעשיו : יודוך יהוה נבונה כל מעשיך וחסדיך

יברוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע
לבני האדם גבורתיך וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות

כל עולמים וממשלתך בכל דור ודר : סומך יהוה תפארת
לכל הנפלים וזוקף לכל הפופים : עיני כל אליך ישברו

ואתה

ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידיך (יכוין
מאד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גימטריא יאהרונהי נ'
סאל ס"ת חתך) ומשביע (גי' חתך) לכל חי רצון : צדיק
יהווהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה
מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת : רצון יראיו
יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה כל את כל
אחביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה כוד ידבר
פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך
יה מעתה ועד עולם הללויה :

חס חל בטבת אומרים

כרוד יי אשר נתן מניחה לעמו ישראל בכל אשר דבר לא נפל
דבר אחר מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו :

ואם חל בחול מתחילין מכאן

יהי יי אלהינו עמנו באשר הנה עם אבותינו אל יעובנו ואל
ישננו : להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר

מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו : ויהיו דברי
אלה אשר התחננתי לפני יי קרבים אל יי אלהינו יומם ולילה

לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען
דעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד : לא ימוש ספר

התורה הנה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות
בכל הכתוב בו כי או תצליח את דרכיך ואו תשביל : הלא

צויתך חוק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יי אלהיך בכל
אשר תלך :

ואומר החזן בקול רם שני פעמים

ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לרד תרד הללויה :

ומתחילין ספר קורס למקומו ואומרים מזמור לדוד הכו לב' כמו סמכות בערכי

ויס אומרים זה

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד :
מי זה מלך הכבוד יהוה עזו וגבור יהוה גבור מלחמה :

שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד : מי
הוא

הוא זה מלך חסבור יהיה צבאות הוא מלך חסבור סלה וידעת
כי יהיה אליהו הוא האלהים האל הנאמן שומר הפרית והחסד
לאהבו ולשמרי מצותיו לאלף דור כי אל רחום יהיה אלהיך
לא ירפק ולא ישחיתך ולא ישבח את בריה אבותיך אשר נשבע
להם כי כה אמר יהוה רבו ליעקב שמחה וצחלו פראש הגוים
השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל :

ואומר כפסח הסוכה

יחללו את שם יי כי נשגב שמו לבחו הודו על ארץ ושמים :
וידם קרו לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם
קרובו תלוייה יי הוא האלהים יי הוא האלהים בשמים מפעל
ועל הארץ מתחת אין עיר : אין במוך באלהים יי ואין במעשיך :

וכשמכניס ס"ח בסיכל אומר

שובח למעונך וישכון בכיח מאונך כי כל פח וכל לשון ותנו
חוד והדר למלכותך ובגנחה ואמר שובה יי רבבות אלפי
ישראל :

ויקרא שליח צבור לתפלת מוסף ומקחיל

השיבנו יהוה אליה ונשובה חריש ימינו בקדום :

יהציל ויתקדש שמויה רבא בעלמא די כרא כרעוניה וימליך
מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בחיובון
וביומיו ובחיי רכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא שמויה רבא מברך לעלם לעלמי עלמאי יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמויה
דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברבא שרתא השבתתא
ויתקתא דיאמירן בעלמא ואמרו אמן :

קודם מוסף אם יש בו חפה יכוין יי הו וי הו סהו ביסוד מקום המוסף ויכוין
ככללות כוונה העליה שעולה בנבורה לאימא ובחורה עולה בכונה דאימה :

רשות קודם חזרת מוסף שליח צבור

יש נוהגים לומר רשות זה שחיבר כמוסר ר' חיים מזרעני ז"ל :

יי שמועתי שמעך יראתי יי :

יי חסד ואמת יקרבו פניך בקום למישפט אלהים יי לא תכלא
רחמיך

רחמיך ויבטחו כך יודעי שמך כי לא עובת דורשיך יי :
יי וישב על כסא בשמים מעלותיו לתת לאיש ברכיו על פי
מדותיו על כן יעזב רשע ברבו ואיש און מחשבתיו וישוב
אל

יי דיון אפסי ארץ ולפניו אין מספר קצות הארץ יחדרו בתרועה
ובקול שופר ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני
פחד

יי מן בערי אשפור לפניו שיתי ראת יי כי צר לי בשל בעוני
כחי בנך אפקיד רוחי פדיתה אותי

יי מלבנו הוא יושיענו מפעני השועה ונחית ולא נמות ומחה
יי אלהים דמעת ואזכחה באהלו זכחי תרועה אשירה
ואומרה

יי וכל קרבי את שם קדשו כל מעני כך חסיה נפשי אליך
נשאתי את עיני לך אמר לפי בקשו פני את פניך יי :

יי הדר חסיד דרבינו בנהיב מצותיך ויבאני חסידך יי השועתך
כאמרתך כחסדך בטחתי וגל לפי בישועתך אשירה ליי :

יי עניך בלא לאמנה על אנשים ושור לשמוע אל דרנה ואל
התפלה ותישב ליי משור הגלי עמדה במושור במוקחלים
אבך

יי ישמע אל תפלת הערער הל ואביון יפרה נפשי מגד שאול
ויקר פדיון והיו לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניך יי :

אתאנו לתלות פניך כי חסד ואמת יקרמו פניך נא אל
תבישנו נא אל השיבנו ריקם מלפניך :

אוחילה לאל אחלה פניו אישאלה ממנו מענה לשון
אשר בקהל עם אשר עזו אביעה רננות בעד
מפעליו לאדם מעדכי לב ומיהוה מענה לשון :

סדר תפלת מוסף ביחיד ובקול דם וסדר התקיעות

א יתפללו הנכור בלחש תפלת מוסף ט ברכות וס"ז יתפלל ג"כ עמסה בלחש :
ב המנהג פשוט בכל בני ספרד שאין מיכירין פסוקי קרבן מוסף כלל והמנהג
הפשוט בלשכנו ובמקומות אחרים לומר פסוקי מוסף ר"ה ואין אומרים פסוקי
מוסף ר"ח אלא אומרים מלכד עולת סהם ומנחתה ועולת סתמיד וכו' וסני תמידין
לכפר

סדר תפלת מוסף ביחיד ובקול רם וסדר התקיעות

לכפר ושני תמידין כהלכתן ונהרא נהרא ופשטיה :
ג אומרים ' פסוקים של מלכויות וי' של זכרונות וי' של שופרות בכל ברכה שלש
מהם של תורה ג' של כתובים ג' של נביאים וי' של תורה ואם השלים כנביא
יג' ואלו רוצה להוסיף על אלו י' ראשי מיהו אם לא התחיל בשום פסוק רק אמר
ובתורתך כתוב לאמור יג' ואפי' לכתחילה לפי הדיון ראשי שלא לומר שום פסוק
ואם אמר פסוק א' צריך לומר כולם ומ"מ האידגא שויה עלייהו כחובה וי"ל כולם
וי"ל וכן כתוב בדברי קדש וכן נאמר על ידי עבדיך הנביאים :
ד אין אומרים פסוק במלכויות ולא בזכרונות ולא בשופרות של פורענות של ישראל
וא"ל פסוק וזכרונות של יחיד :

ה יש קורין תגר על מה שנוהגים להשלים פסוקי שופרות בפסוק וביום שמחתכם
שאין מוכיחים בו שופר אלא חזרונות והר"ש והר"ן ז"ל כתבו לקיים המנהג :
ו בכנס המוסף לא ישנה היום הרת עולם ולא זה היום תחלת מעשיך ואפילו
היום כי יש שאין אומרים היום :

ז לא יתפלל ביחיד תפלת מוסף ברה"ע עד אחר ג' שעות היום לפי שבג' שעות
האלו הקב"ה מן עולמו ודוקא יחיד אבל רבים הן אל כביר לא ימאס ודוקא
מוסף כיון שאין מחויב להתפלל אותה בזמן ההוא מה שאין כן תפלת יוצר שמגנו
אין אין לדחותה וה"ל שלא יתקע ביחיד :

ח מחזיר ש"ס התפלה ותוקעים למלכויות תש"רת ג' פעמים לזכרונות תש"ת ג'
פעמים ולשופרות תר"ת ג' פעמים ואין כן דעת הר"ן ז"ל בה"ב הכוונות שכתב
שצריך לתקוע בלחש ובחזרה כי המה רומזים לעולמות אבי"ע של מיושב רומזים
לעולם העשוי של בלחש רומזים לעולם היצירה של חזרת מוסף רומזים אל עולם
הבריאה ושל אחר מוסף רומזים אל עולם האצילות ושצריך לתקוע בכל פעם תש"רת
תש"ת תר"ת פעם א' וכהרא נהרא ופשטיה ונוהגים לומר כל פעם אחר שתקעו
היום הרת עולם ואפי' בשבת שאין תוקעים אומרים היום הרת :

ט יחיד אינו מפסיק הברכות לתקוע ואפי' יש לו מי שיתקע לו אלא תוקעים לו
קודם שיתפלל מוסף וא"ל לתקוע לו שנית :

י לא ישוח לא התוקע ולא הצבור בין תקיעות שמיושב לתקיעות ששומע ובשעת
התקיעות אפי' לרוק אסור מיהו בענין התקיעות והתפלה אין הפסק בין תקיעות
לתקיעות ואם דברים בטלים סח אין צריך לחזור ולברך ואפילו סח בין תקיעות
דמיושב עמנו א"ל לחזור ולברך וא"ל לומר שלא ישחו בין ברכה לתקיעות אם
לא בענין התקיעות ואם סח בין ברכה לתקיעה אפילו מענין התפלה צריך לחזור
ולברך והתפילות לא הוו הפסק היינו בין תקיעה לתקיעה אבל בין ברכה לתקיעה
היו הפסק וצריך לחזור ולברך ופשוט דאפילו השומע אם סח בין ברכה לתקיעה
צריך לברך :

יא אלו דברים שאסור לדבר הלל ס"ת כהנים תפילין וידוי שופר מגילה עומר
וסימן הס' כת' וש"מ :

יב זה שתוקע כשהוא יושבים תוקע על סדר הברכות ומיהו אינו מעכב ויכול אחר
לתקוע אלא שראוי לעשות כך :

אם הברכות והתקיעות מעכבות זו את זו

א ברכות של ר"ה ויה"ד של יובל שאומרים בו ג' כ מלכויות וזכרונות ושופרות
מעכבות זו את זו ויש אינו יודע כלל לא יאמר מה שיודע מהם אלא לא יאמר
כלום

אם הברכות והתקיעות מעכבות זו את זו

כלום ובשאר ימות השנה אם יודע ברכה א' יאמרה ואין מעכבות זו את זו :
ב וכן תקיעות מעכבות זו את זו והני מילי שאינו יודע אלא מקצת הסימן שלא
יעשה אותה מקצת שיודע אבל תש"ת תר"ת אין מעכבין זה את זה ואם
יודע לעשות א' מהם או ב' עושה א' אבל הברכות אין מעכבין התקיעות וכן
התקיעות אין מעכבין הברכות ואיזה מהם שיודע יעשה וכן סדרן אינו מעכב
ואם התפלל קודם שתקע יג' אבל אם הקדים תרועה לתקיעה או זכרונות
למלכויות לא יג' ויש לכסות השופר בשעת ברכה :

יחיד שלא התפלל אין חברו מוציא

א יחיד שלא תקע חבירו יכול לתקוע לו להוציאו י"ח אבל יחיד שלא התפלל ט'
ברכות אין חבירו יכול להוציאו אלא כ' בעשרה והבקי אפילו כדעבד אינו יוצא
בתפלת הש"ס כיון שמפסיקים עכשיו בפיוטים ויש חולקים ואומרים דאם היחיד
אפילו אינו בי' אינו יכול להתפלל חבירו יכול להוציאו בתפלתו :

מי שאינו בקי לא בתקיעות ולא בתפלה

א מי שאינו בקי בתקיעות ולא בסדר תפלת מוסף ולפניו שתי עיירות בא' בקיאים
בתקיעות ולא בתפלת מוסף ובאחת בקיאים בתפלת מוסף ולא בתקיעות הולך
למקום שבקיאים בתקיעות אפי' של מוסף ודאי ושל תקיעות ספק משום דתקיעות
דאורייתא וברכות דרבנן וה"ל אם אין יודעים רק סדר אחד ילך להם ואם יש
בעיר א' שופר ורוצה לילך למקום שמתפללין ולשלוח עכ"ל שביא לו השופר והוא
חוז לתחום ויכול לקיים שניהם שרי דתחומין דרבנן וה"ל שבות דשבות מיהו אם
יכול לילך למקום המתפללים ויש שהות ביום שישמע אחר כך התקיעות במקום
שתוקעים יקיים ב' המלות דכל היום כשר לתקוע : (עיון בעמידת שחרית וערבית
של ראש השנה)

תפלת מוסף

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב • הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן • גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים • קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :

בנוסח זה יש בו י"א תיבות ובכל יום מומ"ת יש לו לכונן בתיבה א' וביה"כ יכוין
אלהים חיים והם י"א תיבות כשממני הקטורת :

וְכַרְנוּ לַחַיִּים • (אֵל) מֶלֶךְ חַפְצֵי בְחַיִּים • בְּתַבְנֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים • (אֵל חַי) מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ
וּמְגַן • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגַן אֲבֹרָהִם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי • מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
מוריד

מזריר הטל • מכלכל חיים בחסד • מחיה מתים
ברחמים רבים • סומך נופלים • רופא חולים • ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישני עפר • מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך • מלך ממיית ומחיה ומצמיח ישועה •
מי כמוך (ואב) הרחמן (הרחמים ככ"ל כמספין לפי דברי האר"י ז"ל
יהטעם כבוד ל"ח) זוכר יעודיו ברחמים לחיים • ונאמן אתה
להחיות מתים • ברוך אתה יהוה (נס יהוה אכרסטס) מחיה
המתים •

ובחזרת השליח כבוד אומר

כתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל
קבוצי משה • יחד כלם קרושה לך יגלוש • ברבר האמור
על נד נביאך • וקרא זה אל זה ואמר • קדוש • קדוש • קדוש יי
צבאות מלא כל הארץ כבודו • כבודו מלא עולם ומשדתיו
שואלים איה (כסוביג שליח כבוד לתוכת איה ואמר כל אדם)

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהינו שנסמים שתמלא שאלתי
ובקשתי בשם יי • וישאל אחד מן' דברים אלו או עושר מופלג לעבודתך
או בניס חכמים • או להשיג רוח הקדש •

ואמר שאלנו ואמר אנה נכח וכו' ואמר כך ואמר

בשמך שדי ה' כנאות שתעשה שאלתי ובקשתי • והיה ה' למלך על כל הארץ
ביום ההוא יסיה ה' אחד ושמו אחד •

מקום כבודו להעריצו • לעמתם משבחים ואומרים • ברוך כבוד
יי ממקומו • ממקומו הוא רבן ברחמי לעמי • המיחדים שמו
ערכו ובקר בכל יום המיד אומרים פעמים באהבה שמע ישראל
יי אלהינו יי אחד • הוא אלהינו • הוא אבינו • הוא מלכנו • הוא
מושיענו • הוא יושענו • ונאלנו שנית וישמענו ברחמי לעמי
כל חי לאמר • הן גאלתי אתכם אתרית בראשית • להיות לכם
לאלהים אני יי אלהיכם • וכדברי קדשך כתיב לאמר • ומלך יי
לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה •

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יחלוקה סלה •
לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש •
ובכן

ובכן (גימ' ע"ב כנגד אותיות שבפסוק ויסע והוא כנגד אכרסטס שקידש שמו
יתנדך בפולס) יתקדש שמך יהוה אלהינו על ישראל עמך •
ובכן (ע"ב אותיות שבפסוק ויבא והוא כנגד פחד יחזק) תן בחדה יהוה
אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת •
ויראוך כל המעשים • וישתחוו לפניך כל הברואים •
ויעשו כלם אנדה אחת • לעשות רצונך בלבב שלם •
שידענו יהוה אלהינו שהשלטון (שהשלטון) לפניך • עוז
בידך וגבורה בימינך ושמה נורא על כל מה שבראת •
ובכן (ע"ב אותיות שבפסוק ויס והוא כנגד יעקב שאמר בשכמל"ו) תן
כבוד לעמך תהלה ליראיך ותקנה טובה
לדורשיך • ופתחון פה למיחלים לך • שמחה לארצך •
ששון לעירך • וצמיחת קרן לדוד עבדך • ועריבת נר לבן
ישי משיחך במהרה בימינו •

ובכן (ע"ב שמות היוגאים מנ' פסוקים הנו' והוא כנגד דהע"ה סוד לדיק ודק)
צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו • והסידים ברנה
יגילו • ועולתה תקפוץ פיה • והרשעה בלה לילית הרעשה
בעשן סמאל תכלה • כי תעביר ממשלת זרון מן הארץ •
ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה על כל מעשיך •
בהר ציון משכן כבודך • ובירושלם עיר מקדשך •
כפתוב בדברי קדשך • ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה •

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מפלעדיך כפתוב
וינבה יהוה צבאות במשפט • והאל הקדוש נקדש
בצדקה • ברוך אתה יהוה (יהוה כונו) המלך הקדוש •
אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו במצותיך •
וקרבנתנו מלבנו לעבודתך • ושמה הגדול והקדוש עלינו
קראת •

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום הזכרון הזה את יום טוב מקרא קדש הזה יום תרועת (כשנת זכרון תרועה) באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

כשנישע שלוח צבור לכאן טוב לומר

ירמ"י או"א שכל טפה וטפה של קרי יוצאה לבטלה ממני ומכל דר ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מזוה בין באונס בין ברצון וכל הנשמות העשוקות בקליפות הנפולות בד' כנפות הארץ והנשמות ערטילאין הפורים בין הגוים ועי"ו חרבה עירו ושם בית מקדשנו וגלה יקרנו ונטל כבוד מכות חינו וברחמיך המרובים תעביר ממזלת זרון מן הארץ ותפליט הקליפה וכל הנפולות הקדושות שבעולם תחזור לקבלם בקדושה שנית וקרב פוררנו מבין הגוים ונפולותינו כנס מירכתי ארץ וקיים בנו מקרא שכתוב ושב ה' אלהיך את שבתך וכו' : אם יהיה נדחך וכו' כח השם בר"ש ובשם הקדוש חב"ו יוצא מפסוק חיל בלע ויקראנו ותחזרם לקדושה ותנאלנו גאולת עולם לחבר את ההלל להיות אחד אמן :

א י"א ואין לנו יכולים לעשות חובותינו לפניך אבל המנהג הפשוט הוא לומר ואין לנו יכולים לעלות ולראות וכו' :

ב ז"ל את מוספי כדי לכלול גם מוסף ר"ח וגם ביום ב' יאמר את מוספי ואם טעה ואמר את מוסף ולא זכר עד שחתם הברכה לא יצא וצריך לחזור לראש הברכה וזהו דוקא ביום א' אבל אם הוא ביום ב' יצא בדיעבד וביום ב' אפילו לא חתם מעטין הברכה אין להחזירו :

אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אנו יכולין להקריב לפניך קרבן ולא כהן גדול שיכפר בעדנו אלא שיח שפתותינו יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו אבינו מלפניו אלהינו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פוררנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ ותביאנו יהוה אלהינו לציון עירך ברנה ולירושלם עיר מקדשך בשמחת עולם אנא אלהינו ישם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין בסדרן ומוספין כהלכתן את מוספי (יכוין לכלול גם מוסף של ר"ח) יום השבת הזה

ואת יום הזכרון הזה את יום טוב מקרא קדש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך :

עלינו לשבח לארון הבל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו בנויי הארצות ולא שמנו במשפחות הארמה שלא שם חלקנו בהם וגודלנו בכל המונס שהם משתהים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע ונאנחנו משתהים לפני מלך מלכי המלכים הקרוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסר ארץ ומושב יקר בשמים ממעל ושכינת עזו בנבתי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת מלכנו ואפס וזלתו בכתוב בתורה וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

כבוד שש"ן אומר עלינו כשאל לומר הוא אלהינו וכו' טוב לומר נוסח זה :

מגדל עו סס ה' בו ירון זדיק וכשגב : רכוננו של עולם מיוס שנחב בית המקדש אין לנו כמה לכפר לא קרבן ולא בגדי כהונה ולא מנחה ולא מונח רק שמך הגדול עומד לנו ויהי רצון שתהיה שעה זו שעת רצון ליכנס תפילתי למרום בזכור י"ג מדותיך ה' אל רחום ומנון וכו' :

ואחר כך יאמר אלא כח וכו' :

אל בן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת ערך להעביר גלולים מן הארץ והאילולים ברורת יפרתון לחקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך לתפנות אליך כל רשעי ארץ ופירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך השבע כל לשון לפניך יי אלהינו ויכרעו ויפולו ולכבוד שמך יקר ותנו ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלוד עליהם מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוד בכבוד בכתוב בתורתך יי ימלוד לעולם ועד : ונאמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי אלהיו עמו ותרועת מלך בו : ונאמר ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל :

א בפסוקי מלכות של כתובים כתוב בסידורים יותר מג' פסוקים ואין קפידא בזה שהרי אמרו ז"ל אם בא להוסיף מוסף :

ב אמרו שמקדימין פסוקי הכתובים לנביאים מפני שדוד קדם לנביאים וא"ת הא אמרינן

אמרינן ככ"מ תורה נביאים וכתובים ו"ל שזכו לענין קדושתן שחמורה קדושת
הנביאים מהכתובים שהנביאים נאמרו ברוח נבואה והכתובים ברוח הקדש אבל
לענין הקמתן הכתובים היו קודם :

וּבְרַבְרֵי קְרִישָׁה כְּתוּב לֵאמֹר • כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל
בְּגוֹיִם : וְנֹאמַר יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה
עַו הַתְּאֹדָר אֵף תִּכּוֹן תִּבְל בַּל תִּמּוֹט : וְנֹאמַר שְׂאוּ שְׁעָרֵי
רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוּ
שְׁעָרֵי רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי
הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :
וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר • כִּה אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וְנֹאמְרוּ יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים : וְנֹאמַר וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפֹט אֶת הַר עֵשׂוֹ וְהִיטָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה : וְנֹאמַר וְהָיָה
יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וַיִּשְׁמוּ
אֶחָד : וּבַתּוֹרָתָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּתוּב לֵאמֹר שְׂמַע יִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בַכְּבוֹדְךָ •
וְהִנֵּשְׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ • וְהוֹפֵעַ בַּהֲדַר גְּאוֹן
עֲנֶךָ • עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ • וַיִּדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה
פְּעַלְתָּ • וַיִּבִין כָּל יְצוֹר כִּי אַתָּה יְצַרְתָּ • וַיֹּאמֶר כָּל אִשְׁרֵי נִשְׁמָה
בְּאֶפֶס • יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ כָּפֵל מִשְׁלָה :
קְרִישְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • תֵּן חֵלְקֵנוּ בַתּוֹרָתְךָ • שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ •
שִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ • וְטַהַר לִבְנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת
כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים אֵמֶת • וּדְבַרְךָ מִלִּפְנֵי אֵמֶת וְקִיָּם
לְעַד • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ הַסֵּבֵת ו
יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכוּרָן :

ויתקע סימן תשר"ת ג' פעמים • ויש נוהגים לתקוע תשר"ת תש"ת תר"ח
פעם א' בכל ברכה וכן עיקר ואומרים אח"כ לחן שופט כל הארץ :

א קי"ל כרבי אליעזר שבתשרי נברא העולם והיה הריונו כי ההריון ואמר גם על
הלידה כמו הורה גבר וכן היה הדבר ככ"ה בחלוץ נברא העולם ובינו ו' שהוא
ר"ה נברא אדה"ר נמלא שהיום נגמר הריונו של עולם :

ב נהנו לשחית בהיום הרת עולם ולאמרו בכפיפת קומה והטעם הוא מפני שבאים
להזכיר ענין גדולת היום ומעלתו ומגבורת הדין שיש בו וכל דאי עולם עומדים
בו למשפט ואינם יודעים דינם איך יבא וזריך לאמרו בכבוד ראש והכנעה שיכמרו
רחמי האל עלינו ויהפך בזכותו ונהנו ולאמרו ג"פ כדי לסמוך הענין הזה לתקיעות
בהיות שזריך האדם לשבר עצמו רוחו ונשמתו בזמן התקיעות תקנו לומר זה
הענין שהוא מביא את האדם להכנעה גדולה ואפי' בחזרת ש"ץ את התפלה נהנו
שכל יחיד ויחיד יאמר אותו כל א' לעצמו קודם שיאמר אותו ש"ץ והטעם הוא שכל
אחד ישבר את רוחו בלמרו אותו כינו לבין עצמו ונהנו לומר אותו בנחת ובזמרה
כדי שיתמתקו הדברים בפיו ויכוין בהם כדי שיסבר את לבו מתוך כך :

הַיּוֹם הַרְתָּ עוֹלָם • הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט • כָּל יְצוּרֵי עוֹלָם •
אִם כְּבָנִים אִם בְּעַבְדִּים • אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ בְּרַחֵם
אֲבֵ עַל בְּנֵים • אִם בְּעַבְדִּים • עֵינֵינוּ לָךְ תְּלִוּוֹת עַד שְׂתַחַנְנוּ
וְתוֹצִיא לְאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ • קְרוֹשׁ :

א יש מי שמדלג פי זכר כל היצור לפניך בא ואתה דורש מעשה כלס ויש מי
שאומר כהביאך את מי המבול ככתוב בתורתך ומדלג לשחת כל בשר וכו' ויש
מי שמדלג מהכביאך את מי המבול עד מעלליהם והוא הככוך :

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם • וּפּוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם • לְפָנֶיךָ
נִגְלוּ כָל תַּעֲלוּמוֹת וְהַמוֹן גַּסְתְּרוֹת שְׂמֵבְרָאשִׁית כִּי
אֵין שְׂכָחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ • וְאֵין גַּסְתֵּר מִגֵּנֶךָ עֵינֶיךָ • אַתָּה
זוֹכֵר אֶת כָּל הַמַּפְעֵל וְגַם כָּל הַיְצוֹר לֹא נִכְחַד מִפְּךָ • הַכֹּל
גָּלוּי וְצַפּוּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּפָה וּמְבִיט עַד סוֹף כָּל
הַדְּרוֹרוֹת • כִּי תֵבֵא חֵק וּזְכוּרָן לְהַפְקֵד כָּל רוּחַ וְנַפְשׁ • לְהַזְכֵּר
מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמוֹן גַּסְתְּרוֹת לְאֵין תְּכִלִּית • מְרֵאשִׁית
כְּזֹאת הוֹדַעְתָּ וּמִלִּפְנֵים אוֹתָהּ גְּלוּיָת • זֶה הַיּוֹם תַּחֲלַת
מַעֲשֵׂיךָ זְכוּרָן לַיּוֹם רֵאשׁוֹן • כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב :

וְעַל הַמְדִּיעוֹת בּוֹ יֹאמֵר • אֵי זוֹ לְחֵרֵב • אֵי זוֹ לְשִׁלּוּם • אֵי זוֹ
לְרַעֵב • אֵי זוֹ לְשִׁבְעַת וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ • לְהַזְכִּירָם
לְחַיִּים וּלְמֹת • מִי לֹא נִפְקֵד בְּהַיּוֹם הַזֶּה • כִּי זָכַר כָּל
הַמַּעֲשִׂים

המעשים לפניך בא מעשה איש ופקודתו ועלילות מצערי נבר מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש אשרי איש שלא ישכחך וכן אדם יתאמץ בך כי דורשיך לעולם לא יבשלו ולא תכלים לגצח כל החוסים בך כי זכר כל היצור לפניך בא ואמה דורש מעשה כלם וגם את נח באהבה זכרת ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים (בהביאך את מי המבול לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם) על בן זכרונו בא לפניך יהיה אלהינו להרבות זרעו בעפרות תכל וצאצאיו כחול הים ככתוב בתורתך ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים ונאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב ונאמר וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבירים אתם ואזכר את בריתי :

ובדברי קדשך בתוב לאמר זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהיה ונאמר טרף נתן ליראיו וזכר לעולם בריתו ונאמר ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר הלוך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד געוירך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה ונאמר וזכרתי אני את בריתי אותך בימי געוירך והקימותי לך ברית עולם ונאמר הבן יקר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על בן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגע יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר זכרונו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך

עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים ביום השבת סוס וביום הזכרון הזה ביום טוב מקרא קדש הזה לרחם בו עלינו ולהושיענו וזכרנו יהוה אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס וחננו וחמול ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך חנון ורחום אתה אלהינו ואלהי אבותינו וזכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכור לנו יהוה אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בהר המורה ואת העקדה שעקר את יצחק בנו על גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיה את בעסק ויגלו רחמיה על מדותיה ובטובה הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך וקום לנו יהוה אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה :

א הכסח המפורסמת היא ועקדת יצחק היום לזרעו תזכור והמדקק לומר לזרע יעקב תזכור משנה מטבע שטבעו חכמים בברכות ואינו אלא טובה ומ"מ ילא בדועבר דאין זה משנה ממש :

כי זכור כל הנשכחות אתה ואין שכחה לפני כסא כבודך ועקידת יצחק היום לזרעו תזכור ברוך אתה יהוה זוכר הברית :

ותוקע סימן תש"ת שלשה פעמים ויש נוהגים לתקוע תשרית תש"ת תרי"ח וזומר אחר כך לחן ה' בקול זכור :

היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם אם כבנים אם בעבדים אם כבנים רחמנו ברחם אב על בנים אם בעבדים ענינו לך תלויות עד שתחננו וזכרתי לזכרון יצא לאור משפטינו קדוש :

א ברוית בראשית והס האילנות ושאר צמחים חרדו ממך שאל וירקודו כמו ענף
וכתיב קול ה' יחול מדבר ויחיל ה' מדבר קדש כי זה המזמור מדבר בעת מתן
תורה שאל ה' עוז לעמו ויתן ואין עוז אלא תורה :

אָתָּה נִגְלִיתָ בַעֲנַן כְּבוֹדְךָ • עַל עַם קִדְשֶׁךָ לְדַבֵּר עִמָּהֶם •
מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ • וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי
טוֹהַר • וְגַם כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ חַל מִלִּפְנֵיךָ • וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית
חָרְדוּ מִפָּנֶיךָ • בַּהֲגִלוֹתֶךָ מִלִּבְנֵינוּ עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמֶּךָ
תּוֹרָה וּמִצְוֹת • וַתִּשְׁמָעַם אֶת הוֹד קוֹלְךָ • וּדְבָרוֹת קִדְשֶׁךָ
מִלְּהִבּוֹת אֵשׁ בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ • וּבְקוֹל שׁוֹפָר
עֲלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ • כִּפְתוּב בַּתּוֹרָתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהִיּוֹת
הַבִּקְרָה וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כְּבֹד עַל הָהָר וּקוֹל שׁוֹפָר
חָזַק מְאֹד וַיַּחֲרֵד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה : וְנֹאמַר וַיְהִי קוֹל
הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וַחֲזַק מְאֹד מִשֵּׁה יִדְבֹר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל :
וְנֹאמַר וְכָל הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֶת הַלִּפְיָדִים וְאֶת
קוֹל הַשׁוֹפָר וְאֶת הָהָר עֹשֵׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיַּעֲזוּ וַיַּעֲמָדוּ מֵרְחוֹק :
וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר • עֲלֵה אֱלֹהִים בַּתְּרוּעָה יְהוָה
בְּקוֹל שׁוֹפָר : וְנֹאמַר בַּחֲצֻצְרוֹת וּקוֹל שׁוֹפָר הִרְעִינוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה : וְנֹאמַר תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה
לְיוֹם חַגֵּנוּ :

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְעַ עוֹז הַלְלוּהוּ בַּנְּבוֹרָתוֹ
הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בַּחֲקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנְּבִל
וּבְנוֹר : הַלְלוּהוּ בַּחַף וּמַחוֹל הַלְלוּהוּ בַּמְנִיחִים וְעַנְבִּי : הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי
שְׁמַע הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשִׁמָּה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּהָ :

א ים מוחין מלומר ה' כבדות יגן עליהם וכו' לפי שאין להוסיף בפסוקים רק לומר
אזתם שסס חובת היום והמנהג לאומרו מפני שהוא פירוש הפסוק כל יושבי
תבל וגו' ומפני שתקנו לומר ה' כבדות יגן עליהם לבקש רחמים על העם השוכנים
בשאר הארצות תקנו ג"כ לבקש על הקהל ואומר ג"כ ה' כבדות יגן עליכם ואח"כ
מכתיב ש"ץ עצמו בכלל הרחמים ואומר ה' כבדות יגן עלינו :

ועל ידי עבדיה הנביאים כתוב לאמר • וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא
יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָרִים בְּאַרְצָן אֲשׁוּר
וְהִנְדַּחִים

וְהִנְדַּחִים בְּאַרְצָן מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקִּדְשׁ
בִּירוּשָׁלַם : וְנֹאמַר כָּל יוֹשְׁבֵי תְבֵל וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנָשָׂא נִם
הַרִים תֵּרְאוּ • וּכְתִקַּע שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ : וְנֹאמַר וַיְהוָה עֲלֵיהֶם
יִרְאֶה וַיֵּצֵא בְּכָרֶךְ חֲצוֹ • וַיְהוָה אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע • וְהִלָּךְ
בַּסְּעֵרוֹת תִּמָּן : יְהוָה צְבָאוֹת יְגַן עֲלֵיהֶם • יְהוָה צְבָאוֹת
יְגַן עֲלֵיכֶם • יְהוָה צְבָאוֹת יְגַן עֲלֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחֵרוֹתֵנוּ וַיֵּשֶׂא
גַם לִקְבִץ גְּלוֹתֵינוּ • וְקִים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת
הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בַּתּוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ בְּאֹמֹר • וּבַיּוֹם שִׁמַּחְתְּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי
חֲדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֻצְרוֹת עַל עֲלִיתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי
שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

א ים מנמנים בר"ה שחל להיות בשבת שלא לומר מלת היום ויש מי שמדגל
איתם אך כריך לאומרה מכמה טעמים חדא דהוי כיומא אריכתא ועוד דהיום
ר"ל על מצילות ר"ה ועוד שיש לפרש שומע קול תרועת עמו ישראל היום כיומן
שתקיעים ועוד דיש לפרש מלת תרועה הרעה כפה :

כִּי שׁוֹמַע קוֹל שׁוֹפָר אֶתָּה וּמֵאֲזִין תְּרוּעָה וְאִין הוֹמָה לָךְ •
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (בַּיּוֹם שֶׁנִּי יִכוּין נִם כֵּן יְהוָה) שׁוֹמַע קוֹל
תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל (בַּשַּׁבָּת אֵינוֹ אוֹמֵר הַיּוֹם) הַיּוֹם בְּרַחֲמִים :

ויתקע סימן תר"ת שלשה פעמים • ויש נוהגים לתקוע תשר"ת חש"ת תר"ת
ויכוין בר"ע טרומיטין שכל קולות שכלשם לבטל יצר הרע של גילוי עריות •
וכל קולות של החורה לבטל יצר הרע של שפיכות דמים :

ואומר לחן שחר להודות :

הַיּוֹם הִרַת עוֹלָם • הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפַּט כָּל יְצוּרֵי עוֹלָם אִם
כְּבָנִים אִם בְּעַבְדִּים • אִם כְּבָנִים רַחֲמָנוּ בְּרַחֵם אָב
עַל בְּנֵים • אִם בְּעַבְדִּים עֵינֵינוּ לָךְ הַלְלוּיֹת • עַד שֶׁתַּחֲנֵנוּ
וְתוֹצִיא לְאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ • קְדוּשׁ :

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתְךָ שְׁעָה •
וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְרַבִּיר בֵּיתְךָ • וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל

ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון • ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך • ואתה ברחמיך הרבים מחפוז
בנו ותרצנו • ותחיינה עינינו בשוכך לציון ברחמים •
ברוך אתה יהוה (יהוה השתפא) המחזיר שכבתו לציון •
מודים אנחנו לך •

מודים דרכנו

מודים אנחנו לך שאמרה
הוא יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו • אלהי כל בשר •
יוצרנו ויצר בראשית ברכות
ורחמנות לשמך הגדול
ורקדוש • על שרהייחנו •
וקיימתנו • בן תחינו ורחמנו •
וראסוף גליונינו לחצרות
קדשך • לשמור חקיך • ולעשות
רצונך ולעבדך בלבב שלם על
שאנו מודים לך • ברוך אל
העוזר אות •

שאתה הוא יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא לדור
ודור • נודה לך ונספר
תהלתך • על חיינו
המסורים בידך • ועל
גשמותינו הפקודות לך •
ועל נסיה שבכל יום עמנו •
ועל גפלאותיך וטובותיך •
שבכל עת ערב ובקר
וצהרים • הטוב כי לא כלו

רחמיך • חטרהם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קיינו לך •
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד • וכל החיים יודוך סלה •

וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך •

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב •
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב • ברוך
אתה יהוה (יהוה בם) הטוב שמך ולך נאה להודות •

ובחזרה אם אין סם כהנים אומר שלים כבוד

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הבחובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו
הכהנים עם קדושיך באמור • וברכך יי וישמך • יאר יי פניו
אליך

אליך ויחנה • ישא יי פניו אליך וישם לך שלום • וישמו את שמיו
על בני ישראל ואני אברכם •

שים שלום טובה וברכה • חיים חן וחסד • צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך • וברכנו אבינו בלנו
יחד באור פניך • כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו •
תורה וחיים • אהבה וחסד • צדקה ורחמים • ברכה ושלום •
וטוב בעיניך לברכנו • ולברך את כל עמך ישראל ברוב
עו ושלום •

ובחזרה שלים כבוד אומר

ואתם הדבקים בני אלהיכם חיים ברכם היום • היום האמננו •
היום תברכנו • היום תגדלנו • היום תגדלנו • היום
תהדרנו • היום תועדנו ועד טוב • חיים תוכנו • חיים תחינו • היום
תהננו • היום תטהרנו מעוננו • היום תנשר ארחותינו • היום תכתנו
בכתר שם טוב • היום תלבבנו • היום תמלטנו • היום תנשאנו •
היום תסענו • היום תעשרנו • היום תפקדנו לחיים טובים • היום
תצדקנו • היום תקרבנו לעבודתך • היום תרחמנו • היום תשמע
תפלתנו • (אני נסמתי לסוסף כאן היום תהננו לחן ולחסד ולרחמים
סלם לא כן חסר אות התי' ודו"ק) היום תכתבנו לחיים טובים •

ובספר חיים ברכה ושלום • ופרנסה טובה • וישועה
ונחמה • וגזרות טובות נזכר ונפתח לפניך אנחנו
וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום • ברוך אתה
יהוה והוהו (יהוה כמובן) תמברך את עמו ישראל בשלום אמן •

עד כאן חזרת השלים כבוד

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי •
אלהי נצור לשוני מרע • ושפתותי מדבר מרמה • ולמקללי
נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה • פתח לבי
בתורתך • ואחרי מצותיך תרדוף נפשי • וכל תקמים עלי
לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם • עשה למען
שמך • עשה למען ימינך • עשה למען תורתך • עשה למען

קדושתך

קדושתך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינה וענני יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי עושה השלום (נימטריא ספרי אל סופר של מעלה) במרומו הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

אחר החזרה אומר השליח לבד

יתגבר ויתקבש שמייה רפא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פירקניה ויקרב משיחיה בתיובון וביומיו ובחיו דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קרוב ואמרו אמן: יהא שמייה רפא מברך לעלם לערמי עלמאי ותברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמייה הקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברבתיא שרתא השבתתא ונתתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

כאן יש נוהגים לתקוע שלשים קולות ויש נוהגים לתקוע י קולות וכן עיקר ויכוין בקולות אלו לבטל היצר ולטון הרע עוד יכוין כי הטרומיטיון של עשר תשר"ת כמין ט"ט עם הכולל לבטל כח השטן והטרומיטיון של עשר תשר"ת נ"מ ד"ע לבטל היצר הרע הממונה על הלאוין דיכין תקיפין ועל עשר תשר"ת לבטל היצר הרע הממונה על ביטול מצות עשה:

ואחר כך אומר השליח לבד

תענו ותעתרו מן השמים תקבל צעקתכם השמע תפלתכם ברצון ויענה קול עתירתכם ויפתח יי אלהינו לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום שהם (יכוין שלא להוסיף על כל כנגד כל שצרי בינה וכמוסף יאמר זאתם שלא אמר בשחרית) שערי אורה שערי אהבה ואהנה שערי ברכה שערי בינה שערי בית מקדשו שערי גאולה שערי גדלה שערי גידה שערי היצה שערי העה והשכל שערי דבקות פאל שערי הוד והדר שערי הצלחה שערי הרוחה שערי השקט והצלחה שערי ועד טוב שערי נחיקות שערי והרנות שערי זכויות שערי זריות שערי והירות שערי זמרה שערי חרונה שערי חמלה שערי חכמה שערי חיים טובים שערי חן וחסד שערי טובה שערי טהרה שערי טל שערי יושר שערי ישועה שערי ישוב שערי בקרה שערי בלבנה שערי כבוד שערי לפוד תורה לשמה

שערי

שערי לב טוב שערי לוויה שערי מזון שערי מחילה שערי מענה שערי נחמה שערי נדבה שערי נעמוה שערי סמיכה שערי סודות הדרתי שערי סליחה שערי עזרה שערי עשור שערי פרות שערי פריה ורביה פתורה שערי פרנסה טובה שערי צדקה שערי צהלה שערי צמח שערי קוממיות שערי קבול הפלות שערי קרון פנים שערי רפואה שלמה שערי רביה שערי רוממות אל שערי רצון שערי שלום שערי שלוחה שערי שפע שערי הורה שערי הפלה שערי השועה שערי השוכה ויסיר מתוככם קנאה ושנאה ומהרות ויגים ככם מקרא שכתוב וי אלהי אבותיכם יספ עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם ויתחבבכם בספר חיים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון דבשמיא (וארעא) ואמרו אמן:

יהא שלמא רפא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמא ושנובא ורפואה וגאולה וסליחה ובפרה וריוח והצלחה לנו ורכל עמו ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומו הוא ברחמינו ועשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

ובכאן יש נוהגים לתקוע תשר"ת תשר"ת תשר"ת פעם אחת כדי שיכין מן הקול ק' קולות ואחר כך אומרים

אין באלהינו אין באדוננו אין במלכנו אין במושיענו: מי באלהינו מי באדוננו מי במלכנו מי במושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדוננו נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו: אתה תקום תרחם ציון פי עת לחננה פי בא מועד:

יש נוהגים לומר

תנא דבי אלהיו כל השונה הלכות בכל יום מוכטח לו שהוא בן העולם הפא שנאמר הליכות עולם לו אל הקרי הליכות אלא הלכות: אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים

חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בנך למורי יהוה ורב שלום בנך אל תקרי בנך אלא בונך יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך למען אחי ורעי אברכה נא שלום בך למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך ויראה בנים לבנך שלום על ישראל שלום רב לאהבי הירחך ואין למו מכשול יהוה עו לעמו ימן יהוה יברך את עמו בשלום

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר משעי מעשה ידי להחפאר אמר רבי יהודה אשרי מי שעמלו בתורה ועשה נחת רוח ליוצרו גדל בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם ועליו אמר שלמה בחכמתו טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו למוד הורה הרבה ויהנו לך שבר הרבה ובע ממן שברן של צדיקים לעתיד לבא

טוב לומר אחר כך פטום הקטרף כי הוא כגולם כפלאם להכרית את החיובים שלא יתאחו כפלאם ואחר כך אומרים

רבי חנניא בן עקשניא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר יהוה חפץ למען צדקו וגדיל הורה ונאדיר

ואחר כך שלוח כבוד אומר

והגדל ויתקבש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעיתיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בחיובין וביומיו ובית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן והא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמא ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתרדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברבתיא שירתיא השבתתא ונתתתא באמירן בעלמא ואמרו אמן

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהו ועל כל תלמידי תלמידיהו דיתבין ועסקין באוביתא קדישתא די באחרא הדין ודי בכל אחר ואחר יהא לנא ולהון חנא וחסדא ורחמי מן קדם אלקא מדיה שמיא וארעא ואמרו אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמא וישוקא ורפואה

קד

ורפואה ונאילה וסליחה וכפרה וריעה וחצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן עושה שלום במדומיו הוא ברחמיו ועשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן

עלינו לשבח לארון הכול לתת גרלה ליוצר בראשית שלא עשנו בגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות הארמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המונס שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים אל אל לא וישיע ואנחנו משתחווים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטא שמנים ויוסר ארץ ומושב יקרו בשמים מפעל וישכינת עזו בנבחי מרומים הוא אלהינו ואין עיר אחר אמת מלכנו ואפס זולתו בכתוב בתורה וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עיר

יש טהנים לומר על כן נקוה לך

א לאחר תפלה מויעים תרועה גדולה בלא תקיעה ויש מקומות שנהנים לחזור ולתקוע ל קולות לאחר שיכלו בזה טוב אין לתקוע עוד בחס: אבל קטן אפילו הגיע לחינוך מותר לומר לו שיתקע ומותר לו לתקוע כל היום ב אסור להוציא הסופר כשאין נריך לתקוע דהוי הוצאה שלא לנרד ואפילו מי שיתקע ביום ב אסור לתקוע ביום א' להתלמד דהא בקיאים בקיעה דירחא והא קודם ובה' חול יש מי שמתיר לתקוע ברה' אחר שיכלו שהעלו דבי"ט ליכא שנות דתקיעה ומיהו שרי לטלטל הסופר אחר שתקע בו

וכאן טוב לתקוע תרועה גדולה בלא טוס תקיעה ואחל"א יגדל

וכשיכלו מבית הכנסת אומר

יי נחני בצדקתך למען שודרי ביישר לפניך ויעקב הלך לברכו ויפגעו בו מלאכי אלהים ויאמר יעקב באשר דאם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום שהוא מחנים

אם מותר להתענות ברה

א בכואו לבית יסעוד סעודת י"ט בשמחה אמנם לא יאכלו כל שבעס למען לא יקלו ראשם ומורה שמים יהיה עליהם ולפחות בימים אלו יקיימו שויתי ה' לנגדי תמיד שיחשוב בשכבו ובקומו ובאכלו וכיוצא כאלו עומד לפני ה' כמו שהוא האמת כי מלא כל הארץ כבודו ואשרי הוכה למדה זו תמיד קדוש יאמר לו ב אין מתענים ברה' ולא בשבת שוכה וראיה שאין להתענות ברה' ממה שאכל אלישע אלל הסוגמית ומנה ואלקנה איש האלהים אכלו גם הס ברה' וכן מבואר במחמיה ח אכלו משמנים ושמו ממתקים ברה' ובגמ' מי' פשת נככים כתב שלא לאכול כשר ולשתות יין ברה' :

ב יש מקומות שקבלה בידם שכל מי שרגיל להתענות בריה ומשנה רגילותו ואינו מתענה אינו משלים שכתו ומו שאינו ירא לפשו אין צריך להתענות כל ימיו רק צריך התרה כמו שאר כדר וכן עשה מעשה הר"ם לונזאלטו כס' שתי ידות ועכ"פ כליה של ר"ה אסור להתענות כמו בשאר י"ט והמתענה בריה או בשאר י"ט אסור לבשל לאחרים :

ד המתענה פעם אחת בריה תענית חלוס אם היה ביום א' צריך להתענות ב' הימים כל ימיו ואם היה ביום שני יתענה כל ימיו יום שני בכלל ומו שאינו ירא אין צריך

ה אם הוא ספק אם החלוס הוא מהחלומות שמתענים בשבת אין להתענות :

ו א"ל למה תענית לתעניתו אפי' חל בשבת דהא יש אומרים דמטוה להתענות בריה ואין אומרים עניו בריה כמו שאין אומרים אותו ביה"ד :

ז המתענה בריה צריך להיות רוב היום רובו ככולו מתבודד ולומר :

ח יתגבר כארי שלא לישן ביום ר"ה ויעסוק בתורה כי לא כל העמים שוות לישן ולהתענות כי עתה יום הדיון וכל העולם עובדים כבני מרון לפניו יתברך ואף שכתבו שאחר חלות מותר לישן לא נאמר לנו המלאים חטאות וזהמת הסט"א

פרחה בכל לכן טוב מאד להתגבר ולעסוק בתורה וכולי האי ואולי לשפלות מלכנו בדור יתום כזה :

מנחה של ראש השנה

למנצח על הגמית לבני קרח מזמור : מה ידירות משבנותיה י צבאות : נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יי לבי ובשרי ירננו אל אל חי : גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מבחורתיה יי צבאות מלכי ואלהי : אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה : אשרי אדם עז לו בך מסלות בלבבם : עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעשה מורה : ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון : יי אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלהי יעקב סלה : מגננו ראה אלהים ותבט פני משיחה : כי טוב יום בחצרותיך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע : כי שמש ומגן יי אלהים חן וכבוד יתן יי לא ימנע טוב להולכים בתמים : יי צבאות אשרי אדם בטח בך :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי ריח גיחחי תשמרו

להקריב

ואמרת להם זה האשה אשר בני שנה תמימים שנים ליום ש אחר תעשה בפקר ואת הפכיש ימים : ועשירית האפרו סלת ו פתית רביעת ההין : עלת לריח גיחח אשה ליהוה : ונסכו האחר בפקדש הסף נסף שכר השני תעשה בין הערבבים במנחתו תעשה אשה ריח גיחח ליהוה :

מי שנוהגים לומר כאן פטוס הקטורת

יהודה וירושלם בימי עולם וכשנים קדמניות :

יהלוק סלה : אשרי העם שכבה עם שיתיה כתר אלהיו :

אלהי המלך ואברכה שמה לעולם אברכה ואחלה שמה לעולם ועד :

מאד ולגדלתו אין חקר : דור לדור יגידו : הדר כבוד הודך ודברי ועוון נזראותיה יאמרו וגדולתה יביעו וצדקתה ירננו : חנון ורחום ללחסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמי יהוה נכורה כל מעשיה וחסדיה

יה יאמרו וגבורתה ידברו : להודיע בוד הדר מלכותו : מלכותה מלכות בכל דור ודר : סומך יהוה תפלת

ל הפופים : עיני כל אליה ישברו אכלם בעתו : פותח את ידיו (יטיו

יהוה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גומטריא יאהרונה נ"י

סאל

Beth Azicaron 27 כז

Handwritten signature or note in the gutter.

fragment/insert found with book إدراج وجد(ت) مع كتاب قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب

אם מותר להחזיקו

ב ים מקומות שקבלה כיום שכל מי שרגיל לה
מתענה אינו משלים שנתו ומי שאינו ירא
רק צריך התרה כמו שאר נדר וכן עשה מעשה
בלילה של ר"ה אסור להתענות כמו בשאר י
אסור לכשל לאח
ד המתענה פעם אחת בר"ה תענית חלום או
הימים כל ימיו ואם היה ביום שני יתענה
ירא אין צריך
ה אם הוא ספק אם החלום הוא מהחלומות
ו א"ל למיתב תענית לתעניתו אפי' חל בשבת
בר"ה ואין אומרים עננו בר"ה כמו שאין אומרים
ד המתענה בר"ה צריך להסות רוב ביום רובו ככולו
ח יתגבר כארי שלא לישן ביום ר"ה ויעסוק בתורה כי ל
ולתענג כי עתה יום הדיון וכל העולם עובדים כבני
שכתבו שאחר חזות מותר לישן לא נאמר לנו המלאך
סרה ככל לכן טוב מאד להתגבר ולעסוק בתורה
מלבנו בדור יתוס

מנחה של רא

למנצח על הגתית לבני קרד
משכנותיה י צבאות :
לחצרות יי לפי ובשרי ירננו אל
בית ודרור קן לה אשר שתה א
צבאות מלכי ואלהי : אשרי יושב
אשרי אדם עז לו בק מסלות בל
מעין ישיתוהו גם ברכות יעשה כ
יראה אל אלהים בעיון : יי אלה
האזינה אלהי יעקב סלה : מגנ
משיחך : כי טוב יום בחצריך מא
אלהי מדור באהלי רשע : כי
וכבוד יתן יי לא ימנע טוב לה
אשרי אדם ב

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו
אלהם את קרבני לחמי לאשרי ריח ניהחיה

להקריב

מנחה של ראש השנה

קה

להקריב לי במיעדו : ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום
עלה תקידי : את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים : ועשירית האפרו סלת
למנחה בלולה בשמן בתיר רביעת התין : עלת
תמיד תעשה בתר סיני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו
רביעת התין לכבש האחד בקדש הסף נסך שכר
ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים במנחת
הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :

יש מי שנהגים לומר כאן פטוס הקטורת

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים
קדמניות :

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה : אשרי העם שכבה
לו אשרי העם שיהיה כתר אלהיו :

תהלה לרוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמה לעולם
ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמה לעולם ועד :

גדול יהנה חכמה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : דור לדור
ישבח מעשיך וגבורתך יגידו : תדר כבוד הדרה ודברי
גפלאותך אשיחיה : ועוזו נוראותך יאמרו וגדולתך
אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום
יהוה כיס ארך אפים וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמי
על כל מעשיו : יודך יהוה נבורה כל מעשיך וחסידיך
יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע
לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות
כל עולמים וממשלתך בכל דור ודר : סומך יהוה תפארת
לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו
ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידיך (כייון
מאד כפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי נומטריא יאהרונה גי

סאל

fragment/insert found with book إدراج وجد(ت) مع كتاب قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب

סאל ס"ח חתך) ומשביע (ני' חתך) לכל חי רצון : צדיק
והוודהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה
מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון יראיו
יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה כל
אחביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה סוד ידבר
פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך
יה מעתה ועד עולם הללויה :

ובא לציון גואל ולישבי פשע בעקב נאם : ואני זאת
בריתי אתם אמר : רוחי אשר עליך ודברי אשר
שמתי בפיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרעה
אמר : מעתה ועד עולם : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש : צבאות מלא
כל הארץ כבודו : כלם ומקבלין דין מן דין ואמרין קדוש
בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה : קדיש על ארעא עובר
גבורתיה : קדיש לעלם ולעלמי עלמיא : צבאות מליא כל
ארעא זיו יקריה : נקול ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש
גדול ברוך כבוד : ממקומו : כלם ונטלתני רוחא ושמעית
בתראי קל זיע שניא דמשבחין ואמרין ברוך יקרא דין
מאתר בית שכינתיה : יי מלוך לעולם ועד : מלכותיה
קאים לעלם ולעלמי עלמיא : יי אלהי אברהם יצחק
וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליער מחשבות לבב
עמך והבן לבבם אליך : והוא רחום יבפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : כי אתה יי טוב
וסלח ורב חסד לכל קראיך : צדקתך צדק לעולם ותורתך
אמת : תתן אמת לעקב חסד לאברהם אשר גשבעת
לאבותינו מימי קדם : ברוך יי יום יום יעמס לנו האל
ישועתנו סלה : יי צבאות עמנו משוגב לנו אלהי יעקב
סלה : יי צבאות אשרי אדם בטח בך : יי הושיעה המלך
יעננו

יעננו ביום קראנו : ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו
מן התועים : נתן לנו תורת אמת : וחי עולם נטע בתוכנו
הוא יפתח לבנו בתורתו : וישים בלבנו אהבתו ויראתו
לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לדיק ולא
גלד לבהלה : יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שנשמור חקך ומצותיך בעולם הזה : ונזכה ונתיה ונירש
טובה וברכה לחיי העולם הבא : למען יזמרה כבוד ולא
ידום יי אלהי לעולם אורך : יי חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר : ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך
יי : יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ : חוקו ויאמץ
לבבכם כל המיחלים ליי :

ואומר החזן

יתגבל ויתקבש שמייה רבא : בעלמא די ברא כרעותיה : וימליך
מלכותיה : ויצמח פורקניה : ויקרב משיחיה : בתיובון
וביזמיכון ובחני דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרין אמין :
יהא שמייה רבא מכבד לעלם לעלמי עלמיא ותפחד : וישתפח :
ויתפאר : ויתרום : ויתנשא : ויתחדד : ויתעלה : ויתהלל : שמייה
דיקדשא בריך הוא : לעילא מן כל ברכתא : שירתא : תשבחתא :
ונתתא : דאמירן בעלמא ואמרין אמין :

ואס חל בשבת יאמר

ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברכה חסדך ענני
באמת ישעך : יי

ומוליין ס"ח ואומר ס"ז ברוך המקום גדלו וכו' וקורא בו נ' נכרי דפרשת השבוע
הכא עשרה פסוקים : ואחר קריאתה נוללים ס"ח ואומרים :
מומזר שיר ליום השבת : טוב להודות ליי ולזמר לשמך עליין :
להגיד בפניך חסדך ואמונתך בלילות : עלי עשור ועלי
נכל עלי הניין כבוד : כי שמחתני יי בפעליך במעשי ידך ארנן :
מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיך : איש פער לא ידע
וכסיל לא יבין את זאת : בפרת רשעים כמו עשב ויציו כל פעלי

און להשמיד עדי עד : ואתה מרום לעולם יי : כי הגה איביך יי
כי הגה איביך יאבדו ותקדו כל פעלי און : ותהם כראם קרני
בלתי בשמן הענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים השמענה
אזני : צדיק במקור וקרח בארז בלבנון ישנה : שתולים בבית יי
בתצרות אלהינו ופריחו : עוד ונוכו בשובה רשנים ורעננים
יהיו : להגיד כי ושר יי צודי ולא עולתה בו :

ומחירין ספר תורה למקומו ואומר

יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבהו הודו על ארץ ושמים :
וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם
קרובו הלה : יי הוא האלהים יי הוא האלהים בשמים מפעל
ועל כל הארץ מתחת אין עוד : אין כמוך באלהים יי ואין במעשיך :
ואחר שמכנים ספר תורה להיכל אומר

השיבנו יי אליך ונשובה חדש ומינו בקדם : כי לקח טוב נתתי
לכם תורתו אל תעזובו : תכוון תפלתו קטורת לפניך
משאת בפי מנחת ערב :

ואומר החון

ותגדל ויתקבש שמויה רבא • בעלמא די כדא כדעוניה • וימליך
מלכותיה • ויצמח פורקניה • ויקרב משיחיה • בחיובן
וביומיו ובחיי רכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא שמויה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא והברך • וישתבח •
ויתפאר • ויתרום • ויתנשא • ויתקדר • ויתעלה • ויתהלל • שמויה
דקודשא בריך הוא • לעילא מן כל ברבא • שידתא • תשבחתא •
ויתקתא • דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

דמי העמודה הסכ כתובים בעמידת ערכית של ר"ה

ואחר כך עומדים על הגליסה ואומרים

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו • אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב • האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון • גומל חסדים טובים • קונה הכל וזכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

כנוסח זה יש בו י"א תיבות וככל יום מומ"ת יש לו לכיון תיבה א' וכי"ה וכיון
אלהים חיים והס' י"א תיבות כסמני קטורת •

זכרנו לחיים • (אל) מלך חפץ בחיים • כתבנו בספר חיים
למענה אלהים חיים • (אל חי) מלך עוזר ומושיע
ומגן • ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני • מחיה מתים אתה רב להושיע
מודיד הטל • מכלכל חיים בחדר • מחיה מתים
ברחמים רבים • סומך נופלים • ורופא חולים • ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישגי עפר • מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך • מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

מי כמוך (אב) הרחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים • ונאמן
אתה להחיות מתים • ברוך אתה יהוה מחיה המתים :

ובחזרה שלח זכור אומר

נקדישך ונעריצך בנועם שיה סוד שרפי קדש המשלשים לך
קדשה • וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר •

קדוש • קדוש • קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמכם
משבחים ואומרים • ברוך כבוד יי ממקומו : ויברכי קדשך
כתוב לאמר • ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הלהיה :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :
לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :

ובכן (גמ' ע"ב כנגד אותיות שפסוק ויסע והוא כנגד אברהם שקידש שמו
יתברך בעולם) יתקדש שמה יהוה אלהינו על ישראל
עפרה :

ובכן (ע"ב אותיות שפסוק ויבא והוא כנגד פחד יחזק) הן פחדה יהוה
אלהינו על כל מעשיה ואימהתה על כל מה שבראת •
וייראוך כל המעשים • וישתחוו לפניך כל הברואים •
ויעשו כלם אנדה אחת • לעשות רצונך בלבב שלם •
שידענו יהוה אלהינו שהשלטון (שהשלטון) לפניך • עוז
בידך וגבורה בימינך ושמה נורא על כל מה שבראת :

ובבן (ע"כ אותיות שפסוק ויט והוא כנגד יעקב שאמר כשכמ"ו) תן
כבוד לעמך תהלה ליראיך ותקנה טובה
לדורשיך • ופתחון פה למיתלים לך • שמחה לארץך •
ששון לעירך • וצמיחת קרן לדוד עבדך • ועריכת גר לבן
ישי משיחך במהרה בימינו :

ובבן (ע"כ שמות הכולאים מנ' פסוקים הנו' והוא כנגד דהע"ה סוד לדיק ולדק)
צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו • וחסידים ברנה
יגילו • ועולתה תקפוץ פיה • והרשעה בלה לילית הרשעה
בעשן סמאל תכלה • כי תעביר ממשלת ורון מן הארץ •
ותמלוק אתה הוא יהנה אלהינו מהרה על כל מעשיך •
בהר ציון משפן כבודך • ובירושלם עיר מקדשיך •
בפתוב בדברי קדשיך • ימלוק יהנה לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה :

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך בפתוב
ויגבה יהנה צבאות במשפט • והאל הקדוש נקדש
בצדקה • ברוך אתה יהנה המלך הקדוש •
אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו במצותיך •
וקרבתנו מלבנו לעבודתך • ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת :

נתת לנו יהנה אלהינו באהבה את יום הסכת סוכ והא יום
הזכרון הזה • את יום טוב מקרא קדש הזה • יום
הרועה (כסכת זכרון הרועה) באהבה מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
ישמע יפקד ויזכר וזכרונו וזכרון אבותינו וזכרון
ירושלם עירך • וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה • לחן ולחסד
ולרחמים

ולרחמים ביום הסכת סוכ וכיום הזכרון הזה • ביום טוב מקרא
קדש הזה • לרחם בו עלינו ולהושיענו • וזכרונו יהנה אלהינו
בו לטובה • ופקדנו בו לברכה • והושיענו בו לחיים טובים •
בדבר ישועה ורחמים • חוס וחננו וחמול ורחם עלינו •
והושיענו כי אליך ענינו • כי אל מלך חנון ורחום אתה :

אלהינו ואלהי אבותינו • מלוק על כל העולם כלו בכבודך •
והנשא על כל הארץ ביקרך • והופע בהרה גאון
עורך • על כל יושבי תבל ארצך • וידע כל פעול כי אתה
פעלת • ויבין כל יצור כי אתה יצרת • ויאמר כל אשר נשמה
באפו • יהנה אלהי ישראל מלך ומלכותו ככל משלה :

קדשנו במצותיך • תן חלקנו בתורתך • שבענו מטובך •
שמח נפשנו בישועתך • וטהר לבנו לעבדך באמת
כי אתה יהנה אלהים אמת • ודברך מלבנו אמת וקיים
לעד • ברוך אתה יהנה יהוה והוודהו מלך על כל הארץ מקדש
סכת ו ישראל ויום הזכרון :

רצה יהנה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה •
והשב העבודה לדביר ביתך • ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון • ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך • ואתה ברחמיך הרבים תחפון
בנו ותרצנו • ותחזינה ענינו בשובך לציין ברחמים •
ברוך אתה יהנה המחזיר שכינתו לציין :

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהנה אלהינו ואלהי
אבותינו • אלהי כל בשר •
יוצרנו ויצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול
והקדוש • על שדחתנו
וקימתנו

המסורים בידך ועל גשמותינו הפקודות לך ועל נפיה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיה המרחם כי לא תמו חסדיה כי מעולם קוינו לך ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלפני לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה יהוה (יהוה בם) הטוב שמך ולה נאה להודות שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו בלנו יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תודה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עו ושלום :

ואתם הדבקים בני אלהיכם חיים בלכם חיים היום האמצנו היום תברכנו היום תגדלנו היום תגדלנו היום תהדרנו היום תעשרנו ועד טוב היום תנכנו היום תחיינו היום תחננו היום תטהרנו מעוננו היום תנשר ארחותינו היום תכתרנו בכתר שם טוב היום תלכנו היום תמלטנו היום תנשאנו היום תסעדרנו היום תעשרנו היום תפקדנו לחיים טובים היום תצדקנו היום תקרבנו לעבודתך היום תרחמנו היום תשמע תפלתנו (אני נשתי לסוסף כאן היום תתננו לחן ולחסד ולרחמים טאס לא כן חסר אות התי"ו וד"ק) היום תכתבנו לחיים טובים :

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה

ונחמה ונזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום ברוך אתה יהוה ויהוה (יהוה במוכן) המברך את עמו ישראל בשלום אמן :

עד כאן חזרת הסליח זכור

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקולי נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיה תרדוף נפשי וכל תקמים עלי לרעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבותם עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען תורתך עשה למען קדושתך למען יחלצון ידידיה הושיעה ימינה וענני יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

עושה השלום (נימ ספרי"אל סופר של מעלה) במרומו הוא ברחמינו עושה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

ואחר החזרה אומרים

עיון באבינו מלכנו של שחרית ר"ה ויום גדלים :

- אבינו (יכיון יהונה) מלכנו (יכיון יהוה) אין לנו מלך אלא אתה :
- אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך :
- אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה :
- אבינו מלכנו בטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות :
- אבינו מלכנו בטל מחשבות שונאינו :
- אבינו מלכנו הפך עצת אויבינו :
- אבינו מלכנו בלה כל צר ומשטין מעלינו :
- אבינו מלכנו בלה דבר וחרב ורעה ורעב ושבי ובזה ומשחית ומגפה מבני בריהך :
- אבינו מלכנו שלח רפואה שלמה לחולי עמך :
- אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלתך :
- אבינו מלכנו זכור כי עפר אנחנו :

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוּנוֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה :

כעת סתם חומר חביבו מלכנו כתבנו בספר מזונות ופרנסה ואמר תפלת פרנסה זו בקיטור

יה"מ"י או"א שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסומכים על שולחני היום וכלל יום ויום מזונותי ומזונותיהם בכבוד בזכות שמך הגדול והקדוש ריקרנוסא הממונה על הפרנסה :

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ וְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מַלְפָּנֶיךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֵב :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הֵרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ וְהֵרַם קֶרֶן מִשִּׁיחָךְ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֶיךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּם וְרַחֵם עֲלֵינוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מַלְפָּנֶיךָ :

א ר"ה שחל להיות בשבת חומרים דקתך וראוי להקדים לומר אבינו מלכנו קודם דקתך במקום שאומרים אבינו מלכנו בשבת ויש אומרים שאין לומר דקתך והכל כמנהג המדינה :

צְדָקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוּם רַבָּה אָדָם וּבְהִמָּה :
תּוֹשִׁיעַ יְהוָה : וְצְדָקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מְרוֹם אֲשֶׁר :
עֲשִׂיתָ גְדוּלוֹת אֱלֹהִים מִי בְמוֹדֶךָ : צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם :
וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת :

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַבֵּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא • בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהָ • וַיִּמְלִיךְ :
מַלְכוּתִיהָ • וַיַּצְמַח פְּרִיגְנִיהָ • וַיִּקְרַב מִשִּׁיחִיהָ • בְּחַיִּיכוֹן :
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :
יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא לְעַלְמֵי עַלְמֵינָא וַתְּבָרַךְ • וַיִּשְׁתַּבַּח • :
וַיִּתְפָּאֵר • וַיִּתְרוֹמֵם • וַיִּתְנַשֵּׂא • וַיִּתְהַדָּר • וַיִּתְעַלָּה • וַיִּתְהַלָּל • שְׁמִיהָ :

דְּקוֹרְשָׁא פְּרִיךְ הוּא • גְּעִילָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא • שִׁירְתָּא • תְּשַׁבְּחָתָא :
וְנַחְמָתָא • בְּאַמִּידָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

תַּעֲנוּ וְתַעֲתְרוּ (בְּרַחֲמִים) מִן הַשָּׁמַיִם • תִּקְבַּל צַעֲקַתְכֶם • תִּשְׁמַע :
הַתְּפִלָּתְכֶם בְּרִצּוֹן • וַיַּעֲנֶה קוֹל עֲתִירְתְּכֶם • וַיִּפְתַּח יְיָ אֱלֹהֵינוּ :
לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ בְּכָל מְקוֹם שָׂהֵם • שְׁעָרֵי אוֹרָה • שְׁעָרֵי :
בְּרַבָּה • שְׁעָרֵי גִילָה • שְׁעָרֵי דִי צֶה • שְׁעָרֵי הוֹד וְהַדָּר • שְׁעָרֵי עַד :
טוֹב • שְׁעָרֵי זְמֵרָה • שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים • שְׁעָרֵי טוֹבָה • שְׁעָרֵי :
יְשׁוּעָה • שְׁעָרֵי כְּלָלָה • שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְחָה • שְׁעָרֵי מְזוּן • :
שְׁעָרֵי נְחִמָּה • שְׁעָרֵי סוֹדוֹת תּוֹרָתוֹ • שְׁעָרֵי עוֹרָה • שְׁעָרֵי פְּרוֹת • :
שְׁעָרֵי צְדָקָה • שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוֹת • שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלֵמָה • שְׁעָרֵי :
שְׁלוֹם • שְׁעָרֵי תּוֹרָה • שְׁעָרֵי תְּפִלָּה • שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה • שְׁעָרֵי :
הַשִּׁיבָה • וַיִּסִּיר מִתּוֹכְכֶם קִנְאָה וְשִׂנְאָה וְתַחֲרוּת וַיִּקְיַם בְּכֶם מִקְרָא :
שְׁכַחוּב יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֶרֶץ פְּעָמִים • וַיִּבְרַךְ :
אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם • וַיִּכְתְּבְּכֶם בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים • וְכֵן יְהִי :
רִצּוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן :

הַתְּקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעִתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמִיָּא :
(וְאַרְעָא) וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא • חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָא וַיְשׁוּבָא :
וְרְפוּאָה וְנֹאמֵלָה וְסְלִיחָה וּבְפִרְהָ וְרִינוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל :
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְרוֹמֵי הוּא בְּרַחֲמֵי :
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואחר כך אומרים

לְמַנְצָחַם עַל הַנְּתִיב לְאַסְפָּה : הַרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עוֹנְנוּ הֲרִיעֵנו לְאֱלֹהֵי :
יַעֲקֹב : שְׂאוּ זְמֵרָה וְתַנּוּ תַחַף כְּנוֹד נְעִים עִם נָבֶל : תִּקְעוּ :
בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶף לַיּוֹם תַּנְּנוּ : כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט :
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׂמוּ בְּצִאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפְתָּ :
לֹא יִדְעֵתִי אֲשַׁמַּע : הַסִּירוּתִי מִסִּבְלֵי שְׂכַמּוֹ כְּפִיו מִדוֹד תַּעֲבִרְנָה :
בְּצִרָה קְרֵאתָ וְאַחֲלִיצֵךְ אֶעֱנֶךָ בְּסִתְרֵי רַעַם אֲבַחֲנֶךָ עַל מִי מְרִיבָה :
סִלָּה : שְׁמַע עַמּוֹ וְאַעֲרִיבָה כִּד יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי : לֹא יִהְיֶה :
כִּד אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכַר : אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲרֹךְ :
מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם הֲרַחֵב פִּיךָ וְאַמְלֵאֵהוּ : וְלֹא שְׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל :
לֹא

לא אָבָה לי : וְאַשְׁלַחְהוּ בְּשִׁרְיוֹת לִבָּם וְלָבוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם : לוֹ עָמִי שָׁמַע לוֹ יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהוָה : כִּמְעַשׂ אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנְיֶע וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב רָדִי מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יִכְחָשׁוּ לוֹ וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם וַיִּאֲבִילְהוּ מִחֶרֶב חָפָה וּמִצוּר דָּבַשׂ אֲשָׁבִיעֶךָ :

ואומר חזון

יְהַבֵּדֵל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא • בַּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעֲוִיתִיה • וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתֵיה • וַיִּצְמַח פּוֹדָקְנִיה • וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיה • כְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲנָגָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמֵיָא וַיְהַבְרַךְ • וַיִּשְׁתַּבַּח • וַיִּתְפָּאֵר • וַיְתַרְוֶם • וַיְתַנְשֵׂא • וַיְתַהַדֵּר • וַיְתַעֲלֶה • וַיְתַהַלֵּל • שְׁמִיהַ דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא • לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְרָתָא • שִׁירָתָא • תְּשַׁבְּחָתָא • וַנְחַמְתָּא • דְּאִמְרִין בַּעֲלָמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא • חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשְׁעָה וְנַחְמָא וְשׂוּבָא וְדַפְּאוּתָא וְנִאוּלָה וְסַלְיָתָה וּבְקָרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו • הוּא בְּרַחְמֵיו וַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואחר כך אומרים

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲרוֹן הַכֹּל • לְחַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית • שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ בְּגוּי הָאֲרָצוֹת • וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָרְמָה • שְׁלֵא שָׁם חָלַקְנוּ בָּהֶם וּבִגְדֵנוּ כָּכֵל הַמוֹנֵם שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ • וְנִאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא • שְׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ • וּמוֹשֵׁב יָקָרוּ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל • וְיִשְׁכְּנֵת עִזּוֹ בְּנִבְחֵי מְרוֹמִים • הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִין עוֹד אַחֵר • אָמֵת מוֹלַבְנוּ וְאָפַס וּזְלָתוּ • בְּכַתוּב בַּחוּרָה וַיְרַעַת הַיּוֹם וַתִּשְׁבּוֹת אֶל לְבַבְךָ בִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד :

יש נוהגים לומר על כן נקום לך :

ביום שני מתפללים כמו ביום ראשון :

סדר ותשליך של ראש השנה

א אחר תפלת מנחה יום ראשון של ר"ה קודם שקיעת החמה יש ללכת אל הים • או אל באר מים או מעיין אשר מחוץ לעיר לומר הי"ג מדות עליונות של

מי אל כמוד והטעם נודע לבאים בסוד ה' כי יום ראשון הוא סוד דינא קשיא זריכון אנו להמתין הש"ך ופ"ד דינין דינא קשיא ולכך הולכים אל המים המורים אל החסדים וגם במקום שיש בו דגים שרומזים על עינא פקיא להמתין הדין הקשה לדין הרפה :

ב וזריך לומר שם פסוקים מי אל כמוד • ומי שבא בסוד ה' יאזנה להם לכיון אל תיקוני דיקא הרמוזים בו ומקום מושבם • ובנקל ימלאם מבוזאים באדרת נשא • פתח רבי שמעון ווי מאן לאושיט ידוי בדיקנא יקורא עלאה וכו' עד כי"ג תיקונין אליון אתרשים דיקנא יקורא סתימאה דכולא דעתיקא דעתיקין : ג וטוב וישר לקרותן שם על המעיין או על הים ולכוון ולהזכיר בפירוש ככל תיקון ותיקון המדה שלו כמ"ו א"ל כמ"ד • וכי"ג מדות דאל רחוב וחגון כגון כשאומר תיקונא קדמאה יפרש מ"ו א"ל כמ"ד במדה א' א"ל • תיקונא תניינא נוש"א עו"ן במדה ב' רח"ס • תקונא תליתאה ועובר"ר על פש"ע במדה תליתאה וחגון וכן כלם :

ד זריך לנעור כנפי בגדו כשיאמר ותשליך וכו' כמו אחר ברכת הלכנה והוא סוד גדול כי הוא מנער הקליפות הנאחזים בגדיו :

ה יש לפשות ותשליך יום ס' ואם חל בשבת יעשה יום ב' שלא יבואו לידי חלול שבת :

פתח רבי שמעון ואמר ווי מאן לאושיט ידוי בדיקנא יקורא עילאה דסבא קדישא טמירא סתמא דכלא (כ"ה טמיר וסתים מכלא) דיקנא דהיהא תושבתתא • דיקנא דסתים ויקר מכל תיקוני • דיקנא דלא ידעין עילאין ותתאין • דיקנא דהיא תושבתתא דכל תושבתי • דיקנא דלא הוה בר נש כביאה וקדישא דיקר למחמי ליה • דיקנא דהיא תליא בשערי עד טיבורא דלגא חורא כחלגא יקורא דיקרין טמירא דטמירין מהימנותא דמהימנותא דכלא • תאגה כנניעותא דספרא דהאי דיקנא מהימנותא דכלא נפיק מאודנוי ונחית סחרניה דפומא קדישא ונחית וסליק וספי בתקובתא סני דבוסמא טבא חורא דיקורא • (ס"א דבדיקניה) ונחית (ס"א חורא יקורא דדיקניה נחית) בשקולא וספי עד טיבורא הוא דיקנא יקורא מהימנא שלימא דנגדין ביה תלת עשר נביעין מבויעין דמשח רבות טבא בתלת עשר תקונין מתתקן :

תקונא קדמאה מי אל כמוד (במדה א' אל) מתתקן שערא מלעילא ושארֵי מההוא תקונא דשער רישיה דסליק בתקוניו לעילא מאודנוי ונחית מקמי פתחא דאודנוי כחד חוטא בשקולא טבא עד רישא דפומא : תקונא תניינא נושא עוין (במדה ב' רחוב) מתתקן שערא מרישא דפומא וסליק עד רישא אחרא דפומא בתקונא שקיל : תקונא תליתאה ועובר על פשע (במדה ג' וחגון) מאחזעיתא דתחות דהאי חוטמא מתחות תרין נוקבין נפיק חד אורחא ושערא אתפסק בההוא אורחא • ומלי מהאי ניסא ומהאי ניסא שערא בתקונא שלים סחרניה דההוא אורחא : תקונא רביעאה לשארית נחלתו (במדה ד' ארץ) מתתקן שערא ונחית תחות פומא מרישא חדא לרישא חדא בתקונא שלים : תקונא חמישאה לא דחויק לעד אפוי (במדה ה' אפים) תחות פומא נפיק אורחא אחרא בשקילא דאורחא דלעילא ואליו תרין אורחין רשימין על פומא מכלא ומכלא : תקונא שתיתאה כי חפץ חסד הוא (במדה ו' ורב חסד) מתתקן שערא וסליק ונפיק מלרע לעיל לרישא דפומא וספי תקרובתא דבוסמא טבא עד רישא דפומא דלעילא ונחית שערא

שערה לרישא דפתחא דאורחא תתאה דפומא : תקונא שניעאה ישוב וירחמנו
 (במדה ד' ואמרה) פסוק שערה ואתחון תרין תפוחין בתקובתא דבוסמא טבא
 ספירין ויאן למוחין נגיניהון אתקיים עלמא הדא הוא דכתיב באור פני מלך חיים :
 תקונא תמינאה יכבוש עונותינו (במדה ה' נוצר חסד) נפיק חד חוטא
 דשערי סוחרני דדיקנא ותליין בשקולא עד טיבורא : תקונא שניעאה ותשליך
 במצולות ים כל חטאתה (במדה ט' לארפיה) מתערי ומתערבין שערי
 דיקנא עם אינון שערי דתליין בשקולא דתליין ולא נפקי דא מן דא : תקונא עשיראה
 הוהן אמת ליעקב (במדה י' נשא עון) מתערבין נחתין שערי תחות דיקנא
 ומפיון בגרונא תחות דיקנא : תקונא חד סר חסד לאברהם (במדה י"א
 ובשע) דלא נפקין כימא מן כימא ומתסערן בשיעורא שלום : תקונא תריסר
 אשר נשבעת ראבותינו (במדה י"ב וחטאתה) דלא תליין שערי על פומא
 ופומא אתפני מכל סטרוי ויאן שערי סחור סחור ליה : תקונא תליסר מימי
 קדם (במדה י"ג ונקח) דתליין שערי בתחות דיקנא מכאן ומכאן ביקרא יאה
 דיקרא שפירא מחפיון עד טיבורא לא אתחוי (ס"א לאתחאה) מכל אנפי תקרבא
 דבוסמא כד אינון תפוחין ספירין חיוורין דמפקין חיון לעלמא ומחיוין חדו לויער
 האפיון בתליסר תקונין אלין נגדין וכפקין תליסר מבועין דמשח רבות ועבדין לכל
 אינון דלתתא ונהרין בההוא משחא ומשחין בההוא משחא דבתליסר תקונין אלין
 בתליסר תקונין אלין : אתרשים דיקנא יקרא סתימאה דכולא דתיק דתיקין :
 ואח"כ יאמר הפסוקים מי אל כמוך עד ותשליך במצולות ים כל חטאתם שלשה
 פעמים ואין כריך לומר רק פסוקים מי אל כמוך ולא אל רחום וחנן
 רק בכונה בלבד : ויגביה שני זידי הגלימה מחזיה וכשניע לתשליך וכו' אז
 ישלשל ויבער : וכן יבין ויעשה שלשה פעמים והו סדר הפסוקים הנזכרים :

מ^ב מי אל כמוך • י נשא עון • י ועבר על פשע • י
 לשארית נחלתו • י לא החזיק לעד אפו • י כי חפץ
 חסד הוא : י ישוב ירחמנו • י יכבוש עונותינו • י
 ותשליך במצולות ים כל חטאתם : י תהן אמת
 ליעקב • י חסד לאברהם • י אשר נשבעת לאבותינו
 י מימי קדם :

ואח"כ יאמר תפלה זו מספר הבהיר אפורן שמיר
 רבונו של עולם בהעלותנו על לבנו רוב קאורנו בעבודתך ובעסק תורתך
 הקדושה וקיום מצותיך כל עצמותינו יאחזנו רעד וכמס לבנו והיה למים
 מה נענה ומה נאמר כי הך האור בחברת החומר העכור היו בעוכרנו : גס
 אסור כלוה עממס אסורים ולטושים בגליות קשים גלות הנפש והגוף האמנס
 גלוי

גלוי וידוע לפניך שרצונו לעשות רצונך ולשקוד על דלתותיך כי טוב יום בחריך
 מאחך בחרנו : יוראים וחרדים אנחנו מאימת דיך הקדוש : על כן נא אלך
 בכפיפת ראש ונמיכת קומה וחלישות חיל להזכיר ולעורר רחמך :
 ויהי רצון מלפניך ה' אלהי אל עליון מוכתר בתליסר מכולן דרחמי שתהא שעה
 זו עת רצון לפניך ויהי עולה לפניך קריאת שלש עשרה מדות של רחמים
 שבפסוקי מי אל כמוך המכוונים אל שלש עשרה מדות אל רחום וחנן וגו' אשר
 קרינו לפניך כאלו השגנו כל הסודות וזרופי שמות הקדושים היוצאים מהם וחיוני
 מדותיהם אשר אחד באחד יגשו להמתיק הדינים תקיפים : ובכן תרחמנו ותשליך
 במצולות ים כל חטאתינו : ואתה בטובך תעורר רחמך ונהיה נקיים מכל טומאה
 וחלאה וזוהמא ויעלו כל ניצוטי הקדושה אשר נתפסרו על ידינו : ויתבררו ויתלבנו
 במדת טובך : אתה אל ישועתנו נוצר חסד לאלפים : וברוב רחמך תתן לנו חיים
 ארוכים חיים של שלום : חיים של טובה : חיים של ברכה : חיים של פרנסה טובה :
 חיים של חילוק עצמות : חיים שיש בהם יראת חטא : חיים שאין בהם בושה וכלימה :
 חיים של עשר וכבוד לעבודתך : חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת חטא : חיים
 שתמלא כל משאלות לבנו לטובה : זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים : כתבנו בספר
 חיים למענך אלהים חיים וקרע רוע גזר דיכנו ויקראו לפניך זכיותינו :

אל מלא רחמים יהמו נא רחמך לקבל ברוך הכנעתנו והרהורי תשובה המתנוולאים
 בנו בשגם לבנו אטום סתום וחזום ולא אתנו יודע זו היא ביאה זו היא שביה :
 מה לנו ומה באנו לתקן : רב להושיע האר עינינו כאשר בגודל רחמך הבטחתנו
 פתחו לי פתח כחודה של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם וראה כי
 אזלת יד והפסם עבור ועזוב : ואין חונן ואין מרחם זולתך : כי חנוניך הם חנונים
 ומרחמך הם מרחמים : כדכתיב וחנני את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם :
 ובכן לב טהור ברא לנו אלהינו ורוח נכון חדש בקרבנו : ורשפי התעוררות לבנו
 באהבתך ובתורתך יתמימו ויתרבו בלי הפסק : עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד
 שמך תחל שנה וברכותיה : ותזכנו שיהא לבנו נכון ומסור בידינו ולא נכעסם ולא
 נכעיסך : ותספיק בידינו להתרחק מכל המדות הרעות והאסורות ובפרט זכנו
 להתרחק מהגאווה והקעס וההקפדה וכל גבה לב ונהיה מיושבים בדעתנו וגביר
 מיעוט ערכנו ונפשנו כעפר לכל תהיה : ולא נתכעסם ולא נקפיד ונהיה אוהבי
 שלום ומרבים שלום : ובכל כנפיך נחסה : ותזכנו להתרחק מליצנות : זשקר :
 וחכופה : ולשון הרע ודבור חול בשבת וכל דבור אסור : ויהיה רוב דבורנו בתו ובסדר
 ואופן עבודתך עבודת הקדש ותאזרנו חיל לשמור לפינו מחסום מחטוא בלשונונו :
 אב הרחמן תן בנו כח ובריאות וזכנו להתרחק מתאוות תענוגו : והבלי העולם
 הזה ונאכל לשובע נפשנו : וכן בכל ארכנו יהיו כל מעשיו לשם שמים
 ותזכנו להיות שמחים בעסק תורתך ומנותיך : ולהיות בטוחינונו בך תדיר ויהיה
 לנו לב שמח לעבודתך :

אנא מלך רחום וחנן הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך : ובכן יהמו רחמך
 עלינו : ותזכנו להשלים תקון נפשנו רוחנו ונשמתנו בגלגול זה : ולא נאבד
 ח"ו : ותשפיע שפע קדוש על כר"ן להתמיד בעבודתך ולעשות רצונך כרצונך כל
 ימי חיינו אנחנו וזרענו וזרעו ותזכנו לעסוק בתורתך הקדושה לשמה ולכוין
 לאימתה של תורה : ותזכנו מכל טעות בהלכה ובהוראה : ואל תגל מפניו דבר
 אמת לעולם : ונהיה אנחנו ונאצאנו ונאצאנו כלנו יודעי שמך ולומדי
 תורתך לשמה ומקיימי מצותיך ולא ימאז בנו ולא ברענו ולא בורענו שום
 פנס

פנס ושום פסול ולא יתחלל שמך על ידיו חס ושלוס :

וראה כי עמך הגוי הגדול הזה זרע התיבך אברהם יצחק וישראל עבדיך בניך בני
 בחיובך ובגלותם ודלותם ושפלותם ולחם ודוחקם זה כמה מאות שנים
 קוראים בשמך ותאמינים בך ובתורתך וכמה אלפים ורבעות מסרו עצמם להריגה
 ולשריפה על קדושת שמך : נא נבור דורשי יחודך כבדת שמרם : ותתמלא רחמים
 עליו ועל כל אחיו בית ישראל הנפוצים בארבע כנפות הארץ ובפרט על יושבי
 ארץ ישראל ועל יושבי העיר הזו ועל כל הקהל הקדוש הזה : ותרחם עלינו ועליהם
 ותזילנו ותזילם ורעהי העיר הזו ועל כל הקהל הקדוש הזה : ותרחם עלינו ועליהם
 שלימה לכל חולי עמך ישראל : אל נא רפא נא להם : ותקיים בכל אחד מהם
 מקרא שכתוב ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכה בחליו : והבריאים מעמך
 ישראל תתמיד בריאותם שלא יחלו ח"ו : ותזילנו ותזיל לכל ישראל מכל נזק ומכל
 צר ומשטין : ומקטרג : ומרוח רעה : ומקדקוקי עניות : ומכל מיני פורעניות
 המתרגשות לבא בעולם ותפקיד בורע של קיימא זרע קדש לכל חסוכי בניס :
 והיושבות על המשבר תזוין אותן מאפלה לאורה ויאז הולך בשעה טובה ולא יארע
 שום צער ושום נזק לא ליולדות ולא לילדיהן : ולא ימשול אסכרה ושדון ורוחין
 וליילין לכל ילדי עמך ישראל : ותגדלם לתורתך ולמצותיך בחיי אביהם ואמם :
 ובני ישראל עמך יורדי הים פלס והזילים ממים רבים ומיד בני נצר הזילים מטיס
 ואל יטבעו ויגלו משונאים וממעמקי מים ובני ישראל ההולכים ביבשה
 הדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב : והזילים מכף כל אויב ואורב בדרך :
 וכל האסורים בכלא מעמך ישראל התר מאסריהם ותזויןם לרוחה : ותשיב
 ליראתך כל האנשים ביד נאים ותחון וכות אבות להזיף לאור משפטינו : כתבנו
 בספר חיים למענך אלהים חיים : והאר פניך על מקדשך השמש למען ה' :
 אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו : שובה
 עלינו בהמון רחמיך בגלל אבותינו שעשו רצונך בנה ביתך ככתחלה כונן
 בית מקדשך על מכונן : הראינו בבנינו : שמחנו בתקינו : והשב שכינתך לתוכו :
 והשב כהנים לעבודתם ולויים לדוכנם : לשירם ולזמרים : והשב ישראל לנוייהם :
 ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבה את שמך הגדול הגבור והנורא אבי"ר :
 כל כלי יוצר עליך לא יגלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת
 עבדי ה' וזדקתם מאתי (ר"ת מצוה אהבה תורה יראה) נאם ה' : לא ירעו
 ולא ישחיתו בכל הר קדשו כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים :
 סיר המעלות ממעמקים קראתיך ה' : אדני שמעה בקולי תהינה אוניך קשובות
 לקול תחנוני : אם עובות תשמר יה אדני מי יעמוד : כי עמך הסליחם
 למען תורא : קויתי ה' קותה כפשי ולדברו החלתי : כפשי לאדני משמריה
 לבקר שמרים לבקר : יחל ישראל אל ה' כי עס ה' חסדו והרבה עמו פדות :
 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

ואם יש מנין אומר קדיש : ובמזלו יוס טוב אומרים אתה חוננתנו : ומבדילין
 ב' ברכות : על היין : ומבדיל : כמו בשאר המועדים :

דיני לעשרת ימי תשובה

א בכל הימים שבין ר"ה ליה"ד מרבדים בתפלות ותחנונים חון משנת ואומרים
 גם בשבת זכרנו ומי כמון וכתוב ובספר : ויחיד אינו אומר י"ג מדות מטעם
 הא"ר

דיני לעשרת ימי תשובה

קי

האר"י מלמד שנתעטף הק"ה כש"ו וכו' ולכן א"א כי אם בצבור :
 ב אומרים א"מ ערב ובוקר ואפי' אם חל מילה שאין אומרים תחנון אפי' אומרים
 א"מ :
 ג יש מקומות שאין אומרים א"מ בשבת כנתיים וגם אין אומרים אותו ג"כ בערב
 שבת בתפלת מנחה ובאיזמיר יש ש"צ שאומרים ויש שאין אומרים אותו והכל
 לפי המנהג ומ"מ האומרים אותו ויחזיקו במנהגם :
 ד אומרים בכל יום וידוי ג' פעמים קודם עלות השחר מלבד בעי"כ שאין אומרים
 אותו אלא פעם א' והאר"י ז"ל בס' הכוונות כתב שא"ל פעם אחת : במילה
 אומרים בהשמרת בין כסא לעשור זכור ברית אחר והארץ אזכור : ואין נותנים
 חרס וכן אין משביעים אדם בב"ד עד אחר י"ב ויש מי שכתב שאדריכא טוב
 מיד גזול : אין מקדשין את הלכנה עד מוצאי י"ב ויש מי שכתב שאדריכא טוב
 שיקדשו אותה כדי ששכח מזה זאת ותוסיף על זכויותיו ומעשה ב"ה ששגוהו
 עכו"ם בלילה ורזו להרגו וביקש שימינו לו לעשות מצוה אחת קודם מותו והלכנה
 היתה בחידושה וקדשה בכונה גדולה וקטעה לו נס כשדילג ג' פעמים כמנהג
 ונשארו הרוח וניצול מהם גם אמרו שמי שיקדש הלכנה מיום שחדשה שוב לא ידאוג
 שימות באותו חודש מאותו יום ואילך : ושבת שבין ר"ה ליום הכפורים המנהג
 לומר בו צ"ך :

ה נוהגים שאין נער אומר ההפטר שובה ישראל :

ו אף מי שאינו נזהר מפת של גוים ב' ימי תשובה צריך לזוהר ואם אינו יכול
 לאפות בעצמו די בהשלכת קיסם וזוהרו שלא לברך וליתול חלה מעיטת גוי אף
 ע"פ שמסרה להם אה"כ מכר להם הקמח ומי שהולך בדרך א"צ להמתין רק עד ד'
 מלין ומשום איבה הקלו דלא קבילו עליהו להחמיר בעשרה ימים יותר משאר
 ימות השנה : ויש להמיר בשבת רעבון לאכול גלוסקאות של נחתום גוי על ידי
 הבישול אותה אח"כ בבית ישראל אף בעשרת ימי תשובה למי שזוהר :

ז החסידים נהגו לאכול חולין בטוהרה ואף שכלנו טמאי ממים מ"מ יאכל דגן
 שלא הוכשר ונילוש במי פירות וישוח וישתה מן הכאר שלא יגע בהם ויטמאם
 אע"פ שנטמאים בפיו : וטוב לומר בכל יום מים"ת בין ישתבח לומר מומר
 ממעמקים קראתיך :

ח מר"ח חילול ואילך כשמתענה ישאל מהש"י כפרה וחיים וכנים לעבודתו
 בהוצאת ס"ת ויאמר י"ג מדות ג' פעמים גם ואפי' תפלתו ג"פ :

ט באלו הימים של תשובה יעשה כל אדם כדעת הוהר ששוב קודם שישיב
 ויתאונן על חטאיו ויפשפש במעשיו ויקרא באלו הימים איגרת התשובה של ר'
 יונה והאר"י ז"ל כתב שחיוב הוא ללמוד בספרי מוסר כל השנה ודיני תשובה :

י א שרשי העבדות הם גאווה תאוה שיחה אסורה עצבות וסימניך תנע"ס ותרע"ס :
 האיש הירא ילבש חרדה בימים אלו ויתבודד בכל יום לפחות שעה א' ויסתכל
 יפה בעבדות שאדם דש בעקביו וסי' ענ"לה : עי"ן עריות דככלל הוא כל מיני
 קרינה ושחוק בנשים האסורות עליו חון מאחותו ואמו ובתו : גימ"ל גיל בכלל
 הוא כובש סכר שכיר : למ"ד לשון הרע מדבר בגנות חבירו אע"פ שאומר אמת
 שיחה בטלה וצריך לקבוע עתים לתורה וצדקותיו אם הם לשם שמים ושמירת שבת
 כהלכתו ירוץ אל דבר מוסר ויהי כקרא יהודי המלא ימצא שליו מלאים בגדים
 הזואים וישב אל ה' וירחמהו :

יב יש לכל אדם לחפש ולפספש מעשיו בימים האלה ולשוב משם וספק עברה לך
יותר תשובה מעברה ודלית כי יותר מתחרט כשיודע שעשה ממה שאינו יודע
ולכן קרבן אשם תלוי הושרך להיות יותר ביוקר מחטאת :

יג אמרו משם מהר"י ז"ל שאם האדם יתענה בו ימי תשובה שיש בין ר"ה ויה"ד
ועשה בהם תשובה גמורה כל יום מהם מכפר על כל העוונות שחטא כל ימיו
ביום שכיבא בו כיגד הרי שחל יום אחד של ז' ימי השבוע ביום אחד של השבוע
והתענה בו ועשה תשובה בו הנה הוא מכפר על כל העברות שעשה ביום אחד
שככל השבוע מכל ימי חייו ואם התודה ועשה תשובה בכל ז' הימים ההם יתכפרו
לו כל עוונותיו שעשה כל ימיו יתבודד אדם לכל הפחות יום אחד מאלו הימים
ויפנה עצמו מכל העולם ויפספש במעשיו ולא יעסוק במלאכה בזהו יום כי
בעימ"ת נפתחו כל שערי תשובה ושערי רחמים והוא עת רצון ואפילו ליחיד
ויעסוק בספרים המדברים בעניני היראה כגון חובת הלבבות וראשית חכמה ומי
שיש לו ידיעה בחכמת הקבלה ילמוד הקבלה כי היא מטרת הנשמה ואשרי מי
שישלים סדר התקונים בימים האלה :

יד יקבל בימים האלה מלקיות כפי כחו כי סוף סוף יש סגולה לאותה רועה
שמכפרת ומנקה מעליו אשם התלוי עליו ואעפ"י שאין לנו ב"ד מוסמך כדי
ללקות בפניהם נעשה מן הבא בידינו וה' הטוב יכפר בעדנו :

טו עיקר תשובת הימים האלה התפלות והתחנונים לשפוך דמעות מן הארץ
האדונים ובפרט אם מוריד דמעות מעיניו כי ודאי לא ישובו ריקס ותשובתו
מקובלת ואפילו יהיה רשע גמור :

טז אם אין באיש כח להתענות בכל יום יתענה בדילוגין ולא יאכל היום שאוכל
כי אם לשובע נפשו וישקוד על לימודו ועבודתו ויחשב לו לזדקה :

יז אם אינו יכול להתענות כלל יעשה באופן שיאכל ולא יחלה ויחשב לו יותר
מתענית מסגן עזמו ממאכל ומשתה לעבודת אלהיו ולענות נפשו על חטאתיו
ההשכמה והערב בה"כ בימים האלו הוא ענין גדול ואעפ"י שבכל ימות השנה
הוא ג"כ ענין גדול באלו הימים הוא יותר ויותר לכן תקנו לקום באשמורת קודם
אור הבוקר להמצא שם עד שיתפלל תפלתו :

סדר צום גדליה

חייבים להתענות בשלשה לחדש תשרי על הריגת גדליה :

ואומרים הזמירות כשאר הימים עד ישתבח ואחכ"א :

ויכוין כללעיל בר"ה מתחלת הזמירות עד ברוך שאמר בעולם העשיה ומשם
עד יוצר הוא מעלה עולם היצירה :

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לך נאחזי יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד * ז"ל בנשימה א' עד ומלכות שיר * ושבתה * הלל *
וזמרה * עז * ומקישלה * נצח * גדלה * וגבורה * תהלה *
ותפארת

ותפארת * קדושה * ומלכות * ע"כ ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם אתה אל ברוך אתה
יי מלך גדול ומהלל בתשבחות * אל ההודאות * ארון
הנפלאות * בורא כל הנשמות * רבון כל המעשים * הבורח
בשירי זמרה * מלך חי העולמים אמן :

ואומר סיד המעלות ממעמקים ויכוין כללעיל בר"ה * ואומר החון

יתגבר ויתקדש שמייה רבא * (אמן א' ויכוין כללעיל) בעלמא די
ברא ברעוניה * וימליך מלכותיה * ויצמח פורקניה * ויקרב
משיחיה * (אמן ב' ויכוין כללעיל) בחיובין ובחיובין ובהי דכל בית
ישאל * בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : (אמן ג' ויכוין כללעיל
ויאמר ג"כ עד בעלמא) יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמא
יתברך וישתבח ויחפאר * ויתרום * ויתנשא * ויתגבר * ויתעלה *
ויתהלל * שמייה הקדוש ברוך הוא * (אמן ד' ויכוין כללעיל) לעילא
מן כל ברכתא * שירתא * השבתתא * ונתתא * דאמירן בעלמא *
ואמרו אמן (אמן ה' ויכוין כללעיל) :

ואומר החון ברכו את יי המבורך :

ואומרים הקהל בלחש

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא
אחרון ומבלעדיו אין אלהים * יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם ומרום על כל
ברכה ותהלה :

וענין בקול רם ברוך יי המבורך לעולם ועד : והחון חזרו

מכאן נכנס בעולם הכסא היא עולם הבריאה להעלותו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר יפסיק אור ובורא
חישך עשה שלום ובורא את הכל המאיר לארץ
ולחרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית : מה רבו מעשיך יי כלם בהכמה עשית *
מלאה הארץ קנינה : המלך המרום לבדו מאז המישבח
והמפואר והמתנשא מימות עולם : אלהי עולם ברחמיה
הרבים רחם עלינו ארון עזנו : צור משגבנו : מגן ישענו *
משוגב

משגב בעדנו : אל ברוך גדול דעה • חקין ופעל זהרי
 חמה • טוב יצר כבוד לשמו • מאורות נתן סביבות
 עזו • פנות צבאות קדושים • רוממי שדי תמיד מספרים
 כבוד אל וקדושתו : תתברך יהוה אלהינו בשמים
 מפעל ועל הארץ מחת • על כל שבח מעשי ידך
 ועל מאורי אור שיצרת • חמה יפארוך סלה : תתברך לנצח
 צורנו • מלבנו וגואלנו בורא קדושים • ישתבח שמך לעד
 מלבנו • יוצר משרתים ואשר משרתיו • כלם עומדים ברום
 עולם • ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים
 ומלך עולם • כלם אהובים • כלם ברורים • כלם גבורים •
 כלם קדושים • כלם עושים באימה וביראה רצון קונם •
 וכלם פותחים את פיהם • בקדשה • ובטהרה • בשירה •
 ובזמרה • מברכין • משבחין • מפארין • ומקדישין • ומעריצין •
 וממליכין • את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
 הוא • וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה •
 ונותנים רשות (באהבה) זה לזה • להקדיש ליוצרים בנחת
 רוח • בשפה ברורה • ובנעימה קדושה • כלם כאחד
 עונים באימה • ואומרים ביראה • קדוש קדוש קדוש יהוה
 צבאות מלא כל הארץ כבודו : והאופנים וחיות הקדש •
 ברעש גדול מתנשאים • לעמדתם משבחים ואומרים • ברוך
 כבוד יהוה ממקומו :

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקיים זמירות יאמרו
 ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו מרום וקדוש •
 פועל גבורות • עשה חדשות • בעל מלחמות • זורע
 צדקות • מצמיח ישועות • בורא רפואות • נורא תהלות •
 ארון הנפלאות • המחודש בטובו בכל יום תמיד מעשה
 בראשית • כאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו •
 (אין לומר והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא) ברוך

אתה

אתה יהוה יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה ויתרה
 חמלה עלינו אבינו מלבנו בעבור שמך הגדול
 ובעבור אבותינו שבטחו בך • ותלמדמו חקי חיים לעשות
 (חקי) רצונך בלבב שלם • כן תחננו אבינו אב הרחמן •
 המרחם רחם נא עלינו • ותן בלבנו בינה להבין • להשכיל •
 לשמוע • ללמוד • וללמד • לשמור ולעשות • ולקיים את
 כל דברי תלמוד תורתך באהבה • והאר עינינו בתורתך •
 ודבק לבנו במצותיך • ויחד לבבנו לאהבה וליראה את
 שמך • למען לא נבוש ולא נבלם ולא נכשל לעולם ועד •
 כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא כטחנו • נגילה
 ונשמחה בישועתך • ורחמיך יהוה אלהינו וחסדיך הרבים •
 אל יעזובנו נצח סלה ועד • מהר והבא עלינו ברכה ושלוש
 כאן יאחו כד' לזיוות ויהיו מקובלים בידו השמאלית על לבו עד שניע לודכריו
 חיים וכו' מדרה מארבע בנפות כל הארץ ושבור עול הגוים
 מעל צוארנו והולכנו מהרה קוממיות לארצנו : כי אל
 פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבנתנו
 מלבנו יכוין מ"ע לזכור מעמד הר סיני לשמך הגדול יזכור למחות
 זכר עמלק שכעבורו אין השם גדול ושלם באהבה להודות לך יזכור
 מעשה מרים שהסג כבארת להודות לשם יתברך ולא ידבר לשון הרע וליחודך •
 ליראה ולאהבה את שמך • ברוך אתה יהוה הבוחר
 בעמו ישראל באהבה :

יכוין עלמו ומחשבתו לקיים מ"ע של ק"ס ולקבל עליו עול מלכות שמים כפ' ה'
 וכשיאריך באלו יכוין להמליכו בשמים ובארץ וכד' רוחות העולם • נס יכוין כד'
 לקבל עליו ארבע מיתות בית דין על קדושת שמו יתברך • ויסיס על לבו אס עכר
 איזה מי' הכבדות הרמוזים בו • ואומר ככוונה רבה :

ויכוין ארון הכל יוד • הי • ויו • הי • היה הוה ויהיה
 שמיע ישראל יהוה אלהינו אכיה יהוה אחר :

לא יהיה לך אלהים אחרים ואומרים בלחש

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ

נריך להפסיק בין מלכות שמים לעול מנות :

ואהבת לא תשא את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל-
נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום על לבבך : ושננתם לבנה ודברת בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך :
וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך :
לא תחמוד וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש לא תגוב ואספת דגנה ותירשה
ויצחק : ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת :
השמרו לכם פני יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים
אחרים והשתחוויתם להם : וחרה יסוק מעט אף יהוה
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא
תמן את יבולה לא תרמח ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטבה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על-
ידכם והיו לטטפת בין עיניכם : ולפדתם אתם את-
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
כד את הכיור למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם בימי השמים
על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהים ועשו להם ציצת על בנפי

בגדיהם

קטן

בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת :
והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל-
מצות יהוה ועשיתם אתם לא תנאף ולא תתורו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם (ויסוס הליכות על עיניו) אשר אתם זנים
אחריהם : וזכור את יום השבת למען תזכרו ועשיתם את כל-
מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : (יסתכל הליכות וינסקס)
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים לא תענה ברעך אני יהוה אלהיכם :

וחור ט"ז לכדו יהוה אלהיכם אמת :

אמת * ויציב * ונכון * וקיים * וישר * ונאמן * ואהוב *
וחביב * ונחמד * ונעים * ונורא * ואדיר *
ומתוקן * ומקבל * וטוב * ויפה * הדבר הזה עלינו לעולם
ועד : אמת אלהי עולם מלבנו * צור יעקב מגן ישענו * לדר
ודר הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד
קיימת : ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד
ולעולמי עולמים * (כאן ישלל הליכות ויניחס מדיו) על אבותינו
עלינו * ועל בנינו * ועל דורותינו * ועל כל דורות זרע
ישראל עבדיך : על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב
וקים * באמת ובאמונה חוק ולא יעבור : אמת שאמה הוא
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו * מלכנו מלך אבותינו * גואלנו
גואל אבותינו * צורנו צור ישועתנו * פורנו ומצילנו מעולם
הוא שמך * ואין לנו עוד אלהים וולתך סלה :

עזרת גי' מיכאל מלכאל סנדיאל אבותינו אתה ר"ת גי' ע"כ הוא
מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור
ודור ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ :
אמת אשרי איש שישמע למצותיך * ותורתך ודברך ישים
על לבו : אמת שאמה הוא ארון לעפק * ומלך גבור לריב
ריבם לאבות ובנים : אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא

אחרון

אחריו ומבלעדיה אין לנו מלך גואל ומשיע : אמת
ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו מבית עבדים פדיתנו כל
בבוריהם הכנת ובכורך ישראל גאלת וים סוף להם
בקעת וודים טבעת וידידים עברו ים ויבסו מים צריהם
אחד מהם לא נותר : על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל
ונתנו ידידים ומירות שירות ותשבחות ברכות והודאות
למלך אל חי וקיים רם וגשא גדול (גבור) וגורא משפיל
גאים עדי ארץ מגביה שפלים עד מרום מוציא אסירים
פודה עניים עוזר דלים יכוין לעשות עמו עני וככה רוח וחרד על
השכינה שהיא בגלות העונה לעמו ישראל בעת שנעם אליו
תהלות לאל עליון גואלם ברוך הוא ומכרך משה ובני
ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם : מי
כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות
עשה פלא : שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על
שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יהוה ימלוך
לעולם ועד : ונאמר גואלנו יהוה צבאות שמו קדוש
ישראל ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

וסומך גאולה לתפלה כלי הספק כלל וכאן מתחילים בשולם האזילות :

ואחר כך עומדים על הגליים ואומרים

ארני שפתי תפחה ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים קונה הפל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

בטעם זה יש בו י"א תיבות וככל יום מיום"ת יש לו לכיון בתיבה א' וביה"כ יכוין
אלהים חיים והם י"א תיבות כסממני הקטורת :

זכרנו לחיים (אל) מלך חפץ בחיים בתבנו בספר חיים
למעןך אלהים חיים (אל חי) מלך עוזר ומשיע

ומגן

ומגן ברוך אתה יחנה מגן אברהם :
אתה גבור לעולם ארני מחיה מתים אתה רבולהושיע
מוריד הטל מכלכל חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר
אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל
גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה
מי כמוך (אב) הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים ונאמן
אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה (נס יהוה
אכדטם) מחיה המתים :

יש המשלשים לך
א זה אל זה ואמר
רץ בבורו לעממם
ויבדברי קדשך
דר גדר הללויה :

א או סהא מסופק חזור
דל"ל כל נוסח הזכרה
ר בלא סס לא סני דכל
ו חזור לראש חזור ואומר

ומגן כדי דבור נזכר ואמר המלך אין נריך אם לא
ברכה שלאחרים ואם התחיל ונזכר אפילו בתוך כדי דבור חזור

קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה
(כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך אתה יהוה
המלך הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה :

במוצאי ראש השנה אומרים

אתה חוננתנו יהוה אלהינו מדע והשכל אתה אמרת לחבריהל
בין קדש לחור ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים
ובין יום השביעי לששת ימי המעשה בשם שהבדלתנו וחות
אלהינו

אחרון ומבלעדיה אין לנו מלך גואל ומושיע: אמת
ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו מבית עבדים פדיתנו כל
בבוריהם חננת ובכורך ישראל גאלת ויום סוף להם
בקעת וזדים טבעת וידידים עברו ים ויבסו מים צריהם
אחר מהם לא נותר: על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל
ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות
למלך אל חי וקים רם ונשא גדול (גבור) ונורא משפיל
גאים עדי ארץ מגביה שפלים עד מרום מוציא אסירים
פודה עניים

הסכינה שהיא בגלות
תהלות לאל על
ישראל לה ענו
כמכה באלים
עשה פלא: שין
שפת הים יחד
לעולם ועד: ונא

ישראל ברוך אתה
וסומך נאולה לתפלה בלי הפסק כלל וכאן מתחילים ב
ואחר כך עומדים על הגליה ואומרים

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך
ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו: אלהי
אלהי יצחק ואלהי יעקב: האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון: גומל חסדים טובים: קונה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

בטוח זה יש בו ואל תיבות וככל יום מומת יש לו לכיין בתיבה ה' וביה"כ יכוין
אלהים חיים והם ואל תיבות כסממני הקטורת

זכרנו לחיים (אל) מלך חפץ בחיים: כתבנו בספר חיים
למענך אלהים חיים (אל חי) מלך עוזר ומושיע
ומגן

ומגן ברוך אתה יהוה מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני: מחיה מתים אתה רבולהושיע
מוריד הטל: מכלכל חיים בחסד: מחיה מתים
ברחמים רבים: סומך נופלים: ורופא חולים: ומתיר
אסורים: ומקיים אמונתו ליושגי עפר: מי כמוך בעל
גבורות ומי דומה לך: מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
מי כמוך (אב) הרחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים: ונאמן
אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה (נס יהוה
אכדטם) מחיה המתים:

ובחזרה שליח זכור אומר

נקדישך ונעריצך בנועם שית סוד שרפי קדש המשלשים לך
קדשה: וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר:
קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: לעמכם
משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו: וכדברי קדשך
כתוב לאמר: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר נדר הללויה:

א ביה"ת אומר המלך הקדוש ואם טעה ואמר האל הקדוש או שהוא מסופק חוזר
לראש ולא מהני הרגל מקדש שיאמר תשיע פעמים: ד"ל כל נוסח הברכה
וזה אינו רשאי לומר בא"י דהוי ברכה לבטלה ואם יאמר בלא שם לא סגי דכל
שם שנוי לא מקרי הרגל: ש"ל טעה בהמלך הקדוש וחוזר לראש חוזר ואומר
קדושה ג"כ:

ב אם אמר האל הקדוש ותוך כדי דבור נזכר ואמר המלך אין צריך אם לא
התחיל עדיין הברכה שלא תהיה ואם התחיל ונזכר אפילו בתוך כדי דבור חוזר
לראש:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה:
(כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך אתה יהוה
המלך הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה:

במזמור ראש השנה אומרים

אתה חוננתנו יהוה אלהינו מדע והשכל: אתה אמרת להבהיל
בין קדש לחור: ובין אור לחשך: ובין ישראל לעמים:
ובין יום השביעי ליששת ימי המעשה: בשם שהבדלתנו יהוה

قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب fragment/insert found with book

שחרית צום גדליה

אלהינו מעמי הארצות וממשפחות הארמה • כך פדנו והצילנו
משׂאן רע • ומפגע רע • ומפל גזירות קשות ורעות המתרגשות
לבא בעולם :

וחננו מאתה רעה • ובינה • והישל • ברוך אתה יהוה חונן
הרע :

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלפניו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך •

בעשרת ימי תשובה יוסף

יר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתחזור חתירה מתחת כסא כבודך להחזיר
בתשובה שלמה לכל פושעי ישראל ובכללם תחזירנו לי פכ"ס כי
ימיך פשוטה לקבל שבים :

ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה :

סלח לנו אבינו כי חטאנו • מחול לנו מלבנו כי פשענו •
כי אל טוב וסלח אתה • ברוך אתה יהוה חונן
המרבה לסלות :

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאלה שלמה
למען שמך • כי אל גואל חזק אתה • ברוך אתה
יהוה גואל ישראל :

א בתענית כבר אומר ש"ס עננו בין גואל לרופא וחותם בא"י העונה לעמו ישראל
בעת צרה :

ב יחיד אומר עננו בשומע תפלה בין יחיד שקבל עליו תענית בין יחיד המתפלל
עם הכבוד בתענית כבר וכן ש"ס שמסדר תפלתו בלשן כיחיד דמי ובשומע
תפלה יאמר עננו קודם כי אתה שומע תפלה ולא יחתום בעונה בעת צרה אלא
כשנגיע לכל עת צרה וזוקה יסיים כי אתה שומע תפלת וכו' ולא ישנה ממשבת
הברכה אפי' כשמתענה יחידי יאמר עננו ביום תעניתנו :

ג אם שכח מלומר עננו אין מחזירין אותו ואם נזכר קודם שעקר רגליו אומרו בלא
חתימה לאחר תפלתו דוקא ואין לאומרו קודם רצה אם נזכר דהוי הפסק
בתפלה ו"א שאין היחיד אומר עננו כ"א במנחה שמה יאחזו בולמוס ונמצא שקרן
בתפלתו אבל ש"ס אומרו גם בתפלת שחרית כשהוא מתפלל בקול רם ש"א שלח
יתענו קלת מהקל ובארבע צומות גם היחיד אומר בכל תפלותיו דאפי' יאחזו
בולמוס ויאכל שייך שפיר למימר עננו ביום צום התענית הוה כיון שתקנו חכמים
להתענות בו :

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו וגושעה כי תהלתנו אתה
והעלה

שחרית צום גדליה

ק"ח

והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו
ולכל מכותינו • כי אל רופא רחמן ונאמן אתה • ברוך
אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל :

ברכנו יהוה אלהינו (אבינו) בכל מעשה ידיו וברך
שנתנו בטללי רצון ברכה ונדבה • והתי אחריתה
חיים ושבע ושלוש בשנים הטובות לברכה • כי אל טוב
ומטיב אתה ומברך השנים • ברוך אתה יהוה מברך
השנים :

תקע בשופר גדול לחרותנו ושוא גם לקבץ גליותינו
וקבצנו (מהרה) יחד מארבע בנפות הארץ לארצנו •
ברוך אתה יחהבוה מקבץ נדחי עמו ישראל :

א ביומים שבין ר"ה ל"ה"ך בכרכת השיבה חותם המלך המשפט ואם טעה ואמר
מלך אוהב דקה ומשפט או מלך המשפט בלי ה' או אם הוא מסופק אם
נזכר קודם שעקר רגליו חוזר לכרכת השיבה ואם לא נזכר עד שעקר רגליו חוזר
לראש :

ב אם אמר מלך אוהב דקה ומשפט ותוך כדי דבור נזכר ואמר המלך המשפט
א"ל לחזור :
ג אם לא התחיל עדיין הכרכה שלאחריו ואם התחיל ונזכר אפי' בתוך כדי דבור
חוזר לראש :

השיבה שופטינו בבראשונה • ויעצינו כבתחלה • והסר
ממנו יגון ונאנחה • ומלוך עלינו מהרה אתה יהוה
לברך ברחמים בצדק ובמשפט • ברוך אתה יהוה המלך
המשפט :

למלשינים ולמינים אל תהי תקנה וכל תודים ברגע יאבדו •
וכל איביה וכל שונאיה מהרה יכרתו • וכל עשי
רשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה
בימינו • ברוך אתה יהוה (יהוה) שובר איבים ומכניע מינים :
על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית ישראל
(ועל זקניהם) ועל פליטת בית סופריהם ועל גרי הצדק
ועלינו יהמו נא רחמיה יהוה אלהינו ותן שבר טוב לכל
הבוטחים

הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמם ולעולם לא
גבוש כי כה בטחנו ועל חסדך הגדול באמת נשעננו
ברוך אתה יהוה והווינו משען ומבטח לצדיקים :

הישובן בתוך ירושלם עירך פאשר דברת וכפא דוד
מהרה בתוכה חבין ובעת אותה בגין עולם
במהרה בימינו ברוך אתה יהוה בונה ירושלם :
את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום
בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום ברוך אתה
יהוה מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם עלינו
נקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל שומע
תפלות ותחנונים אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל
תשיבנו חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת
כל פה * היסוד אומר כאן ענו

עיון דיני ענו כין נוהל לרופא *

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה
אנחנו אל תפן לרשענו ואל תתעלם מלכנו
מבקשתנו היה נא קרוב לישועתנו טרם נקרא אליך
אתה תענה נדבר ואתה תשמע בדבר שנאמר והיה טרם
יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה
יהוה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה
ברוך אתה יהוה (יהוה יהוה יהוה יהוה) שומע תפלה :
וס"ז חוס ברוך אתה יהוה (ויכוון ואהיה) העונה לעמו ישראל
בעת צרה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך ואתה ברחמך הרבים תחפון

בנו

בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשוכך לציזן ברחמים
ברוך אתה יהוה המחזיר שכנתו לציזן :

מודים אנחנו לך

שאתה הוא יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא לדור
ודור נודה לך ונספר
תהלתך על חיינו
המסורים בידך ועל
גשמותינו הפקודות לך
ועל נסיה שבכל יום עמנו
ועל גפלאותיה וטובותיה
שבכל עת ערב ובקר
וצהרים הטוב כי לא כלו
רחמיה המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך
ועל כלם יתברך ויהרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה וכתוב לחיים
טובים כל בני בריהך :

ויתללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך
אתה יהוה (יהוה בם) הטוב שמך ולך גאה להודות :

ובחורס שליח כבוד אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברבנו בכרכר תמשלשר בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו
הכהנים עם קדושיך באמור וברכך יי וישמך : יאר יי פניו
אליך ויתנך : ושא יי פניו אליך וישם לך שלום : ושמנו את שמי
על בני ישראל ואני אברכם :

שים

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה • חַיִּים חַן וְחֶסֶד • צְדָקָה וּרְחֻמִּים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ • וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ
יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ • כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ •
תּוֹרָה וְחַיִּים • אֱהָבָה וְחֶסֶד • צְדָקָה וּרְחֻמִּים • בְּרָכָה וְשְׁלוֹם •
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ • וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב
עַו וְשְׁלוֹם •

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם • וּפְרִנְסָה טוֹבָה • וַיִּשְׁנָעָה
וּנְחָמָה • וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וּנְכַתֵּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה וְהוֹדוּ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :

עד כאן חזרת השליח זכור

יְהוֹי לְרִצּוֹן אֲמַרְי פִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי :
אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי • וּשְׁפַתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה • וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשִׁי תִדּוּם וְנַפְשִׁי בְּעַפְרָה לְכָל תְּהִיָּה • פֶּתַח לְבִי
בְּתוֹרָתֶךָ • וְאַחֲרַי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי • וְכָל חֲקָמַי עָלֵי
לְרַעָה מִהֲרַת הַפֶּר עֲצָתָם וּקְלַקְל מַחֲשָׁבוֹתָם • עֲשֵׂה לַמַּעַן
שְׂמֶךָ • עֲשֵׂה לַמַּעַן יְמִינֶךָ • עֲשֵׂה לַמַּעַן תּוֹרָתֶךָ • עֲשֵׂה לַמַּעַן
קְרוֹשְׁתֶּךָ • לַמַּעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ • הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי : יְהוֹי
לְרִצּוֹן אֲמַרְי פִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי :
עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם (גִּימַטְרִיא סְפָרִי אֵל סוֹפֵר שֶׁל מַעֲלָה) בְּמַרוֹמָיו • הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן :

ויאמר אם שמוע תשמע וכו' כמו שאמר לעיל בספלת רחם הסבה

- א אומרים כלה כל זר וכו' כלה דבר וכו' כלה בפתח בלשון הכתוב כלה ואינומו :
- ב ז"ל א"מ זכור כי עפר אפחנו מלת זכור בשוא וחולם ולא כאותם שאומרים בקמץ וסורק :
- ג ז"ל רוע גזר בכשימה אחת וח"ו להפסיק בין שתי מלות אלה :
- ד י"א סלח ומחול אכל בכל הסדורים כתוב מחול וסלח וכתוב הדר הוא :
- ה אומרים תחילה מחוק ברחמיך הרבים וכו' ואחריו מחול וסלח וכו' ואחריו מחה והעבר פשענו וכו' שמבקשים תחילה על החטאים ואח"כ על העונות ואח"כ על הפשעים :

ו יט מי שמדלג מלת כפרה בכתבנו בספר מחילה וסליחה וכפרה :
ז מי שמתפלל יחיד ויכל לומר אבינו מלכנו אחר התפלה (יתר דיני א"מ תמלאם
אחר עמידת שחרית של ר"ה ובדיני ימי תשובה) :

אָבִינוּ (יְכוּיֵן יְהוָה) מְלַבְּנוּ (יְכוּיֵן יְהוָה) חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ אֵינן לָנוּ מִלֶּךְ אֵלָּא אַתָּה :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לַמַּעַן שְׂמֶךָ :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ חֲדָשׁ עֲלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ בְּטַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּלָה כָּל צָר וּמוֹשְׁטִין מַעֲלֵינוּ :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּלָה דְבַר וְחָרָב וְרַעָה וְרַעֵב וְשָׂבִי וּבְזָה
וּמִשְׁחִית וּמְגַפָּה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמָּךְ :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ מִנַּע מְגַפָּה מִנַּחֲלָתֶךָ :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ זְכוֹר כִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ מַחֹל וְסִלַּח לְכָל עוֹנוֹתֵינוּ :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ קִרְע רֹעַ גִּזֵּר דִּיגְנוּ (יְכוּיֵן קִרְע שִׁטָּן) :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ מַחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חוּבוֹתֵינוּ :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ מַחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחֲלָה וְסִלִּיחָה וּבִכְפָּרָה :
אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה :

בעת שז"כ אומר אבינו מלכנו כתבנו בספר מזונות ופרנסה ואמר תפלה פרכסה זו בדיבור

יהר"מ אר"א שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסומכים על שולחני היום וכלל יום
ויום מזונותי ומזונותיהם בכבוד בזכות שמך הגדול והקדוש דיקרנוסא
הממונה על הפרנסה :

אבינו מלכנו כתבנו בספר גאלה וישועה
 אבינו מלכנו זכרנו בזכרון טוב מלפניך
 אבינו מלכנו הצמח לנו ישועה בקרוב
 אבינו מלכנו הרם קרן ישראל עמך
 אבינו מלכנו והרם קרן משיחך
 אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלמה לפניך
 אבינו מלכנו שמע קולנו חוס ורחם עלינו
 אבינו מלכנו עשה למענה אם לא למעננו
 אבינו מלכנו קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
 אבינו מלכנו אל תשיבנו ריקם מלפניך

דיני ועבוד הנס כתובים בסליחות ערב ר"ס עיון סס :

על ידי רחמיה הרבים סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו
 שגינו : מחול לנו מלכנו כי רבו עונינו : אל ארך אפים
 אמה ודרך תשובה לנו הורת : גדלת רחמיה וחסדיה
 תזכור היום לרוע ידידיה : תפן אלינו ברחמים כי אתה
 בעל הרחמים : בתחנון ובתפלה נקדם : כמו שהודעת
 לענו מקדם : ומחרון אפה תשוב : כמו בתורתך כתוב :
 ובצל כנפיה נחסה ונתלונן : כיום וירד יהיה בענן : תעבור
 על פשע ותמחול אשם : כיום ויתניב עמו שם : תאזין
 שנוע ותקשיב ברצון מאמר : כיום ויקרא בשם יהוה ושם
 נאמר :

בעוד ססלח כבוד אומר ועבור יס וסגוס לומר

אל רחום שמך אל חנון שמך אל ארך אפים שמך מלא רחמים שמך כבו
 נקרא שמך בעבור שמך בקראי עניו אלפי דקיי כדר הרחבת לי חנני
 ושמע תפילתי ולמי תפילתי לך ה' עת רצון אלפים ברוב חסדך ענני בחמת
 ישעך ענני בעת ובעונה הזאת :

ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב
 חסד ואמת : נצד חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאת
 ונקח : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו :

אבלה גפשי וחשן הארי בית תפארתני גשרך ביד

הארי

הארי גם פלטים אשר עובו שארי : דועבו היום בשלישה
 בתשרי : המים הזירונים שטפנוו ברלקם : ובוססו צרים
 מקדשי וכוון חלקם : זקני שארית אשר נמלטו ביום נקם
 חבלו היום עם גדליה בן אחיקם : טורפו עני עם הארץ
 יתר הגזם אכל הארבה במרץ : כורמים ויוגבים אשר
 הפקיד נגיד הארץ לקטו היום ולא היה בהם גורר גדר
 ועומד בפרץ : מה אספר ואנחותי עצומות : נקטה גפשי
 ומקהלותי עגומות : שרידי אשר נשארו מחרב וחמות : עוד
 הם לא נתקומו ונותצו בחומות : פניה עד אנה ממנו
 תסתיר : צוחתנו תשמע וככלנו תתיר : קרוש הביטה
 בענינו כי אין לנו מכתיר : ראה דלותינו ושבח לפניך
 געתי : שדרנו מדור לדור ומקץ לקץ : שרש צפע אותנו
 עקץ : תקוף (פי' תקרב) למשפטיה העירה והקץ : ותכפר
 חטאתינו ותאמר לקרב קץ : יהמו רחמיה על מעוטי עמים
 ושנבם בחסדה לעיני כל לאמים : פלאיה הראם שוכן
 מרומים : אל מלך יושב על כסא רחמים :

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנחג בחסידות : מחול עונות
 עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים : וסליחה
 לפושעים : עשה צדקות עם כל בשר ורוח : לא כרעתם להם
 גומל : אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה : זכור לנו היום ברית
 שלש עשרה : כמו שהודעת לעניו מקדם : וכן כתוב בתורתך :
 וירד יי בענן ויתניב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר :

ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב
 חסד ואמת : נצד חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאת
 ונקח : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו :

יקם דם עבדיך אלהים יוקם : והצועקים נגדה אל ישובו
 ריקם : ואל תשבח יום הריגת גדליה בן אחיקם :
 והשב לשבנינו שבעתים אל חיקם : אתה אמרת אני משיים

חרש ואלם • ואת דם יונת אלם אדרוש ולא אתעלם • אשיב
נקם לצרי ולמשנאי אשלם • שונאי עמי וביתי המה יקחו
חלקם • וסג אתה אמרת אני אדרוש חמס עניה • אשכיר
חצי מדם על עצרת נכריה • וחרבי תאכל בשר מדם חלל
ושבתי • והצועקים נגדה אל ישוכו ריקם • וסג אתה אמרת
אני אמרתי יקומון קום • ואת אויבתי אכלה העוקמת
עקום • הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום • ומהרה צור
נורא לצריו ישיב נקם • וסג אתה אמרת אני בי נשבועתי
אל עליון • השופכים דם נקיים בם אעשה כליון • ונקיתי
דמם לא נקיתי ויהוה שוכן בציון • ואל תשבח יום הריגת
גדליה בן אחיקם • וסג והשב לשכנינו שבועתים אל חיקם
חרפתם אשר חרפוה אדני • ואנחנו עמך וצאן מרעיתך
נודה לה לעולם לרור ורור נספר תהלתך •

יש מקומות שנהגים לומר קודם שיאמרו ויעבור בית אחד מואת הסליחה ואנו מדלגים אותה :

ש'לש עשרה מדות נמר העניו • ויעבור יהוה על פניו
אלהים בקמלה ותגינה הדינו
כי חכמת אדם האיר פניו • ויעבור יהוה על פניו
מוחל שגואות עמו ועניו
מעביר ראשון ראשון למעניו
מעמד הר סיני תזכור להמוניו
כמאז בעת רצון לאמוניו • ויעבור יהוה על פניו
שופכים שיח תקבל ברחמיך
מיר עריצים תציל עמך
רחום ותנחם הרם פעמך
להשיב שכניה והרום למכוניו • ויעבור יהוה על פניו
הצור תמים נצר לאלפים
חסד ונשא עון לעם צופים
ישע כי מזדים נרדפים
שואל יושר תכות קדמוניו • ויעבור יהוה על פניו

קבץ עמך האל והושיעה
ותקשיב שועתם הואל ותרגיעה
לעמך תבנה אריאל ותופיע
לומר לשם האל להפיק רצוני • ויעבור יהוה על פניו
בשר לעמך האל בישועה
ותקשיב שועתם והואל להושיעה
לעמך בנה הר אל ותרגיע
או ישיר בשיר נאה וישמיע
כמו שאמר הנביא בפניו • ויעבור יהוה על פניו
אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות • מוחל עונות
עמו • מעביר ראשון ראשון • מרבה מחילה לחטאים • וסליחה
לפושעים • עשה צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעתם להם
נומל • אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה • זכור לנו היום ברית
שלש עשרה • כמו שהודעת לעניו מקדם • וכן כתוב בתיורתיך •
וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר •
ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום ותנחם ארך אפים ורב
חסד ואמת • נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה • וסליחת לעניו ולחטאתנו ונחלתנו •
אנשי אמונה אברו • באים בכח מעשיהם • גבורים לעמוד
בפרץ דוחים את הגזרות • היו לנו לחומה ולמחסה
ביום זעם • זועכים פי משכנים אף בלחשם • חמה עצרו
בשועם • טרם קראוה עניתם • יודעים לעתור ולרצות • כאב
רחמת למענם • לא השיבות פניהם ריקם • מרוב עונינו
אברנום • נאספו מנו בחטאינו • סעו המה למנוחות • עזבו
אותנו לאנחות • פסו גודרי גדר • צומתו משיבי חמה •
קמים בפרץ אין • ראויים לרצותה אפסו • שוטטנו בארבע
פנות • תרופה לא מצינו • שכנו אליה בבשת פנינו •
לשחרך אל בעת צרותינו •

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות • מוחל עונות
עמו • מעביר ראשון ראשון • מרבה מחילה לחטאים • וסליחה
לפושעים

לפושעים • עושה צדקית עם כל בשר ורוח • לא ברענתם להם
גזמל • אל הורקנו לומר מרות שלש עשרה • זכור לנו היום ברית
שלש עשרה • כמו שהודעת לעניו מקדם • וכן כתוב בתורתך •
יורד יי בעניו ויתחבב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר •
ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד
ואמת • נצר חסד לאלפים נשא עין ופשע וחטאה ונקח •
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו •

תמהנו מרעות השש כחנו מצרות • שחנו עד למאד •
שפלנו עד עפר • רחום כף היא מדתנו • קשי עורף
וממרים אנחנו • צעקנו בפניו חטאנו • פתלתול ועקש לבנו •
עליז רחמיה מעולם • סליחה עמך היא • נחם על הרעה •
מטה כלפי חסד • לא תתעלם בעמות כאל • כי בצרה גדולה
אנחנו • יורע לעיני הכל • טובך וחסדך עמנו • חתום פי
שטן (יכויו סס יאהי ר"ת ס אל ססטן ינער) ואל ישטין עלינו • ועום
בו וידום • ויעמוד מליץ טוב מטטרו • לצדקנו • הוא יגיד
ישרגו • דרכיך רחום ותנון • גלית לנאמן בית • בבקשו אז
מלפניך • אמונתך הודעת לו •

אל מלך וכו'

ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד
ואמת • נצר חסד לאלפים נשא עין ופשע וחטאה ונקח •
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו •

וכשחטאו ישראל במדבר • עמד משה בתפלה לפניך
ובקש רחמים על עמך ישראל • וכך אמר
בתפלתו • סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר
נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה • אף אתה השיבות לו
כדרכי טובך • בשרתו וחנונתו ואמרת לו סלחתי כדברך •
דניאל איש תמורות אמר לפניך הטה אלהי אונך ושמע
פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא
שמוך עליה • כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים מחנונינו

לפניך

לפניך כי על רחמיה הרבים • ארני שמעה • ארני סלחה •
ארני הקשיבה ועשה • אל תאחר למענה אלהי כי שמך
נקרא על עירך ועל עמך • ולירושלם עירך אמרת לה •
הנני נשפט אותך על אמהך לא חטאתי • אנו בושנו
במעשינו ונכלמנו בעונותינו • אין לנו פה להשיב ולא
מצח להרים ראש •

אלהינו ואלהי אבותינו אל מעש עמנו בלה • תאחו ירך
במשפט • בבוא תוכחה נגדך • שמנו מספרך אל
חמך • גשתך לחקור מוסר • רחמיה יקדמו רגלך • בלות
מעשים בשורה • פי בראותך קרב צדק מאליך • הורנו פי
אבינו בועקנו לך • צו ישועתנו במפניע • ותשיב שבות אהלי
תם • פתחיו ראה כי שממו • זכור נאמת • עדות לא תשכח
מפי זרעו • חותם תעודה תתיר • סודך שים בלמודיך • טבור
אגן הסהר • (סנהדרי גדולה שכלשכת הגזית כטבורו של עולם ויושבים
בעגול כדמות חלו לכנה) נא אל יחסר המזג • (סנהדרי קטנה של כ"ג
סהם שליש של בית דין הגדול כמו מונ היון שהיא תלתא חמרא) יה דע את
אשר ידעך • מנר את הגוי אשר לא ידעך • כי תשיב
לבצרון לכורים אסירי התקנה •

טוב להכות בידו הימנית על החזה כשמתודה כאומר אשמנו כגדנו וכו' ויש
כדבר סוד גדול :

אנא יי אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מהחנהנו שאין אנו עני פנים וקשי עורף לומר
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
אבל חטאנו אנחנו ואבותינו • אשמנו בגדנו • גזלנו דברנו
דופי • ולשון הרע • העונו • והרשענו • זרנו • המסנו • טפלנו
שקר • יעצנו עצות רעות • בזבנו • לצנו • מרדנו • נאצנו •
נאפנו • נשבענו לשוא ולשקר • סרדנו • עינו • פשענו • צרנו •
קשינו עורף • רשענו • שחתנו • תעבנו • העינו ותעתענו •

וסרנו

וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: אשמנו מכל עם • בושנו מכל גוי • גלה ממנו מושיש • יהוה לבנו בתטאינו • החבל אוננו • ונפרע פארנו • וכול מקדשנו • הרב בעוננו • טירחנו היתה לשמה • ופי אדמתנו לזרים • כחנו לזכרים • ועדין לא שבנו מתענתנו • והיאך נעזי פנינו ונקשה ערפנו • לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו • אבל חטאנו אנחנו ואבותינו:

אשמנו באמר ובפועל • פנינו חק למעול מעל: געלנו משפט וצדק • דרכנו כמשבת חק: הפרנו ברית וחק • והרפינו פשע לכלי חק: ונחנו טוב הורית • חכשנו רע שגאת: טפלנו שקר ומרמה • יעצנו און ואשמה: בלינו שנינו בהבלי העולם • לא זכרנו כי הביאנו כמשפט על כל געלם: מאסנו מוסר הדעת • נואלנו מחכמה ומדעת: סרנו ממשפטי צדקך • ענבנו ארחות חקיך: פנינו אל כל חמדוהינו • צללנו במצולות האותנו: קצפנו פי חכמים מהוכיח • רחכ פינו בניב עולה יצרים: שובבנו משובה נצחת • תעבנו כל איש הובחת: ואתה צדיק על כל הבא עלינו • כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

לעינינו עשקו עמלנו • ממושף ומורט ממנו • נתנו עלם עלינו • סבלנו על שכמנו: עבדים משלו בנו • פורק אין מידם: צרות רבות סבבנו • קראנוה יי אלהינו: רחקת ממנו בעונינו • שבנו מאחריה • תעינו בצאן ואבדנו • ועדין לא שבנו מתענתנו: והיאך נעזי פנינו • ונקשה ערפנו • לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו • אבל חטאנו אנחנו ואבותינו:

ואומר כלח

אשמנו • בגדנו • גולנו • הפרנו דופי • העוינו • והרשענו • ורנו • חמסנו • טפלנו שקר • יעצנו עצות רעות • פובנו • לצנו • סרדנו • נאצנו • נשבענו לשוא ולשקר • סרנו • עוינו • פשענו • צרנו • קשינו עורף • רשענו • שחתנו • תעבנו • תעינו ותעתענו •

וסרנו

קבר

וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: עזרא הסופר אמר לפניך • אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך • כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמנתנו גדלה עד לשמים: ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא ענבתם:

אל תענבנו אבינו • אל חטשנו מלכנו • ואל תשיבחנו יוצרנו • ואל העש עמנו כלה בגלותינו • וקיס לנו יהוה אלהינו את הדבר שהבטחתנו על ידי ירמיה חוזה באמור • בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואינו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאייר • ואל יעכב לפניך כל חטא ועון את הפלתנו ומחול וסלח לכל עונותינו כי אל טוב וסלח אתה:

אל ארך אפים אתה ובעל רחמים גדלת רחמיה וחסדיה הודעת לעניו מקדם וכן בתורתך יורד יהוה בעני ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר: ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח: וסלחת לעוננו ולהטאתנו ונתלתנו:

כריך לאומרו בכוונה מעומד כעומד בתפלה:

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה לא תכלא רחמיה ממני חסדיה ואמתה תמיד יצרוני: הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה למען תורא: לא כחטאינו עשה לנו ולא בעונותינו גמל עלינו: אם עוננו ענו בנו יהוה עשה למען שמך: וזכר רחמיה יהוה וחסדיה כי מעולם הקה: יענה יהוה ביום צרה ישגכה שם אלהי

אלהי יעקב: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: אבינו
מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה
ברוב רחמיה והושיענו למען שמה: ועתה ארני אלהינו
אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ומעשה לה
שם ביום הזה חטאנו רשענו: ארני בכל צדקותיה ישבנא
אפק וחתתה מעירך ירושלם הר קדשה: כי בחטאינו
ובעונות אבותינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבתינו:
ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר
פניה על מקדשה השמים למען ארני: הטת אלהי אונך
ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמה
עליה: כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך
כי על רחמיה הרבים: ארני שמעה: ארני סלחה: ארני
הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמה נקרא על
עירך ועל עמך: אבינו אב הרחמן הראנו אות לטובה
וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ יבירו וידעו כל
הגוים כי אתה יהוה אבינו אתה: אנחנו החמר ואתה
יצרנו ומעשה ידך בלנו: אבינו מלכנו צורנו וגאלנו חוסה
יהוה על עמך: ואל תתן נחלתך לחרפה: למשל-בם גוים:
למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: ידענו יהוה כי חטאנו:
ואין מי יעמד בעדנו: אלא שמה הגדול יעמד לנו בעת
צרה: וברחם אב על בניו רחם עלינו חמול על עמך: ורחם
על נחלתך: חוסה נא ברוב רחמיה חננו מלכנו ועננו: לה
יהוה הצדקה עישה נפלאות בכל עת ועת: הבט נא
והושיעה נא צאן מרעייתך אל ימשול בנו קצף: כי לה יהוה
הישועה בה תוחלתנו אלוה סליחות: אנא סלח נא: כי
אל טוב וסלח אתה: אנא מלך רחום וחנון: זכור והבט
לקרית בין הבתרים: ותראה לפניך עקידת יחיד: ולמען
ישראל אבינו אל תעבנו אבינו: ואל תששנו מלכנו ואל

תשכחנו

תשכחנו יוצרנו: ואל תעש עמנו כלה בגלותינו: כי אל
מלך חנון ורחום אתה: אין כמות חנון ורחום אלהינו:
אין כמות אל ארף אפים ורכ חסד ואמת: הושיענו
ורחמנו מרעש ומרוגז הצילנו: זכור לעבדך לאברהם
ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו
ואל חטאתו: שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:
והסר ממנו מכת המות כי רחום אתה: כי כן דרבה
לעשות חסד חנם בכל דור ודור: אנא יהוה הושיעה נא:
אנא יהוה הצליחה נא: אנא יהוה עננו ביום קראנו:
לה יהוה קוינו: לה יהוה חפיו: לה יהוה נחל אל תחשה
ותעננו: כי נאמו גוים אברה תקותם כל ברה לה תכרע:
ובל קומה לפניך תשתחנה:

הפותח יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים נבהלה
נפשנו מרוב עצבוננו: אל תשכחנו נצח: קומה
והושיענו: אל תשפוך חרונה עלינו: כי עמך אנחנו בני
בריתך אל הביטה דל כבודנו בגוים ושקצונו בטמאת
הנדה: עד מתי עזב בשבי ותפארתיך ביד צר: המה יראו
ויבושו ויחתו מגבורתם: עוררה גבורתך והושיענו למען
שמה: אל ימעטו לפניך תלאותינו מהר יקדמונו רחמיה
בעת צרותינו: לא למעננו אלא למענה פעול: ואל
תשהת את זכר שאריתנו כי לה מחלות עינינו: כי אל
מלך חנון ורחום אתה: וזכר עדותינו בכל יום תמיד אומרים
פעמים באהבה: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

יש נובנים לומר

ניאמר דור אל גר צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים
בתמינו וביד אדם אל אפולה:

נפילת אפים

רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו:

לדוד

Beth Azicaron

32

לב

לדוד אליה יהוה נפשי אשא : אלהי בך בטחתי אל
אבושה אל יעלצו אויבי לי : גם כל קויה לא יבשו
יבשו הבוגדים ריקם : דרכיה יהוה הודיעני ארחותיה
למדני : הרריכני באמתה ולמדני כי אמת אלהי ישעי
אוהה קויתי כל היום : זכר רחמיה יהוה וחסדיה כי מעולם
המה : חטאת נעורי ופשעי אל תזכור כחסדה זכרתי
אתה למען טובך יהוה : טוב וישר יהוה על בן יורה חטאים
בדרך : ירד ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו : כל ארחות
יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדמיו : למען שמך יהוה
וסלחת לעוני כי רב הוא : מי זה האיש ירא יהוה יורנו
בדרך יבחר : נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ : סוד יהוה
ליראיו ובריתו להודיעם : עיני תמיד אל יהוה כי הוא
יוציא מרשת רגלי : פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני : צרות
לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני : ראה עני ועמלי ושא
לכל חטאתי : ראה איבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני :
שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך : הם וישר
יצרני כי קויתך : פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו :
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

יהוה אלהי ישראל שוב מחרון אפה : והנחם על הרעה
לעמך :

יהוה עד מתי תעשן חמתך : בצאן מרעיתך : להעלות
חמה ולנקום נקם : שדדונו באף וחמה : ויאמרו ידנינו
רמה : הבוגדים ריקם : מוני באריות שאנו ביום זה ויהרגו
את גדליה בן אחיקם : והפליטים ברוב מהומה : צפונה
וקדמה : פני יהוה חלקם : אלי מתי תשיב להם גמול
כמעשה ידיהם : ואכלו את חקם : לובים וכושים נעצו
להחרימם : גם אשור גלוח עמם : הם יקחו חלקם : הראה
ישעך לעינינו : והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם :

שוב

קבו

שוב מחרון אפה והנחם על הרעה לעמך : אל תקצוף
יהוה עד מאד ואל לעד תזכור עון : הן תבט נא
עמך בלנו : אם עוננו ענו בנו יהוה עשה למען שמך : כי
רבו משובותינו לך חטאנו ארון סלח לנו :

אבינו מלכנו אבינו אתה : אבינו מלכנו אין לנו מלך
אלא אתה : אבינו מלכנו רחם עלינו : אבינו מלכנו
חננו ועננו : כי אין בנו מעשים טובים עשה עמנו צדקה
וחסד למען שמך הגדול והושיענו : ואנחנו לא נדע מה
נעשה : כי עליה עינינו : זכר רחמיה יהוה וחסדיה כי
מעולם המה : יהי חסדה יהוה עלינו באשר יחלנו לך : אל
תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיה כי רלוננו
מאד : עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ : חננו יהוה
חננו כי רב שבענו בו : ברגו רחם תזכור : ברגו אהבה
תזכור : ברגו עקרה תזכור : ברגו תמימות תזכור : יהוה
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : כי הוא ידע יצרנו
זכור כי עפר אנחנו : עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
שמך והצילנו ובפר על חטאתינו למען שמך :

ואומר קדיש לעילא : ואחר כך אומר השליח כבוד

אל ארך אפים : ורב חסד ואמת : אל פאפך תוכיחנו : חוסה
יהוה על ישראל עמך והושיענו מכל רע : חטאנו לך ארון
סלח נא פרוכ רחמיה אל :

אל ארך אפים : ומלא רבמים : אל תסתור פניך ממנו : חוסה
יהוה על שארית ישראל עמך והצילנו מכל רע : חטאנו לך
ארון סלח נא פרוכ רחמיה אל :

ומזמור ס"ט ואומר החן גדלו וכו' כמו שכתוב ביום ראשון של ראש השנה וקורין בו שלשה גברי בפרט זה :

ניתל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה
אפה בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול
ובגד חזקה : למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם
להרג

להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב
מחרון אפה והנחם על הרעה לעמך : זכר לאברהם
ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר
אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ
הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם : וינחם
יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו : ^ל פ
ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים
וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות
הראשונים אשר שברת : והיה נכון לבקר ועלית בבקר
אלהר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר : ואיש לא
יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר
אל ירעו אל מול ההר ההוא : ^ל ויפסל שני לוחות
אבנים כראשונים וישבם משה בבקר ועל אלהר סיני
כאשר צוה יהוה אתו ויקח אתו שני לוחות אבנים : וירד
יהוה בענן ויתצב עמו שם ויקרא בשם יהוה : ויעבר
יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון
ופשע וחסאה ונקח לא ינקח פקר עון אבות על בנים
ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים : וימהר משה ויקד
ארצה וישתחו : ויאמר אס נא מצאתי חן בעיניך אדני
ילך נא אדני בקרבנו כי עסקשה ערף הוא ומלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : ויאמר הנה אנכי כרת
ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל
הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרב
את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך :

ואומר כחון חני קדיש ונוללין ספר תורה ואומרים

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם שכבה
לו אשרי העם שיהיה כתר אלהיו :

תהלה

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד :
גדול יהוה חכמה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : דוד לדוד
ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי
נפלאתיך אשיחה : ועונו נוראותיך יאמרו וגדולתך
אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום
יהוה כי ארך אפים וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו
על כל מעשיו : יודוך יהוה נכונה כל מעשיך וחסדיך
יברוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע
לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות
כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה תפלות
לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו
ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידיך (יכוון
מאל בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גימטריא יאהדונהי גי
סאל ס"ת חתך) ומשביע (גי חתך) לכל חי רצון : צדיק
והוודהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה
מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון ראו
יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה כל את כל
אחביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה סוד דבר
פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו גברך
יה מעתה ועד עולם הללויה :

למנצח מזמור לדוד : יענה יהוה ביום צרה ישגבה שם
אלהי יעקב : ישלח עזרה מקדש ומציון יסעדה :
יזכר כל מנחתיה ועולתה ידשנה סלה : יתן לה כל לבבה
וכל עצתה ימלא : נרננה בישועתך ובשם אלהינו נגדל
ימלא יהוה כל משאלותיה : עתה ידעתי כי הושיע יהוה
משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו : אלה ברכב
ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר : המה קרעו

ונפלו

ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר : יהוה הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו :

ובא לציון גואל ולשבי פשע בעקב נאם : ואני זאת
בריתי אתם אמר : רוחי אשר עליך ודרכי אשר
שמתי בפיך לא ימושו מפיה ומפי זרעה ורעה
אמר : מעתה ועד עולם : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש : צבאות מלא
כל הארץ כבודו : כלם ומקבלין דין מן דין ואמרין קדוש
בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה קדיש על ארעא עובד
גבורתיה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא : צבאות מליא כל
ארעא זיו יקריה : קול ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש
גדול ברוך כבוד : ממקומו : כלם ונטלתני רוחא ושמעית
בתראי קל ועשניא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי
מאתר בית שכינתיה : ימלוך לעולם ועד : מלכותיה
קאים לעלם ולעלמי עלמיא : אלהי אבכהם יצחק
וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב
עמה והכן לבכם אליה : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : כי אתה יי טוב
וסלח ורב חסד לכל קראיה : צדקתך צדק לעולם ותורתך
אמת : תתן אמת לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם : ברוך יי יום יום יעמס לנו האל
ישועתנו סלה : צבאות עמנו מישוב לנו אלהי יעקב
סלה : צבאות אשרי אדם בטח בך : הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו : ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו
מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו
הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו
לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא
גלד לבקלה : יהי רצון מלפניך אלהינו ואלהי אבותינו

שנשמור

שנשמור חקיה ומצותיה בעולם הזה ונביכה ונחיה ונירש
טובה וברכה לחיי העולם הבא : למען יזמרה כבוד ולא
ידום יי אלהי לעולם אודך : יי חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר : ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיה
יי : יי ארנינו מה אדיר שמך בכל הארץ : חוקו יצאמן
לבבכם כל המיחלים ליי :

ואומר חזון

יחגבל ויתקבש שמייה רבא בעלמא די ברא ברעיתיה וימליך
מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משוחיה כחייכון
וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא שמייה רבא מכבד לעלם לעלמי עלמיא יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחבר ויתעלה ויתהלל שמייה
דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא שרתא השבתחא
ונתתחא דאמרין בעלמא ואמרו אמן :

התקבל צלותהון ובעוההון דכל בית ישראל קדם אבותהון דבשמיא
(וארעא) ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא תיים ושבע וישעיה ונתמא וישוכא
ודפואה ונאולה וסליחה ובפרה ורייח ויצלה לנו ולכל
עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומיו הוא ברכתיו
ועשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

וחזרין ספר תורה למקומו ואומר

יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים :
וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם
קדושו חלנייה : יי הוא האלהים יי הוא האלהים בשמים מפעל
ועל הארץ מתחת אין עוד : אין במוך באלהים יי ואין במעשיך :
ובנהח ואמר שובה יי רבבות אלפי ישראל : השיבנו יי אליך
ונשובה בהש ימינו בחרם : ואחר כך מוסיף

שיר מזמור לאסף : אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל
תשקט אל : כי הנה אויביך יהמיון ומישנאיה נשאו

ראש : על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך : אמרו
לכו

לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד : כי נועצו
לב יחדו עליה ברית יכרתו : אהלי אדום וישמעאלים
מואב והגרים : גבל ועמון ועמלק פלישת עם יושבי צור :
גם אשור גלוג עמם היו זרוע לבני לוט סלה : עשה להם
במדון בסיסרא כיבין בנחל קישון : נשמדו בעין האר היו
דמן לאדמה : שיהתמו נדיבמו בערב וכזאב וכזבח
וכצלמנע כל נסיכמו : אשר אמרו נירשה לנו את נאות
אלהים : אלהי שיתמו בגלגל בקש לפני רוח : כאש תבער
יער וכלהבה תלהט הרים : בן הרדפס בסערך ובסופתך
תכהלם : מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה : יבשו
ויבתלו עדי עד ויחפרו ויאכדו : וידעו כי אתה שמך יהוה
לבדה עליזן על כל הארץ :

ואומר קדיש יסא שלמא רבא ואחר כך אומרים

קנה אל יהוה חק ונאמץ לפך וקנה אל יהוה : אין קדיש ביהוה
כי אין פלחך ואין צור כאלהינו : כי מי אלוה מבלעדי יהוה
ומי צור זולתי אלהינו :

אין כאלהינו : אין בארוננו : אין במלכנו : אין כמושיענו : מי
כאלהינו : מי בארוננו : מי במלכנו : מי כמושיענו : נודה
לאלהינו : נודה לארוננו : נודה למלכנו : נודה למושיענו :
ברוך אלהינו : ברוך ארוננו : ברוך מלכנו : ברוך מושיענו :
אתה הוא אלהינו : אתה הוא ארוננו : אתה הוא מלכנו : אתה
הוא מושיענו : אתה תושיענו : אתה תקום תרחם ציון כי עת
לחננה כי בא מועד :

תנא רבי אליהו : כל השונה הלכות בכל יום : מוכסח לו שהוא
בן העולם הבא שנאמר : הליכות עולם לו : אל תקרי
הליכות אלא הלכות : אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידיו
חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר : וכל בניה למורי יהוה ורב
שלום בניה : אל תקרי בניה אלא בניך : יהי שלום בחילך שליה
בארמנותך : למען אחי ורעי אברה גא שלום בך : למען בית
יהוה אלהינו אבקשה טוב לך : וראה בנים לבניה שלום על
ישראל

ישחאל : שלום רב לאהבי חותךך ואין למו מכשול : יהוה עז
לעמו יהו יהוה יברך את עמו בשלום :

ואומר קדיש דרבנן עס ברכו ואחר כך אומרים

עלינו לשבת לארון הפל : לתת נדלה ליוצר בראשית : שלא
עשנו בגווי הארצות : ולא שמנו כמשפחות האדמה : שלא
שם חלקנו בהם וגורלנו בכל תמונם שהם משתחווים להכל וריק
ומתפללים אל אל לא יושיע : ואנחנו משתחווים לפני מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא : שהוא נוטה שמים ויוסר ארץ : ומושב
יקרו בשמים מפעל : ושבית עזו בנבחי מרומים : הוא אלהינו
ואין עוד אחר : אמת מלכנו ואפס זולתו : בפתיב בתורה וידעת
היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים מפעל ועל
הארץ מתחת אין עוד :

יש נוהגים לומר אחר כך על כן נקוה לך :

מנחה לצום גדליה

אומרים למנח על הנתיב : וידבר ופטוס הקטורת : ואשרי כמו שכתוב במנחה
של ראש השנה : ואח"כ החון חגי קדיש ואל ארך אפים ומוזילין ספר תורה וקורין
שלושה גברי בפרשת ויחל משה כמו בשחרית : ואחר הקריאה אומרים יענך ה'
ויהללו : וחזרון ס"ת למקומו : ואומר קדיש לשילא ומתפללים כמו בשחרית ואחר
החזרה אומרים אבינו מלכנו : על ידי רחמיך : אל מלך : אנשי אמונה אכדו עד
והוא רחום כמו בשחרית : ואח"ך נופלין על פניהם ואומר החון קדיש תתקבל
ומזמור זה :

הפלה לעני כי יעשוף תמצא לעיל בדרך ז' ע"ב

כריך כל אדם לפשפש במעשיו בימ"ת ולשוב בהם בתשובה שלימה : וקבלה בדיכונ
מפי גבורת האור המופלא מן האר"י הקדוש ז"ל כי מי שחזר בתשובה ומתענה
בימ"ת מתכפרים לו כל עונותיו : ובכל יום שמתענה בהם יקרא פרשת היראה
שכפרת עקב ופרשת התשובה שכפרת נכבוס : ואחר תפלת מנחה קודם שיטקור
רגליו יתפלל כנוסח זה :

רבנו של עולם מלך רחמן סלח לכל עונות עמך בני
ישראל השבים אליה בכל לב ובכל נפש : ואתה
יודע שרצוננו לתקן את אשר עוינו דבר דבור על אופניו
רק כי בשר אנחנו ולא בינת אדם לנו לרעת עד היכן
הדברים מגיעים : וגם אין אהנו יודע עד מה : ואין לנו

לא מנהל ולא מחזיק בדינו רק באוננו שמענו ואבותינו
 ספרו לנו פועל פעלת בימיהם ושלחת אליהם רועה נאמן
 אשר ידע דעת עליון ולמחיה שלחתו אצלם להיות לבני
 דורו למשיב נפש ובירר את הקוצים מן הפרם כגודל
 חסדה וכגודל השגת רוח קדשה ורפא החולים חולי
 הנפש והמרוקאים במדוכה של נפש והעלה הנפשות
 מעמקי הקליפות לרפא לכל איש ואיש נגעו ומכאובו
 והרבה דברים נדרש לאשר שאלוהו ונמצא לאשר
 בקשודו ואולי אינן שוין לכל נפש ולכל זמן לבן יהי רצון
 מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתקבלנו בתשובה
 שלמה לפניך ומה שפגמנו בשמותיך הקדושים ובמדות
 העליונות יתקן במיעוט חלבנו ודמנו שנתמעט היום על
 ידי תעניתנו ויעלה לפניך כאלו פגמנו כל הבוונות
 הנוגעות לתקון חטאתינו ועונותינו ופשעינו והן פנו כח
 לשמור פקודיך ולעשות תשובה ראויה ומקבלת וקרובה
 לפני כסא כבודך ושמרנו נא מיד שוטני נפשנו לבל
 נגישל בשום פשע ועון וחטא מעתה ועד עולם אלמדה
 פושעים דרכיך וחטאים אליך ישונו כי אתה שומע תפלת
 כל פה יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
 וגואלי :

סדר לחברה קדושה שרצו ללמוד לילה אחת כולה
 לתקון כרת :

(בקיבצים יוקף בסדר סימן ב')

- א * יזכרו להתפלל ערבית בחברה ותקף אחר ערבית יתחילו הלימוד :
- ב * יזכרו שלא יאכלו כלל לאמנם ישנו קאהב" ומים :
- ג * יאמרו בהכנעה וידוי וכו' מה כאמר וכו' :
- ד * קודם לימודם יאמרו תפלה זו :

ליקב"ה הנה אהבנו באים הלילה הו ללמוד בתורתך הקדושה בלב נשכר כי
 ידענו אשר חטאנו עוינו ופשענו ועברנו על מצותיך וימים לבנו
 בקרבנו ויהי למים אמנם ידענו כי אל רחום אתה וחסד בתשובת השכים זאת
 היתה לנו לבא בשלל רוח וחלישות חיל ונמיכות קומה לעתור ולרעות לפני כסא
 כבודך ויהי ר"מ י"א שנתמלא רחמים עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר זו (פ')
 כגודל זדקותיך וכרוב רחמיך ותמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו עונותינו
 ופשעינו ויהי רצון שיהיה לימודינו נחת רוח לפני כסא כבודך וכפרט מה שאנו
 לומדים בסדר הקרבנות ובדיני כריתות יהמו נא רחמיך ותעלה עלינו כאלו
 הקרבנו הקרבנות אם נתחייבנו בהם ותזילנו מכל מיני כרת ותוכנו להשלים הקון
 כר"ן בגלגול זה ומה שאנו לומדים קריאה לאמנה בסוד היסוד לדיק חי יהא
 לימודנו נחת רוח לפניך ויתקון מה שפגמנו ביסוד והרע בעיניך עשינו וברכ רחמיך
 תמלא כל השמות שפגמנו בהם בהיות מרשיעי ברית קדש ותוכנו לשוב אליך
 בתשובה שלימה ועל כל עם הקהל ישראל אשר בעיר הו ותכפר ותזילנו משמד
 ומטבי ומבזיה וממזרר אב הרחמן אל מבוס ענותנו תן שלום בארץ תן שלום
 במלכות ונהיה שקטים לעבודתך וליראתך אב"ס :

ה * סדר הלימוד :

- א * מס' כריתות וכל המשניות במתון ובעימה :
- ב * ילמדו מסכתות שר"ת חיים חולין וימא ידים מקואות :
- ג * ילמדו הרמב"ם ה' שגנות כל י"א פרקים ראשונים :
- ד * אם הוא ליל הששי ילמדו זהר תקון היסוד עד חלות וכבר נסדרי בכרס
 חמר בחלק הוד ברית ע"ש ואם הוא בלילה אחרת ילמדו אדרת רבא וזוטא :
- ה * תקון חלות כמ"ש בחדשים לבקרים :
- ו * תהלים עם התפלה חדשה (ואם ח"ו יש חייה זרה בעיר יאמרו ז"א פעמים *
 ויהי נועם וי"ב פעמים יעך עם התפלות כמ"ש בסנסן ליאיר :) :
- ז * מקראי קדש בסוד היסוד בחדשים לבקרים ואם אינו ליל ששי ילמדו ה'
 תשובה מהרמ"בם וראשית חכמה שער הקדושה ולא יאמרו שום שיוט :
- ח * ובעלות השחר יאמרו תפלה זו :

יהר"מ יְהוָה או"א אב הרחמים ארון הסליחות שתתמלא רחמים עלינו ואם
 נגזר על שום אחד ממנו או מבני ביתנו בבית דינך הלק
 להכרת בהכרת רשעים בכרת הנמשך מכתר דקליפה (כרתויאר גם ה"מ נחש
 סגן עם האותיות ונ' כוללים נ"י כרת עם הכולל) אנה יכבשו רחמיך את כעסך
 ויגולו רחמיך עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר הו ויהא חסוד בעינינו שנלשערכו
 פלילה הו במיעוט אכילה וקמטנו שיהא מעינינו לקדוע רוע גזר דינו ונהר יולק
 יסודנו

יבִּראוּן • מי יחיה ומי ימות • מי בקצו ומי בלא קצו •
 מי באש ומי במים • מי בחרב ומי במלחמה • מי ברעש
 ומי במגפה • מי בדבר ומי ברעב • מי ינוח ומי ינוע •
 מי ישקוט ומי יטרף • מי ישלו ומי יתיסר • מי ירים ומי
 ישפיל • מי יעשיר ומי יעני : ותשובה ותפלה וצדקה
 מעבירין את רוע הגזרה • כי כשמה בן תהלתך • קשה
 לבעוס ונוח לרצות • כי לא תחפוץ במות המת • כי אם
 בשובו מדרךיו וחיה • נער יום מותו אתה תחכה לו •
 אם ישוב מיד תקבלו • כי אתה הוא יוצרם ויורע יצרם •
 כי הם בשר ודם • אדם יסודו מעפר • וסופו לעפר •
 בנפשו יביא לחמו • משול כחרש הנשבר • כחציר יבש •
 וכציון נוכל • כצל עובר וכענן בלה • וכרוח נושבת •
 וכאבק פורח וכחלום יעוף • ואתה הוא מלך אל חי
 וקיים לנצח • אין קץ לשנותיך • ואין קצבה לאורך
 ימך • ואין שיעור למרכבות בבורך • ואין לפרש עלום
 שמך • שמך נאה לך • ונאה אתה לשמך • ושמנו
 קראת בשמך • עשה למען שמך • וקדש את שמך •
 על עם מקדשי שמך :

אשרי איש שלא ישכח וכו' :

ת"ו של ב"ע

ברפוס המשובח ע"י שלמה בלפורטי וחברו חי"

פה ליוורנו יע"א

Rosh-Hashana
